

Δ. ΓΟΥΔΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΙ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

VII.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Χ, Ψ, Ω.

ΤΟΜΟΣ Β'.

«Ο Όμηρος είναι τὸ μέγιστον ποιητικὸν  
πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ  
συμπλοῆς τῆς ἀνθρωπότητος» (Erwin  
Rohde Psyche<sup>2</sup> σ. 38).

ΕΚΔΟΣΙΣ Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1920



## ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΟΣ

Περὶ Ἄργου τοῦ Πανόπτου διατριβὴ ἐναίσιμος. Ἀθῆναι 1889.  
Ἄρκαδικὴ Ἠχώ (λόγοι κοινωνικῆς δράσεως τοῦ συγγραφέως). Ἀθῆ-  
ναι 1911.

### Παιδαγωγικὴ Βιβλιοθήκη :

- I. Διδακτικά. Ἀθῆναι 1915.
  - II. Ἀριστοτέλους Πολιτεία Ἀθηναίων<sup>1</sup>. Ἀθῆναι 1919.
  - III. Ὀμήρου Ὀδύσσεια (Α'. Ἐκλογὴ Α—Ι—Κ<sup>2</sup>). Ἀθῆναι 1919.
  - IV. Ὀμήρου Ἰλιάς (Ἐκλογαὶ Α<sup>2</sup> Ἀθῆναι 1920, — Ζ—Ι). Ἀθῆ-  
ναι 1916.
  - V. Ὀμήρου Ἰλιάς (Β'. Ἐκλογὴ Γ—Δ). Ἀθῆναι 1917.
  - VI. Ὀμήρου Ἰλιάς (Γ' Ἐκλογὴ Α—Β—Θ—Λ). Ἀθῆναι 1919.
  - VII. Ὀμήρου Ἰλιάς (Ἐκλογαὶ Ο—Ω<sup>2</sup>). Ἀθῆναι 1920.
  - VIII. Σοφοκλέους Ἀντιγόνη<sup>2</sup>. Ἀθῆναι 1920.
  - X. Ὀμήρου Ὀδύσσεια (Β'. Ἐκλογὴ Α—Ε—Ζ—Η<sup>2</sup>). Ἀθῆ-  
ναι 1920.
  - XI. Σοφοκλέους Οἰδίπους τύραννος. Ἀθῆναι 1918.
  - XII. Ἀνθολογία ἀρχαίων Ἑλλήνων λυρικῶν. Ἀθῆναι 1919.
- Ἡ ἔκθεσις τῶν θερωῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τῆς Β' τοῦ Πρωτοτύπου  
Γυμνασίου. Ἀθῆναι 1915.
- Αἰσθητικὴ ἔρμηνεὶα τοῦ Β' Στασίμου τῆς Σοφοκλέους Ἀντιγόνης ἐν  
τῷ Περιοδικῷ «Ἀγωγή» Τ. Α' τ. Β' — ΣΤ'.
- Διορθώσεις εἰς τὴν Σοφοκλείου Ἀντιγόνην καὶ Αἰσθητικὴ ἔρμην-  
εὶα Ὀμ. ι 447—60, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ  
τὴν συνεδρίαν τῆς 27. Μαΐου 1917.
- Διορθώσεις εἰς τὸν Σοφοκλέους Οἰδίποδα τύραννον καὶ Αἰσθη-  
τικὴ ἔρμηνεὶα Ὀμ. ν 79—80, 119, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ  
τὴν συνεδρίαν τῆς 27. Μαΐου 1917.



Δ. ΓΟΥΔΗ

1920  
ομη

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΝ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Τυπικόν

Εν Αθήναις τυπ. Βαλαμούδου 1920

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δ. Γουδή

VII.

# ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Χ, Ψ, Ω.

ΤΟΜΟΣ Β'.

«Ο Όμηρος είναι το μέγιστον ποιητικόν πνεύμα τῶν Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος» (Erwin Rohde Psyche<sup>2</sup> σ. 38).

ΕΚΔΟΣΙΣ Β'.



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1920





## ΔΟΣ Ο.

- Πατροζλο, ο , ἴος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε 390  
τείχεος ἄμφ' ἐμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,  
τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρουπύλοιο  
ἦστό τε καὶ τὸν ἔτεοπε λόγιοι', ἐπὶ δ' ἔλκει λυγοῶ  
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδονάων. |  
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσουμένους ἐνόησεν 395  
Τρωῶας, αὐτὰρ Δαναῶν γένετο Φιφαχὴ τε φόβος τε,  
δὴ ἴα τότ' ὤμωξεν καὶ ἔφω πεπλήγετο μηρῶ  
χεροὶ καταπρηνέσσ', δλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤδα·  
»Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναιμι, χατέοντί περ ἔμπης,  
ἐνθάδε παρμενέμεν'· δὴ γὰρ μέγα ρεῖκος ὄρωρεν' 400  
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποιτιοπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε  
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.  
τίς Φοῖδ', εἴ κέν Φοι σὺν δαίμοσι θυμὸν ὄρω  
παρφειλών; ἀγαθὴ δὲ παρφαίρασις ἔστιν ἑταίρου.ε |  
τὸν μὲν ἄρ' ὣς Φειλόντα πόδες φέρον' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405  
Τρωῶας ἐπεροχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο  
πανροτιέροους περ ἔόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·  
οὐδέ ποτε Τρωῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας  
ὀηξάμενοι κλισίῃσι μνήμεναι ἠδὲ νέεσσι.  
ἀλλ' ὣς τε σιάθμῃ δόρου νήιον ἐξιθύνει 410  
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμόνος, ὅς ἴα τε πάσης  
εὖ Φεῖδῃ σοφίης ὑποδημοσύνησιν Ἀθήνης,  
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ Φῖσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·  
ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσι. |  
"Ἐκτωρ δ' ἄντ' Ἀϊαντος ἐΦῖσατο κνδαλίμοιο. 415  
τὼ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο  
οὐθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,  
οὐθ' ὃ τὸν ἄνρ ὄσασθαι, ἐπεὶ ὃ' ἐπέλασσε γε δαίμων.  
ἐνθ' ὦν Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας  
πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δουρτ 420  
δούπησεν δὲ πεσῶν, δαλὸς δὲ Φοι ἐκπεσε χειρὸς. |  
"Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψίων ὀφθαλμοῖσιν  
ἐν κονήῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιδε μελαίνης,  
Τρωοὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας·

» Τρωῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, μὴ δὴ πῶ χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῶδε, ἀλλ' ὡς Κλυτίοιο σώσατε, μὴ μιν Ἕχαιοι τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀργῶνι πεσόντα.»	425 428
Ἄρχειους δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· » ὦ φίλοι, ἀνδρες ἔστε καὶ αἰδῶα θεῶν ἐνὶ θυμῷ αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι ἢ ἐπέφανται φενγόντων δ' οὐτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.»	560 561 563
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο Φέπος, φράξαντο δὲ νῆας ἕρξει χαλκείῳ ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρωῶας ἔγειρεν.	565 567
Τρωῶες δὲ λείονοι Φεφουκίτες ὠμοφάγοισιν νησοῖν ἐπεσεύοντο, Λιδὸς δ' ἐτέλειον ἐφειμάς, ὅσσοισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν Ἄρχειῶν καὶ κῦδος ἀπαινυτο, τοὺς δ' ὄροθυνεν. Ἔκτορι γάρ Φοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι Πριαμίδῃ, ἵνα νησοὶ κορωνίσια θεσπιδαιῶς πῦρ ἐμβάλοι ἀκάματον, Θείιδος δ' ἐξαισίον ἀρῆν πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς, νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι Φιδέσθαι· ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλιῶξιν παρὰ νηῶν θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν. τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπι γλαφυροῦσιν ἔγειρεν Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.	592 595
μαίνεται δ', ὡς οὔτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὄλοον πῦρ οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάφροσιν ἕλης· ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δὲ Φοὶ ὅσσο λαμπέσθην βλοσυροῦσιν ὑπ' ὀφροῦσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσειτο μαρναμένοιο.	600 605
καὶ ὅτ' ἔθελεν ὀρῆσαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων, ἢ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὕρα καὶ τεύχε' ἄριστα· ἀλλ' οὐδ' ὡς δύνάτο ὀρῆσαι, μάλα περ μενεαίνων· ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀσπυρῶτες, ἥντε πέτρῃ ἠλίβατος μεγάλη, πολίτης ἀλὸς ἐγγυὲς εὐῶσα, ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαυρηρὰ κέλευθα κύματά τε τροφόνετα, τὰ τε προσερεύεται αὐτῇ· ὡς Δαναοὶ Τρωῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.	609 615
αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος περὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ, ἐν δ' ἔπεσ', ὡς οὔτε κῦμα θεῶν ἐν νηὶ πέσσειν	620



- λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοστρεφές· ἦ δέ τε πᾶσα  
 ἄχρη ὑπεκρόφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη  
 ἰοτίω ἐμβρόμεται, τρομέουσι δὲ τε φρένα ναῦται  
 δεδφιώτες· τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτιο φέρονται·  
 ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. |  
 αὐτὰρ ὃ γ' ὦ; τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,  
 αἰὲν ὄα τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο γέμονται  
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῆσι νομεὺς οὐ πω σάφα Φειδῶς  
 θηρὶ μαχέσασθαι Φέλικος βοὸς ἀμφὶ φωνῆσιν.  
 ἦτοι ὃ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν  
 αἶεν ὁμοῦ σιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας  
 βοῶν ἔδει, αἰὲν δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν ὥς τότε Ἀχαιοὶ  
 θεοπεσιῶς ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ. |  
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι  
 νῆες, ὅσαι πρώται Φεφρούατο· τοὶ δ' ἐπέχρυντο.  
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη  
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλήσῃσιν ἔμειναν  
 ἀθροοί, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ σιρατόν, ἴσχε γὰρ αἰδῶς  
 καὶ δφέος· ἀζηγῆς γὰρ ὁμόκλειον ἀλλήλοισιν. |  
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγάλῃστοι Φάνδανε θυμῷ  
 ἐσιτάμεν, ἐνθα περ ἄλλοι ἀφρέσασαν νῆες Ἀχαιῶν·  
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἴκροι ἐπ' ὄψετο μακρὰ βιβάσθων,  
 νόμας δὲ ξυστόν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,  
 κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαΐεικοσίπηχυν.  
 ὣς δ' οἱ ἄνῃρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν Φειδῶς,  
 ὣς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους,  
 σέυας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ Φάστῳ δῆται  
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες δὲ Φε θηήσαντο  
 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφλῆς αἰεὶ  
 θροώσκων ἄλλοι ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·  
 ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν  
 φοῖταε μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ Φοι αἰδέο' ἴκανεν.  
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Ἀναοῖσι κέλευεν  
 νηνοὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. | οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ  
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὀμάδῳ πύκα θωρηχτάων·  
 ἀλλ' ὣς τ' ὀρνίθων πετεινῶν αἰετὸς αἰθῶν  
 Φέθνος ἐφορμάεται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,  
 χηνῶν ἠγερῶν ἠὲ κύκνων δουλιχοδείρων,  
 ὣς Ἐκτωρ ἴθυσε νεὸς κvanoπρόφοιο

625

630

635

637

653

655

658

674

675

680

685

690

- ἀντίος αἴξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὄσεν ὀπισθεν  
 χεῖρὶ μάλα μεγάλη, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. | 695
- αὔτις δὲ δομῆϊα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·  
 φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειχέας ἀλλήλοισιν  
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὧς ἐσονμένως ἐμάχοντο.  
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦ τοι Ἄχαιοι  
 οὐκ ἔφρασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, | 700
- Τρωσὶ δὲ Φέλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Φεράστου  
 νῆας ἐνιπρόσθην κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοῦς. |  
 οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·  
 Ἔκτωρ δὲ προύμνης νεὸς ἦρατο ποτιπόροιο,  
 καλῆς ὠκυάλου, ἣ Προπτεσίλαον ἔεικεν | 705
- ἔς Τροίην, οὐδ' αὔτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν. |  
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε  
 δῆροον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε  
 τόξων αἰκάς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,  
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες | 710
- ὄξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο  
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔρχεσιν ἀμφιγύοισιν.  
 πολλὰ δὲ φάσγανα κατὰ μελάνδετα κωπήεντα  
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων  
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ὅτε δ' αἶματι γαῖα μέλαινα. | 715
- Ἔκτωρ δὲ προύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει  
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·  
 «οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀΦολλέες ὄρνυ' ἀντήν·  
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμῶς ἔδωκεν,  
 νῆας ἐλεῖν, αἱ δεῦρο θεῶν ἀΦέκητι μολοῦσαι | 720
- ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,  
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσι  
 αὐτὸν τ' ἰσχανάσσκον ἐρητύοντό τε λαόν.  
 ἀλλ' εἰ δὴ ὅα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς  
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐπιτρύνει καὶ ἀνώγει.» | 725
- ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.  
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε βιάζετο γὰρ βελέεσσι·  
 ἀλλ' ἀνεγάζετο τυτθόν, διόμενος θανέεσθαι,  
 θρηῖνον ἔφ' ἐπιταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς Ἐφίσης. |  
 ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐστίηκει δεδοκημένος, ἔρχεῖ δ' αἰεὶ | 730
- Τρωῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·  
 αἰεὶ δὲ σμεροδὸν βοῶων Λαλαοῖσι κέλευεν·

«ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,  
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκιῆς  
 ἧέ τινάς φαμεν ἔμμεν ἀοσητήρας ὀπίσσω,  
 ἧέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λαιγὸν ἀμύναι;  
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἔστι πόλις πύργοισ' ἀραρυῖα,  
 ἧ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεροαλκία δῆμον ἔχοντες·  
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκιάων,  
 πόντω κεκλιμένοι, ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης·  
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίη πολέμοιο.»

735

740

## ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

### Πατρόκλεια.

ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μάχοντο.  
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆι παρίστατο, ποιμένι λαῶν,  
 δάκρυα θεορὰ χέων ὡς τε κρήνη μελάνυδρος,  
 ἧ τε καὶ ἀγίλιπος πέτρης δροφερόν χέει ὕδωρ.  
 τὸν δὲ Φιδῶν ᾤκτιρε ποδάρακῃς διος Ἀχιλλεύς,  
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεια περὶόντια προσηύδα· |

«τίπτε δεδάκρουσαι, Πατρόκλεις, ἠἴτε κούρη  
 νηπίη, ἧ θ' ἄμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,  
 εἰανοῦ ἀπιτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερούκει,  
 δακρυόεσσα δέ μιν ποιτιδέχεται, ὄφρ' ἀνέλθαι·  
 τῇ Φίκελος, Πάτροκλε, τέρον κατὰ δάκρυον εἴβεις.  
 ἧέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκει ἧ ἔμοι αὐτῷ;  
 ἧέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔλλυες οἶος;  
 ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,  
 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,  
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων.  
 ἧέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέγονται  
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;  
 ἔξαυδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα Φεῖδομεν ἄμφω.» |

τὸν δὲ βαρὸν στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ·  
 «ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,  
 μὴ νεμέσα τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.  
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,  
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.  
 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερός Αἰομήδης,

5

10

15

20

25

οὔτασαι δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,  
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν δισιῶ. |  
 τοὺς μὲν τ' ἠητοὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέτονται,  
 ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ.  
 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὔτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30  
 αἶναρέτη! τί σέ' ἄλλος ὀνήσεται ὀνήγονός περ,  
 αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν Ἀφεικέα λοιγὸν ἀμύνης;  
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατήρ ἔεν ἱπλότα Πηλεΐδης,  
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα  
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηγής. | 35  
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπιήν ἀλεείνεις  
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,  
 ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὄχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον  
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.  
 δὸς δέ μοι ὤμουιν τεὰ τεύχεα θωροχθῆναι, 40  
 αἶ κ' ἐμὲ σοὶ Φίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο  
 Τρωῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν  
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.  
 ὣσα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀντιῆ  
 ὤσαιμεν προῦ Φάστου νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων. < | 45  
 ὣς φάτιο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν  
 Φοῖ ἀντιῶ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λίσσεται. |  
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·  
 »ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔφειπες!  
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα Φοῖδα, 50  
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·  
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,  
 ὀπλοῖτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι  
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κρατεῖ προβεβήκη·  
 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ. 55  
 κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,  
 δουρὶ δ' ἐμῶ κτεάτισσα, πόλιν ἐντυχεῖα πέρας,  
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλειο κρείων Ἀγαμέμνων  
 Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην. |  
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτειύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60  
 ἀσπερὸς γε κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦ τοι ἔφην γε  
 οὐ πρὶν μνηιδμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅτε κεν δὴ  
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀντή τε πτόλεμός τε.  
 τῆνυ δ' ὤμουιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,

ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπολέμοισι μάχεσθαι,	65
εἰ δὴ κνάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν	
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ὀηγμῖνι θαλάσσης	
κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες.	68
ἀλλὰ καὶ ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων	80
ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πρὸς αἰδομένοιο	
νηῶς ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.	
πεῖθεο δ' ὣς κέ τ' ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω·	83
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵμεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι	87
δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,	
μὴ οὐ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαιέσθαι πολεμίζειν	
Τρωσὶ φιλοπολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.	90
μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοίῃ,	
Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Φίλιον ἡγεμονεύειν,	
μὴ τις ἀπ' Ὀδλύμποιο θεῶν αἰγιγενεῖτων	
ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ Φεκάφερῳς Ἀπόλλων!	
ἀλλὰ πάλιν τροπάσθαι, ἔπει φάος ἐν νήεσιν	95
θήης, τοὺς δ' ἔααν πεδίον κάτω δηριάσθαι.	96
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,	101
Αἴας δ' οὐκ ἐτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·	
δάμνα μιν Ζηγὸς τε νόος καὶ Τρῶες ἀγανοὶ	
βάλλοντες· δ' Φεινὴν δὲ περὶ κροτιάφοισι φαινή	
πήληξ βαλλομένη καναγὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ	105
κάτ' φάλαγ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερὸν ὄμον ἔκαμνεν,	
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύνατο	
ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσι.	
αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχει' ἄσθματι, κὰδ δὲ Φοι ἰδρῶς	
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδὲ πη εἶχεν	110
ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐσίηριζτο.	
ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δόματ' ἔχουσαι,	
ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.	
Ἔκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλιον ἄγχι παραστάς·	
πλήξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν,	115
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας	
πῆλ' αὐτίως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ	
αἰχμὴ χαλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.	
γνώ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ὀίγησέν τε,	
ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρων	120
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·	

χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβalon ἀκάματον πῦρ  
 νῆϊ θοῇ· τῆς δ' αἶψα καὶ ἄσβεστη κέχυτο φλόξ. |  
 ὣς τὴν μὲν προμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς  
 μηρῶ πληξάμενος Πατροκλέεα προσέφειπεν·

125

«ὄρσοο, διογενὲς Πατροκλέες, ἵπποκέλευθε·  
 λεύσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιο Φωίην·  
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτιὰ πέλωνται!  
 δύσοο τεύχεα θᾶσσοον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.» |

ὣς φάτιο, Πάτροκλος δὲ κορούσσειο νόροπι χαλκῶ.

130

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν  
 καλὰς, ἀογυροίοισιν ἐπισφυροίοισ' ἀραουρίας·  
 δεύτερον αὖ θῶρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν  
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀογυροήλον  
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε σιβαρόν τε·  
 κορατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνήην εὐνυκτιον ἔθηκεν  
 ἵππουσιν· δφεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

135

εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ Φοι παλάμηφιν ἀοήρει.

ἔγχος δ' οὐχ ἔλει· οἶον ἀμόμορος Αἰακίδαο,

140

βοιθὸν μέγα σιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν  
 παλλέμεν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,

Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων

Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν. |

ἵππους δ' Αὔτιομέδοντα θοῶς ζευγῦμεν ἄνωγεν,

145

τόν μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα τίε μάλιστα,

πιστότατος δὲ Φοι ἔσχε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὀμοκλήν.

τῷ δὲ καὶ Αὔτιομέδων ἔπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,

Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὸ ἅμα προῖησι πετέσθην,

τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάροη,

150

βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ὄσον Ὀκεανοῖο.

ἐν δὲ παρορηόησιν ἀμόμορα Πήδασον ἴει,

τόν ῥά ποι' Ἡετίωνος ἐλὸν πόλιν ἠγάγ' Ἀχιλλεὺς,

ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἐπεθ' ἵπποισ' ἀθανάτοισιν. |

Μυρομδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θῶρηξεν Ἀχιλλεὺς

155

πάντας ἀνὰ κλισίας σὸν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὡς

ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπειτος ἀλκή,

οἳ τ' ἔλαφον κροσσὸν μέγαν οὔροισι δηώσαντες

δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον ἄμματι φοινόν·

καὶ τ' ἀγέληδὸν ἴασιν ἀπὸ κορήνης μελανύδρου

160

- λάφροντες γλώσσοισι Φαραίῃσιν μέλαν ἔδωρον  
 ἄζρον, ἔρευρόμενοι φόνον αἵματος· ἔν δέ τε θυμὸς  
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ  
 τοιοῖο Μυρμιδόνων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες  
 ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰαζίδαο  
 ὄωοντ'. | ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,  
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας  
 »Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,  
 ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλέετε Τρώεσσι  
 πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμόν, καὶ μ' ἠϊάεσθε Φεκάστος·  
 ὄσχελίμει Πηλέος υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ!  
 νηλεές, ὅς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀφέκοντας ἑταίρους!  
 Φοίκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποτιπόροισιν  
 αὐτίς, ἐπεὶ ὅα τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.  
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θαμ' ἐβάζετε τῶν δὲ πέφανται  
 φυλόπιδος Φέρον μεγαλής, τοῦ πρὶν περ ἔρασθε.  
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.« |  
 ὧς Φειπὼν ὠτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου,  
 μᾶλλον δὲ σίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.  
 ὧς δ' ὅτε τοῖχον ἀνῆρ ἀγάρη πυκνοῖσι λίθοισιν  
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,  
 ὧς ἄραρον κόρουθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.  
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρους κόρουν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·  
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρουθες λαμπροῖσι φάλοισιν  
 ρενόντων· ὧς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν. |  
 πάντων δὲ προπάρουθε δὴν ἀνέρε θωροήσσοντο,  
 Πάτροκλός τε καὶ Αἰτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,  
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς  
 βῆ ὅ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνόγειν  
 καλῆς δαιδαλέης, τὴν Φοῖ Θείης ἀργυροπέξα  
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλήσασα χιτώνων  
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων Φούλων τε ταπήτων.  
 ἔνθα δὲ Φοῖ δέπας ἔσχε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος  
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῖ' αἶθοπα Φοῖνον,  
 οὔτε τερψὶ σπένδουσκε θεῶν, οὐ μὴ Διὶ πατρί.  
 τό ὅα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ  
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ὄοῃσιν,  
 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσαιτο δ' αἶθοπα Φοῖνον.  
 εὔχετ' ἔπειτα σιὰς μέσῳ ἑοκεῖ, λείβε δὲ Φοῖνον

οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Λία δ' οὐ λάθε τροπικέροισιν· |

» Ζεῦ Φάνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ραίων,  
Δωδώνης μεδέων δυοχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σέλλοι  
σοὶ ραίονσ' ὑποφῆται ἀνιπιτόποδες χαμαιεῦναι.

235

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν Φέπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,  
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵησας λαὸν Ἀχαιῶν,  
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικροήηρον ἔφείλδωσ'  
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,  
ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν

240

μάροασθαι. τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,  
θάροσνον δέ Φοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ  
Φείσεται ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσσηται πολεμίζειν  
ἡμέτερος θεράπων ἢ Φοι τότε χεῖρες ἄπαιτο

μαίνονθ', ὀπλοῖ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.

245

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δῆται,  
ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θεῶς ἐπὶ νῆας ἴκοιτο  
τεύχεοί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγγεμάχοισ' ἐτάροισιν· |

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.

τῷ δ' ἔτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἔτερον δ' ἀνένευσεν·

250

νηῶν μὲν Φοι ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε  
δῶκε, σάον δ' ἀνένευσε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι. |

ἦ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ  
ἄν κλισίην εἰσηλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶ,

σιτῆ δὲ πάροισ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ

εἰσφιδέμεν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν. |

255

οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες  
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.

αὐτίκα δὲ σφήκεσσι ΦεΦουκότες ἐξεχέοντο

εἰνοδίοισ', οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,

260

νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.

262

τοὺς δ' εἴ περ παρά τις τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης

κινήσῃ ἄφέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες

πρόσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει Φοῖται τέκεσσι.

265

τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες

ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει. |

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας·

» Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,

ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

270

ὧς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστος



Ἄργείων παρὰ νησοὶ καὶ ἀρχέμαχοι θεράποντες,  
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων  
 Φῆν ἄτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.»

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάσιον. 275  
 ἔν δ' ἔπεσον Τρώεσσι ἀΦολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες  
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν. |

Τρωῆς δ' ὡς ἐΐδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,  
 αὐτὸν καὶ θεράποντα οὖν ἔντεσι μαρμαίροντας,  
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες 280  
 Φελπόμενοι παρὰ ραῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα  
 μνηστῆρῶν μὲν ἀποροῦσθαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι  
 πάτηγεν δὲ Φεκάσιος ὄπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον. |

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ  
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο, 285

νῆϊ πάρα προμνηῆ μεγαθύμου Πρωτεσίλαον,  
 καὶ βάλε Πυθαίχημν, ὃς Παίονας ἵπποκορουστὰς  
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὸν ὄρεος·  
 τὸν βάλε δεξιὸν ὄμον· ὃ δ' ἕπιος ἐν κονίῃσιν 290

κάππεσεν οἰμώξας, ἑταροὶ δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν  
 Παίονες· ἔν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν  
 ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.  
 ἡμιδαῖς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' ἀδιόθι. τοὶ δ' ἐφόβηθεν 295  
 Τρωῆς θεοσπεισίῳ δμάδω· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο

νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς ὄμαδος δ' ἄλιαστος ἐτύχθη.  
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο 300

κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην σιεροπηγερέα Ζεὺς,  
 ἔκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόονες ἄκροι  
 καὶ ράπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,  
 ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆιον πῦρ 305

τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.  
 οὐ γάρ πώ τι Τρωῆς ἀρημφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν  
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,  
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόφεικον ἀνάγκη. | 305

ὡς δὲ λύκοι Φάργεσσι ἐπέχρασαν ἢ ἐρίφοισιν 352  
 σίνται, ὑπέκ μήλων αἰρέμενοι, αἴ τ' ἐν ὄρεσσι

ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ Φιδόντες  
 αἴψα διαρπάζουσιν ἀνάγκη θυμὸν ἐχούσας· 355

ὡς Δαναοὶ Τρώεσσι ἐπέχρασαν· οἱ δὲ φόβοιο

- δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς. | 357  
 Πάτροκλος δ' ἔπειτο σφεδαρὸν Λαλαοῖσι κελεύων, 372  
 Τρωσὶ κατὰ φρονέων· οἳ δὲ Φιφαχῆ τε φόβῳ τε  
 πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄο τμάγεν' ὕμῃ δ' ἄελλα  
 σκίθραθ' ὑπὸ νεφέων, ταύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375  
 ἄφρορον προτὶ Φάσιν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.  
 Πάτροκλος δ' ὄθι πλεῖστον ὀρινόμενον Φίδε λαόν,  
 τῆ ὧ' ἔχ' ὀμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον  
 προηρέες ἐξ ὀχέων, δίφροισι δ' ἀνεκνυμβαλίζον.  
 ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρορθρον ὠκέες ἵπποι 380  
 πρόσσω Φιέμενοι ἐπὶ δ' Ἔκτορι κέκλετο θυμός· 382  
 Φίετο γὰρ βαλέμεν τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.  
 ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβροθε χθῶν  
 ἤματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χεεὶ ἕδωρ 385  
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ὧ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήρη,  
 οἱ βῆθ' εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρινῶσι θέμιστας,  
 ἔκ δὲ δίκην ἐλάσσοι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·  
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,  
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποιμήγουσι χαράδραι, 390  
 ἔς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη σιενάχοισι ῥέουσαι  
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάο, μινύθει δέ τε Φέρογ' ἀνθρώπων·  
 ὡς ἵπποι Τρώϊαι μεγάλα σιενάχοντο θέουσαι. |  
 Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρόωτας ἐπέκερσε φάλαγγας,  
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔφεργε παλιμπειτές, οὐδὲ πόλῃος 395  
 εἶπε Φιέμενους ἐπιβανέμεν, ἀλλὰ μεσηγνὴν  
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο  
 κτεῖνε μεταίσσων, πολέων δ' ἀπεινυτο ποιήν.  
 ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον προῶτον βάλε δουρὶ φαιρινῶ,  
 σιέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυνῖα· 400  
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέσιτορα, Φήροπος υἱόν,  
 δεύτερον ὀρμηθεῖς—ὁ μὲν ἐδξέσιτω ἐνὶ δίφρῳ  
 ἦστο Φαλεις· ἔκ γὰρ πλήρη φρένας, ἔκ δ' ἄρα χειρῶν  
 ἠρία Φ' ἠέχθησαν—ὁ δ' ἔρχεῖ νύξε παρασιτάς  
 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων, 405  
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς  
 πέτρῃ ἐπιπροβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν  
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ Φήροπι χαλκῶ·  
 ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροισι κεληνότα δουρὶ φαιρινῶ,  
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός. 410

- αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρον  
 μέσσην κατὰ κεφαλὴν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κέασθη  
 ἐν κόρυθι βροιαῶν. ὃ δ' ἄρα προηγὴς ἐπὶ γαίῃ  
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμορραϊότης.  
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλην, 415  
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύρον τε,  
 Φιφέα τ' Εὐπιπλόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,  
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείῳ. | 418  
 Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀντομέδοντι κελύεσας  
 Τρωῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 684  
 νήπιος· εἰ δὲ Φέπος Πηληιάδαο φύλαξεν,  
 ἣ κεν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτιο.  
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν. | 685  
 [ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην  
 ἠηδίδως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.] 690  
 ὅς Φοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν. |  
 ἔνθα τίνα προῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξετάριζας,  
 Πατρόκλεες, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτιόνδε κάλεσαν ;  
 Ἄδορητον μὲν προῶτα καὶ Ἀντόροον καὶ Ἐχεκλον  
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695  
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάστην·  
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο Φέαστος. |  
 ἔνθα κεν ὑπίπυλον Τρωῆν ἔλον νῆες Ἀχαιῶν  
 Πατρόκλοι· ὑπὸ χερσὶ—περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν—  
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐυδμήτοι' ἐπὶ πύργου 700  
 ἔστη, τῶ ὀλοᾷ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. |  
 τρις μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο  
 Πάτροκλος, τρις δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,  
 χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαινήν ἀσπίδα νύσσων.  
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φῖος, 705  
 δΦεινὰ Φ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 » χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἶσα  
 σφ' ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,  
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.  
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710  
 μῆνιν ἀλενάμενος Φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος. |  
 Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλῃσ' ἔχε μώνυχας ἵππους·  
 δΦίξε γὰρ ἠέ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσας,  
 ἣ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειε Φαίῃναι.

- ταῦτ' ἄρα Φοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἄπολλων 715  
 ἀνέρι Φεισάμενος, αἰζηῶν τε κρατεροῶν τε,  
 Ἄσιῶν, ὅς μῆτρος ἔεν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο,  
 αὐτοκασίγνητος Φεκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,  
 ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ὄψῃσ' ἐπι Σαγγαρίοιο·  
 τῶ μιν Φεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἄπολλων· 720  
 »Ἔκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύειαι; οὐδέ τί σε χορή·  
 αἴθ' ὅσον ἤσσων εἰμί, τόσον σέο φέροτερος εἶην!  
 τῶ κε τάχα στυγεροῶς πολέμοι' ἀπερωήσειας,  
 ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵπλους,  
 αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὐχος Ἄπολλων· | 725  
 ὣς Φειπῶν ὃ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἅμ πόνον ἀνδρῶν,  
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαιδιμος Ἔκτωρ  
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγμένον. αὐτὰρ Ἄπολλων  
 δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἔν δὲ κλόνον Ἀογείοισιν  
 ἦγε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν. | 730  
 Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα' οὐδ' ἐνάριζεν  
 αὐτὰρ ὃ Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵπλους.  
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀπ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε  
 σκαῖῃ ἔρχος ἔχων· ἐτίεσφι δὲ λάζειτο πέτρων  
 μάομαρον ὀκροῖενθ', ὅν Φοι περὶ χεῖρ ἐκάλυφεν, 735  
 ἦκε δ' ἔρεισάμενος, οὐδὲ δ'Φῆν χάζειτο φωτός,  
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἠριοχῆα,  
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀρακλέος Προιάμοιο,  
 ἵππων ἠνί' ἔχοιτα, μειώπιον δῆξι λῆι.  
 ἀμφοτέρας δ' ὄφρῶς σύνελεν λίθος, οὐδέ Φοι ἔσχεν 740  
 ὀστέον, ὄφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίην  
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄο' ἀφρευτιῆρι ΦεΦοικῶς  
 κάππεσ' ἀπ' εὐΦεργέος δίφρου, λίπε δ' ὄστέα θυμῶς. |  
 τὸν δ' ἐπιζεστομέων προσέφησ, Πατρόκλεες ἵππεῦ  
 »ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ· ὡς ὄῃα κυβιστᾶ! 745  
 εἰ δὴ που καὶ πόντω ἔν ἰχθυόεντι γένοιτο,  
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνήρ ὅδε τήθητα διφῶν,  
 νηὸς ἀποθροήσων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶην,  
 ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἔξ ἵππων ὄῃα κυβιστᾶ.  
 ἦ ὅρα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν· | 750  
 ὣς Φειπῶν ἐπὶ Κεβριόνη ἦρωι βεβήκει,  
 σῆμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κροαῖζων  
 ἔβλητο πρὸς σιῆθος, ἔΦῃ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή

- ὡς ἐπὶ Κεβριόνη, Πάτροκλεες, ἄλλο μεμαῶς.  
 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755
- τὼ περὶ Κεβριόναο λείονθ' ὡς δῆρον ἐθέσθην,  
 ὦ τ' ὄρεος κορυφήσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,  
 ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον  
 ὡς περὶ Κεβριόναο δύο μῆστορες αὐτῆς,  
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαιδίμος Ἔκτωρ,  
 Φιεντ' ἀλλήλων ταμέμεν χοῦα νηλεὶ χαλκῷ.  
 Ἔκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπει λάβεν, οὐχὶ μεθίει  
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· | οἱ δὲ δὴ ἄλλοι  
 Τρῶες καὶ Λαῖοι σύναγον κρατερῶν ὁμίην.  
 ὦς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιν 765  
 οὖρεος ἐν βήσσης βαθέαν πελεμιζέμεν ὕλην,  
 φηγόν τε μελίην τε ταχύφλοίον τε κρόναιαν,  
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους  
 Φηχῆ θεοπεσίη, πάταγος δέ τε Φαγνυμενάων,  
 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770  
 δήσοον, οὐδ' ἔτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.  
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἄμφ' ὄξέα δοῦθ' ἐπελήγει  
 ἰοίτε περὸντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,  
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν  
 μαρναμένων ἄμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κοίτης 775  
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, ληλασμένος ἵπποσυνάων. |  
 ὄφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,  
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπιετο, πῆπιε δὲ λαός·  
 ἦμος δ' Ἥλιος μεινίσσεται βουλυτόνδε,  
 καὶ τότε δὴ ὃ ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέροντες ἦσαν. 780  
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα Φέρυσσαν  
 Τρῶων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὄμων τεύχε' ἔλοντο. |  
 Πάτροκλος δὲ Τρῶσι κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.  
 τρὶς μὲν ἔπει' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,  
 σμερδαλέα Φιφάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφεν. 785  
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φίσιος,  
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότιοιο τελευτή. |  
 ἦντιετο γὰρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῶν ὁμίην  
 δ' Φεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·  
 ἠέρι γὰρ πολλῆ κεκαλυμμένος ἀντιβόλησεν. 790  
 σιῆ δ' ὄπιθε, πληξεν δὲ μετάφρονον εὐρέε τ' ὄμω  
 χεῖρὶ κατακτείνει, στροφεδίνην δὲ Φοῖ ὄσσε.

- τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων  
 ἣ δὲ κυλινομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὄφ' ἵππων  
 ἀδλωπὶς τρυφάλεια, μάνθησαν δὲ Φέθουραι 795  
 αἴματι καὶ κονήσι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν  
 ἱππόκομον πῆληκα μαινεσθαι κονήσιν,  
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαοίεν τε μέτωπον  
 ὄψε· Ἄχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν  
 Φῆ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόνθεν δέ Φοι ἦεν ὄλεθρος· 800  
 πᾶν δέ Φοι ἐν χεῖρεσσι Φάγη δολιχόσκιον ἔγχος,  
 βροῦθ' μέγα σιβαρὸν κεκορυνμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων  
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερομόεσσα.  
 λῦσε δέ Φοι θώρηκα Φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. |  
 τὸν δ' αἶτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ἐπὸ φραϊδίμα γυῖα, 805  
 σιῆ δὲ ταφῶν. ὄπιδεν δὲ μετάρφρερον ὄξει δουρὶ  
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόνθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,  
 Πανθοῖδης Ἐύφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο  
 ἔρχεῖ θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσι τε καρπαλίμοισιν· 810  
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐφέικοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,  
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·  
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πάτροκλεες ἱππεῦ,  
 οὐδὲ δάμασος· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδροαμε, μείκτο δ' ὀμίλῳ  
 ἐκ χροῦς ἀρπάξας δόρυ μείλιον, οὐδ' ὑπέμεινεν  
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἔόντ' ἐν δημοίῃτι. 815  
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς  
 ἄψ ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων. |  
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἔφιδεν Πάτροκλέεα μεγάλθυμον  
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῷ,  
 ἀγχίμολόν ὄα Φοι ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820  
 νεῖαιτον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·  
 δοῦπήσεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἦκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.  
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβήσατο χάρμη,  
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον  
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλοισι δὲ πινέμεν ἀμφω· 825  
 πολλὰ δέ σ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίβην·  
 ὧς πολέας πεφρόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν  
 Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔρχεῖ θυμὸν ἀπέφρα. |  
 καὶ Φοι ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 »Πάτροκλ', ἦ ποθ' ἐφροσθα πόλιν κεραιζέμεν ἡμῖν,  
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀποφράς, 830

- ἀξέμεν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,  
 νήπτε ! τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι  
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμιζέμεν ἔρχεῖ δ' αὐτὸς  
 Τρωαὶ φιλοπολέμοισι μετατρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω  
 ἡμᾶρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γυῖπες ἔδονται.  
 ἂ δ' Φεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἔδῶν χροάισμησεν Ἀχιλλεύς,  
 ὅς ποθί τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπειτέλλει· ἴοντι  
 μῆ μοι προῖν ἵμεναι, Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε,  
 νῆας ἔπι γλαφυράς, προῖν Ἔκτορος ἀνδροφρόνιο  
 αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.  
 ὣς ποθί σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροσι πείθεν. ◊ |  
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεες ἵππευ  
 ἤδη νῦν, Ἔκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν  
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν  
 ὀηθίδως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὄμων τεύχε' ἔλοντο.  
 τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐφείκοισιν ἀντιβόλησαν,  
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.  
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὄλοη καὶ Αἰητός ἔκτανεν νίος,  
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺν δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις. |  
 ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺν δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆπιν·  
 οὐ θῆν οὐδ' αὐτὸς δ' Φηρόν βέε', ἀλλὰ τοι ἤδη  
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖή,  
 χεροὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀνύμνονος Αἰακίδαο. ◊ |  
 ὣς ἄρα μιν Φειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·  
 ψυχὴ δ' ἐκ ὀσθέων πιαμένη Ἀφιδόσδε βεβήκει,  
 Φὸν πότιμον γούωσα, λιποῦσα δροσῆτα καὶ ἤβην. |  
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ·  
 Πατρόκλεες, τί νύ μοι μαντεύεται αἰτὴν ὄλεθρον ;  
 τίς Φοῖδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέειδος πάϊς ἠνκόμοιο,  
 φθῆη ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι ; ◊  
 ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς  
 ἔΦρουσε, λαῖξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥσ' ἀπὸ δουρός. |

## ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

## Μενελάου ἀριστεία

...Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπέΦρα,  
 ἐλχ', ἔν' ἀπ' ὄμων κεφαλῆν τάμοι δξέει χαλκῶ,  
 τὸν δὲ νέκυν Τρωίησι Φερυσάμενος κυσὶ δοίη.

125

- Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος ἤνιτε πύργον·  
 Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,  
 ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλά 130  
 Τρωαὶ φέρειν προτὶ Φάστῳ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ. |  
 Αἴας δ' ἄμφι Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας  
 ἐστήκειν ὡς τίς τε λέων περὶ Φοῖσι τέκεσσιν,  
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συνατήσονται ἐν ὕλῃ  
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δέ τε σθένει βλεμμαίνει. 135  
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·  
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκει.  
 Ἄτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηίφίλος Μενέλαος,  
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσι ἀφέξων. | 139  
 Τρῶες δὲ προέτευψαν ἀΦολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ. 262  
 ὡς δ' οὔτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο  
 βέβρονχεν μέγα κῦμα ποτὶ ὄσον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι  
 ἠμόνες βοόωσιν ἔρευρομένης ἀλὸς ἔξω, 265  
 τόσση ἄρα Τρῶες Φιφαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ  
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες· 267  
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων· 356  
 οὔτε ἰν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει  
 οὔτε ἰνὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλον,  
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόνδεν δὲ μάχεσθαι.  
 ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἶματι δὲ χθῶν 360  
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον. | 361  
 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400  
 ἦμαι τῷ εἰάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι  
 Φεΐδε Πατρόκλον τεθνηῖα διὸς Ἀχιλλεύς.  
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάραντο θοάων,  
 τείχε' ὑπο Τρῶων· τό μιν οὔ ποτε Φέλιπετο θυμῷ  
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωόν, ἐνιχρὶμφθέντα πύλῃσιν, 405  
 ἄψ ἀπονοσιήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ Φέλιπετο πάμπαν,  
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ Φέθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.  
 πολλάκι γάρ τὸ γε μητρὸς ἐπεύθειτο νόσφιν ἀκούων,  
 ἣ Φοὶ ἀπαγγέλλεσκε Λιδὸς μεγάλιο νόημα·  
 δὴ τότε γ' οὔ Φοὶ ἔφειπε κακὸν ἴσσον, ὅσσον ἐτύχθη, 410  
 μήτηρ, οὔτι ῥά Φοὶ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταίρος. |  
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρῶν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες  
 ναλέμες ἐγχρὶμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·  
 ὧδε δὲ τις Φεΐπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·



- »ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἤμιν ἐνκλεῖς ἀπονέεσθαι  
 νῆας ἐπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα  
 πᾶσι χάνου' τό κεν ἤμιν ἄφαρ πολὺν κέρδιον εἴη, —  
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν  
 Φάστῳ πότι σφέτερον Φερούσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.«  
 ὣς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων ἀδδήσασκεν  
 »ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῶδε δαμῆναι  
 πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.«  
 ὣς ἄρα τις Φείπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου. |  
 ὣς οἱ μὲν μάραντο, σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς  
 χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρογέτοιο·  
 ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἕοντες  
 κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο  
 ἐν κοινήσι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο.  
 ἦ μὰν Αὐτομέδων, Λιῶρεος ἄλκιμος υἱός,  
 πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῆ ἑπαιεῖτο θείνων,  
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῆ'  
 τῶ δ' οὔτ' ἄφ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατῶν Ἑλλήσποντον  
 ἠθέλετήν ἵμεναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς,  
 ἀλλ' ὣς τε στήλη μένει ἔμπροσθεν, ἦ τ' ἐπὶ τύμβῳ  
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνητός ἠὲ γυναικός,  
 ὣς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,  
 οὔδε' ἐνισκίμψαντε καρήγата· δάκρυα δέ σφιν  
 θεορμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ὄρε μυρομένοισιν  
 ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μαινετο χαιτή  
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. |  
 μυρομένω δ' ἄρα τῷ γε Φιδῶν ἐλέησε Κρονίων,  
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ Φὸν μυθήσατο θυμόν·  
 »ἂ δ' Φειλῶ, τί σφῶν δόμεν Πηλῆι Φάνακτι  
 θνητῶ, ὕμεις δ' ἐσὶν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ;  
 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσι ἄλγε' ἔχητον ;  
 οὐ μὲν γάρ τί ποθ' ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς  
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνείει τε καὶ ἔρπει·  
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν  
 Ἐκτωρ Προιαμίδης ἐποχῆσεται· οὐ γὰρ ἑάσω·  
 οὐ Φάλις ὧς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτως ;  
 γούνασι δ' ἐν σφῶν βαλέω μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῶ,  
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο.« |  
 ὣς Φειπῶν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.

415

420

425

430

435

440

445

450

452

456

- τὼ δ' ἀπὸ χαϊτάων κοινήν οὐδάσδε βαλόντε  
 ῥίμψ' ἔφερον θοὸν ἄρομα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοῦς.  
 τοῖσι δ' ἔπ' Ἀδτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου. | 459  
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας Φεῖπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον. 651  
 »σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφεές, αἶ κε Φίδηαι  
 ζῶν ἔτι Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,  
 οἶτρονον δ' Ἀχιλλεῖ δαΐφροσι θάσσοι ἰόντα  
 Φεπέμεν ὅτι ἑά Φοι πολὺ φίλιτος ὄλεθ' ἑταῖρος«. | 655  
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,  
 βῆ δ' ἴμεναι ὣς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσυλόιο,  
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,  
 οἶ τε μιν οὐκ εἰόουσι βοῶν ἔκ πῖαο ἐλέσθαι  
 πάννηχοι ἐγρήσσοιτες· ὃ δὲ κοεῶν ἐρατίζων 660  
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι προήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοιτες  
 ἀντίοι ἀίσσουσι θροασειῶν ἀπὸ χειρῶν,  
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρέει ἐσσύμενός περ'  
 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῶ·  
 ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 665  
 ἦε πόλλ' ἀφέκων περὶ γὰρ δ'Φίε μὴ μιν Ἀχαιοὶ  
 ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωσθ' ἀήϊοισι λίποιεν. |  
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·  
 »Αἴαντ', Ἀργεῖων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,  
 νῦν τις ἐνηείης Πατροκλέεος δ'Φειλοῖο 670  
 μνησάσθω! πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος ἔμμεν  
 ζωὸς ἐών· νῦν F' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κικάνει«. |  
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,  
 πάντοσε παπταίνων ὣς τ' αἰετός, ὃν ἑά τέ φασιν  
 δέξυτατον δέροκεσθαι ὑπουρανίων πετεινῶν, 675  
 ὃν τε καὶ ὑπόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ  
 θάμνω ὑπ' ἀμφικόμω κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' ἀδῶ  
 ἔσσαντο, καὶ τέ μιν ὄκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.  
 ὣς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφεές, ὅσσε φαινώ  
 πάντοσε δινεΐσθην πολέων κατὰ Φέθνος ἑταίρων, 680  
 εἴ ποθι Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα Φίδοιτο. |  
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀοιστερά πάσης  
 θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.  
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·  
 »Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεές, ὄφρα πύθηναι 685  
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι!

- ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν δίομαι εἰσορόοντα  
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,  
 νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ὄχ' ἄριστος Ἀχαιῶν,  
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.  
 ἀλλὰ σὺ γ' αἰψ' Ἀχιλλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,  
 Φειπέμεν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ  
 γυμνὸν ἀτὰρ τὰ γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ. |  
 ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.  
 δ'Φῆν δὲ μιν ἀμφασίῃ Φειπέων λάβε, τὼ δέ[Φοι ὅσσε  
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερῇ δέ Φοι ἔσχετο φωνή.  
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,  
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω,  
 Λαοδόκῳ, ὅς Φοι σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους. |  
 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο  
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ κακὸν Φέπος ἀγγελέοντα.  
 οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς  
 τειρομένειοσ' ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν  
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·  
 ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκεν,  
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἤρωι βεβήκει. |  
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσήδα  
 «κείνον μὲν δὴ νησὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,  
 ἐλθέμεν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ Φ' οἶω  
 νῦν ἵμεναι μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δίῳ·  
 οὐ γάρ πῶς κεν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.  
 ἡμεῖς δ' αὐτοῖ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,  
 ἡμῖν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοῖ  
 Τρώων ἐξ ἔνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν». |  
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·  
 «πάντα κατ' αἴσαν ἔφειπες, ἀγκλιεὺς ὦ Μενέλαε·  
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὄκα  
 νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνον· αὐτὰρ ὀπισθεν  
 νῶϊ μαχεσόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι δίῳ,  
 Φῖσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ  
 μίμονομεν ὄξυν Ἀρηα παρ' ἀλλήλοισι μέροντες.» |  
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο  
 ἔπι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δὲ πόλεμος τέτατ' ὄσφι  
 ἄγχιος ἠύτε πῦρ, τό τ' ἐπεσόμενον πόλιν ἀνδρῶν  
 ὄμομενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ Φοῖκοι

690

695

700

705

710

715

720

723-36

- ἐν σέλαϊ μέγλω· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο.  
 ὧς μὲν τοῖσ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740  
 ἀζηγῆς ὀρυμαγδὸς ἐπῆεν ἐρχομένοιισιν. |  
 οἱ δ', ὡς θ' ἡμίονοι κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες  
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν  
 ἢ δοκὸν ἢ ἐ δόρου μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς  
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἰδρωῖ σπευδόντεσσιν· 745  
 ὧς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. | αὐτὰρ ὅπισθεν  
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὧς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ  
 ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς,  
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγρινὰ ῥέεθρα  
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίοιενδε τίθησιν, 750  
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·  
 ὧς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέφερον ὀπίσσω  
 Τρώων· | οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,  
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαιδίμος Ἐκτωρ.  
 τῶν δ', ὧς τε ψαρῶν νέφος ἐρχεται ἢ ἐ κολοῶν, 755  
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προφίδωσιν ἰόντα  
 κίρκον, ὃ τε σμικροῖσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,  
 ὧς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἐκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν  
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάριμης.  
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον 760  
 φευγόντων Δαναῶν πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή. |

## ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

### Ἀχιλλέως ἀνάστασις.

- ὧς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,  
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.  
 τὸν δ' εὔρε προπάροιδε νεῶν ὀρθοκραιράων,  
 τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν· 5  
 ὀχθήσας δ' ἄρα Φεῖπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·  
 ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὔτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ  
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο ;  
 μὴ δὴ μοι τελέσσαι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,  
 ὧς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔΦειπεν  
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἐτι ζώοντος ἐμεῖο  
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείπειν φάος ἡελίοιο. 10  
 ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,

σχέλιος! ἦ Φ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆμον πῦρ  
 ἄρ' ἐπὶ νῆας ἵμεν, μηδ' Ἔκτορι Φίφει μάχεσθαι. |  
 ἦος ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15  
 τόφρα Φοι ἐγγῦθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός,  
 δάκρυα θεομὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινῆν·  
 » ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς  
 πεύσειαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι!  
 κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20  
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ. |  
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.  
 ἀμφοτέροισι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόριν αἰθαλόεσαν  
 χεύατο κακὴν κεφαλῆς, χαοίην δ' ἦσχυνε πρόσωπον·  
 νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαινα ἀμφίζανε τέφρη. 25  
 αὐτὸς δ' ἐν κοινήσι μέγας μεγαλωστί ταυνοσθεῖς  
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων. |  
 δμῳαὶ δ', ὡς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,  
 θυμὸν ἀκηχέμεναι μέγα Φίφαχον, ἔκ δὲ θύραζε  
 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30  
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ἐπὶ γυῖα Φεκάστης. |  
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρευτο δάκρυα λείβων,  
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔσπετε κνδάλιμον κῆρ'  
 ἔδφιε γὰρ μὴ λαϊμὸν ἀποτιμήξειε σιδήρεω.  
 σμερδαλέον δ' ὤμωξεν. | ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35  
 ἡμένη ἐν βένθεσσι ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι  
 κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα θεαὶ δὲ μιν ἀμφαιγέροντο,  
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν. 38  
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφρον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50  
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·  
 » κλυτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πᾶσαι  
 Φεῖδει' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ. |  
 ὦ μοι ἐγὼ δφειλή, ὦ μοι δυσσασιοτόκεια!  
 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμόμονά τε κρατερόν τε, 55  
 ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρονι Φῖος·  
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φρυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς,  
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Φίλιον εἶσω  
 Τρωαὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς  
 Φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆμον εἶσω. 60  
 ὄφρα δὲ μοι ζῶει καὶ ὄφρ' φάος ἠελίοιο,  
 ἄχνηται, οὐδέ τί Φοι δύναιμαι χραισμῆσαι ἰούσα. |

ἀλλ' εἴμ', ὄφρα Φίδωμι φίλον τέκος, ἦδ' ἐπακούσω  
 ὅτι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.ε |

ὥς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ  
 δακρυόεσσα ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῆμα θαλάσσης  
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,  
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμεῖται  
 Μυρμιδόνων Φέφοντι νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα. |  
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,  
 ὄξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἔφοιο  
 καὶ Φ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

»τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;  
 ἔξαύδα, μὴ κεύθε τὰ μὲν δὴ τοι τετέλειται  
 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ ποῖν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών,  
 πάντας ἐπὶ προύμνησι Φαλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,  
 οἳ' ἐπιδευομένους, παθέμεν τ' ἀΦεκίλῳ Φέρογα.» |

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·  
 »μήτερο ἐμῆ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·  
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος! ἐπεὶ φίλος ὄλεθ' εἰταῖρος,  
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων ἴον εἰταῖρον,  
 Φίσον ἐμῆ κεφαλῇ τὸν ἀπώλεσα, τύχρα δ' Ἔκτωρ  
 δηώσας ἀπέδυσσε πελὴρια, θαῦμα Φιδέσθαι,  
 καλὰ τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα  
 ἡματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον ἔνδρ. |  
 αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αἶθι μετ' ἀθανάτησ' ἀλίησιν  
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄζοιεν!  
 νῦν δ'... ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρῖον εἴη  
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὕποδέξεται αὖτις  
 Φοῖαδάδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν  
 ζώμεν οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ  
 πρώτως ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,  
 Πατρόκλιοιο δ' ἔλωρα Μενουιάδεω ἀποιτίσῃ.» |

τὸν δ' αὖτε προσέΦειπε Θεὸς κατὰ δάκρυον χέουσα·  
 »ὀκνέμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἳ' ἀγορεύεις·  
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἔκτορα πότιμος εἰοῖμος.» |  
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·  
 »αὐτίκα τεθναίνην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμὲλλον εἰταῖρο  
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι. ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης  
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δεύει ἄοῆ; ἀλκτῆρα γενέσθαι. |  
 νῦν δ'... ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν  
 τοῖσ' ἄλλοισ', οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίφω,  
 ἀλλ' ἤμῃ παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,  
 τοῖος ἐών, οἷος οὔ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105  
 ἐν πολέμῳ! ἀρορῆ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.  
 ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιο  
 καὶ χόλος! ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπήναι,  
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο  
 ἀνδρῶν ἐν σιήθεσσι ἀφέξεται ἠύτε καπνός 110  
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.  
 ἀλλὰ τὰ μὲν προειτύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,  
 θυμὸν ἐνὶ σιήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.  
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς δλειτῆρα κιχίω,  
 Ἐκτορα κῆρα δ' ἐγὼν τότε δέξομαι, ὀππότε κεν δῆ 115  
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.  
 μῆδέ μ' ἔρονκε μάχης, φιλέουσά περ οὐδέ με πείσεις. | 126  
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα  
 »ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα· οὐ κακὸν ἔστιν  
 τειρομένοισ' ἐτάροισιν ἀμνύμεν αἰπὸν ὄλεθρον  
 ἀλλὰ τοι ἔντι καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἐχονται, 130  
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκτωρ  
 αὐτὸς ἔχων ὄμοισιν ἀγάλλεται οὐδέ Φέ φημι  
 δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόρος ἐγγύθεν αὐτῶ·  
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσσο μῶλον Ἀρηος,  
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδηαι 135  
 ἠῶθεν γὰρ νίσσομ', ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,  
 τεύχεά καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο Φάνακτος. |  
 ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' νῖος ἔφοιο,  
 καὶ στρεφθεῖσ' ἄλιθοι κασσιγνήτησι μετηύδα  
 »ἔμεν μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης ἐδρῆα κόλπων, 140  
 ὀφόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,  
 καὶ Φοὶ πάντ' ἀγορεύσαι· ἐγὼ δ' ἔς μακρὸν Ὀλυμπον  
 εἴμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἵ κ' ἐθέλῃσιν  
 νιέ' ἐμῶν δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα. |  
 ὣς ἔφαθ', αἶ δ' ὑπὸ κῆμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν 145  
 ἠ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα  
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεΐξαι. |  
 τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ  
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ ἔφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο

- φρεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποτον ἴκοντο. | 150  
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἔνκνήμιδες Ἀχαιοὶ  
ἐκ βελέων Φερύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος  
αὐτὶς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι  
Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ Φείκελος ἀλκήν.  
τοῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαιδιμος Ἔκτωρ 155  
Φελκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὀμόξλα  
τοῖς δὲ δὴ Αἴαντες, θεοῦριν ἐπιφειμένοι ἀλκήν,  
νεκροῦ ἀπεισιφρέλιξαν ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθῶς,  
ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε  
σιάσκε μέγα Φιφάχων ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160  
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται  
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι,  
ὡς ἴα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύο Αἴαντε κορυσιὰ  
Ἔκτορα Πριάμιδην ἀπὸ νεκροῦ δεδφίξασθαι.  
καὶ νύ κέ φ' ἔφρουσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, 165  
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆγεμος ὠκέα Φίρις  
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωροήσσεσθαι,  
κορύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν προδὲ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη. |  
ἄγγου δ' ἴσταμένη Φέπεια περὶόντα προσηύδα  
> ὄρσο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν 170  
Πατρόκλω ἐπάμνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῆ  
ἔσθηκε προδὲ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους δλέκονσιν,  
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκνους πέρι τεθνηῶτος,  
οἱ δὲ Φερούσασθαι ποτὶ Φίλιον ἠνεμόεσσαν  
Τρώες ἐπιθύουσι μάλιστα δὲ φαιδιμος Ἔκτωρ 175  
Φελκόμεναι μέμονεν κεφαλὴν δὲ φε θυμὸς ἀνώγει  
πῆξαι ἀνά σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειροῆς.  
ἀλλ' ἄνα, μηδ' εἴ κεῖσο! σέβας δὲ σε θυμὸν ἰκέσθω,  
Πάτροκλον Τρωῆϊσι κοῖνὸν μέλπηθρα γενέσθαι  
σοὶ λῶβῆ, αἶ κέν τι νέκνους ἠσχυμμένους ἔλθῃ.ε | 180  
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάροχης διὸς Ἀχιλλεύς  
> Φίρι θεά, τίς τ' ἄρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν; <  
τὸν δ' αὐτε προσέφειπε ποδῆγεμος ὠκέα Φίρις  
> Ἥρη με προσέηκε, Διὸς κυδοῆ παρὰ κοίτις  
οὐ φοῖδε Κρονίδης ὑπὶ ζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185  
ἀθανάτων, οἱ Ὀλυμπιον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.ε |  
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς  
> πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κείνοι



- μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶαι θωρήσασθαι,  
 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδωμαι·  
 σιῦτο γὰρ Ἡφάίστιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.  
 ἄλλου δ' οὐ τεο Φοῖδα, τέο κλυτὰ τεύχεα δύω,  
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.  
 ἀλλὰ καὶ αὐτός, Φέλπομ', ἐνὶ πρότοισιν ὀμιλεῖ,  
 ἔρχεῖ δηῶων περὶ Πατρόκλειο θανόντος.· |  
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδῆγεμος ὄκεία Φῖρις·  
 «εὖ νυ καὶ ἡμεῖς Φίδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·  
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι,  
 αἴ κέ σ' ἐπιὸ Φείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο  
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν  
 τερόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.» |  
 ἦ μὲν ἄρ' ὣς φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὄκεία Φῖρις,  
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὄριό δι' φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη  
 ὄμοιο· ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,  
 ἀμφὶ δέ Φοι κεφαλῇ νέφος ἔσπεφε διὰ θεῶων  
 χροῦσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανώσασαν.  
 ὣς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ Φάστεος αἰθέρ' ἵκηται,  
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊο ἀμφιμάχωνται,  
 οἳ δὲ πανημέριοι σινηροῶ κροίνονται Ἄσρη  
 ἄσπετος ἐκ σφετέροισι, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι  
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσι ἐπήτορμοι, ὑψόσε δ' ἀγῆ  
 γίγνεται αἴσσοῦσα, περικιόνοισι Φιδέσθαι,  
 αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀοῆς ἀλκιῆρες ἴκωνται·  
 ὣς ἄπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε. |  
 σιῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς  
 μίσητο· μητρόδς γὰρ πυκινὴν ὀπίζειτ' ἔφειτμήν.  
 ἔνθα σιάς ἦνσ', ἀπάτεοθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη  
 φθέγγεται· αὐτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὄροσε κυδοιμόν.  
 ὣς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε Φίφαχε σάλπιγξ  
 Φάστῳ περιπλομένων δηῶων ἔπο θυμορροιστέων,  
 ὣς τότε ἀριζήλη φωνή γένοιτ' Αἰακίδαο. |  
 οἳ δ' ὡς οὖν ἄιον Φόπα χάλκεον Αἰακίδαο,  
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· αὐτὰρ καλλιῆριχες ἵπποι  
 ἄψ ὄχεα τροπαῶν ὄσσοιο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.  
 ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ Φίδον ἀκάματον πῶο  
 δφεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος  
 δαϊόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

- τοὺς μὲν ὑπὲρ τάρφρον μέγα Φίφαχε διὸς Ἀχιλλεύς,  
 τοὺς δὲ κυκλήθησαν Τρωῆες κλειτοὶ τ' ἐλίκουροι  
 ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι 230  
 ἀμφὶ σοφοῖσ' ὄχεεσσι καὶ ἔγχεσιν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ  
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντες  
 κἀτίθησαν ἐν λεχέεσσι φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι  
 μυρόμενοι· μετὰ δὲ σφι ποδώκης εἶπει Ἀχιλλεύς 235  
 δάκρυα θεομὰ χέων, ἐπεὶ εἶσφιδε πισιὸν ἑταῖρον  
 κείμενον ἐν φέροσφ δεδαῖγμένον ὄξει χαλκῶ.  
 τὸν ῥ' ἦ τοι μὲν ἐπεμπε σὸν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν  
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξαιτο νοστήσαντα. |  
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη 240  
 πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοὰς ἀΨέκοντα νέεσθαι  
 Ἥελιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ διοὶ Ἀχαιοὶ  
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο. |  
 Τρωῆες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὁμίρης  
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,  
 ἐς δ' ἀγορὴν ἤγροντο, πάρος δόροιο μέδεσθαι. 245  
 ὄρηθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γέρετ', οὐδέ τις ἐτλη  
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρομός, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς  
 ἔξεφάνη, δΨηρόν δὲ μάχης ἐπέπανι' ἀλεγεινῆς. |  
 τοῖσι δὲ Πολυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν 250  
 Πανθοῖδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.  
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἣν δ' ἐν νυκτὶ γέροντο  
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὃ δ' ἔργει πολλὸν ἐνίκα  
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέΨειπεν· |  
 »ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι κέλομαι γὰρ ἔγωγε 255  
 Φάστυδε νῦν ἵμεναι, μὴ μιμνήμεν Ἥοα διῶν  
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσί· Φεκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.  
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνήρ' Ἀγαμέμνονι μῆνιε δίῳ,  
 τάρφρα δὲ ῥήιτεροι πολεμιζέμεν ἦσαν Ἀχαιοί·  
 χαίροσσκον γὰρ ἐγὼ γε θεῶσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱαύων,  
 Ψελλόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιΨελίσσας. 260  
 νῦν δ' αἰνῶς δέδΨοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα  
 οἶος κείνσο θυμὸς ὑπέροβιος, οὐκ ἐθελήσει  
 μιμνήμεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρωῆες καὶ Ἀχαιοὶ  
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρης δατέονται,  
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχέσεται ἠδὲ γυναικῶν. | 265  
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ Φάστν, πίθεσθέ μοι ὦδε γὰρ ἔσται.

- νῦν μὲν νῦξ ἀπέπασσε ποδώκεα Πηλεΐωνα  
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμι κινήσεται ἐνθάδ' ἑόντας  
 αὔριον ὀρηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν  
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἰσὴν 270  
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται  
 Τρώων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐρατος ὦδε γένοιτο! |  
 εἰ δέ κ' ἔμοισι Φέπεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοι περ,  
 νόστιά μὲν εἶν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστν δὲ πύργοι  
 ὑψηλαὶ τε πύλαι σάντιδες τ' ἐπὶ τῆσ' ἀραρυῖαι 275  
 μακροαὶ ἐὔξεστοι ἐξενγμέναι εἰρούσσονται.  
 προῶι δ' ὑπηίοιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες  
 στηρόμεθ' ἄμ πύργους· τῶ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν  
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.  
 ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280  
 παρτιοῖον δρόμον ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.  
 εἶσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορηθῆμεν ἑάσει,  
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.ε |  
 τὸν δ' ἄο' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·  
 »Πολυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτι' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285  
 ὅς κέλειαι κατὰ Φάστν Φαλήμεναι αὐτὶς ἰόντας.  
 ἦ οὐπω κεκόρησθε ΦεΦελμένοι ἔνδοθι πύργων·  
 πρὶν μὲν γὰρ Προιάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι  
 πάντες ἐμυθέσκοντο πολύχρυσόν πολύχαλκον· 290  
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,  
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν  
 κτήματα περναμέν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.  
 νῦν δ' ὅτε πέο μοι ἔδωκε Κρόνον πάϊς ἀγκλομήτω  
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νησοὶ θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,  
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ. 295  
 οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπέσεται· οὐ γὰρ ἑάσω. |  
 ἀλλ' ἄγεθ', ὣς κεν ἐγὼ Φεῖπω πιθώμεθα πάντες·  
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,  
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήροσθε Φέκαστος·  
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξει,  
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι, 300  
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρόμεν ἤπερ Ἀχαιοὺς.  
 προῶι δ' ὑπηίοιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες  
 νησοῖν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν' Ἀρῆα. |\*  
 εἰ δ' ἔτεδὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305

ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσειται. οὐ μιν ἐγὼ γε  
φρεύσομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην  
στήσομαι, ἣ κε φέροσσι μέγα κοράτος, ἣ κε φεροίμην.  
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτενέοντα κατέκτα.» |

ὣς Ἐκτωρ ἀγόρευε, ἐπὶ δὲ Τρωῶες κελάδησαν  
νήπιον· ἐκ γὰρ σφι φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·

310

Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνεσαν κατὰ μητιώοντι,  
Πολυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.

δόροπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ  
παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.

315

τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο,  
χειρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν εἰαίρου,  
πυκνὰ μάλα στενάχων ὣς τε λῖς ἠυγένειος,

ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφρηβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ  
ὔλης ἐκ πυκνῆς· ὁ δὲ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν,  
πολλὰ δὲ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἔχνε' ἐρευνηῶν,

320

εἷ ποθεν ἐξεύρου· μάλα γὰρ δοιμὺς χόλος ἀφροῖ·  
ὣς ὁ βαρὺν στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσι· |

»ὦ πόποι, ἦ ὅ' ἄλιον Φέπος ἐκβαλον ἤματι κείνῳ,  
θαροσύνων ἦρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισιν·

325

φῆν δὲ Φοι εἰς Ὀπότεντα περικλυτὸν νιὸν ἀπάξειν  
Φίλιον ἐκπέροσαντα, λαχόντα τε ληίδος αἴσαν.

ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·  
ἄμφω γὰρ πέπορωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι

αὐτοῦ ἐν Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα  
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς

330

οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει. |

νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σέ' ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,  
οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκα

τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμον σείο φοιῆτος·  
δώδεκα δὲ προπάροικε προῆς ἀποδειροτομήσω

335

Τρωῶων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.  
τόφρα δὲ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσια κείσεται αὐτως,

ἄμφι δὲ σὲ Τρωαὶ καὶ Λαοδανίδες βαθύκολποι  
κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρον χέουσαι,

340

τάς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφι τε δουρί τε μακροῦ,  
πειρίας πέθοντε πόλις μερόπων ἀνθρώπων.» |

ὣς Φειπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο διὸς Ἀχιλλεύς  
ἄμφι πύρρι στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα

Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.  
 οἱ δὲ λειροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέω,  
 ἔν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·  
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέομετο δ' ὕδωρ.  
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ Φήνοπι χάλκῳ,  
 καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,  
 ἔν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·  
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν  
 ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.  
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα  
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. |

## ἙΠΙΛΟΓΙΑ

Ἑφραίστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα  
 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταρρεπέ' ἀθανάτοισιν,  
 χάλκεον, ὃν ὃ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.  
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα Φελισσόμενον περὶ φύσις,  
 σπεύδοντα τρίποδας γὰρ ἐφείκοσι πάντας ἔτευχεν  
 ἐσιτάμεναι περὶ τοῖχον ἐνσταθῆος μεγάρου,  
 χροῦσα δὲ σφ' ὑπὸ κύκλα Φεκάστῳ πυθμῆνι θῆκεν,  
 ὄφρα Φοι αὐτόματοι θεῖον δυσαίαι' ἀγῶνα  
 ἦδ' αἰεὶ πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα Φιδέσθαι.  
 οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὔπω  
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ δ' ἦρτε, κόπτε δὲ δεομούς.  
 ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονείτο Φιδυῆσαι προπίδεςσιν,  
 τόφρα Φοι ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα. |  
 τὴν δὲ Φιδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκορήδεμνος,  
 καλή, τὴν ὄπνιε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις·  
 ἔν τ' ἄρα Φοι φῶ χειρὶ Φέλος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·  
 > τίπτε, Θεῖνι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ  
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίξεις.  
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πάρ' ξείνια θείω. < |  
 ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσσω Φ' ἄγε ἴα θεῶων.  
 τὴν μὲν ἔπειτα καθῆκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροσῆλου,  
 καλοῦ δαιδάλεοι', ὑπὸ δὲ θοῆνης ποσὶν ἦεν·  
 κέκλειτο δ' Ἑφραίστου κλυτοτέχνην Φεῖπτε τε μῦθον·  
 > Ἑφραῖστε, πρόμολ' ὦδε· Θεῖτις νύ τι σεῖο χατίζει. < |  
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις·  
 > ἦ ἴά νύ μοι δΦεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,  
 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πρῶντα

- μητρὸς ἐμῆς Φιότητι κυνώπιδος, ἣ μ' ἐθέλησεν  
 κούφαι χολὸν ἐόντα· τότε ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,  
 εἰ μὴ μ' Ἐδρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,  
 Ἐδρυνόμη, θυγάτηρ ἀφορροῦν Ὠκεανοῖο.  
 τῆσι πάρ' εἰνάφετες χάλκεον δαίδαλα πολλά, 400  
 πόρπας τε γραμπτῆς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους  
 ἐν σπέει γλαφυρῶ· περὶ δὲ ὄρος Ὠκεανοῖο  
 ἀφορῶν μορμύρων ὄρεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος  
 Φεΐδειεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,  
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Ἐδρυνόμη Φίσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν. 405  
 ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἔκει τῷ με μάλα χροῶ  
 πάντα Θεῖτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίειν. |  
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν Φοι παράθες ξεινήμα καλά,  
 ὄφρα κ' ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα. « |  
 ἣ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη 410  
 χολεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ὄωοντο Φαραϊαί.  
 φύσας μὲν ὅ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα  
 λάρανακ' ἔς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖσ' ἐπονεῖτο  
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ  
 αὐχένα τε σιβαρόν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415  
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκήπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε  
 χολεύων· | ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ὄωοντο Φάνακτι  
 χροῦσαι, ζωῆσι νεήγισιν ΦεΦικυῖαι.  
 τῆσ' ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φροσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ  
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο Φέρογα Φίσασιν. 420  
 αἶ μὲν ὕπαιθα Φάνακτος ἐποίαννον· | αὐτὰρ ὁ Φέρορον  
 πλησίον, ἐνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνον ἴξε φαινοῦ,  
 ἐν τ' ἄρα Φοι φῶ χεῖρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·  
 « τίπιε, Θεῖτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ  
 αἰδοῖη τε φίλη τε ; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίξεις. 425  
 αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,  
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. « |  
 τὸν δ' ἡμειβεῖ· ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρον χέουσα·  
 « Ἥφραισι, ἣ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,  
 τοσσάδ' ἐνὶ φροσὶ Φῆσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430  
 ὅσο' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν ;  
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσαν,  
 Αἰακίδῃ Πηλῆι, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν  
 πολλά μάλ' οὐκ ἐθέλονσα. ὃ μὲν δὴ γήραϊ λυγοῶ

- κείται ἐνὶ μεγάρῳσ' ἀρημένος' | ἄλλα δέ μοι νῦν' 435  
 υἷὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,  
 ἔξοχον ἠρώων' ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Φίτρος'  
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὧς γουνῶ ἀλωῆς,  
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Φίλιον εἶσω  
 Τρωσὶ μαχεσσόμενον' τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 440  
 Φοῖκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆμιον εἶσω |  
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡελίοιο,  
 ἀχνυται, οὐδέ τί Φοι δύναμαι χροισμῆσαι ἰοῦσα.  
 κούρην, ἣν ἄρα Φοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,  
 τὴν Φ' ἄν ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. | 445  
 ἣ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν αὐτὰρ Ἀχαιοὺς  
 Τρωῆες ἐπὶ πρύμνην ἔφειλον, οὐδὲ θύραζε  
 εἶσαν ἐξίμεναι. τὸν δ' ἔλλίσσοντο γέροντες  
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλιτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.  
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναινετο λοιγρὸν ἀμύναι, 450  
 αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ Φὰ τεύχεα Φέσσειεν,  
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄλασσειν.  
 πᾶν δ' ἤμαρ μάργαντο περὶ Σκαίῃσι πύλῃσιν'  
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων  
 πολλὰ κακὰ ὄεξαντα Μενoitίῳν ἄλκιμον υἷον 455  
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν. |  
 τοῦνεκα νῦν τεὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα  
 υἷ' ἐμῶ ὠκυμόρφῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τροφάλειαν  
 καὶ καλάς κνημῖδας, ἐπισφουρίοισ' ἀραρυίας,  
 καὶ θάωρηχ' ὃ γὰρ ἦν Φοι, ἀπώλεσε πιστὸς εἰαῖρος. 460  
 Τρωσὶ δαμείς' ὃ δὲ κείται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.ε |  
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλιτὸς ἀμφιγυήεις'  
 >θάρασεε' μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων !  
 αἶ γὰρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην  
 νόσφιν ἀποκρούψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι,  
 ὧς Φοι τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αἴτε 465  
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσειται, ὅς κε Φίδηται. |  
 ὧς Φειπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτόθι, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,  
 τὰς δ' ἐς πῶρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε Φεργάζεσθαι.  
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἔφεικοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470  
 παντοίην εὐπρηστον ἀντιμὴν ἔξανιεῖσαι,  
 ἄλλοτε σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αἴτε,  
 ὅπως Ἦφραιστὸς τ' ἐθέλοι καὶ Φέργον ἄνοιτο,

χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε  
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475  
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ  
δαισιῆρα κρατερήν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγῳρη. |

ποίηε δὲ πρόωιστα σάκος μέγα τε σιβαρόν τε  
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαινήν,  
τριπλάκα μαρμαρῆν, ἔκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα. 480  
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ  
ποίηε δαίδαλα πολλὰ Φιδυῆσι προπίδεσσιν. |

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἔν δ' οὐρανόν, ἔν δὲ θάλασσαν,  
ἠελιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν,  
ἔν δὲ τὰ τεύχεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἔστεφάνωται, 485  
Πλημάδας θ' Ἐγάδας τε τό τε σθένος Ὀρίωνος,  
Ἄρκτον θ', ἦν καὶ Ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,  
ἦ τ' αὖθι στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,  
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο. |

Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλις μερόπων ἀνθρώπων 490  
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ὅα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε,  
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων  
ἠγίνεον ἀνὰ Φάστν, πολὺς δ' ὑμέναιος ὄρωρει·  
κοῦροι δ' ὄρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 495  
αὐλοὶ φόρμιγγες τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες  
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισι Φεκάστη· |  
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος  
ὄρωρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινῆς  
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοι· ὃ μὲν εἴχετο πάντ' ἀποδοῦναι,  
δῆμῳ πιφάνσκων, ὃ δ' ἀναινετο μηδὲν ἐλέσθαι 500  
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ Φίστορι πείραθ' ἐλέσθαι. |

λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνον, ἀμφὶς ἀρωγοὶ  
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτνον· οἱ δὲ γέροντες  
ἦατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισ' ἰερωῶ ἐνὶ κύκλῳ,  
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων· 505  
τοῖσιν ἔπειτ' ἤμισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκάζον.  
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο ἰάλανα,  
τῷ δόμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύνητατα Φεῖποι. |

τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ ἦατο λαῶν 510  
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίκη δὲ σφισι Φάνδανε βουλή,  
ἧὲ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,  
κτῆσιν ὕσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἘΦεργεν. |



- οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόγῳ δ' ὑπεθωρήσονται.  
 τεῖχος μὲν ὃ ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα  
 ῥύσασθαι, ἐφροσάσθαι, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας' 515  
 οἱ δ' ἴσαν ἤρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,  
 ἄμφω χρυσείῳ, χρύσεια δὲ Φεῖματα Φέσθην,  
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὧς τε θεῶ περ,  
 ἀμφὶς ἀριζήλω λαοὶ δ' ὑπ' ὀλείζονες ἦσαν. |  
 οἱ δ' ὅτε δὴ ὅ' ἴκανον ὄθι σφίσι Φεῖκε λοχῆσαι, 520  
 ἐν ποταμῷ, ὄθι τ' ἀρδμὸς ἔεν πάντεσσι βοιοῖσιν,  
 ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντο ΦεΦλυμένοι αἶθοπι χαλκῶ.  
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δῦο σκοποὶ ἦτο λαῶν,  
 δέγμενοι ὀππότε μῆλα Φιδόιατο καὶ Φέλικας βοῦς. |  
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δῦο δ' ἄμ' ἔποντο ρομῆες 525  
 τεροπόμενοι σύριγγι δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.  
 οἱ μὲν τὰ προΦιδόντες ἐπέδραμον, ὄκα δ' ἔπειτα  
 τάμνοντι ἄμφι βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ  
 ἀργεννῶν οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μῆλοβοτῆρας. |  
 οἱ δ' ὧς οὖν ἐπύθοντο πολλὴν κέλαδον παρὰ βουσὶν 530  
 εἰράων προπάρουθε καθήμενοι, ἀντίξ' ἐφ' ἵππων  
 βάντες ἀροσιπόδων μετεκίαθον, αἴψα δ' ἴκοντο.  
 στηθάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,  
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. |  
 ἐν δ' Ἐρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοῇ Κῆρ, 535  
 ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεοῦτατον, ἄλλον ἄουτον,  
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·  
 Φεῖμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὄμοισι δαφουινεὸν αἵματι φωτῶν.  
 ὀμίλειον δ' ὧς τε ζωοὶ βροτοὶ ἦδ' ἐμάχοντο,  
 νεκροῦς τ' ἀλλήλων Φέρον κατατεθνηῶτας. | 540  
 ἐν δ' ἐτίθει νεῖδον μαλακῆν, πείριαν ἄρουραν,  
 εὐροῖταν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ  
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστειρον ἐνθα καὶ ἐνθα. |  
 οἱ δ' ὀπότε στρέφαντες ἰκοῖατο τέλσον ἀρούρης, 545  
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιΦηδέος οἶνον  
 δόσκειν ἀνήρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέφασκον ἀν' ὄγμους,  
 Φιέμενοι νεοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι. |  
 ἦ δὲ μελαίνεται ὄπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ΦεΦοίκει,  
 χρυσεῖη περ εὐῶσα τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο. |  
 ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἐνθα δ' ἔριθοι 550  
 ἦμασον δξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

- δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτομα πίπτιον ἔραζε,  
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετήρες ἐν ἔλληδανοῖσι δέοντο.  
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετήρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθεν  
 παῖδες δραγμαμένους, ἐν ἀγκαλίδοσι φέροντες,  
 ἀσπερχές πάρεχον. | βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ  
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμον γηθόουνος κῆρ.  
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ἐπὶ δρυὶ δαῖτα πένοντο,  
 βοῶν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες  
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον. |  
 ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βροίθουσαν ἀλωήν  
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρους ἦσαν,  
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέηον.  
 ἀμφὶ δὲ κνανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσαν  
 κασσιτέρον· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,  
 τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶρεν ἀλωήν. |  
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι ἀταλά φρονέοντες  
 πλεκτοῖσ' ἐν ταλάροισι φέρον μελιτῆδέα καρπόν.  
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πᾶσι φόρμιγγι λιγείῃ  
 ἱμερόεν κιδάριζε, λίνον δ' ἐπὶ καλὸν ἄειδεν  
 λεπταλή φωνῇ· τοὶ δὲ ὀήσσαντες ἀμαρτῆ  
 μολπῆ τ' ἰνυμῶν τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο. |  
 ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραϊράων·  
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεῦχάτο κασσιτέρον τε,  
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε  
 πᾶρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ὄσανδον δονακῆα.  
 χρυσεῖοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι  
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνας πόδας ἀργοὶ ἔποντο. |  
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι  
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμνκῶς  
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνας μετεκιάθον ἡδ' αἰζηοί.  
 τῶ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην  
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσειον· οἱ δὲ νομῆες  
 αὐτως ἐνδίσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.  
 οἱ δ' ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπετροπόωντο λεόντων,  
 ἰοτάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο. |  
 ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις,  
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,  
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφῆας ἰδὲ σηκούς. |  
 ἐν δὲ χορὸν ποικίλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις,

τῷ Φίκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρεΐη  
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἐριάδῃ. |  
 ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι  
 ὠροεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.  
 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595  
 Φεῖατ' ἐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἑλαίῳ  
 καὶ ὃ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας  
 εἶχον χουσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων. |  
 οἱ δ' ὅτι μὲν θροέσσον ἐπισταμένοιισι πόδεσσιν  
 ὄῃα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600  
 ἐξόμενος κροαμὲνς πειρῆσεται, αἶ κε θέησι  
 ἄλλοτε δ' αὖ θροέσσον ἐπὶ στίγας ἀλλήλοισιν. |  
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος  
 τερόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλλετο θεῖος αἰοιδὸς 605  
 φορμίζων· δοῖω δὲ κυβισιτηῆρε κατ' αὐτοῖς  
 μολπῆς ἐξάροχτος ἐδίνεον κατὰ μέσσους. |  
 ἔν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο  
 ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος ἴονα ποιητοῖο. |  
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε σιβαρόν τε,  
 τεῦξε ἄρα Φοι θώρηκα φαεινότερον πυρὸς ἀγῆς, 610  
 τεῦξε δὲ Φοι κόρυθα βριαρὴν κροτάφοισ' ἀραουῖαν,  
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χροῦσεον λόφον ἦκεν,  
 τεῦξε δὲ Φοι κνημῖδε Φεανῶ κασαιτέροιο.  
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυῆεις, 615  
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιδεν ἀείρας.  
 ἦ δ' ἰρηξ ὡς ἄλτο κατ' Οὐδλύμπου νιφόεντος,  
 τεύχεα μαρομαίροντα παρ' Ἐφραίστοιο φέρουσα.

## ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

### Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ἰοάων  
 ὄφρυνθ', ἐν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·  
 ἦ δ' ἐς νῆας ἔκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.  
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱόν,  
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5  
 μύρονθ'. | ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δια θεάων,  
 ἐν τ' ἄρα Φοι φῶ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν  
 ἄτεκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἔασομεν, ἀγνύμενοί περ,

κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν Φιότητι δαμάσθη  
 τὴν δ' Ἡφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,  
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐπω τις ἀνὴρ ὄμοιοι φόρησεν.» |

10

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν  
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.  
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη  
 ἄντην εἰσφιδέμεν, ἀλλ' ἔτρεσαν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς  
 ὡς ἔφιδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ Φοι ὄσσε  
 δΦειρὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάνθεν·  
 τέροπετο δ' ἐν χεῖρεσσι ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα. |  
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ Φῆσι τετάροπετο δαίδαλα λεύσσων,  
 αὐτίκα μητέρα Φῆν Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

15

»μητιερ ἐμῆ, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην οἷ' ἐπιΦεικὲς  
 Φέργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι. |  
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς  
 δεῖδω μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον νῖδον  
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς  
 ἐδλάς ἐγγείωνται, ἀΦεικίσσωσι δὲ νεκρὸν—  
 ἔκ δ' αἰὼν πέφαιται—κατὰ δὲ χροῶ πάντα σαπήη.» |

20

25

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·  
 »τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων!  
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκόμεν ἄγρια φῦλα,  
 μυῖαι, αἶ' ὅα τε φῶτας ἀρηφάτους κατέδουσιν·  
 εἴ περ γὰρ κέεται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,  
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροῶς ἔμπεδος ἢ καὶ ἀρείων. |  
 ἀλλὰ σὺ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,  
 μῆριν ἀποΦειπῶν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,  
 αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσο δ' ἀλκίην.» |

30

35

ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθάροσς ἐνήκεν,  
 Πατρόκλω δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν  
 σιάζε κατὰ ὄνων, ἵνα Φοι χροῶς ἔμπεδος εἴη. |

40

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεὺς  
 σμερδαλέα ΦιΦάχων, ὄρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.  
 καὶ ᾧ οἷ' περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,  
 οἷ' τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἴημα νηῶν,  
 καὶ ταμίαι παρὰ νησοῖν ἔσαν, εἰτιοιο δοτιῆρες,  
 καὶ μῆν οἷ' τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς  
 ἐξεφάνη, δΦηρὸν δὲ μάχης ἐπέπανι' ἀλεγεινῆς. |  
 τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἀρεος θεράποντε,

45

- Τυδείδης τε μενεπιτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,  
 ἔγχε' ἐρειδομένω' ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ  
 καὶ δὲ μετὰ πρώτην ἀγορῆν ἴζοντο κίοντες. | 50  
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,  
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ  
 οὐτὰ Κόων Ἀντηροΐδης χαλκήρεϊ δουρί. |  
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀΦολλίσθησαν Ἀχαιοί,  
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55  
 » Ἀτρεΐδη, ἣ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον  
 ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀγνυμένω κῆρ,  
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεΐναμεν εἵνεκα κούρης! |  
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ  
 ἡμαὶ τῶ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυκονησὸν ὀλέσσας· 60  
 τῶ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδὰξ ἔλον ἄσπετον οὐδας  
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῖ' ἀπομηνίσαντος.  
 Ἔκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον! αὐτὰρ Ἀχαιοὺς  
 δ' Ἄρηδ' ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι δίω. |  
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀγνύμενοί περ, 65  
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη. |  
 νῦν δ' ἣ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδὲ τί με χρῆ  
 ἄσκελέως αἰεὶ μενεαυμένω· ἀλλ' ἄγε θῆσσον  
 ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,  
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειροῆσομαι ἀντίος ἐλθῶν, 70  
 αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱανέμεν· ἀλλὰ τιν' οἶω  
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν, ὅς κε φύγηαι  
 δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.« |  
 ὃς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,  
 μῆριν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος· 75  
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειτε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων  
 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς· |  
 » ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,  
 ἔσταός τοι μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ Φέφοικεν 80  
 ὑββάλλειν, χαλεπὸν γάρ, ἐπισταμένω περ ἔοντι.  
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῶν ὀμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι  
 ἣ Φείποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.  
 Πηλεΐδη μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι αὐτὰρ οἳ ἄλλοι  
 σύνθεσθ' Ἀργείοι, μῦθόν τ' ἐν γνῶτι Φέκαστος. |  
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔφειπον 85  
 καὶ τέ με ρεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,

- ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροσφοῖτις Ἐρινύς,  
 οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄροιον ἄτην  
 ἤματι τῷ, οἳ ἄχλῆλος γέρας αὐτὸς ἀπέφραγ. |  
 ἀλλὰ τί κεν ὀξείαμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτῆ. 190  
 πρόσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἴται,  
 ὀλομένη τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει  
 πύλνεται, ἀλλ' ἄρα ἣ γε κατ' ἀνδρῶν κοράατα βαίνει,  
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἔτερόν γε πέδησεν. 194  
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,  
 ἄν' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα· 137  
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδε καὶ ἄλλους ὄρονθι λαούς.  
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρῶσάμεν ὅσα τοι ἐλθῶν 140  
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ἐπέσχετο διὸς Ὀδυσσεύς. |  
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειρόμενός περ Ἄρης·  
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ ῥῆος ἐλόντες  
 οἴσουσ', ὄφρα Φίδηαι ὅ τοι μενοφεικέα δώσω. |  
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 145  
 » Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,  
 δῶρα μὲν, αἷ κ' ἐθέλησθα παρῶσάμεν, ὡς ἐπιφεικές,  
 ἣ τ' ἐχέμεν, πάρα σοῦ· | ῥῦν δὲ μνησόμεθα χάριος  
 αἵψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοιοπνευμένον ἐνθάδ' ἐόντας  
 οὐδὲ διατριβεῖν· ἔτι γὰρ μέγα φέρον ἄρεκτον 150  
 ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρότοισι Φίδηται  
 ἔγχεϊ χαλκίῳ Τρώων δλέκοντα φάλαγγας.  
 ὠδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρῶν μαχέσθω. |  
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·  
 » μὴ δῆροῦτος, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοφείκελ' Ἀχιλλεῦ,  
 νῆστιας οἴρουε προτὶ Φίλιον νῆας Ἀχαιῶν  
 Τρωαὶ μαχεσσομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται  
 φύλοπις, εὐτέ κε πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες  
 ἀνδρῶν, ἔν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.  
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆσ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160  
 οἴτου καὶ Φοῖνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή. |  
 οὐ γὰρ ἀνήρ προπᾶν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδόντα  
 ἄκμηρος οἴτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι  
 εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάει πολεμίζειν,  
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἣδὲ κινάει 165  
 δῖψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἴοντι. |  
 ὅς δέ κ' ἀνήρ Φοῖνοιο κορρυσσάμενος καὶ ἐδωδῆς

- ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,  
 θαρσαλέον γύφοι ἦτιοι ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυνῆ  
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. | 170  
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι  
 ὕπλευσθαι τὰ δὲ δῶρα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων  
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ  
 ὀφθαλμοῖσι φίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς. |  
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175  
 μὴ ποτε τῆς ἐδνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι 176  
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω. 178  
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃσ' ἀρεσάσθω  
 πεισῶν, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα. | 180  
 Ἄτροϊδῆ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλο  
 ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα  
 ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. |  
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 185  
 ἠχαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·  
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας.  
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμύομαι, κέλεται δέ με θυμὸς,  
 οὐδ' ἐπιρρήσω πρὸς δαίμονος. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 190  
 τῆος μιννέτω αἶθι, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·  
 μίμνυτε δ' ἄλλοι πάντες Ἀφολλέες, ὄφρα κε δῶρα  
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκα πιστὰ τάμωμεν. |  
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·  
 κοινάμενος κούρητας ἀριστήτας Παναχαιῶν  
 νηὸς ἐμῆς πάρα δῶρα ἐνεκέμεν, ὅσ' Ἀχιλλεῖ  
 χθιζὸν ἐπέστημεν δάσσειν, ἀγέμεν τε γυναικας. | 195  
 Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στοματὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν  
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέμεν Διὶ τ' Ἥελίῳ τε. | 197  
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔεν, τετέλεστό τε φέρον· 242  
 ἐπιτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς φοι ὑπέστη,  
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐφείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·  
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναικας ἀμύμονα φέροντα Φιδνίας 245  
 ἐπιτ', αὐτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπύρονον.  
 χροσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα  
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν. |  
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων  
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶν ἐναλίγκιος ἀδδῆν 250  
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.

Ἄτρεΐδης δὲ Φερουσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,  
ἢ Φοὶ παρὸ ξίφεος μέγα κούλεόν αἰὲν ἄορτο,  
κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν  
εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν ἦτο σιγῇ

255

Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος. |  
εὐξάμενος δ' ἄρα Φεῖπε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

»Γίστω νῦν Ζεὺς προῶτα, θεῶν ἕτατος καὶ ἄριστος,  
Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν  
ἀνθρώπους τίνυνται, ὃ τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσῃ,  
μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,  
οὔτ' εὐνῆς πρόφρασιν κεχορημένος οὔτε τε' ἄλλον  
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμασιος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν. |  
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν,  
πολλὰ μάλ', ὅσα διδοῦσιν ὃ τίς σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.»

260

265

ἢ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεὶ χαλκῷ  
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολυῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα  
ῶν' ἐπιδινήσας; βόσιν ἰχθύσιν· | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς  
ἀνοτὰς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μειηῦδα·

»Ζεῦ πάτερ, ἢ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι διδοῖσθα.  
οὐ κεν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν  
Ἄτρεΐδης ὄρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη  
ἦγει ἐμεῖ ἀφέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς  
ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

270

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.»

275

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορῆν αἰμηρῆν.  
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐΦῆν ἐπὶ νῆα Φέαστος,  
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμπεπένοντο,  
βάν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο  
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθεσαν δὲ γυναικας,  
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαοί. |

280

Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπει', ἐκέλη χουσῆη Ἀφροδίτη,  
ὥς Φίδε Πάτροκλον δεδαῦγμένον ὄξει χαλκῷ,  
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν  
στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα |  
Φεῖπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ΦεΦικυῖα θεῆσιν·

285

»Πάτροκλ', ἐμοὶ δὲ Φειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,  
ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθην ἰοῖσα,  
νῦν δὲ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,  
ἄψ ἀνιοῦσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. |

290



- ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσαν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,  
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῦγμένον ὄξει χαλκῶ,  
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,  
 κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἡμᾶς ἐπέσπον. |  
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὸς Ἀχιλλεύς 295  
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,  
 κλαίεμεν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο  
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν  
 ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν. |  
 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῖα μείλιχον αἰεί. ◊ | 300  
 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,  
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη. |  
 αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο  
 λισσομένοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρονέετο στεναχίζων· 305  
 » λισσομαι, εἴ τις ἐμοὶ γε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἑταίρων,  
 μὴ με πρὶν σίτοιω κελεύετε μηδὲ ποιήτος  
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.  
 δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης. ◊ |  
 « ὣς Φειπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας, 310  
 δοῖω δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,  
 Νέστορ Ἰδομενεύς τε γέρον θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ·  
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ  
 τέροπετο, πρὶν πολέμον σιόμα δύμεναι αἱματόεντος. |  
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνερείκατο φώνησέν τε· 315  
 » ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σὺ, δυοάμμορε, φίλιθ' ἑταίρων,  
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας  
 αἶψα καὶ διτραλέως, ὅπότε σπερχοῖαι Ἀχαιοὶ  
 Τρωσὶν ἔφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολέδακρον Ἄρηα. |  
 νῦν δὲ σὺ μὲν κείσαι δεδαῦγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ 320  
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητίος, ἔνδον ἐόντων,  
 σῆ ποθῆ. οὐ μὲν γάρ κε κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,  
 οὐδέ κεν εἰ τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθόμην,  
 ὅς ποθι νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρονον εἴβει  
 χήτεϊ τοιοῦθ' υἱός. ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ 325  
 εἶνεκα ὄγεδαγις Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω! ◊ | 338  
 ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,  
 μνησάμενοι τὰ Φέκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον. |  
 μυρομέτους δ' ἄρα τούς γε Φιδῶν ἐλέησε Κρονίων, 340  
 αἶψα δ' Ἀθηναίην Φέλεα πτερόεντα προσήυδα

ἔκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς σοῖο.  
 ἢ νύ τοι οὐκείη πάγχυ μετὰ φροσὶ μέμβλειτ' Ἀχιλλεύς;  
 κεῖνος ὃ γε προλάθοιτε νεῶν δοθοκραιράων  
 ἔσται οὐδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι 345  
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηρος καὶ ἄπαστος.  
 ἀλλ' ἴθι Φοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἑορατεινὴν  
 σιάζον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται. |  
 ὣς Φειπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·  
 ἢ δ' ἄρρη ΦεΦικυῖα ταυπιτέρυγι λιγυφώνῳ, 350  
 οὐρανοῦ ἔκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ  
 αὐτίκα θωρήσοοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλλῆι  
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἑορατεινὴν  
 σιάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτεροπῆς ρούναθ' ἴκοιτο,  
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἑρισθενέος πυκινὸν δῶ 355  
 ᾗχετο· | τοῖ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.  
 ὣς δ' ὅτε ταρφεῖαι νηράδες Διὸς ἐκποτάονται,  
 ψυχραὶ, ὑπὸ ὕπης αἰθρογενέος Βορέας,  
 ὣς τότε ταρφεῖαι κόρυθες λαμπρὸν γανώσσαι 360  
 νηῶν ἔκ φορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι  
 θώρηκές τε κραταιαῖγάλοι καὶ μείλινα δοῦρα.  
 ἀγλή δ' οὐρανόθεν ἴκε, γέλασσε δὲ πῦσα περὶ χθῶν  
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρυντο ποσσὶν  
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορούσσετο δῖος Ἀχιλλεύς. | 364  
 κνημῖδας μὲν προῖτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 369  
 καλὰς, ἀορνυρόεσσιν ἐπισφυροῖσσι ἀραρῆσσι· 370  
 δευτέρων αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν.  
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀορνυρόηλον  
 γάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε  
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένει' ἠύτε μήνης. |  
 ὣς δ' ὅτε κ' ἐκ πόντιοιο σέλας ναύτησι φανήη 375  
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑπόθ' ὄρεσφι  
 σταθμῶ ἔν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι  
 πόντιον ἔπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσι·  
 ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἴκανεν 380  
 καλοῦ δαιδαλέου. | περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας  
 κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἢ δ' ἀσῆρ ὣς ἀπέλαμπεν  
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεῖοντο δ' ἔθειραι  
 χρούσαι, ἧς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμείας. |  
 πειρήθη δὲ Φε' αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,

- εἶ Φοι ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·  
 τῷ δ' ἦντε πιερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν. | 385  
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσαι ἔγχος,  
 βριθὸν μέγα σπιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν  
 παλλέμεν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,  
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλω πόρε Χείρων 390  
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσαν.  
 ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες  
 ζεύγνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς  
 γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τείναν ὀπίσσω 395  
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. | ὃ δὲ μάστιγα φαεινὴν  
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν,  
 Αὐτομέδων ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,  
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτιωρ Ὑπερίων. |  
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλειτο πατρὸς ἔΦοιο·  
 »Σάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400  
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα  
 ἄν Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο,  
 μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπει ἀτιόθι τεθνηῶτα.« |  
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ ζυγῶφι προσέφη πόδας ἀλόλος ἵππος 405  
 Σάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατ' πᾶσα δὲ χαιτη  
 ζεύγλης, ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἴκανε·  
 ἀδδήντα δ' ἔδηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη |  
 »καὶ λίην σ' εἶτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·  
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἤμεις 410  
 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταῖη. |  
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτῆτι τε νωχελίη τε  
 Τρωῆς ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλον τεύχε' ἔλοιστο·  
 ἀλλὰ θεῶν ὄχ' ἄριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Διητό, 415  
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοιοι καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκεν. |  
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,  
 ἦν περ ἑλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ  
 μόρουμόν ἐστι θεῶ καὶ ἀνέρι Φίφρῃ δαμῆναι.« |  
 ὥς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον ἀδδῆν.  
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·  
 »Σάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χροῖ. 420  
 εὖ νῦ τὸ Φοῖδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,  
 νόσφι φίλον πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης  
 οὐ λήξω πρὶν Τρωῆας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.«

ἢ ὅα καὶ ἐν πρώτοις **Φι** **Φά**των ἔχε μώνυχας ἵππους. |

## ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

ὣς οἱ μὲν κατὰ **Φά**στν, πεφνζότες ἤυτε νεβροί,  
ἰδοῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,  
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν αὐτὰρ Ἀχαιοὶ  
τείχεος ἄσπον ἴσαν, σάκε' ὄμοιοι κλίναντες.

Ἔκτορα δ' αὐτόθι μείναι ὄλοιη μοῖο' ἐπέδησεν, 5  
**Φί**λιου προπάροικε πυλάων τε Σχαιάων. |

αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσήυδα **Φοῖ**βος Ἀπόλλων'

ἄπιτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,  
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με  
ἔγνωσ ὡς θεὸς εἼμι, σὺ δ' ἀσπεροχῆς μενεαίνεις. 10

ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων φόνος, οὐς ἐφόβησας,  
οἱ δὴ τοι εἰς **Φά**στν **Φά**λεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.  
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόροισμός εἼμι. « |

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ἄβλάψας με, **Φε**κά**Φε**ργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,  
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ  
γαῖαν ὀδάξ εἴλον πρὶν **Φί**λιον εἰσαφικέσθαι. 15

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας  
ὀηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδ**Φε**ισας ὀπίσω.

ἦ σ' ἂν τεισαίμην, εἴ μοι δύναμὶς γε παρῆη. « | 20

ὣς **Φε**ιλῶν προτὶ **Φά**στν μέγα φρονέων ἐβεβήκει,  
σευάμενος ὡς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,  
ὅς ὅα τε ὄηα θέησι τιαινόμενος πεδίω·

ὡς Ἀχιλλεύς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα. |

τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρώτος **Φί**δεν ὀφθαλμοῖσιν, 25

παμφαίνονθ' ὡς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίω,  
ὅς ὅα τ' ὀπίωης εἶσιν, ἀρίζηλοι δὲ **Φο**ὶ αὐγαὶ  
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,  
ὄν τε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·

λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἐστί, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται, 30  
καὶ τε φέροι πολλὸν πυρετὸν δ**Φε**ιλῶσι βροτοῖσιν·

ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. |

ἴωμοξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόρυατο χερσὶν

ὑψός ᾽ ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμύξας ἐγεγώνει  
 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάρουθε πυλάων  
 ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἐχιλῆι μάχεσθαι  
 τὸν δ' ὁ γέρον ἔλεεινὰ προσήυδα χεῖρας ὀρεγνύς· |  
 » Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον  
 οἶος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότιμον ἐπίσπησ  
 Πηλείωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέριτερός ἐστιν,  
 οσχέλιος! αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,  
 ὅσσοι ἐμοί! τάχα κέν Φε κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν  
 κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι  
 ὅς μ' εἶδῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὔνιν ἔθηκεν,  
 κτείνων καὶ περὶ νῆσων ἔπι τηλεδαπάων. |  
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,  
 οὐ δύναμαι Φιδέμεν Τρώων εἰς Φάστν Φαλέντων,  
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν. |  
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μεῖα σιραιῶ, ἦ κεν ἔπειτα  
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσοῦμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·  
 πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης. |  
 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει καὶ εἰν Ἀφίδαο δόμοισιν,  
 ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα,  
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος  
 ἔσσειται, εἰ μὴ καὶ σὸν θάνης Ἐχιλῆι δαμασθεῖς. |  
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης  
 Τρωῶας καὶ Τρωιάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξεις  
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερῆς.  
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντι ἔλέησον,  
 δόσμορον, ὃν ἴα πατήρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ  
 αἴση ἐν ἀργαλή φθειοῖσι, κακὰ πολλὰ Φιδότια,  
 νῖάς τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,  
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νῆπια τέκνα  
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,  
 Φελκομένας τε νουὸς ὀλοῆσ' ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. |  
 αὐτὸν δ' ἄο πύματόν με κύνες πρώτῃσι θόρησιν  
 ὤμησται Φερούσων, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῶ  
 τύρας ἢ ἐ βαλὼν ὀρθέων ἐκ θυμὸν ἔλθῃται,  
 οἷς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,  
 οἳ τ' ἐμὸν αἶμα πιόντιες, ἀλύσοοντες περὶ θυμῶ,  
 κείουσι ἔν προθύροισι. | γέφ δέ τε πάντα Φέφοικεν,  
 ἄρηι κταμένῳ, δεδαῖγμένῳ ὀξεί χαλκῶ,

κεῖσθαι πάντα δὲ καλὰ θανάτου περ, ὅτι φανήη  
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολίων τε κάρη πολίων τε γένειον,  
 αἰδῶα τ' αἰσχύνοισι κύνες κταμένοιο γέροντος,  
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δ' Φειλοῖσι βροτοῖσιν. » |

75

ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκειο χερσῖν  
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν. |  
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρειο δάκρυ χέουσα,  
 κόλπῳν ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ'  
 καὶ μιν δάκρυ χέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

80

» Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον  
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχοι.  
 τῶν μνησαί, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα  
 τείχεος ἐντὸς ἑών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ·  
 σχέλιος! εἴ περ γάρ σε κατακτάρη, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε  
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,  
 οὐδ' ἄλογος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν  
 Ἄργεῖων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται. » |

85

ὣς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον νύκν,  
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν,  
 ἀλλ' ὁ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον λόγῳ.  
 ὣς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,  
 βεβρωκὸς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,  
 σμερδαλέον δὲ δέδορκε Φελισσόμενος περὶ χειρὶ·  
 ὣς ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,  
 πύργῳ ἐπι προύχοντι φαινήν ἀσπίδ' ἔρσειας, ἥ  
 ὀχθήσας δ' ἄρα Φεῖπε ποτὶ μεγάλητορα θυμόν·

90

95

» ὦ μοι ἐγών! εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,  
 Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖην ἀναθήσει,  
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι  
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὄρετο δῖος Ἀχιλλεύς,  
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν! |  
 νῦν δ' ἐπεὶ ὄλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,  
 αἰδέομαι Τρωῶας καὶ Τρωάδας ἔλκεισιπέπλους,  
 μὴ ποτέ τις Φεῖτηι κακώτερος ἄλλος ἐμείοι,  
 ἔκτωρ Φῆφι βίηφι πιθήσας ὄλεσε λαόν·  
 ὣς Φερέουσιν· ἐμοὶ δὲ τό κεν πολὺν κέρδιον εἴη,  
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,  
 ἢ ἐκεν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐυκλέεως πρὸ πτόλης. |  
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν

100

105

110

- καὶ κόρυθα βριαορῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἑρείσας  
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω  
 καὶ Φοι ὑπόσχωμαι Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῆ,  
 πάντα μάλ', ὅσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶν 115  
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἢ τ' ἔπλετο τείκεος ἀρχή,  
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγριν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς  
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν  
 Τρωσῶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι  
 μὴ τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσσεσθαι, ... 120  
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; | 122  
 μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει  
 οὐδὲ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα,  
 αὐτως ὣς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125  
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης  
 τῶν δαριζέμεναι, αἶτε παρθένος ἠΐθεός τε,  
 παρθένος ἠΐθεός τ' !, δαριζετον ἀλλήλοιν. |  
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅτι τάχιστα  
 Φεῖδομεν ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ὀρέξῃ. \* || 130  
 ὣς ὠρομαινε μένων, ὃ δέ Φοι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς  
 Φίσος Ἐνναλίῳ κορυθαίκι πτολεμοστῆ,  
 σείων Πηλιάδα μελήν κατὰ δεξιὸν ὄμιον  
 δ' Φεινήν ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο Φεῖκελος ἀνῆ  
 ἢ πυρὸς αἰθομένοιο ἢ ἡλείοιο ἀνιόντος. | 135  
 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρομός· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη  
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.  
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδῶς.  
 ἦντε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,  
 ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν 140  
 ἢ δέ θ' ὑπαῖθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν δὲξὺν λεληκὼς  
 ταρφέ' ἐπαΐσει, ἐλέμεν τέ Φε θυμὸς ἀνώγει  
 ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ  
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λατμηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα. |  
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἑρινεὸν ἠνεμόεντα  
 τεῖχος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἔσσεύοντο,  
 κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ  
 δοιαὶ ἀναΐσσοσι Σκαμάνδρον δινήεντος. |  
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶν ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς  
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο 150  
 ἢ δ' ἐτέρῃ θέρει προρέει ΦεΦικυῖα χαλάζῃ

- ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κροσιάλλω. |  
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτίων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγυὺς ἔασιν  
 καλοὶ λαΐνιοι, ὅθι Φεΐματα σιγαλόεντα  
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλάι τε θύγατροες 155
- τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν. |  
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὄπισθε διώκων  
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφρευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων  
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἰερόμιον οὐδὲ βοείην  
 ἀρνούσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,  
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἔκτορος ἱπποδάμοιο. 160
- ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι  
 ῥίμφα μάλα τροχόωσι τὸ δὲ μέγα κέϊται ἄεθλον,  
 ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος  
 ὡς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
- καρπαλίμοισι πόδεσσι. | θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.  
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε  
 ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος  
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ  
 Ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρῖ' ἔκηεν 170
- Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχον, ἄλλοιτε δ' αὐτε  
 ἐν πόλιν ἀκροτάτη· νῦν αὐτὲ Φε δῖος Ἀχιλλεύς  
 Φάστν πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει. |  
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάεσθε  
 ἢ ἐ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἢ ἐ μιν ἦδη 175
- Πηλεΐδην Ἀχιλῆϊ δαμάσομεν ἐσθλὸν ἐόντα. < |  
 τὸν δ' αὐτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·  
 ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔφειπες!  
 ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπωρωμένον αἴσῃ,  
 ἄν εθέλεις θανάτοιο δνοσηγέος ἐξαναλῦσαι; 180
- Φέρδ'· αἰὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι. < |  
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·  
 ὠ θάρσσε, Τροιογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ  
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἦπιος ἔμμεν  
 Φέρξον ὅπῃ δὴ τοι ἰόος ἐπλετο, μηδέ τι ἔρωέει. < | 185
- ὡς Φειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῆϊαν Ἀθήνην·  
 βῆ δὲ καὶ Ὀδλύμπιοι καρῆγων αἴξασα. |  
 Ἔκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.  
 ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύνων ἐλάφοιο δίηται,  
 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄρχεα καὶ διὰ βήσοας· 190



τὸν δ' εἴ περ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνω,  
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη  
 ὣς Ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα. |  
 ὅσοάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Λαρδανιάων  
 ἀντίον αἰξασθαι ἐνδμήτους ὑπὸ πύργους, 195  
 εἴ πῶς Φοι καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,  
 τοσοάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς  
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτει' αἰεὶ. |  
 ὡς δ' ἐν ὀνείρω οὐ δύναται φεύγοντὰ διώκειν,  
 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφενγέμεν οὔθ' ὁ διώκειν, 200  
 ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρωμαι ποσίν, οὐδ' ὄς ἀλύξαι.  
 πῶς δέ κεν Ἔκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτιο,  
 εἰ μὴ Φοι πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντιε' Ἀπόλλων  
 ἐγγύθεν, ὅς Φοι ἐπῶρε μένος λαυμηρά τε γούνα; |  
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι διὸς Ἀχιλλεύς,  
 οὐδ' ἔα' ἰέμεναι ἐπὶ Ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα,  
 μὴ τις κῦδος ἄροιο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι. |  
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρονουὸς ἀφίκοντο,  
 καὶ τότε δὴ χροῦσεια πατὴρ εἵταϊνε τάλαντα, 210  
 ἐν δ' εἵτθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτιο,  
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἱπποδάμοιο,  
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ὄρεε δ' Ἔκτορος αἴσιμον ἤμαρ,  
 ὄφρα δ' εἰς Ἀφίδαο, λίπεν δέ Фе Φοῖβος Ἀπόλλων. |  
 Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,  
 ἀγχού δ' ἰσταμένη Φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 215  
 «νῦν δὴ νῶι ΦέΦολπα, δίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,  
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,  
 Ἔκτορα δηώσαντε μάχης ἅατόν περ ἔοντα.  
 οὐ Φοι νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφνυμένον ἄμμε γενέσθαι,  
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ΦεκάΦεργος Ἀπόλλων 220  
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. |  
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυο, τόνδε δ' ἐγὼ τοι  
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.» |/  
 ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὁ δ' ἐπέϊθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,  
 σιῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχινος ἐρριθεῖς, 225  
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἔκτορα διὸν  
 Δημόφω ΦεΦικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν,  
 ἀγχού δ' ἰσταμένη Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·  
 «ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

- Φάστν πέρι Προιάμοιο ποσὴν ταχέεσσι διώκων' 230  
 ἀλλ' ἄγε δὴ στήομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες. « |  
 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ  
 » Αἰήφοβ', ἣ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλιτατος ἦσθα  
 γνωτῶν, οὗς Φεκάβη ἤδὲ Προιάμος τέκε παῖδας'  
 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235  
 δς τλῆς εἴνεκ' ἐμεῖο, ἐπεὶ Φίδες ὀφθαλμοῖσιν,  
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντισθε μένουσιν. « |  
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἐκτὼρ  
 » ἠθεῖ', ἣ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ  
 λίσσονθ' ἐξείης γοννούμενοι, ἀμφὶ δ' εἰαῖθοι,  
 αἴθι μένειν τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες'  
 ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς εἰείροτο πένθει λυγρῶ. |  
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδὲ τι δούρων  
 ἔστω φειδωλή, ἵνα Φεῖδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεύς  
 νῶϊ κατακτείνας ἕναρα βροσιόεντα φέρηται 245  
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἣ κεν σῶ δουρὶ δαμήη. «  
 ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη. |  
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,  
 τὸν πρότερος προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ  
 » οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ. 250  
 τρεῖς περὶ Φάστν μέγα Προιάμονο δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτιλην  
 μείναι ἐπεροχόμενον· νῦν αἰτέ με θυμὸς ἀνῆκεν  
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἣ κε Φαλόην. |  
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιβωσόμεθ'· οἱ γὰρ ἄριστοι  
 μάρτυροὶ ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων' 255  
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀΦεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς  
 δῶη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·  
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,  
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέξειν. « |  
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 260  
 » Ἔκτωρ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.  
 ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,  
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρκτοι δμόφρονα θυμὸν ἔχουσι,  
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,  
 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265  
 ὄρκιά γ' ἔσσονται, πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα  
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν. |  
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκει· νῦν σε μάλα χρὴ

- αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.  
 οὐ τοι εἶ ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη  
 ἔρχε' ἐμῶν δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάνι' ἀποιτίσεις  
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔργχει θύων.« | 270
- ἦ ὅα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.  
 καὶ τὸ μὲν ἄντα Φιδῶν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ  
 ἔζετο γὰρ προΦιδῶν, τὸ δ' ὑπέροπταιο χάλκεον ἔγχος,  
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνά δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,  
 ἄφ' δ' Ἀχιλῆι δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν. | |  
 Ἔκτωρ δὲ προσέφειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα  
 »ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖσ' ἐπιφείζει' Ἀχιλλεῦ,  
 ἐκ Διὸς ἠεΐδεις τὸν ἐμὸν μόρον. ἦ τοι ἔφης γε!  
 ἀλλὰ τις ἀρτιφειπῆς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,  
 ὄφρα σ' ὑποδφείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι. |  
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,  
 ἀλλ' ἴθυσ μεμαῶι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,  
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι  
 χάλκεον. ὣς δὴ μιν τεῶ' ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο!  
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο  
 σείο καταφθιμένοι· οὐ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.« | 280
- ἦ ὅα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,  
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν  
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρου, χῶσατο δ' Ἔκτωρ  
 ὅτι ὅα Φοι βέλος ὀκν' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,  
 σιῆ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.  
 Ἀήφοβον δ' ἐκάλει λενκάσιπδα μακρὸν ἄσας  
 ἦτιέ μιν δόρου μακρόν· ὁ δ' οὐ τί Φοι ἐγγύθεν ἦεν. | 285
- Ἔκτωρ δ' ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε  
 » ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν·  
 Ἀήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρῆμιν·  
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.  
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδ' εἶ ἄνευθεν,  
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ὅα πάλαι τό γε φίλιτερον ἦεν  
 Ζηγί τε καὶ Διὸς υἱί, Φεκηβόλω, οἳ με πάρος περ  
 πρόφρονες ἐρράτατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κυχάνει.  
 μὴ μὰν ἀσπουδαί γε καὶ ἀκλεῆως ἀπολοίμην,  
 ἀλλὰ μέγα ὀέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.« | 290
- ὣς ἄρα φωνήσας ἐφερούσσατο φάσγανον δξύ,  
 τό Φοι ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε σιβαρὸν τε,

- οἶμησεν δὲ Φαίεις ὣς τε αἰετὸς ὑψηπετιήεις,  
 ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν  
 ἀρπάξων ἢ Φάρον' ἀμαλῆν ἢ πιῶκα λαγῶν· 310  
 ὣς Ἐκτωρ οἶμησε τινάσσων φάσγανον δξύ. |  
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν  
 ἀγροῖο, πρόσθεν δὲ σάκος στέροιο κάλυψεν  
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαινή  
 τετραφάλω· καλαὶ δὲ περισσεύοντο Φέθειραι 315  
 χρούσαι, ὡς Ἐφραιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμείας. |  
 οἶος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ  
 Φέσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,  
 ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐνήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς  
 πάλιν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίω, 320  
 εἰσορόων χροῖα καλόν, ὅπῃ Φεῖξειε μάλιστα. |  
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῖα χάλκεα τεύχη,  
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·  
 φαίνεται δ' ἢ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,  
 λαυκανίη, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὄλεθρος· 325  
 τῇ ὅ' ἐπὶ Φοῖ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔρχετ' ἰδὼς Ἀχιλλεύς,  
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκῆ  
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελήν τάμε χαλκοβάρεια,  
 ὄφρα τί μιν προτιφείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.  
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃσ'· | ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς· 330  
 »Ἐκτορ, ἀτιό ποθ' ἔφης Πατροκλέε' ἐξεναρίζων  
 ζωὸς ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζω νόσφιν ἔοντα,  
 νῆπιε! τοῖο δ' ἀνευθεν ἀσσητήρ μεγ' ἀμείνων  
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῶσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,  
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἰωνοὶ 335  
 ἐλκήσουσ' ἀΦικῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.« |  
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·  
 »λίσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκίων,  
 μή μ' ἔαιεν παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν!  
 ἀλλὰ σὸ μὲν χαλκὸν τε Φάλις χρυσόν τε δέδεξο, 340  
 δῶρα τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,  
 σῶμα δὲ Φοίκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυθὸς με  
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.« |  
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·  
 »μή με, κύων, γούνων γουνάξω μηδὲ τοκίων· 345  
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη

- ὄμ' ἀποταμνόμενον κρεῖα' ἔδμεναι, οἷα Φέφορος !  
 ὡς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,  
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήροι ἄποινα  
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα 350  
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῶν Φερούσασθαι ἀνώγη  
 Δαρδανίδης Πριάμος· οὐδ' ὡς σέ γε πότνια μήτηρ  
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὄν τέκεν αὐτή,  
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ ὠλονοὶ κατὰ πάντα δάσσονται. « |  
 τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ 355  
 » ἦ σ' ἐν γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἐμειλλον  
 πεισέμεν' ἦ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.  
 φράζω νῦν μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γέωμαι,  
 ἦμαι τῶ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων  
 ἔσθλὸν ἐόντι ὀλέσσωσιν ἐνὶ Σκαίῃσι πύλῃσιν. « | 360  
 ὣς ἄρα μιν Φειπόντια τέλος θανάτοιο κάλυπεν,  
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πιαμένη Ἄφιδόσδε βεβήκει,  
 Φὸν πότμον γούωσα, λιπούσα δροτῆτα καὶ ἥβην. |  
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·  
 » τέθνηθι κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ 365  
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. « |  
 ἦ ὅα καὶ ἐκ νεκροῦτο Φερούσσατο χάλκεον ἔγχος,  
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα  
 αἱματόεντι· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιοῶν,  
 οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ Φεῖδος ἀγητὸν 370  
 Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα Φοῖ τις ἀνουτητί γε παρέστη.  
 ὠδε δέ τις Φεῖπεσκε Φιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·  
 » ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάσασθαι  
 Ἔκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω ! « 375  
 ὣς ἄρα τις Φεῖπεσκε καὶ οὐτάσασκε παραστάς. |  
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάργης δῖος Ἀχιλλεύς,  
 σιάς ἐν Ἀχαιοῖσιν Φεῖπεα περὶόντι ἀγόρευεν·  
 » ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,  
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,  
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380  
 εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,  
 ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον, ὄν τιν' ἔχουσιν,  
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,  
 ἢ ἐμένειν μεμάσσι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος. |  
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385

κείται πάο νήεσσι νέκυσ ἄκλειτος ἄθαπιος  
 Πάτροκλος ! τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρα κ' ἐγὼ γε  
 ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώωη.  
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἄφιδας,  
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλον μεμνήσομ' ἑταίρου. | 390  
 νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,  
 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.  
 ἠρόαμεθα μέγα κῆδος· ἐπέφρομεν Ἐκτορα δῖον,  
 ᾧ Τρῶες κατὰ Φάστν θεῶ ὧς εὐχετόωντο. |  
 ἦ ἦ καὶ Ἐκτορα δῖον ἄφικέα μήδετο Φέογα. 395  
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτορνε τένορτε  
 ἐς σφυρόν ἐκ πτέρυγης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάτιας,  
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κόρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·  
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας,  
 μάστιξεν ᾧ ἑλλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀφέκορτε πετέσθην. 400  
 τοῦ δ' ἔεν ἐλκομένοιο κορῖσαλος, ἀμφὶ δὲ χαίται  
 κνάειαι πίταντι, κόρη δ' ἅπαν ἐν κορήσιν  
 κείτο πάρος χαοίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυομενέεσσι  
 δῶκεν ἀφεικίσσασθαι ἔφῃ ἐν παιρίδι γαίῃ. |  
 ὧς τοῦ μὲν κεκόνητο κόρη ἅπαν· ἦ δὲ νῦ μήτηρ 405  
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρῆν ἔρορυε καλύτερην  
 τηλόσε, κώκυσει δὲ μάλα μέγα παῖδα Φιδοῦσα.  
 ᾧμωξεν δ' ἔλεεινὰ πατήρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ  
 κωκυτῶ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ Φάστν.  
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔεν ἐναλίγκιον, ὧς εἰ ἅπασα 410  
 Φίλιος ὄφρονέεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης. |  
 λαοὶ μὲν ἦα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,  
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Λαοδανιάων.  
 πάντας δ' ἐλλιπάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,  
 ἔξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα Φέκαστον· | 415  
 ἤσχεσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἔασατε, κηδόμενοι περ,  
 ἐξελθόντ' ἀπόλλυρος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,  
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβρομοφρογόν,  
 αἰ κέ ποθ' ἠλικίην αἰδέσσειται ἠδ' ἐλεήσει  
 γῆρας. καὶ δὲ νῦ τῷ γε πατήρ τοιόσδε τίτυκται, 420  
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτροφε πῆμα γενέσθαι  
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθρηκεν·  
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας. |  
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀγνύμενός περ,

- ὥς ἐνός, οὐ μ' ἄχος δὲν κατοίσειται Ἄφιδος εἶσω,  
 Ἐκτορος· ὥς ὄφελεν θανέμεν ἐν χερσὶν ἐμῆοι !  
 τῶ κε κορροσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,  
 μήτηρ θ' ἢ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.\*  
 ὧς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ σιενάχοντο πολῖται |  
 Τρωάσι δ' αὖ Φεκάβη ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο· 430  
 «τέκνον ! ἐγὼ δ' Φειλή ! τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,  
 σεῦ ἄπο τεθνηῶτος ; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ  
 ἐδχολῆ κατὰ Φάσιν πελέσκεο, πᾶσι τ' ὄνηαο,  
 Τρωοὶ τε καὶ Τρωῶησι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὧς  
 δηδέχαι· ἦ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔεσθα 435  
 ζωὸς ἐών ! νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κισάνει.\* |  
 ὧς ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπυοιο  
 Ἐκτορος· οὐ γὰρ Φοῖ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν  
 ἠγγεῖλ' ὅτι ῥά Φοι πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων.  
 ἀλλ' ἦ γ' ἴσιδν ἔφαινε μυχῶ δόμον ὑψηλοῖο 440  
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικιλ' ἐπισσεν.  
 κέκλειτο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα  
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο  
 Ἐκτορι θεορμὰ λαιτρὰ μάχης ἔκ ροστήσαντι,  
 νηπίη ! οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λαιτρῶν 445  
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλανκῶπις Ἀθήνη. |  
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου  
 τῆς δ' ἐΦελίχθη γυῖα, χαμαὶ δὲ Φοι ἔκπεσε κερκίς.  
 ἦ δ' αὖτις δμωῆσιν εὐπλοκάμοιοι μετηύδα  
 »δεῦτε, δῶ μοι ἔπειθε, Φίδω τίνα Φέρογα τέτυκται. 450  
 αἰδοίης Φεκυρῆς Φοπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἔμοι αὐτῆ  
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα  
 πῆγγνται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Προιάμοιο τέκεσιν. |  
 αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἴη ἐμεῦ Φέπος ! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς  
 δέδΦια μὴ δὴ μοι θροσὸν Ἐκτορα διὸς Ἀχιλλεύς, 455  
 μοῦνον ἀποτιμήξας πόλιος, πεδιονδε δίηται,  
 καὶ δὴ μιν καταπάσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,  
 ἦ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,  
 ἀλλὰ πολὺν προθέεσκε, τὸ Φὸν μένος οὐ τιμὴ Φείκων.\* |  
 ὧς φαιμένη μεγάροιο διέσσαντο μαινάδι Φίση, 460  
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῆ.  
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὕμιλον,  
 ἔστη παπήγασ' ἐπὶ τειχεῖ, τὸν δ' ἐνόησεν

- ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι  
 ἔλκον ἀκηδέσιως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. | 465  
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,  
 ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.  
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,  
 αἰπυκα κεκροῦφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην  
 κροήδεμνόν θ', ὃ ἴα Φοῖ δῶκε χροσέη Ἀφροδίτη | 470  
 ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ  
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία Φέδνα.  
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες Φάλις ἔσταν,  
 αἶ Фе μετὰ σφίσιον εἶχον αὐτσομένην ἀπολέσσαι. |  
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν αἰπυτιο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, | 475  
 ἀμβλήδην γόωσα μετὰ Τροφῆσιν ἔφειπεν·  
 » Ἔκτορ ! ἐγὼ δύστηνος ! ἠὲ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ  
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,  
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσῃ  
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, | 480  
 δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μή μ' ὄφελλε τεκέσθαι ! |  
 νῦν δὲ σὺ μὲν ὅ' Ἀφίδαο δόμους ὑπὸ κεύθει γαίης  
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγεροῦ ἐνὶ πένθει λείπεις  
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάσι δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,  
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ | 485  
 ἔσσειαι, Ἔκτορ, ὄνηαρ, ἐπεὶ θάναες, οὔτε σοὶ οὔτος. |  
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολυδάκρυον Ἀχαιῶν,  
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσω  
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ Φοῖ ἀποφρήσουσιν ἀρούρας·  
 ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν παραφήλικα παῖδα τίθησιν· | 490  
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρουνται δὲ παρῆαι. |  
 δυνόμενος δέ τ' ἄνεισι πάσι ἐς πατρός ἐταίρους,  
 ἄλλον μὲν χλαίνης Φερύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·  
 τῶν δ' ἔλεψάντων κοιύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν,  
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηεν. | 495  
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,  
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων  
 ,Φέρο' οὔτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαινυται ἦμιν·  
 δακρῶνεις δέ τ' ἄνεισι πάσι ἐς μητέρα χήρην,  
 ΦαστυΦάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐΦοῖ' ἐπὶ γούνασι πατρός | 500  
 μυελὸν οἷον ἔδεσκε καὶ οἷων πίονα δημόν·  
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπρος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,



εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,  
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ. |  
 νῦν δέ κε πολλὰ πάθησι φίλοι' ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών, 505  
 ΦαιστυΦάναξ ὄν Τρωῶες ἐπικλήθην καλέουσι·  
 οἶος γάρ σφιν ἔρουσο πύλας καὶ τείχεα μακρὰ. |  
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ ρηνοὶ κορωόνισι, νόσφι τοκῶν,  
 αἰόλαι ἐδλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,  
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι Φείμαι' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510  
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.  
 ἀλλ' ἢ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,  
 οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,  
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος ἔμμεν.  
 ὣς ἔφατο κλαίονσ', ἐπὶ δὲ σιενάχοντο γυναῖκες. | 515

## ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

### Τάφος Πατρόκλου.

ὣς οἱ μὲν σιενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ  
 ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντιον ἴκοντο,  
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσοκίδναντο ἐΦῆν ἐπὶ νῆα Φέκαστος,  
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα' ἀποσοκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,  
 ἀλλ' ὅ γε Φοῖσ' ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μειτηῖδα | 5  
 > Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίΦηρες εἰαῖροι,  
 μῆ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μύνηχας ἵππους,  
 ἀλλ' αὐτοῖσ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσοι ἰόντες  
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστί θανόντων.  
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖτο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10  
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.· |  
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄμφωξαν ἀΦολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.  
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτύριχας ἤλασαν ἵππους  
 μυρόμενοι μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἡμερον ὤρσειν.  
 δεύοντο φάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15  
 δάκρυσι τοῖον γὰρ πόθειον μῆσιτωρα φόβοιο. |  
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδνοϊ' ἐξῆρχε γόοιο,  
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος σιήθεσφιν εἰταίρου·  
 > χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἴν' Ἀΐδαο δόμοισιν·  
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιδεν ὑπέσπην, 20  
 Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσωιν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,  
 δώδεκα δὲ προπάροιδε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν

Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.« |

ἦ ὅρα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀΦεικέα μῆδετο Φέργα,  
 προηρέα παρὸ λεχέεσσι Μενουτιάδαο τανύσας 25  
 ἔν κονίῃσ'. οἳ δ' ἔντε' ἀρωπλίζοντο Φέκαστος  
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηγέας ἵππους,  
 καὶ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο  
 μυοῖσι | αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφρον μενοΦεικέα δαίνυ.  
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὄρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ 30  
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιες καὶ μηκάδες αἴγες·  
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,  
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαιστοῖο·  
 πάντη δ' ἀμφὶ τέκνῳ κοτυλήρῳτιον ἔρρεεν αἷμα. |

αὐτὰρ τὸν γε Φάνακτα ποδώκευ Πηλεΐωνα 35  
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,  
 σπονδῇ παρπεπιθόντες, εἰταίρου χωόμενον κῆρ· |  
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,  
 αὐτίκα κηρούεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν  
 ἀμφὶ πυρὶ σιῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40  
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότιον αἱματόεντα. |  
 αὐτὰρ ὁ γ' ἠρονέετο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσσεν·

»οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ἕπαιτος καὶ ἄριστος,  
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι,  
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι 45  
 κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε  
 ἴξει ἄχος κοραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετεῖω. |  
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαυτὶ  
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,  
 ἔλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχέμεν ὄσ' ἐπιΦεικῆς 50  
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,  
 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ  
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ Φέργα τράπωνται.« |

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.  
 ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρυπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55  
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΨίσης.  
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,  
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε Φέκαστος. |  
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης  
 κῆτο βαρὺν στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,  
 ἔν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠμόνος κλύζεσκον. 60

- εἶτε τὸν ὕλνος ἔμαρπιτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,  
 Φήδνμος ἀμφιχυνθείς—μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα  
 "Ἐκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Φίλιον ἠγεμόεσσαν—  
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Παιτροκλέεος δ'Φειλοῖο. 65  
 πάντ' αὐτῷ, μέγ' ἐθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐφέφικτο  
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ Φείματα Φέστο' |  
 σιῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔΦειπεν·  
 »εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ.  
 οὐ μὲν μιν ζώοντος ἀκήδεες, ἀλλὰ θανόντος· 70  
 θάπτε με οἷτι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.  
 τῆλέ με Φέρογουσι ψυχαί, Φείδωλα καμόντων,  
 οὐδέ με πω μίσησθαι ὑπὲρ ποταμοῖ' εἰάουσι,  
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλῃμαι ἂν' εὐρυπυλῆς Ἀΐδος δῶ. |  
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ εἶ' αὐτὶς 75  
 νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπεὶ με πυρὸς λελάχητε.  
 οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν εἰαίρων  
 βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ  
 ἀμφέχανε στυγερή, ἣ περ λάχε γεινόμενόν περ'  
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖσ' ἐπιΦείκειλ' Ἀχιλλεῦ, 80  
 εἶχε' ὑπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι. |  
 ἄλλο δέ τοι Φερέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθηαι.  
 μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὄστε', Ἀχιλλεῦ,  
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,  
 εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενόϊτιος ἐξ Ὀπόεντος 85  
 ἦγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,  
 ἦμαι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,  
 νῆπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·  
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς  
 ἔτροφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντι ὀνόμηγεν 90  
 ὣς δὲ καὶ ὄστα νῶν ὁμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.« |  
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 93  
 »τίπιτε μοι, ἠθελῆ κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας  
 καὶ μοι ταῦτα Φέκασι' ἐπιτέλλεται; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95  
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις.  
 ἀλλὰ μοι ἄσπον σιῆθι μίνυθ' ἀ περ ἀμφιβαλόντε  
 ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.« |  
 ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν  
 οὐδ' ἔλαβε' ψυχῇ δὲ κατὰ χθονὸς ἠῦτε καπνὸς 100  
 ὄχρετο τειριγυῖα, ταρῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς

χεροί τε συμπλατάγησε, *Ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔφειπεν* |

ὦ πόποι, ἦ ἤρα τις ἔστι καὶ εἶν' Ἀφίδαο δόμοισιν  
φυγὴ καὶ Φεῖδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.

παννυχὴ γάρ μοι Πατροκλέεος δφειλοῖο

φυγὴ ἐφεισθήκει γόοσά τε μυρομένη τε,

καὶ μ' ἐπέτελλε *Ἔεαστα, ἔφικτο δὲ θέσκελον αὐτῶ.*

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὦρσε γόοιο

μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ἰσοδοδάκτυλος Ἦώς

ἄμφι νέκυν ἔλεεινόν. | ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων

οὐροῆς τ' ὠτρυνε καὶ ἀέρας ἀξέμεν ἕλην

πάντοθεν ἐκ κλισιῶν' ἐπὶ δ' ἀνήρ ἐσθλὸς ὀρώρει,

*Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.* |

οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες

σειράς τ' ἐδπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐροῆς κίον αὐτῶν

πολλὰ δ' ἄγαντα κάτανια πάραντά τε δόχημά τ' ἤλθον.

ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης,

αὐτὶκ' ἄρα δοῦς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῶ

τάμνον ἐπειγόμενοι ται δὲ μεγάλα κτυπέουσαι

πίπτον. | τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοιτες Ἀχαιοὶ

ἔκδεον ἡμιόνων' ται δὲ χθόνα ποσοὶ δαιτυντο

ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ὄψημα πυκνά.

πάντες δ' ὑλοτόμοι φητροὺς φέρον' ὥς γὰρ ἀνώγει

*Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.*

κάδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς

φράσσατο Πατρόκλω μέγα φηρόιον ἠδὲ Φοῖ αὐτῶ.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ἕλην,

ἦατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀφολλέες. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπιολέμοισι κέλευσεν

χαλκὸν ζώννυσθαι, ζευῆαι δ' ἐπ' ὄχεσφι *Ἔεαστον*

ἵππους· οἱ δ' ὠτρυντο καὶ ἐν τεύχεσσι εἶδνον,

ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἠγίοχοί τε.

πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,

μυροί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον εἰαῖροι.

θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταφείλον, ἃς ἐπέβαλλον

κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε διος Ἀχιλλεύς

ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀφιδόοδε. |

οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὄθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,

κάθησαν, αἶψα δὲ Φοι μενοφεικέα νῆσον ἕλην.

ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδάροχης διος Ἀχιλλεύς·

στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαιτήν,  
 τὴν ἴα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθώσσαν  
 ὀχθήσας δ' ἄρα Φεῖπε Φιδῶν ἐπὶ Φοῖνοπα πόντον· |

» Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἤροιστο Πηλεΐδης,  
 κείσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατριίδα γαῖαν. 155

σοὶ τε κόμην κερέειν ὀρέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,  
 πενήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεῦσειν  
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμὸς τε θυήεις.  
 ὣς ἠρᾷθ' ὁ γέρον, σὺ δέ Φοι νόον οὐκ ἐτέλεσσας.  
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατριίδα γαῖαν,  
 Πατρόκλω ἦρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι. 150

ὣς Φεῖπὼν ἐν χερσὶν κόμην ἐτάροιο φίλοιο  
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ὄρσε γόοιο. |  
 καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,  
 εἰ μὴ Ἄχιλλεὺς αἴψ' Ἀγαμέμνονι Φεῖπε παραστάς· 155

» Ἀτρεΐδην—σοὶ γάρ τε μάλιστα γε λαὸς Ἀχαιῶν  
 πείσονται μύθοισι—γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.  
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι  
 ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα  
 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἳ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων. 160

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,  
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἑΐσιας,  
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήσον ὕλην,  
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,  
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. | 165

πολλὰ δὲ Φίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας Φέλικας βοῦς  
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων  
 δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάλθυμος Ἀχιλλεὺς  
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δροατὰ σώματα νῆει·  
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,  
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίονας δ' ἑοιαύχενας ἵππους  
 ἔσουμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων. 170

ἐννέα τῶν γε Φάνακτι τροαπεζῆες κύνες ἦσαν·  
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,  
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων νιέας ἐσθλοὺς  
 χαλκῶν δηϊῶων· κακὰ δὲ φρεοὶ μῆδετο Φέρογα. | 175

ἔν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.  
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηγεν ἑταῖρον·  
 » χαῖρό μοι, ὦ Πάτροοκλε, καὶ εἶν' Ἀΐδαο δόμοισιν·

- πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180  
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων νείας ἐσθλοῦς,  
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὐ τι  
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν. |
- ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφепένοντο,  
 ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185  
 ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χοῖεν ἐλαίῳ  
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.  
 τῷ δ' ἐπὶ κνάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων  
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,  
 ὅσσον ἐπιῆχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο 190  
 σκεῖλει· ἀμφὶ περὶ χροά Φίνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν. |
- οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·  
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάροκς Διὸς Ἀχιλλεύς·  
 σιὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖσ' ἠροῖτ' ἀνέμοισιν,  
 Βορρῆ καὶ Ζεφύροφ καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ 195  
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χροσέφ' δέπα' ἔλλιάνευσεν  
 ἐλθόμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,  
 ὅλη τε σεύαιτο καήμεναι. | ὠκέα δ' Ἴρις  
 ἀράων αἰουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.  
 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον 200  
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θεούσα δὲ Φίρις ἐπέστη  
 βηλῶ ἐπι λιθέφ. τοὶ δ' ὡς Φίδον ὀφθαλμοῖσιν,  
 πάντες ἀνήξαν, κάλεόν τε μιν εἰς Φὲ Φέκαστος· |  
 ἦ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο. Φεῖπε δὲ μῦθον·  
 »οὐχ ἔδος· εἶμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκίανοιο ῥέεθρα, 205  
 Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας  
 ἀθανάτοισ', ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰσῶν.  
 ἀλλ' Ἀχιλλεὺς Βορρῆν ἠδὲ Ζεφύρον κελαιδινὸν  
 ἐλθόμεν ἀράεται καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,  
 ὄφρα πυρῆν ὄρησθε καήμεναι, ἣ ἔτι κείται 210  
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀνασιενάχουσιν Ἀχαιοί· |
- ἦ μὲν ἄρ' ὡς Φειποῦσ' ἀπεβήσεται, τοὶ δ' ὀρέοντο  
 Φηχῆ θεοπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.  
 αἶψα δὲ πόντον ἕκανον ἀήμεναι, ὄρωτο δὲ κῆμα  
 πνοῆ ὑπο λιγυρῆ· Τροίην δ' εἰρίβωλον ἱκέσθην, 215  
 ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην· μέγα Φίφαχε θεοπιδαῖς πῦρ.  
 παννύχοιο δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδς φλόγ' ἔβαλλον,  
 φουσῶντες λιγέως. | ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

- χρυσοῦ ἐκ κορητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,  
 Φοῖνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦτε δὲ γαῖαν, 220  
 ψυχὴν κυκλήσκων Πατροκλέεος δ' Φειλοῖο.  
 ὡς δὲ πατὴρ Φοῦ παιδὸς ὀδύρεται ὄστέα καίων,  
 τυμφίου, ὅς τε θανὼν δ' Φειλοῦς ἀκάχησε τοκῆας,  
 ὡς Ἄχιλεύς ἐτάροιο ὀδύρετο ὄστέα καίων,  
 ἐορπύζων παρὰ πυρκαϊῆν, ἀδινὰ στεναγίζων. | 225  
 ἦμος δ' Ἐοσφόρος εἶσι φῶος Φερέων ἐπὶ γαῖαν,  
 ὅν τε μετὰ κοροκόπεπλος ὑπεῖρ ἅλα κίδναται Ἥως,  
 τῆμος πυρκαϊῆ ἔμαραινέτο, παύσατο δὲ φλόξ.  
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν Φοῖκόνδε νέεσθαι  
 Θρηάκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔσπευεν οἴδματι θύων. | 230  
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς  
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.  
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἄφολλέες ἠγερέθοντο,  
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.  
 ἔξτετο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφας πρὸς μῦθον ἔφειπεν· | 235  
 » Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστιῆες Παραχαϊῶν,  
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαι· αἶθοπι Φοῖνον  
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα  
 ὄστέα Πατρόκλοιο Μενουιάδαο λέγωμεν 240  
 εὖ διαμυγνώσκοντες· ἀρρηφραδέα δὲ τέτυκται·  
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν  
 ἔσχατῇ καίοντι· ἐπιμειξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες. |  
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακα δημῶ  
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄφιδι κεύθωμαι. | 245  
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ ποτέεσθαι ἄνωγα,  
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ  
 εὐρὺν θ' ἔψηλόν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμείο  
 δεῦτεροι ἐν τῆεσσι πολυκλήισι λίπησθε. » |  
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.  
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἶθοπι Φοῖνον, 250  
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·  
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνήεος ὄστέα λευκὰ  
 ἄλλεγον ἐς χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,  
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῶ λιτὴ κάλυψαν·  
 τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλοντο 255  
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχεναν,  
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον.....

## ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

## Ἔκτορος λύτρα.

Αυτό δ' ἄγων, λαοὶ δὲ ἔφην ἐπὶ νῆα Φέκατος  
 ἔσκιδναντ' ἵμεναι τοὶ μὲν δόροιο μέδοντο  
 ἔπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς  
 κλαῖε φίλοι' ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ἔπνος  
 ἦρεε πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 5  
 Πατρόκλου ποθέων δροσιῆτά τε καὶ μένος ἦύ. 6  
 τῶν μμνησκόμενος θαλερόν κατὰ δάκρυον εἶβεν,  
 ἄλλοι' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 9  
 ἔπιτιος, ἄλλοτε δὲ προηῆς. τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστάς  
 δινεύεσκ' ἄλῶν παρὰ θῖν' ἄλός. | οὐδέ μιν ἠῶς  
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἠίονας τε.  
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρομασιν ὠκέας ἵππους,  
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν, 15  
 τοὺς Φερύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανάτοιο  
 αὐτεῖς ἐν κλισίῃ πανέσκετο, τὸν δ' εἴεσκεν  
 ἐν κόνι' ἔκτανύσας προπροηῆα. | τοῖο δ' Ἀπόλλων  
 πᾶσαν ἀφεικίην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων,  
 καὶ τεθνηῖα περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20  
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδούφοι ἔλκυστάζων. |  
 ὣς δ' μὲν Ἔκτορα δῖον ἀφείκιζεν μενεαῖων'  
 τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,  
 κλέψαι δ' οὐκ ἐνόησκον ἐύσκοπον Ἀργεῖφόντην.  
 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐφάνθανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25  
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκώπιδι κόρη,  
 ἀλλ' ἔχον ὣς σφιν προῶτιον ἀπήχθετο φίλιος ἰσῆ  
 καὶ Προῖαμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' αἴτης. | 28  
 ἀλλ' ὅτε δή ὃ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠῶς, 31  
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηῦδα Φοῖβος Ἀπόλλων'  
 »σχέτιλοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες! οὐ νύ ποθ' ἔμιν  
 Ἔκτωρ μηρὶ ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων ;  
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι, 35  
 Φῆ τ' ἀλόχῳ Φιδέμεν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ Φῶ  
 καὶ πατέρι Προῖαμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὄκα  
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν. |  
 ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆι, θεοί, βούλευσθ' ἐπαρῆγειν,



- ᾧ οὐτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίοιμοι οὔτε νόημα  
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ἄγρια Φοῖδεν,  
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήρορι θυμῷ  
 Φείξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·  
 ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ Φοι αἰδώς. | 44  
 μέλλει μὲν ποθὶ τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,  
 ἢ ἐ κασιγνητον ὁμογάστριον ἢ ἐ καὶ υἷόν·  
 ἀλλ' ἢ τοι κλαῦσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκεν·  
 τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.  
 αὐτὰρ ὃ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέφρα,  
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο  
 ἔλκει. οὐ μὲν Φοι τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον·  
 μή φ' ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθήομεν ἡμεῖς!  
 κωφήν γὰρ δὴ γαῖαν ἀφεικίζει μενεαίνων. « |  
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·  
 »εἴη κεν καὶ τοῦτο τὸν Φέπος, ἀργυρότοξε,  
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἔκτορι θῆσεται τιμῆν.  
 Ἔκτωρ μὲν θνητός τε γυναικά τε θῆσατο μαζόν.  
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ  
 θρόφα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν,  
 Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.  
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν  
 δαίνυσσ' ἔχων φόρμυγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε! « |  
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·  
 »Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμιναι θεοῖσιν·  
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεταί· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ  
 φίλιτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·  
 ὣς γὰρ ἐμοὶ γ', ἐπεὶ οὔ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.  
 οὐ γὰρ μοὶ ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔφισης,  
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. | 70  
 ἀλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν—οὐδέ πη ἔστιν  
 λάθρη Ἀχιλλῆος—θρασὺν Ἔκτορα ἢ τέ Φοι αἰεὶ  
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.  
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,  
 ὄφρα τί Φοι Φείπω πυκινὸν Φέπος, ὡς κεν Ἀχιλλεύς  
 δώρων ἐκ Προιάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ. « |  
 ὣς ἔφατ', ὄρωτο δὲ Φίρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,  
 μεσσηγὺς δὲ Σάμον τε καὶ Ἴμβρον παιπαλοέσσης  
 ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχῃσεν δὲ λίμνῃ.

- ἦ δὲ μολυβδαίνῃ Φιζέλη ἐς βυσοῦν ὄρουσεν, 80  
 ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς κέρας ἐμβεβαυῖα  
 ἔρχεται ὠμησιῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρὰ φέρουσα. |  
 εὖρε δ' ἐνὶ σπέει γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δέ Φ' ἄλλα  
 ἦαθ' ὀμηγερέες ἄλκι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσσησ  
 κλαῖε μόρον Φοῦ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς Φοι ἔμελλεν 85  
 φθείσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.  
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις·  
 »ὄροσ, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα Φειδῶς.« |  
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀγορροπέζα·  
 »πίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90  
 μίσησθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.  
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἄλιον Φέπος ἔσσεται ὅτι κε Φεῖπῃ.« |  
 ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε διὰ θεῶων  
 κῶνάεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο Φέσθος.  
 βῆ δ' ἴμεναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Φίρις 95  
 ἠγέετ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῶμα θαλάσσης,  
 ἀκτὴν δ' ἔξαναβῆσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην. |  
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κροονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἄπαντες,  
 ἦαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἕόντες.  
 ἦ δ' ἄρα παρὸ Διὸς πατρὸς καθέζετο, Φεῖξε δ' Ἀθήνην. 100  
 »Ἥσθ' ἄρα χροῦσεν καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν  
 καὶ Φ' εὐφρονη Φέπεσσι· Θέτις δ' ὠρεξε πιούσα. |  
 τοῖσι δὲ μύθων ἦσθε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·  
 »ἦλυθες Οὐλύμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,  
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶ Φοῖδα καὶ αὐτός. 105  
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω τέο σ' εἴνεκα δεῦρο κάλεσσα. |  
 ἐννήμαρ δὴ νείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωσεν  
 »Ἐκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆϊ πιολιπόρθω·  
 κλέφαι δ' οἰτρύνουσι εὐσκοπον Ἀργεῖφρόνην·  
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῶδος Ἀχιλλῆϊ προιάπτω, 110  
 αἰδῶα καὶ φιλότιτα τῆν μετόπισθε φυλάσσων. |  
 αἶψα μάλ' ἐς σιραιτὸν ἔλθῃ καὶ νίει σῶν ἐπίτειλον.  
 σκῆζεσθαί Φοι Φεῖπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων  
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν.  
 »Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν' 115  
 αἶ κέν πως ἐμὲ τε δΦεῖση ἀπό θ' »Ἐκτορα λύσῃ. |  
 αὐτὰρ ἐγὼ Προιάμω μεγαλήτορι Φίριν ἐφῆσσω  
 λύσασθαι φίλον νίον, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

- δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήρη.ε |  
 ὣς ἔφαι', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, 120  
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρῆνων αἶξασα.  
 ἴξεν δ' ἔς κλισίην Φοῖ' υἱός· ἔνθ' ἄρα τὸν γε  
 εὖθ' ἀδινὰ στενάχοντα φίλοι δ' ἅμφ' αὐτὸν ἑταῖροι  
 ἔσουμένως ἑλέοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον· 125  
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο. |  
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,  
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε Φέπος τ' ἔφαι' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·  
 «τέκνον ἕμὸν, τέο μέχρσι δδυρόμενος καὶ ἄχευών  
 σὴν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι οἴτου 130  
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλοίτη  
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δῖφηρόν βέε', ἀλλὰ τοι ἦδη  
 ἄγχι παρόστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. |  
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα, Λιδὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.  
 σκύζεσθαι σοί φησι θεοῦς, ἐφ' ἔδ' ἔξοχα πάντων 135  
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, οἷ φρεσὶ μαινομένησιν  
 Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.  
 ἀλλ' ἄγε δὴ λύσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.ε |  
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·  
 «τῆδ' εἴη δὲ ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο, 140  
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.ε |  
 ὣς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγούρι μήτηρ τε καὶ υἱὸς  
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους Φέπει πιερόεντ' ἀγόρευον. |  
 Φίον δ' ὠτρυνε Κρονίδης ἔς Φίλιον ἱοίην  
 √ >βάσκ' ἴθι, Φίω ταχεῖα λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμπιο 145  
 ἄγγελιον Ποιάμω μεγαλήτορι Φίλιον εἶσω  
 λέσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,  
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήρη,  
 οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴω ἀνήρ.  
 κήρουξ τίς Φοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνου 150  
 ἡμόνους καὶ ἅμαξαν ἐτόροχον, ἠδὲ καὶ αὔτις  
 νεκρὸν ἄγοι προῖτ' Ἔασιν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. |  
 μηδέ τί Φοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάροβος·  
 τοῖον γάρ Φοι πομπὸν ὑπάσσομεν Ἀργεῖφόντην,  
 ὅς Φ' ἄξει ἠὸς κεν ἄγων Ἀχιλλῆι πελάσση. 155  
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγηον ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,  
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρῦξει·  
 οὔτε γάρ ἐσι' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,

ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός. |

ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Φίρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.

ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε. 160

παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς

δάκρυσι Φείματ' ἔφρυον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς

ἐντυπᾶς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ

κόπρῳ ἔεν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,

τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἘΦῆσιν. | ✓ 165

θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,

τῶν μιμνησόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες. |

σιτῇ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα

τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170

»θάροεε, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·

οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὄσομένη τόδ' ἰκάνω,

ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,

ὅς σέ' ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει. |

λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον, 175

δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,

οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραιότερος, ὅς κ' ἰθύνοι

ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτρόχον, ἠδὲ καὶ αὐτὶς

νεκρὸν ἄγοι προτὶ Φάστυν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180

μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·

τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργεῖφόντης,

ὅς σ' ἄξει ἥος κεν ἄγων Ἀχιλλῆι πελάσση.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,

οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει. 185

οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,

ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός. |

ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Φίρις,

αὐτὰρ ὃ γ' υἱᾶς ἅμαξαν εὐτρόχον ἡμιονεῖην

ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, 190

αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηώεντα,

κέδρινον, ὑφόροφον, ὅς γλήγεα πολλὰ κεχάνδει. |

ἔς δ' ἄλοχον Φεκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·

»δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν

λύσασθαι φίλον υἱὸν Ἴοντι ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη. | 195

ἄλλ' ἄγε μοι τόδε φεῖπέ, τί τοι φρεσὶ φεΐδεται ἔμμεν ;  
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν  
κεῖσ' ἵμεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν. c |

ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνή καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200

»ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ  
κλείε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσι Φανάσεις ;

πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,  
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς  
υἷας ἐξεναόριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. | 205

εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσώπεται ὀφθαλμοῖσιν

ὠμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ, ὃ δὲ σ' οὐκ ἐλέησει,

οὐδὲ τί σ' αἰδέσεται. | νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν

ἦμενοι ἐν μεγάρω· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταίῃ

γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῆ, 210

ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἔΦῶν ἀπάνευθε τοκήων,

ἄνδρῖ πάρα κρατεροῦ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι

ἐσθέμεναι προσφῦσα ! τότε ἄντιπα φέρογα γένοιτο

παιδὸς ἐμοῖ', ἐπεὶ οὐ φε κακίζόμενόν γε κατέκτα,

ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215

ἔσταότ', οὔτε φόβον μεμνημένον οὔτ' ἄλεωρῆς. c |

τὴν δ' αὖτε προσέφειπε γέρον Πρίαμος θεοφειδῆς·

»μή μ' ἐθέλοντ' ἵμεναι κατερούκανε, μηδὲ μοι αὐτῆ

ὄρονι ἐν μεγάροισι κακὸς πέλε· οὐδὲ με πείσεις.

εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευε, 220

ἢ σὶ μάντιές εἰσι, θυσοκόοι ἢ ἱερῆς,

φεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.

νῦν δ'—αὐτὸς γάρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην—

εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον φέπος ἔσσειται. | εἰ δέ μοι αἶσα

τεθνάμεναι παρὰ νησὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225

βούλομαι· ἀντίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς

ἀγκάσ' ἐλόντ' ἐμὸν νιόν, ἐπεὶ γόου ἐξ ἔρον εἶην ! c |

ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνόγειν,

ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,

δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσους δὲ τάπητας, 230

τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.

χρυσῶν δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,

ἔκ δὲ δύ' αἰθῶνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,

ἔκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ Φοῖ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες

ἔξεσῆν ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235

φείσαι' ἐνὶ μεγάροισ' ὁ γέρον, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ  
 λύσασθαι φίλον υἱόν. | ὃ δὲ Τρωῶας μὲν ἅπαντας  
 αἰδούσης ἀπόφεογε Φέπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων'

»Φέροετε, λωβητῆρες ἐλεγχέες· οὐ γὰρ καὶ ὑμῖν  
 Φοῖκοι ἔνεστι γόος, διμ' ἤλθετε κηδήσοντες ;  
 ἢ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,  
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον ; αἰτῶ γινώσσεθε καὶ ὑμμες.

ῥήϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε  
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν' αὐτὰρ ἐγὼ γε,  
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραιζομένην τε

ὀφθαλμοῖσι Φιδεῖν, βαῖην δόμον Ἄφιδος εἶσω. « |

ἢ καὶ σκηπανίῳ διεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἕξω  
 σπεροχομένοιο γέροντος, ὃ δ' υἱάσι Φοῖσιν ὀμόκλα,  
 νεκείων Ἐλενόν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε δῖον  
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην  
 Δηίφοβόν τε καὶ Ἴπλόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν.  
 ἐννέα τοῖσ' ὁ γεραῖος ὀμοκλήσας ἐκέλευεν' |

»σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἶθ' ἅμα πάντες  
 Ἐκτορος ὀφέλει' ἀντὶ θεῶσ' ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι !

ὦ μοι ἐγὼ πανάποιμος ! ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἄριστους  
 Τροίην ἔν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημι λείλειφθαι,  
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἰππιοχόρμη  
 Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσχε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ Φεφοῖκει

ἀνδρός γε θνητοῦ πάς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖσ'  
 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπται,  
 φεῦσται τ' ὀρηχθῆται τε, χοροῖσιν ἄριστοι,  
 Φαρῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσατε τάχιστα,  
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσωμεν ὀδοῖσ' ; « |

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδφείσαντες ὀμοκλήν

ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν ἐύτροχον ἡμιονεῖην,  
 καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' ἀδιῆς,

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυξέστης ἐπ' ἀπήνης  
 νῆσον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπρεῖοι' ἄποινα,

ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιφερογούς,  
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ἵππους δὲ Πριάμῳ ἔπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραῖος  
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστη ἐπὶ φάτῃ. |

τῶ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν

- κῆρουξ καὶ Πριάμος, πυκινὰ φροσὶ μῆδε' ἔχοντες.  
 ἀγγίμολον δ' ἦλθεν Φεκάβη τετιηότι θυμῶ,  
 Φοῖνον ἔχουσα' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτεροῖσιν,  
 χροσέω ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτην' 285  
 σιῆ δ' ἔπλων προπάροιδε Φέπος τ' ἔφαι' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· |  
 »τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο Φοίκαδ' ἰκέσθαι  
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἔπει ἄο σέ γε θυμὸς  
 δοτρύνει ἐπὶ νῆας, ἔμειο μὲν οὐκ ἐθελούσης.  
 ἀλλὰ σὺ γ' εὖχε' ἔπειτα κελαινῶφεϊ Κροονίῳνι 290  
 Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὄραται,  
 αἴτεε δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ Φοι αὐτῶ  
 φίλιτατος οἰωνῶν, καὶ Φεν κράτος ἐστὶ μέγιστον,  
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας  
 τῶ πίονος ἐπὶ νῆας ἦς Δαναῶν ταχυπύλων. | 295  
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἔφ' ὄν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,  
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποιτύνουσα κελόιμην  
 νῆας ἔπ' Ἀργείων ἵμεναι, μάλα περ μεμαῶτα· |  
 τὴν δ' ἀταμειβόμενος προσέφη Πριάμος θεοφειδής·  
 »ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσῃ 300  
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἔλκησῃ· |  
 ἦ ὅρα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραῖος·  
 χροσὶν ἔδωκε λιχευδαὶ ἀκήρατον· ἦ δὲ παρόσση  
 χέρονιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' αἶμα χροσὶν ἔχουσα.  
 τυράμενος δὲ κέπελλον ἐδέξατο Φῆς ἀλόχοιο 305  
 εὖχε' ἔπειτα σιὰς μέσση ἔρκεϊ, λιῖβε δὲ Φοῖνον  
 οδοραὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας Φέπος ἠΐδα· |  
 »Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κόδιστε μέγιστε,  
 δός μ' ἔς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθέμεν ἦδ' ἔλειπτόν,  
 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῶ 310  
 φίλιτατος οἰωνῶν, καὶ Φεν κράτος ἐστὶ μέγιστον,  
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας  
 τῶ πίονος ἐπὶ νῆας ἦω Δαναῶν ταχυπύλων. |  
 ὣς ἔφαι' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μηρίατα Ζεὺς.  
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεινῶν, 315  
 μόρφονν θρησσητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.  
 ὕσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται  
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,  
 τόσσ' ἄρα τοῦ Φεκάτεροθεν ἔσαν περὰ Φεῖσατο δέ σφιν  
 δεξιῶς αἴξας ὑπὲρ ἄσπετος. οἱ δὲ Φιδόντες 320

γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. |

σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖός ἐφοῖ' ἐπεβήσεται δίφρου,  
ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.

πρόσθε μὲν ἡμίονοι Φέλκον τετρακύκλον ἀπήνην,

τάς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαίφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν

325

ἵπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐρέπων μᾶστιγι κέλευεν

καρπαλίμως κατὰ Φάστν' φίλοι δ' ἅμα πάντιες ἔποντο

πόλλ' ὀλοφνυρόμενοι ὡς εἰ θάνατόνδε κίοντα. |

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,

330

οἱ μὲν ἄρ' ἄφροροι προτὶ Φίλιον ἀπονέοντο,

παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν

ἔς πεδίον προφανέντε· Φιδῶν δ' ἐλέησε γέροντα.

αἴψα δ' ἄρ' Ἐρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠΐδα· |

» Ἐρμεία' σοὶ γάρ τε μάλιστα γὰρ φίλτατόν ἐστιν

ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλησθα'

335

βάσκι' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

ἄς ἄραγ', ὡς μή τις Φίδη μήτ' ἄρ' ἔε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι. » |

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεΐφόντης·

αὐτίκ' ἐπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα

340

ἄμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγραν

ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆσ' ἀνέμοιο·

εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει

ῶν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντιες ἐγείρει·

τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεΐφόντης.

345

αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανε,

βῆ δ' ἵμεναι κούρω αἰσυμνητῆρι ΦεΦοικώς,

πρωῶτον ὑπηγήτη, τοῦ περ χαριεσιάτη ἦβη. |

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέκ Φίλιο ἔλασαν,

σιῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν,

350

ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν. |

τόν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο Φιδῶν ἐφράσσατο κήρουξ

Ἐρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε· |

» φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.

ἄνδρ' ὄρώω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσσεται δίω.

355

ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων ἢ μιν ἔπειτα

γούνων ἀφάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλέησῃ. » |

ὡς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, ἔδφιε δ' αἰνῶς,

ὄρθαι δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γραμπτιοῖσι μέλεσσι,



- οτῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἑριούμιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,  
 360  
 χεῖρα γέροντος ἑλών, ἐξείροτο καὶ προσέφειπεν· |  
 > πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις  
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι·  
 οὐδὲ σὺ γ' ἔδφειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοῦς,  
 οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάροιοι ἐγγυὲς ἔασιν·  
 365  
 τῶν εἴ τις σε φίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν  
 τοσσάδ' ὀνήατ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη·  
 οὔτ' αὐτὸς νέος ἔσοί, γέρον δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,  
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ· |  
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ὄξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον  
 370  
 οἷ' ἀπαλεξήσοιμι· φίλω δέ σε πατρὶ φεφίσκω.« |  
 τὸν δ' ἠμείβει' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοφειδής·  
 > οὔτιω πῆ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.  
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,  
 375  
 ὅς μοι τοῖον ἔηκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,  
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺν δέμας καὶ φείδος ἀγητός,  
 πέπνυσαι τε νόφω, μακάρων δ' ἔξ ἔσοι τοκῆων.« |  
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·  
 > ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες.  
 380  
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φεῖπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,  
 ἧέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἔσθλα  
 ἄνδρας ἔς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σάα μίμνη,  
 ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Φίλιον ἰοῆν  
 θεδφιώτες· τοῖος γὰρ ἀνήρ ὄχ' ἄριστος ὄλωλεν.« |  
 384  
 τὸν δ' ἠμείβει' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοφειδής·  
 386  
 > τίς δὲ σὺ ἔσοι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἔσοι τοκῆων·  
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότιμον παιδὸς ἔνισπες !« |  
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·  
 390  
 > πειρᾷ ἐμεῖο, γεραῖέ, καὶ εἴρεαι Ἐκτορα δῖον.  
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐνὶ κνυδιανείῳ  
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὔτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας  
 Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξεί χαλκῶ·  
 ἦμες δ' ἐσταότες θανμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς  
 395  
 εἶαιε μάρασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι· |  
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νῆϋς ἐνφεργής·  
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατῆρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ·  
 ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ ὡς σὺ περ ὄδδε,  
 φέξ δέ φοι νῆες ἔασιν, ἐγὼ δέ φοι ἐβδομὸς εἰμι·

- τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἐπιθαί. | 400  
 νῦν δ' ἤλθον πεδίοι' ἀπὸ νηῶν ἠῶθεν γάρ  
 θήσονται περὶ Φάστῳ μάχην Φελλίωπες Ἀχαιοί.  
 ἀσχαλώωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύναται  
 λοχόμενον ἔσουμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν. < |  
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδής: | 405  
 »εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδῳ Ἀχιλλῆος  
 ἔσσο', ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,  
 ἦ ἔτι πάρο νήεσσι ἐμὸς πάϊς, ἢ ἔμιν ἤδη  
 Φῆσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προσέθηκεν Ἀχιλλεύς. < |  
 τὸν δ' αὖτε προσέφειτε διάκτιρος Ἀργεῖφόντης: | 410  
 »ὦ γέρον, οὐπω τὸν γε κύνης φάγον οὐδ' οἰωνοί,  
 ἀλλ' ἔτι κείνος κέϊται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ  
 αὐτίως ἐν κλισίῃσι δυωδεκάτῃ δέ Φοι ἠώς  
 κειμένῳ, οὐδέ τί Φοι χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί  
 ἔσθουσό, αἴ ὅα τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. | 415  
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἔφοι' ἐτάροιο φίλοιο  
 Φέλλει ἀκηδέσιως, Ἦώς ὅτε δια φανήη,  
 οὐδέ μιν αἰσχύνει θηεοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθὼν  
 οἶον ἔφροσῆεις κέϊται, περὶ δ' αἶμα γένιπται | 420  
 οὐδέ ποθι μαρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμνηκεν  
 ὄσο' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν. |  
 ὣς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ νῆος ἔφοιο  
 καὶ νέκυός περ ἐόντιος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι. < |  
 ὣς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ: | 425  
 »ὦ τέκος, ἦ ὅ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι  
 ἀθανάτοις! ἐπεὶ οὐ ποί' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποί' ἔεν γε,  
 λήθει' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν. οἳ Ὀλύμπιον ἔχουσιν  
 τῷ Φοι ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. |  
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,  
 αὐτίον τε ἴῃσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, | 430  
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδῳ ἀφίκωμαι. < |  
 τὸν δ' αὖτε προσέφειτε διάκτιρος Ἀργεῖφόντης:  
 »πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,  
 ὅς με κέλευαι σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι. | 435  
 τὸν μὲν ἐγὼ δέδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι  
 συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.  
 σοὶ δ' ἄρ' ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,  
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων'

- οὐδ' κέν τις τοι, πομπὸν δ' ὀνοσάμενος, μαχέσαιο. » |
- ἦ καὶ ἀναΐξας ἔριοιόνιος ἄρμα καὶ ἵπτους 440  
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡγία λάξαιτο χερσίν,  
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μέγος ἡβή.  
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἔκοιτο,  
 οἳ δὲ νέον περὶ δόρυ φαρυλαζιτῆρος ποιέοντο  
 τοῖσι δ' ἔφ' ἕπνον ἔχευε διάκτιρος Ἀργεῖφόντης 445  
 πᾶσιν, ἄρα οὐδ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὄχληας,  
 ἔς δ' ἄραγε Προϊάμον' τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήρης. |  
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίῃν Πηληϊάδιω ἀφίκοντο  
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι  
 δοῦρ' ἐλάτης κέροσαντες· ἀτάοι καθύπερθεν ἔοφραν 450  
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·  
 ἀμφὶ δέ Φοι μεγάλην ἀδλὴν ποίησαν ἀνακτι  
 στυρωοῖσιν πυκνοῖσι· θύοι δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλής  
 ἐλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσασσκον Ἀχαιοί,  
 τρεῖς δ' ἀνοῦγασσκον μεγάλην κληῖδα θυρώων, 455  
 τῶν ἄλλων Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσασσε καὶ οἷος·  
 δὴ ἴα τόδ' Ἔρμείας ἔριοιόνιος ᾗϊξε γέροντι,  
 ἔς δ' ἄραγε κλισιά δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,  
 ἔξ ἵππων δ' ἀπέβαυεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε |  
 » ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460  
 Ἔρμείας· σοὶ γὰρ με πατήρ ἄμα πομπὸν ὄπασσεν  
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν ἔρχομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος  
 ὀφθαλμοὺς εἶσεμ' ἑμεσσητόν· δέ κεν εἴη  
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄνηρ  
 τόνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος. » | 465  
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον 468  
 Ἔρμείας· Προϊάμος δ' ἔξ ἵππων ἄλιτο χαμᾶζε,  
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρέων 470  
 ἵππους ἡμιόνους τε γέρον δ' ἰθὺς κίε Φοῖκον,  
 τῆ ᾗ Ἀχιλεὺς ἴξασκε δῖφιλος. | ἔν δέ μιν αὐτὸν  
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τῶν δὲ δὴ οἶω,  
 ἦτος Ἀντομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὄζος Ἄρηος,  
 ποίπνυον παρεόντι νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475  
 ἔοθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα. |  
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Προϊάμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα σιάς  
 χερσίν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας  
 δ' Φεινάς ἀνδροφόνους, αἳ Φοι πολέας κιάνον νῆας. |

- ὡς δ' ὅτε κ' ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480  
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,  
 ἄνδρὸς ἔς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,  
 ὡς Ἀχιλλεύς θάμβησε Φιδῶν Προΐαμον θεοφειδέα,  
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἔς ἀλλήλους δὲ Φιδόντο. |  
 τὸν καὶ λισσόμενος Προΐαμος πρὸς μῦθον ἔφειπεν 485  
 »μνήσαι πατρὸς σοῦ, θεοῦσ' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,  
 τηλικόν, ὥσπερ ἐγὼν, ὄλοοι' ἐπὶ γῆρας οὐδῶ.  
 καὶ μὲν που κείνον περναϊέται ἀμφὶς ἐόντες  
 τεύρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιβὸν ἀμῦναι.  
 ἀλλ' ἢ τοι κεινός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων 490  
 χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα  
 ὄψεσθαι φίλον νῖον ἀπὸ Τροίῃθεν ἰόντα. |  
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους  
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινα φημι λελείφθαι.  
 πεντήχορτά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον νῆες Ἀχαιῶν. 495  
 ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν,  
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.  
 τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν' |  
 ὅς δέ μοι οἶος ἔεν, ἔρροντο δὲ Φάστῳ καὶ αὐτιούς,  
 τὸν σὺ πρόφην κτείνας ἀμνόμενον περὶ πάτρης, 500  
 "Ἐκτορα" τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,  
 λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα. |  
 ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλλεῦ, αὐτιόν τ' ἐλέησον,  
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,  
 ἔτιλν δ' οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505  
 ἄνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.« |  
 ὡς φάτο, τῶ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἕμερον ὥρσε γόοιο.  
 ἀφάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.  
 τὼ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο  
 κλαῖ' ἀδινά, προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεις, 510  
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς κλαῖεν ἔφθον πατέρω, ἄλλοτε δ' αὐτε  
 Πάτροκλον. τῶν δὲ σιναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρειν. |  
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴα γόοιο τετάρατο διὸς Ἀχιλλεύς, 513  
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,  
 οἰκτίρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον, 515  
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδα' |  
 »ἄ δ' Φεῖλ', ἢ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνοχεο σὸν κατὰ θυμόν!  
 πῶς ἔτιλς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμενος οἶος,

- ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς  
 520  
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. |  
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνον, ἄλγεα δ' ἔμπης  
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἔασομεν, ἀγνύμενοί περ.  
 οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρουεοῖο γόοιο.  
 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δ' Φειλοῖσι βροτοῖσιν,  
 525  
 ζώμεν ἀγνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν. |  
 δοιοὶ γάρ τε πίθει κατακείσθαι ἐν Λιδῶσιν οὐδὲ  
 δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ τ' ἔάων·  
 ᾧ μὲν κ' ἀμμείξας δῶη Ζεὺς τεροπικέροαντος,  
 ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶ  
 530  
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκεν·  
 καὶ Φε κακῆ βούβρωσις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,  
 φροῖτῃ δ' οὔτε θεοῖσι τειτιμένος οὔτε βροτοῖσιν. |  
 ὥς μὲν καὶ Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα  
 535  
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο  
 ὄλβω τε πλούτῳ τε, Φάνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,  
 καὶ Φοι θνητῶ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.  
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι Φοι οὔ τι  
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένητο κρειόντων,  
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παραώριον· οὐδέ νυ τὸν γε  
 540  
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης  
 ἦμαι ἐν Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σά τέκνα. |  
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρῖν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον ἔμμεν·  
 ὅσσοι Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔφεργει  
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,  
 545  
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιάσι φασὶ κεκάσθαι. |  
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωρες,  
 αἰεὶ τοι περὶ Φάσιν μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε  
 ἄνοσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύροιο σὸν κατὰ θυμόν.  
 οὐ γάρ τι προῆξις ἀκαχήμενος νῖος ἔφοιο,  
 550  
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρῖν κεν κακὸν ἄλλο πάθησθα. |  
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοφειδῆς·  
 « μὴ μὲ πῶ ἐς θρόνον ἴζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἔκτωρ  
 κείει· ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς, ἀλλὰ τάχιστα  
 555  
 λῦσον, ἔν' ὀφθαλμοῖσι Φιδῶν· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα. » |  
 τὸν δ' ἄρ' ἐπόδρα Φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·  
 559  
 « μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον! νοέω δὲ καὶ αὐτὸς  
 560  
 ἔκτορά τοι λῦσαι· Διῶθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν

- ἦτηρ, ἧ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλιόιο γέροντος,  
 καὶ δὲ σὲ γυγνώσκω, Πριάμει, φρεσίν, οὐδὲ με λήθεις,  
 ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.  
 οὐ γάρ κε τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἤβῶν, 565  
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακὸς λάθοι, οὐδὲ κ' ὄχηα  
 ῥῆα μετοχλίσσειε θυράων ἡμειεράων. |  
 τῷ νῦν μὴ μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν δορίνης,  
 μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν εἶσσω  
 καὶ ἱκέτην περ ἑόντια, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφειμάς.ε | 570  
 ὣς ἔφατ', ἐδΨευσεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπειθετο μῦθον.  
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἄλτο θύραζε,  
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἔποντο,  
 ἦρωσ Αἰτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ὅτι μάλιστα 575  
 τῷ Ἀχιλεὺς εἰάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντια,  
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόνφιν λόον ἵππους ἡμιόνους τε,  
 ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,  
 καδ' δ' ἐπὶ δίφροισι εἶσαν ἐνξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης  
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείαι ἄποινα.  
 καδ' δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐύνητιόν τε χιτῶνα, 580  
 ὄφρα νέκυν πυκάσας δῶη Φοῖτόνδε φέρεσθαι. |  
 δμωᾶς δ' ἐκκαλέσας λουσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλείφαι,  
 νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πριάμος Φίδοι υἱόν,  
 μὴ ὃ μὲν ἀγνυμένη κραδίη χόλον οὐ Φερούσαιτο  
 παῖδα Φιδών, Ἀχιλῆϊ δ' ὄρινθειή φίλον ἦτορ 585  
 καὶ Φε κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφειμάς. |  
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λουσαν καὶ χοῖσαν ἐλαίῳ,  
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἦδὲ χιτῶνα,  
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,  
 οὖν δ' ἔταροι ἦειραν ἐνξέστην ἐπ' ἀπήνην. | 590  
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον δ' ὀνόμηρεν εἰταῖρον·  
 » μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαιέμεν, αἶ κε πύθηαι  
 εἰν ἌΦιδός περ ἑὼν οὐ Ἐκτορα δῖον ἔλυσαι  
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀΦεικέα δῶκεν ἄποινα.  
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσα ΦέΨουκεν.ε | 595  
 ἧ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς,  
 ἔξετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,  
 τοίχου τοῖ' ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο μῦθον· |  
 » υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,  
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ' ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηρην 600

ὄψαι αὐτὸς ἄγων νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπον.  
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο οἴτου,  
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐν μεγάροισιν ὄλοντο.  
 Φῆξ μὲν θυγατέρες, Φῆξ δ' υἱέες ἠβώνοντες. |  
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖτο 605  
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,  
 οὐνεκ' ἄρα Αἰητοῖ Φισιάσκετο καλλιπαρήφῃ  
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·  
 τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἔοντι, ἀπὸ πάντας ὄλεσαν. |  
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610  
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·  
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.  
 ἣ δ' ἄρα οἴτου μνήσαι, ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα. |  
 νῦν δέ ποθ' ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὐρεσιν οἰοπόλοισιν,  
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεῶων ἔμμεναι εὐνάς 615  
 νυμφάων, αἴ τ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,  
 ἐνθα λίθος περ ἔοῦσα θεῶων ἔκ κήδεα πέσσει. |  
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραῖέ,  
 οἴτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,  
 Φίλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.ε |  
 ἦ καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυρον ὀκνῶ; Ἀχιλλεύς 620  
 σφάζ' ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,  
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελίοισιν,  
 ὄπιθησάν τε περιφραδέως Φερούσαντό τε πάντα.  
 Αὐτομέδων δ' ἄρα οἴτον ἔλὸν ἐπένευε τραπέζῃ 625  
 καλοῖσ' ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.  
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. |  
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,  
 ἦ τοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,  
 ὅσοος ἔην οἴσ' τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα Φεφοῖκει. 630  
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,  
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων. |  
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,  
 τὸν πρότερος προσέφειπε γέρον Πριάμος θεοφειδής·  
 >λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη 635  
 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες,  
 οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,  
 ἔξ οὔ σῆσ' ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὄλεσε θυμόν,  
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

- ἀλλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640  
 νῦν δὴ καὶ σίτον πασάμην καὶ αἶθοπα Φοῖνον  
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην. |  
 ἦ ὄ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσι κέλεσεν  
 δέμνι' ὑπ' αἰδούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ  
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, σιοθῆσαι τ' ἐφ' ὑπερθε τάπητας, 645  
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι Φούλας καθ' ὑπερθε Φέσσασθαι.  
 αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,  
 αἴψα δ' ἄρα σιόθρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι. | |  
 τὸν δ' ἐπιχειρομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·  
 »ἐκτός μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν 650  
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃρι βουληφόρος, οἷ τέ μοι αἰεὶ  
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἦ θέμις ἔστιν  
 ἰῶν εἴ τις σε Φίδιαιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν,  
 αὐτίκα κ' ἐκφείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,  
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. | 655  
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φεῖπὲ καὶ ἀτροκέως κατάλεξον,  
 ποσοῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν "Ἐκτορα δῖον,  
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.« |  
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδής·  
 »εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφρον "Ἐκτορι δῖῳ,  
 ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.  
 Φοῖσθα γὰρ ὡς κατὰ Φάστν Φεφέλεμεθα, τηλόθι δ' ὕλη  
 ἀξέμεν ἐξ ὕρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.  
 ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοοῖομεν,  
 τῆ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665  
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσοιμεν,  
 τῆ δὲ δωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴ περ ἀνάγκη.« |  
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·  
 »ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·  
 σχίσω γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον, ὅσον ἄνωγας.« 670  
 ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος  
 ἔλλαβε δεξιτερῆν, μή πως δφείσει' ἐνὶ θυμῷ. |  
 οἷ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,  
 κήρουξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,  
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδε μυχῶ κλισίης ἐνπῆκτον· 675  
 τῷ δὲ Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρῃος. |  
 ἄλλοι μὲν ἴα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες Ἴπποκοροστιαὶ  
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·



ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούριον ὕπνος ἔμαρπτεν,  
 δορμαίνοντ' ἀνά θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα  
 680 νηῶν ἐκπέμψει, λαθὼν ἱεροῦς πυλαωρούς. |  
 σιτῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔφειπεν  
 ἄνδράσιον ἔν δηϊοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.  
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἴον ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας  
 685 σείο δὲ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα  
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἱ κ' Ἀγαμέμνων  
 γνώη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί. |  
 ὣς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.  
 690 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε,  
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω. |  
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἑυρρεῆος ποταμοῖο,  
 [Ἐάνθου δινῆεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]  
 Ἑρμείας μὲν ἔπει' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,  
 695 Ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν,  
 οἷ δ' εἰς Φάστν ἔλων οἰμωγῇ τε σιοναχῇ τε  
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον.....



390-4 ἦος ἕως, **τείχεος ἀμφί** ἀναστρ. περὶ τῆς τύχης τοῦ, **ἀγαπήνωρ** (ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἄνδρας ἀνδρείους, ἢ τὴν ἠγορήν ἀνδρείαν) ἀνδρείος, **ἀκέσματα** κτηρ. θεραπευτικά, καταπραυντικά τῶν.—395-404 **λαχῇ** (Φαχ-, ἦχ-ος) θόρυβος, **φόβος** (παρ' Ὀμ. πάντοτε) φυγή, **φοβοῦμαι** φεύγω, **καταπρηνῆς** μετὰ τὴν παλάμην πρὸς τὰ κάτω, ὡς καὶ σήμερον κτυποῦμεν τοὺς μηρούς, **χατέω-τίξω** (χα-, χά-ος, χάζομαι, χῆτος στέρησις) ἔχω ἀνάγκην, **ἐμπης** μ' ὅλα ταῦτα, **ποιτιέρω** διασκεδάζω, **ὀρίνω** θ. συγκινῶ τὴν ψυχὴν, **πεγράφημι** συμβουλεύω, ἔξ οὗ **παραίφασις**, **ἀγαθή** κτηρ.

Τὰ μεταξὺ Δ-Ο 390. Ἐν ᾧ ὁ Πάτροκλος διαλέγεται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Νέστορος καὶ μετὰ τοῦτο θεραπεύει τὸν τετρωμένον Εὐρύπυλον, οἱ Τρῶες συνεχῶς προσελαύνοντες διαβαίνουνσι τὴν τάφρον καὶ μετὰ λυσώδη ἀγῶνα ἐκβιάσαντες τὸ τεῖχος καταδιώκουσι τοὺς Ἀχ. πρὸς τὰς ναῦς. Ἄλλ' ὁ Ποσειδῶν ἐλεῶν τούτους, ἐν τῇ μορφῇ τοῦ μάντεως Κάλχαντος, ἐμψυχώνει αὐτοὺς καὶ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται αἵματηρότατος· ὅτε δὲ ὁ Ζεὺς, ὁ θέλων τὴν νίκην τῶν Τρῶων, ἀπεκοιμήθη διὰ δόλου τῆς Ἥρας, οἱ Ἀχ. βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ Ποσ..

ἐνεργότερον ἤδη μετέχοντος τοῦ ἀγῶνος, ἀποθοῦσι τοὺς Τρ. πέραν τῆς τάφρου. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ζεὺς ἀφνιπνισθεὶς καὶ ἰδὼν τὴν μεταστροφὴν τῆς μάχης τὸν μὲν Ποσ. διατάσσει νάποσχη τοῦ ἀγῶνος, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα νὰ ἐμφυχόσῃ τοὺς Τρωῶας, οἵτινες οὕτω τρέψαντες εἰς φυγὴν τοὺς Ἀχαιοὺς ὑπερβαίνουνσι καὶ πάλιν τὰ τεῖχη καὶ διώκουσι μέχρι τῶν σκηνῶν καὶ τῶν νεῶν.—**391** *τείχεος ἀ. ἐ.* πρέπει νὰ νοήσωμεν τὸν ἀγῶνα μεταξύ τάφρου καὶ τείχους, θεωρουμένου ὡς τοῦ τέρατος τοῦ ναυτικοῦ στρατοπέδου (*θοάων ἔκτοθι νηῶν*) κατὰ τὴν πρώτην προέλασιν τῶν Τρ., ὅτε ὁ Ἔκ. θραύσας τὴν πύλην εἰσώρησε μὲν, ἀλλὰ δὲν εἰσεχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ στρατοπέδου.—**395** *ἐπεσσυμένους* νοεῖται ἢ β' προέλασις τῶν Τρ. καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ὑποχώρησις τῶν Ἀχ. ὀπισθεν τῶν τειχῶν, ὅτε ὁ κίνδυνος τῶν Ἀχ. παρίσταται σοβαρώτερος.— Ὁ Εὐρύπυλος τρωθεὶς διὰ βέλους ὑπὸ τοῦ Πάριδος εἰς τὸν μηρὸν Α 583 ἀπεχόρει σάζων εἰς τὴν σκηνὴν του, ὅτε συνήντησεν αὐτὸν ὁ Πάτρ. ἐπιστρέφων ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ Νέστορος εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως. Ὁ Π. ἔλεῶν τὸν ἥρωα κομίζει αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν του καὶ ἐξαγαγὼν τὸ βέλος δι' ἐγχειρήσεως ἐπιπάσσει ἐπὶ τοῦ τραύματος πονοίονα φάρμακα.—*Διὰ τί ὁ Π. διατρίβει ἐπὶ μακρότερον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ν. καὶ Εὐρ., ὥστε νὰ συντελεσθῶσι τὰ γεγονότα Α-Ο, καὶ διὰ τί ἄλλο ὁ Ὅμ. ἐποίησε τὴν σκηνὴν τοῦ Εὐρ.;*

**405-14** *ἔμπεδον* ἀκλόνητοι, *παῦρος* (paucus, paulus, parvus) ὀλίγος, *μιγήμεναι* νὰ πλησιάζουν, νὰ εἰσδύσουν, *στάθμη* σχοινίον μετὰ βαριδίου εἰς τὸ ἄκρον ἢ, ὡς ἐνταῦθα, σχοινίον μεμλτωμένον καθορίζον ἐπὶ τῶν ξύλων τὴν εὐθείαν γραμμὴν, ἢ στάφνη, *ἐξιθύνω* (ἰθὺς β εὐθύς) ἰσάζω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου ἕως τὸ ἄλλο, *δαήμων* (δαῆναι) ἔμπειρος, *δόρυ* ξύλον (πρβλ. *δοῦροεις*), *νήιος* ναυπηγήσιμος, *οἶδα* + γεν. ὡς ἔμπειρίας, : κατέχει τελείως πᾶσαν τεχνικὴν γνῶσιν, *ὑποθημοσύνη* συμβουλή, διδασκαλία, *ἐπὶ ἴσα τέτατο* αἱ ἐναλλαγαὶ τῆς μάχης παραβάλλονται πρὸς σχοινίον, τὸ ὁποῖον ἔλκουσιν ἐξ ἀντιθέτων διευθύνσεων οἱ ἀντίπαλοι (πρβλ. τὴν παιδιὰν *διελκυστίνδα*): διεξήγετο κατὰ μῆκος ἀμφίροπος.—**415-21** *Φίεμαι* (volo, vi-s, in-vi-tus, vi a, οἶ-μος, ὁ. *Fi-* καὶ *Fei-*) σπεύδω πρὸς τι, ὄρμῳ, *ἀντ' (α)*, *κυδάλιμος* (κῦδος), *ἐπεὶ ῥα* ἄφ' οὐ ἄπαξ, *δαίμων* γενικῶς θεὸς τις, *Κλυτίος*.—**422-8** *ἀνεψιὸς* ἐξάδελφος, *αὔω*, *άύσω*, *άυσα*, φωνάζω, *μακρὸν* μεγαλοφώνως, *ἀγχιμαχητής* ὁ ἐκ τοῦ συστάδην μαχόμενος, γενναῖος πολεμιστής, *μή πω μή πως* (πρβλ. *οὔτω(ς)*) κατ' οὐδένα τρόπον μή, *χάξομαι*, -σομαι, ὁσάμην, ὑποχωρῶ, ἀποσύρομαι, *στεῖνος* οὐ. στέ-

νωμα, στενωχωρία, : στενόχωρος στιγμή τῆς μάχης, ἀγῶν συγκέντρωσις, ἀ. νεῶν ναυτικὸν στρατόπεδον.

**405-28. 407 πανροτέρουσ** οἱ Τρ. καθ' ἑαυτοὺς ἦσαν περὶ τοὺς μυρίους, μετὰ τῶν ἐπικούρων περὶ τὰς 50 χιλ.—**412 Ἀθήνης** ἡ θεὰ ὡς Ἐργάνη ἦτο διδάσκαλος καὶ πρόστατις πασῶν τῶν τεχνῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.—**415 Αἴαντος** τοῦ Τελαμωνίου.—**419 Κλυτίος** ἀδελφὸς τοῦ Πριάμου.—**424 Δύκιοι** οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπικούρων, οἰκοῦντες ὕστερον ἐν Λυκίᾳ ἐν τοῖς ΝΔ τῆς Μ. Ἀσίας. **Δάρδανοι** συγγενέστατοι πρὸς τοὺς Τρ., ἀπὸ τῆς πόλεως *Δαρδανίης*, ἐν ἣ κατόικουν τὸ πάλαι οἱ Τρ. ἐπὶ τῶν προπόδων τῆς Ἰδης, Ν τοῦ Ἰλίου, πρὶν κτισθῆ τοῦτο.

**560-4 αἰδῶς** συναίσθησις αἰδοῦς, φιλοτιμία, **αἶδομαι-οὔμαι, σάος** σῶς, **πέφονται** παθ. προκμ. τοῦ *πεφνεῖν* (*φεν-(φόν-ος), φέ-φ(ε)ν-ον, πέφνον* ἐφόνευσα), **κλέος**.. οὔτε φυσικὰ ἢ δόξα πτερυγίζει οὔτε ψυχικὸν σθένος πρὸς ἄμυναν ἀναπτύσσεται.—**565-7 καὶ αὐτοὶ** καὶ μόνοι τῶν, αὐθόρμητοι, **μενεαίνω** (μένος) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **ἀλέξω-ήσω, ἠλαλκον**, ἀποκρούω, **ἀλέξομαι** ἀμύνομαι, **ἔρκος** (*ἔργω κ. ἐέργω εἰργω*) φράκτης, μάνδρα, τεῖχος, **ἐπι** ἐπιρ. ἐναντίον τοῦ ἔρκου.—**592-604 λείουσι** λέουσι, **ἐφετμη** ἢ (*ἐφήμη*) παραγγελία, ἐντολή, **μέγα** κτγρ. εἰς μέγαν βαθμόν, **θέλω θ.** (*γοητεύω*) ὑπνωτίζω, παραλύω τὴν ἀνδρείαν, **ἀπαίνυμαι** (*αἴνυμαι* λαμβάνω) ἀφαιρῶ, **δροθύνω** (*ἐρέθω-ίζω*) ἐρεθίζω, ἀναπτέρωνω, **δρέγω** ἐκτείνω (τὴν χεῖρα, πρβλ. *δρογιά*), παρέχω, **κορωνίς** (*κορ-ώνη, cor-vus κόρ-αξ cur-vus*) θ. ἐπίθ. καμπύλη (διὰ τὰς καμπύλας τοῦ σκάφους καὶ δὴ κατὰ τὰ δύο κυρτούμενα ἄκρα, τῆς πρόρας καὶ τῆς πρύμνης), καμπυλόγραμμος, **θεσπιδαῆς** (*θέσπις κ. θεσπέσιος* (*θ-σεπ-, ἐν-νέπ-ω*) ὁ θεῖα ἐμπνεύσει ὁμιλῶν εἶτα: θεῖος-δαῖω καίω) θεόφλεκτος, οὐρανομήκης, **ἀκάματος** ἄσβεστος, **ἐπικρα(α)ίνω** ἐπιθέτω κεφαλῆν, ἐπιτελῶ, **ἀρή** εὐχή, παράκλησις, **ἐξαίσιος** (αἴσα) ὁ ὑπὲρ τὸ προσῆγον μέτρον, ἄδικος, **πᾶσαν** καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, τελείως, **μητιετα** (*μητις*) ἀρχαῖκ. ὄνομ. κ. αἰτ. ὁ συννετός, πολυμήχανος, **μένω** ἀναμένω, **σέλας** οὐ. λάμψις (πρβλ. *σελήνη*), **ἐκ τοῦ χρόν.**, **παλλῶξις** (*παλι-Φίωξις, ἰωκ ἢ δίωξις*) δίωξις πρὸς τὰ ὀπίσω **Τρώων** ἀντικμ., **καὶ αὐτὸν** 565: μολονότι καὶ χωρὶς τὴν ἐνθάδουρυσιν ταύτην εἶχε ζωηρὸν τὸν πρὸς τοῦτο πόθον.—**605-9 ὀλοδς** 3 ὀλέθριος, καταστρεπτικός, **τάρφος** οὐ. (*τρέφω*) πύκνωμα δάσου, λόχη, **βαθὺς** πυκνός, **ἀφλοισμός** ἀ. ἀφρός, **πήληξ** θ. (*πέλ-μα pel-lis*) τὸ (δερμάτινον) κράνος, **τινάσσειο** ἐσειέτο, **ἀμφι** ἀμφοτέρωθεν, **κροτάφοισι** τοπ., **σμερνδς-δαλδς** τρομερός.—**615-22**

**καὶ ῥα** καὶ φυσικά, **στίχες** θ. (στίχοι) τάξεις, **πειρηγίζω** θαμ. τοῦ **πειράω** : προβαίνων εἰς συχνὰς ἀποπείρας, ἀπολ., **οὐδ' ὧς** ποῦ ἀναφέρεται ; **μενεαίνω** ὄβρις, **ἴσχω** ἀμτβ. κρατῶ τὴν θέσιν, μένω ἀκλόνητος, **ἀρηρότες** συνησπισμένοι, **ἠλίβατος** ἀγν. ἔτυμ., ἴσως ἀπόκορημος, **μένει** δέχεται ἀκλόνητος, **κέλευθος** θ., πλ. **κέλευθοι** κ. κέλευθα, ὁδός, ῥεῦμα, ὄρη, **λαιψηρός** ταχύς, ὄρητικός, **λιγύς**, θ. λίγεια, ὀξύφωνος, συρίζων, **τροφόμενος** (τρέφεται εὐτραφής,) μέγας, **προσερεύομαι** ἐρεύομαι (ἐκβράζομαι) πρὸς τι, ἀφρίζων θραύομαι ἐπάνω, **ἔμπεδον** 406, **φέβομαι** ἰδ. φόβος 396.—**623-9** **πυρλ** τῶν ὄπλων, **ἐνθρόσκω** (πρβλ. **θούρος-ιος**) εἰσορμῶ, **λάβρον** κτγρ., **ἀνεμοτρεφής** ἐκ τοῦ ἀνέμου φουσκωμένος, **ὑπὸ νεφέων** ἀπὸ θύελλαν φερόμενην ἀπὸ τὰ νέφη, **ἦ δὲ τίς** ; **ἄχνη** ἀφρός, **ἀήτη** (ἄημι) θ. πνοή, **δεινός** δικατ., **ἐμβρέομαι** (πρβλ. **ἐριβρομος**, **βρον-τή**) βοίζω, συρίζω μέσα, **ὑπὲρ..φέρομαι** ὑπεκφεύγω, **τυτθός** μικρός, ὀλίγος, **τυτθὸν** ἐπιρ. μόλις (πρβλ. **μικροῦ δεῖν**), **δαΐζομαι** σχίζομαι, σπαράσσω (ἀμτβ.).—**630 7** **ὀλοόφρων** πρβλ. 605 **ὀλοός**, **εἰαμενή** (ἀγν. ἔτυμ.) ὑγρὸν λιβάδιον, **φονή**, μόνον πληθ., φόνος, **ἀμφι φ.** διὰ τὸν φόνον, διὰ τὴν τύχην, **ἔλιξ** 1 καμπυλοκέρατος, **ὄμοστιχάω** συμβαδίζω, **καὶ** 634 ἦ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δέ, **ὑποτρέω** φεύγω ὀλίσω περίτρομος, **θεσπεσίως**, πρβλ. 597 **θεσπιδαής**, παθ. κατὰ τρόπον, ὃν ὁ θεὸς μόνον δύναται νὰ εἴπῃ, ἀνέκφραστον, κατὰ κράτος· τὸ ῥ. τῆς παραβολῆς 630...ἐλλείπει ἀναπληρούμενον κατ' ἔννοιαν ἐν 636 ἔδει.

**560-637.** **566 φράξαντο** πῶς πρέπει νὰ φαντασθῶμεν τὴν παρὰ τὴν τῶν Ἀχ. ;—**593 ἐφειμῆς** δὲν πρόκειται περὶ ῥήτης ἐντολῆς τοῦ Διός, ἀλλὰ περὶ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ ἐπιθυμίας νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν Ἀχιλλεῖα κατόπιν τῆς εὐχῆς τῆς Θέτιδος 598, Α 508-10, ἦν σαφέστερον διετύπωσεν ὁ Ἀχ. Α 409... ἡ καυσις πλοίου τῶν Ἀχ θὰ ἦτο ἀπτόν δαίμονα τῆς ἐκτελήσεως τῆς εὐχῆς.—**618 πυργηδὸν** 566.—**625 ὑπὸ νεφέων** ἐπιστεύετο ὅτι τὰ νέφη προεκάλουν τὴν καταγίδα (ὡς προάγγελοι αὐτῆς) καὶ τοὺς ἀνέμους.—**632 οὐπω...** ἐὰν ἦτο γνώστης τῆς πολεμικῆς πρὸς τοὺς λέοντας ἢ τοὺς κύνες, ὄφειλε νὰ ἐξαπολύσῃ ἢ νὰ ἐσφενδονίσῃ δέματα καιόμενα.—**637 Διὶ** 593.

**653-8** **εἰσωπὸς** ὁ εἰς ὧρά τινος γινόμενος, ὁ ἐρχόμενος ἀπέναντι, ἀντικρύζων· οἱ Ἀχ., ἐφ' ὅσον ἦσαν ἀντιμέτωποι τῶν Τρ., εἶχον τὰ νῶτα πρὸς τὰς ναῦς· ἤδη φεύγοντες εἶναι ἀντιμέτωποι τῶν πλοίων, **ἄκραι** ἢ ἐξωτάτη (πρώτη) σειρὰ τῶν πλοίων πρὸς τὴν ξηρὰν, **περὶ ἔσχεθον** περιέλαβον, **ἐρύαιο** εἶχον ἀνελευσθῆ, **πρῶται** κτγρ. πρὸς τὴν ξηρὰν καὶ ἀπώταται ἀπὸ τῆς θαλάσσης, **τοὶ δὲ** οἱ

Τρ., *ἐχώρησαν* ἀπεχώρησαν, ἐντεῦθεν ἢ ἀφαιρ. γεν. νεῶν, *καὶ ἀνάγκη* κατ' ἀνάγκην, ὑπείκοντες εἰς τὴν πίεσιν, *κέδασθεν* ἐσκεδάσθησαν, *αἰδῶς* 561, *ὀμοκλέω* (ὀμοκλή (ὀμο(ἐπιτ., προβλ. con-clamo)-κελ-, κέλ-ομαι) φωνάζω δυνατά, μεγαλοφώνως ἐνθαρρύνω, *ἀξήχης* (ἀδιεχής) ἀδιάκοπος.—674-88 *οὐδὲ* ἀλλὰ δέν, *Αἴαντι* τῷ Τελαμωνίῳ, *ἀφέστασαν* εἶχον ἀπομακρυνθῆ ὑποχωροῦντες, *ἐποίχομαι* τρέχω ἐπάνω, *ἔκρια* μικρὰ σανιδώματα κατὰ τὴν προῦραν καὶ προύμαν, διότι ἡ ναὺς δέν εἶχε τότε συνεχῆς κατάστροφια, *βιβασθῶν* μτχ. τοῦ βίβημι βαίνω, *μακρὰ β.* μὲ μεγάλα, ἀπλωτὰ βήματα, *νωμάω* κινῶ, *ξυστὸν* (ξέω) ἀπεξεσμένον ξύλον, κοντάριον, *κολλητὸς* συγκεκολλημένος, συνηρμοσμένος (διότι τὸ κοντάριον χάριν ἐλαστικότητος θὰ ἀπετελεῖτο ἐκ πλειόνων λεπτοτέρων παραλλήλων στελεχῶν, συγκεκολλημένων), *βλήτρον* ἦλος (προβλ. βελόνη) ἢ κρίκος, *πῆχυς* μονὰς μήκους ἴση περιῖπου πρὸς τὸν πῆχυν τῆς χειρός, προβλ. *παλάμη*, πὸς κλπ., *κελητίζω* ἐλαύνω ἐπὶ κέλητος (προβλ. cel-er), ἵππου τῆς ἱππασίας, ἱππηλατῶ, *συναεῖρω* (α-σερ-ῶ εἶρω, ser-o) συνδέω, ζευγαρώνω παραλλήλως, *πίσυρες* αἰολ. τέσσαρες, *σεύω* θέτω εἰς ταχείαν κίνησιν, βάλλω ἔμπρὸς (διὰ τῆς μάστιγος), *δίομαι* διώκω, ἐλαύνω, *θθέομαι* θεάομαι, *ἔμπεδον* 406 διαρκῶς, *ἀσφαλὲς* ἀπαρασαλεύτως, ἐδραίως, εὐσταθῶς, χωρὶς ἀποτυχίαν, *ἀμείβομαι* συναλλάσσω (πηδῶν ἄλλοτε εἰς τοῦτον ἄλλοτε εἰς ἐκεῖνον), *οἷ δὲ* παρατακτ. ἀντί; *φοίται* ἔτρεχε συχνά, *δὲ* 687 ἀντί; *σμερδνός-δαλέος* 609.—688-95 *οὐδὲ μὲν* ἀλλὰ καὶ ὁ Ἔκ. ἀλήθεια δέν, *δμαδος* ἄ. θόρυβος, θορυβοῦντα στίφη, *θωρηκτῆς* (θωρήσομαι) ὁ θωρακοφόρος, *πύκα* πυκνῶς, *π. θ.* οἱ φέροντες ἰσχυρὸν θώρακα, *αἰθῶν* στιλπνός (διὰ τὸ στιλπνὸν τῶν ὑποφαίων πτίλων) ἢ ὀρηκτικός, *ἔθνος* (ἔθ-ος) πλῆθος ἔχον τὰ αὐτὰ ἔθιμα, σμῆνος, *πετεηνός* πτηνός, πτερωτός, *γέρανός* θ. ὁ γερανός, *δουλιχόδειρος* (δειρῆ) λαιμός, *ἰθύω* (ἰθύς 3 εὐθύς) ὀρμῶ κατ' εὐθείαν ἐναντίον, *κυανόπρωρος* (κύανος ὑαλώδης μᾶζα χρώματος βαθέος κυανοῦ, τὸ λαζούρι) ἔχον κυανοβαφῆ τὴν προῦραν, *μέγας* κραταίος.

**653-95.** 653 *περὶ ἔσχεθον* αἱ νῆες τῶν Ἀχ. εἶχον ἀνελευσθῆ εἰς πολλὰς ἐπαλλήλους γραμμάς, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν κατασπαρμέναι καὶ σκηναί, μεταξύ τῶν ἀκρωτηρίων Σιγείου-Ροιτείου ἐν σχήματι ἡμικυκλίου.—677 *ναύμαχον* τὰ ναύμαχα ξυστὰ ἴσως θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο ἢ κατὰ τὴν συνάντησιν ἐχθρικῶν πλοίων ἢ πρὸς ἄμυναν τῶν ἀπὸ τῆς γῆς προσβαλλόντων τὸ πλοῖον· ἄλλως αἱ νῆες τότε οὐδὲν ἄλλο ὄπλον εἰδικὸν πρὸς ναυμαχίαν εἶχον.—679 *κελητίζειν* κατὰ τοὺς μυκην. χρόνους ἢ ἱππασία ἦτο ὄλως ἄγνωστος, ἀλλὰ κατὰ

τοὺς χρόνους τοῦ Ὅμι. ἦτο ἤδη εἰσηγμένη καὶ πολὺ προηγμένη. Ὁ ἵππεύων θὰ ἦτο εὐπορος γεωκλήμων ἢ θεράπων τοιούτου, ὅστις ἐκλέξας ἐκ τῶν ἐν τοῖς λιβαδίοις βοσκόντων εὐγενῶν ἵππων τέσσαρας, συμμέτρους εἰς μέγεθος καὶ ἀρετὴν, ὀδηγεῖ εἰς τὴν πόλιν, ἐπιδεικνύων καθ' ὁδὸν τὴν ἱππευτικὴν του δεξιότητά. — **692 γέρανοι** πτηνὰ ἀποδημητικά, μεταναστεύοντα ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ χειμῶνος ἀπὸ τῶν Σκυθ. πεδίων εἰς τὴν Ἀφρικήν, ὅπου διαχειμάζουσι παρὰ τὰς ἐλώδεις ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν. — **κύκνοι** ὠραῖον νηκτικὸν πτηνόν, μεγαλύτερον τοῦ χηνός, λευκὸν συνήθως ἢ μέλαν ἔχον λαιμὸν μακρόν, χαριέντως κυρτούμενον ἄνω. Πλείονα ἐν Β 460 ἡμετ. ἐκδ. — *Διὰ τί οἱ Τρ. δὲν κυριεύουσι τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν πρώτην σειρὰν τῶν ρεῶν ; τίς ἡ ἀνάγκη αὐτοῖς ὁ Ζεὺς νὰ ὀδηγήσῃ ἐπὶ τὰ πρόσω τὸν ἀκάδεκτον* "Εκ. ;

**696-702** **δριμύς** σφοδρός, πεισματώδης, **ἀτειρῆς** (τείρομαι καταπονοῦμαι, ἐξαντλοῦμαι), **ἄντομαι** συναντῶ, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, **ὧς ἐσσυμένως** μὲ τόσῃν ὀρμῇν. — **703-6** **ἐφέστασαν** ἐκ τοῦ συστάδην ἀντίκρουζον ἀλλήλους, **ὠκύαλος** (ἄλλομαι), **ἐνεικεν** ἤνεγκεν. — **707-15** **δηῶ** φονεύω, **αὐτοσχεδὸν** ἐκ τοῦ συστάδην, **περὶ νηδὺς** (μαχόμενοι) διὰ τό, ἐκ τούτου τοῦ (Πρωτ.), **οὐδ' ἄρα** καὶ φυσικὰ (δὴ) δέν, **μένον** ἀνέμενον, ἐδέχοντο, **ἀμφίς** (μένοντες) μακρὰν ἀλλήλων, **αἰκῆ** (αἰσσω) ὀρμῆ, ὀρμητικὸν βλήμα, **ἄκων** ἀκόντιον, ἐνταῦθα διακρινόμενον τοῦ ἔγχους 712 (βαρύτερου) ὡς βαλλόμενον μόνον· ἀλλαγῆ ταυτόσημα· **ἔνα θυμὸν** τὴν αὐτὴν ψυχ. διάθεσιν, **δὴ** πλέον, **ἀμφίγυος** ὁ ἀμοτέρωθεν ἔχων γυῖα, μέλη, τὴν **αἰχμὴν** λόγχην, καὶ τὸν **σαυρωτῆρα**, δίλογχος, **φάσγανον** ἄορ, ξίφος, **μελάνδετος** μαυροδεμένος, μαυρομάνικος (διὰ τὸ μαῦρον χροῶμα τοῦ ξύλου ἢ κέρατος τῆς κώπης), **κωπήεις** ὁ ἔχων ὠραῖαν κώπην λαβὴν. — **716-25** **ἄφλαστον** ἢ ἐξέχουσα ἄκρα τῆς πρύμνης μετὰ τῶν κοσμημάτων αὐτῆς, **οἴσετε** μεικτ. ἄορ. προσκτ. τοῦ φέρειν, **αὐτῇ** (αὐτῶ φωνάζω) (θορυβώδης) μάχη, **ἀολλῆς** (αἰθήρ.)-εἶλω συνωθῶ) ἀθρόος, **ἄξιος** ὁ ἄγων ζυγίζων ὅσον ἄλλος τις, ἰσοβαρῆς : ἰσοφαιρίζουσαν, ἀποζημιούσαν ἡμᾶς δι' ὅλας τὰς πικρίας, ὅσας μέχρι σήμερον ἔχομεν πῖει, **ἐλεῖν** ἐπεξ. τοῦ ἤμαρ, **κακότης** δειλία, ὑπαιτιότης, **ἐθέλοντα** ἐνδ., **πρυμνός** ἔσχατος, τελευταῖος, **ἴσχω-χάνω-νάω** ἀναχαιτίζω ὁ προκ. μετὰ τῆς θαμψ. καταλ. τί δηλοῦσι ; **ἐρητύομαι** ἀναστελλῶ, ἀναχαιτίζω, **δὴ ῥα** προφανῶς δά, **εὐρύοπα** ὁ εὐρέως ὀρῶν, πανόπτης, — **726-9** **βέλεα** βλήματα, **ἀναχάξομαι** ὑποχωρῶ, **τυτθός** 628, **θρηῆνυς** ἄ. ὑποπόδιον (τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου), **ἐπιαπόδης-ου** ἔχων μῆκος ἐπὶ τὰ ποδῶν, ἵνα δύναται ὁ

κυβερνήτης πρὸς χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου νὰ βαδίξῃ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, *ἔκρια* 676, *νηὸς* τοῦ Πρωτ., *εἴση* σύμμετρος, ἰσόροπος, ἐν ὀριζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ κύματα πλέουσα.—730-41 *δεδοκημένος δεδεγμένος*, καρδοκῶν, παραμονεύων ἄγρυπνος, *θοῦρος* (*θρόσκα*) ὀρηκτικός, *θ. ἀλκή* ἀκάθεκτος ἀνδρεία, *ἀοσητήρ* (*α* (ἄθρ.)-soc-ius, sequ-or, ἔπ-ομαι) βοηθός, σύμμαχος, *ὀπίσω* ὀπισθεν ἡμῶν ὡς ἐφεδρία, *ἄρειον* συγκρ. τοῦ *ἀγαθός*, πρβλ. *ἄρ-ιστος*, *ἀρετή*, ὀχυρότερον τοῦ ἤδη ἐκπορθηθέντος ὑπὸ τῶν Τρ., *ἀραρυῖα* ἐφωδιασμένη, *πύργοι* πυργωτὰ τεῖχη, *δῆμος* λαός, στρατός, *εἰεραλκῆς* ὁ δίδων τὴν δύναμιν, τὴν νίκην εἰς τὸ ἕτερον μέρος τὸ ἠττημένον, ἐφεδρικός στρατός, *γάρ* 739 ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, *πύκα θωρηκται* 689, *πόντιω* τοπ., *κεκλιμένοι* ἐστηριγμένοι, ἀκκουμβημένοι ἐπὶ τοῦ νότου, οὐδὲν ἄλλο ὀπισθεν ἡμῶν ἔχοντες ἢ τὴν θάλασσαν· ἐὰν λοιπὸν ὁ στόλος πυρποληθῇ, τετέλεσται! *ἐκάς* μακρῶν, *τῶ* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τούτων οὕτως ἐχόντων, *φάος* (ἐστίν) ἡ σωτηρία, *μελιχίη* θ. οὐσ. ἡ γλιαρότης, ἡ γλυκύτης τῆς ῥαστώνης.

**696-741. 705** *Πρωτεσίλαος* βασιλεὺς τμήματος τῆς Θεσσαλίας, ὅστις πρῶτος ἀποβίβασθεις εἰς τὴν Τρ. ἀκτὴν κατὰ τὸν κατάπλουον τοῦ ἔλληγ. στόλου πρῶτος καὶ ἐφονεύθη τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἡγεῖτοῦσθε τε ὁ νεώτερος ἀδελφός.—714 Τὰ ξίφη τὰ μὲν ἀπέλιπον τραυματιζομένων ἢ ἀποκοιτομένων τῶν χειρῶν, τὰ δὲ ἀποκοιτομένων τῶν ὤμων ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξηρητημένων τελαμώνων.—721 *γέροντες* ἄνδρες ἐπιφανεῖς διὰ τὸ γένος καὶ τὴν σύνεσιν, 7 τὸν ἀριθμὸν, σύμβουλοι τοῦ Πριάμου, εἰ καὶ βουλή τῶν Τρ. δὲν μνημονεύεται.—727 *βελέεσιν* οἱ Τρ. μὴ δυνάμενοι νὰ πλησιάσωσι τὸν Αἴ., μαχόμενον διὰ τοῦ δυοκαικεκοσιπῆχως ξυστοῦ 678, *ἔβαλλον* μόνον κατ' αὐτοῦ· ὁ ἦρωσ, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὰς ἔτρεχεν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, ἤδη ἐπειδὴ οἱ Τρ. συνεκέντρωσαν πᾶσαν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὴν ναῦν τοῦ Πρωτ., ἐπὶ ταύτης λαμβάνει θέσιν.—731 *νεῶν* διότι ἐκ τῆς σωτηρίας τῆς νεῶς τοῦ Πρωτ. ἐξηρτάτο καὶ ἡ σωτηρία τῶν ἄλλων νεῶν.—*Διὰ τί ὁ Ὅμ. ἐποίησε τοὺς Τρ. ἐπιτιθεμένους ἐπὶ τὴν ναῦν τοῦ Πρωτ. καὶ οὐχὶ ἐπ' ἄλλην* ;

## Π

**1-6** *ἔυσσελμος* ἡ ἔχουσα ὄραια σέματα, σανιδώματα κατὰ τὴν προῶραν καὶ πρύμναν, πρβλ. *ἔκρια* Ο 676, *κρήνη* πηγὴ, *μελάνυδρος* ἡ προσδίδουσα σκοτεινὸν καὶ πένθιμον χροῶμα εἰς τὸν βράχον, κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖον κυλιέται τὸ ὕδωρ τῆς, *δνοφερὸς* ζοφερός, *αἰγίλιω* (*αἶγες* κύματα-λιπ-, lapis λίθος) βράχος κυματόβρε-

πτος, παραθαλάσσιος, **ποδάρκης-εος** (ὁ τοῖς ποσὶν ἑαυτῷ ἀρκῶν, βοηθῶν) ταχύπους.—**7-19** **ἤνυτε** ὡς, **ἀναιροῦμαι** λαμβάνω ἐπάνω εἰς τὰς χεῖρας, **ἐ(λ)ανός** (ἐννυμι) πέπλος, **κατερύκω** (-ξω-ξα-ύκακον) προσπαθῶ νὰ σταματήσω τινά, **ποτιδέρομαι** (ἔδρακον δέδορα) προσβλέπω, **ἕκελος** (ἕοικα) ὅμοιος, **εἴβω** λείβω, **χύνω**, **τέρην-εἰνα-εν** (tener) τρυφερός, **πιφάσκω-ομαι** (φημι) ἀναγγέλλω, **τι** σαβαρόν τι, **μὰν** μὴν, ὅμως, **ἀκαχίζομαι** κ. **ἄχυνμαι**, **τῶν** αἰτ., **τεθνηώτων** ὑποθ., **ὡς** 17 ἐπιφ., εἶτα αἰτιολ. διότι, **ὑπερβασίη** ἀμαρτημα, ἀτασθαλία, **σφός** σφέτερος, **κεύθω** κρύπτω, **εἶδομεν** εἰδῶμεν.—**20-7** **φέριτατος** κ. **φέριστος** (φέρειν ὑπερφέρειν) γενναϊότατος, **νε-μεσσάω** ἀγανακτῶ, θυμώνω, **\*βιάω** πιέζω, **οὐτά(ξ)ω** τραυματίζω δι' ἀγγεμάχον ὄπλου.—**28-35** **ἀμφιπένομαι** περιποιοῦμαι, **ἀέο-μαι** θεραλεύω, **ἀμήχανος** ἀπόσιτος εἰς παρακλήσεις, ἄκαμπος, **ἔπλεο** ἐδείχθη, **φυλάσσω** ἐγκλείω, τρέφω, **αιναρέτης** ὁ ἔχων αἰνήν ἀρετήν, τρομερός ἦρω, **ὀνίναμαι** ὠφελοῦμαι, κερδίζω, ἀπολαύω, **σέο** ἀπὸ σοῦ, **ὀψίγονός περ** καὶ αὐτοὶ οἱ μεταγενέστεροι, **ἀεικῆς** (ἕοικα) αἰσχρός, ἐπονείδιστος, **ἄρα** λοιπὸν ὡς βλέπω ἐκ τῆς στάσεώς σου, **γλανκός** (γλαύσσω) μαρμαίρων, σελαγίζων, **ἠλίβατος** O 619.—**36-45** **ἀλέομαι-εἶνω** ἀποφεύγω, **θεοπροπίη-ιον**μαντεία, **φράζω** ἀνακοινῶ, ἐμέ **περ** τοῦλάχιστον, **φάος** O 741, **ἴσκω** (ἰκ-ἕοικα) παρομοιάζω, **ὀλίγη δέ τ'** ἀνακούφισις δὲ τοῦ πολέμου, ὅσονδήποτε βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι, πάντως εἶναι ἀνακούφισις, καὶ βραχεῖα ἀνακούφισις ἀπὸ τοῦ π. πάντοτε εἶναι μία ἀνακούφισις, **ὄηα** ῥαδίως (ὄη-ἰδιος), **ἀντῆ** O 718, ἡ δοτ. εἰς τὸ **κεκμηότας**.—**46-7** **ἔμελλε** ἦτο πεπωμένον.—**48-59** **μέγ' ὀχθήσας** μετὰ πολλῆς βαρυνθῆναι, δυσφορίας, **ὄλον** τί λόγον, **ἐμπάζομαι** φροντίζω, μὲ μέλει, **ἀλλὰ τόδ'** ἄλλ' αὐτῆ ἐδῶ ἡ σκέψις, ἐπεξ. διὰ τοῦ ὀπλοτέ..., **ἰκάνει ἄχος** κτηρ. μου θλίβει βαθύτατα τὴν ψυχὴν μου, **ἀμέρδω** στερῶ, **ὄμοιός** ὁμότιμος (κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὸ ἀξίωμα), **δ** ἂ. ἀναφορ. τοῦ **ἀνῆρ** ὅστις ἔχει ἀνωτέραν ἀρχήν, ἐξουσίαν, **55** ἡ προσβολὴ αὕτη μὲ θλίβει φοβερά, διότι ἐμόχθησα καὶ ἴδρωσα μέχρι μυελῶ ὀστέων, **ἄρα** ὡς γνωστόν, **ἐξαιρῶ** ξεχωρίζω, **κτεατίζω** κτῶμαι, **ἐντειχῆς** 2 (τειχος), **ἀτίμητος** ἀτιμος.—**60-8, 80-2** **60** ἀλλὰ τὰ μὲν προτετυγμένα εἴσωμεν, ὅτι ἐγίνεν ἐγινεν, **ἀσπερχῆς** (ἀέπιτ.)-σπέρχω σπεύδω) ἐπίμονος, σφοδρός: καὶ δὲν ἦτο, ὡς βλέπω τώρα, **κατ'** οὐδένα τρόπον δυνατὸν νὰ τρέφω ἐν τῇ ψυχῇ μου ἀκοίμητον τὴν ὀργήν, **μηνιθμός** ἂ. μῆνις, **τύνη** σύ, **ἄρχε Μ.** **μάχεσθαι** ὀδηγεῖ τοὺς Μ. εἰς τὴν μάχην, **κινάνειν νέφος** ὁ μαῦρος σωρός (ἡ μαυρίλα) ἔχει ἀποκλείσει πανταχόθεν, **ἐπικρα-**



τέως μὲ ὄλας τῶν τὰς δυνάμεις, *κεκλίεται* καμφθέντες ἔχουσιν ἀπωθηθῆ, περιορισμένοι πλέον εἰς ὀλίγον χώρον, *καὶ ὧς* καὶ παρ' ὄλα ταῦτα, εἰς 61-3, *πυρὸς* γεν. ὕλης.—83,87-96 *ὧς κέ τ'...* οὕτως ὅπως θὰ καθορίσω τὸν σκοπὸν τῆς ἐντολῆς μου, πείθου εἰς ὅ,τι ἀποσκοπεῖ ἡ ἐντολή μου, *ἐλάσας* Τρῶας, *ἔμεναι* προσκτ., 89, 92, 95, 96, *πάλιν* τοπ., *ἄρνυμαι* λαμβάνω, *λιλαίομαι* (λάω, αἰ δὲ λῆς) ἐπιθυμῶ, *πολεμίζειν* νὰ συνεχίζῃς τὸν πόλεμον, *ἀτιμότερον*.. διότι θὰ ἐπιτείνῃς τὴν ἀτίμωσίν μου, θὰ μὲ ἀτιμάσῃς ἔτι μᾶλλον, *ἐπαγαλλόμενος* ἐν τῇ μέθῃ τῆς πολεμικῆς σου χαρᾶς ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ ἀγῶνι, αἰτ. τοῦ *ἡγεμονεύειν*, *ἐναιρόμενος* τροπ., *ἐμβαίνω* ἐπεμβαίνω ἀντιμέτωπος, *ἐκάεργός* (ἐκάς-ἐργ-) ὁ εἰς μακρὰν ἀπόστασιν δρῶν, δεινὸς τοξότης, *τροπάομαι* (θαμ.) *πάλιν* γυρίζω ὀπίσω, *δηριάομαι* (δηρις θ. μάχη).

**1-96.** 1 *νηὸς* τοῦ Πρωτ. Ο 705.—13 *Φθίγη* χώρα καὶ πόλις ἐν Ν τῆς Θεσσαλίας, οὐχὶ ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ὕστερον Φθιώτιδα πρὸς Ν. ὠρίζετο ὑπὸ τοῦ Σπερχειοῦ, πρὸς Δ περιελάμβανε καὶ τοὺς Λόλοπας (ἀμφοτέρωθεν τῆς Πίνδου), πρὸς Β ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλης Θεσσαλίας χωρισμὸς ἀμφισβητήσιμος.—14 *φασίν* οἱ ἐκεῖθεν ἐρχόμενοι. *Μενοίτιος* ὁ πατὴρ τοῦ Πατρόζλου.—15 *Αἰακίδης* ὡς υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, τοῦ δικαίου δικαστοῦ καὶ βιαιλέως τῆς Αἰγίνης.—25 Ὁ Διομήδης καὶ ὁ Εὐρύπυλος εἶχον τοξευθῆ ὑπὸ τοῦ Πάριδος, ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτρώθη ὑπὸ τοῦ Σώκου, ὁ Ἀγαμέμνων ὑπὸ τοῦ Κόωνος· δὲν μνημονεύεται ὁ ἰατρὸς *Μαχίων*, ἐν ᾧ καὶ οὗτος εἶχε τρωθῆ, διότι δὲν ἦτο τῶν ἀρίστων ἡγεμόνων.—28 *λητροὶ* πλὴν τοῦ *Μαχίονος* καὶ *Ποδαλειρίου*, υἱῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὑπῆρχον ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ ἄλλοι.—35 *πέτραι* κατὰ παλαιότητα *δοξασίαν*, καθ' ἣν οἱ κατὰ φύσιν ἄνθρωποι εὐρίσκοντες ἔκθετα βρέφη, ἐνόμιζον ὅτι εἶχον γεννηθῆ ἐκ βράχων ἢ δένδρων.—36 Ὁ Ἄγ. ἐγίνωσκεν ἐκ τῆς μητρὸς I 410 ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκλέξῃ μίαν ἐκ τῶν δύο μοιρῶν, ἢ νὰ μείνῃ ἐν Τροίᾳ ἀγωνιζόμενος, ὅτε θὰ ἦτο μὲν βραχύβιος, ἀλλ' εὐκλεής, ἢ νὰπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα, ὅπου θὰ ἦτο μὲν μακρόβιος, ἀλλ' ἄδοξος.—40 *ὥμοιιν* περὶ τοὺς ὥμους ἐφέροντο ὁ θώραξ, τὸ ξίφος καὶ ἡ ἀσπίς.—41 *σοὶ ἴσονται* τὸ κράνος τοῦ Ἄγ. θὰ ἦτο ἐκ τῶν λεγομένων Κορινθιαζῶν, φερόντων προσωπίδα (*ἀνλώπις*), οἱ δὲ φοροῦντες τοιαῦτα ἀνεγνωρίζοντο ἢ ἐκ τοῦ ὀπλισμοῦ ἢ ἐκ τῶν πολεμιστηρίων ἵππων ἢ ἄλλων ἔξωτερ. γνωρισμάτων, ὡς οἱ ἱππῶται τῶν μέσων αἰώνων ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων αὐτῶν παραστάσεων, ἐξ ὧν προῆλθον καὶ τὰ οἰκόσημα.—54 *προβεβήκη*.. ὁ Ἄγ. εἶχεν εὐρύτεραν ἐξουσίαν, ἦτο

ἀνωτέρου βαθμοῦ, ὡς ἀρχιστράτηγος σύμπαντος τοῦ στρατοῦ.—**56 κούρη**ν τίνα;—**57 πόλιν** τὴν Λυρνησοῦν ἐν Μυσῖα παρὰ τὸ Ἴδραμύτιον.—**59 μετανάστης** ὁ μέτοικος, ὅστις ἠδύνατο μὲν ἐν τῇ ξένη νάποκτιση περιουσίαν, ἀλλ' ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς παντοίας προσβολάς.—**61 ἔφην** ἐν I 650., ὅτε πρεσβεία ἐκ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Αἴαντος πεμφθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀχ. τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν σκηπὴν του, ἵνα ἐξιλέωσῃ αὐτόν.—**94 Ἀπόλλων** ὡς πολιοῦχος τῶν Τ., ἔχων καὶ ναὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει Περγάμῳ.—**Διὰ τί ὁ Ἀχ. καὶ ὁ Π. λησμονοῦσι τὴν ἐντολὴν τὴν προκαλέσασαν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π. εἰς τὴν σκηπὴν τοῦ Ν. ; ἐκ τοῦ λόγον τοῦ Ἀχ. τί βλέπομεν τελούμενον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ; μετὰ τίνας τόνου ἄρχεται ὁ Π. καὶ διὰ τί προβαίνων γίνεται πικρότερος ; διὰ τί ὁ Ὅμ. προλέγει 46-7 τὰ συμβησόμενα ; τοῦ ἀλλαγῶ ὁμίλησεν ὁ Ἀχ. ἐν τῷ τόνῳ, ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποκρισεῶς του ; τί προκαλεῖ τὴν μεταστροφὴν αὐτοῦ ; ποῖον τὸ ἐλατήριον καὶ τὸ πρόσχημα τῶν τελευταίων συστάσεων αὐτοῦ ; τίνα συναισθήματα στοροβιλιζονται ἐν τῇ ψυχῇ του ;**  
**101-11 βέλεα** O 727, **νόος** ἡ βουλή, **ἀγανὸς** (ἀ(ἐπιτ.)-γαίω χαίρω, gaudeo, γηθέω) ἀγέρωχος, ὑπερήφανος, **πήληξ** θ. (pel-lis, πέλ-μα) (δεομάτινον) κράνος, πρβλ. **πήληκιον**, **φάλαρα** μετάλλινοι δίσκοι καθηλωμένοι ἐπὶ τοῦ κώνου τοῦ κράνου πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀμυντικότητος καὶ πρὸς κόσμον, **σάκος** ἀσπίς βαρεῖα, **αἰόλος** ἀκτινοβολῶν (ἐκ τῆς μεταλ. ἐπιφανείας), **ἔμπεδον** κτηρ. ἀδιάσειστον, ἀσάλευτα, **οὐδὲ** χωρὶς νά, **πελεμίζω** κλονίζω, **ἀμφ' αὐτῷ** περικαλύπτουσαν αὐτόν, **ερείδω** ὠθῶ, **ἔχετο** (κατείχετο) ἐταλαιπωρεῖτο, ὑπέφερε, **ἄσθημα** (ἄημι) δύσπνοια, **ἀργαλέος** (ἄλγος), **ἐστήρικτο** τὸ ἐν κακὸν ἐπάτει, ἐλεσωρεῦετο ἐπὶ τοῦ ἄλλου.—**112-23 ἔσπετε** (ἔσπετε, ἐσέπω-ἐν(ν)έπω) εἴπατε, **ἄορ** O 713, **μείλιος** ὁ ἐκ μελίας δένδρου εὐθυκλάδου, **καυλὸς** ἄ. τὸ ἄκρον τοῦ κονταρίου τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν αὐλὸν (σωλήνα) τῆς λόγχης τοῦ δόρατος, **δπισθεν** αἰχμῆς, **ἀπαράσσω** ἀποκόπτω (μετὰ κρότου), **ἀντικρὺ** πέρα πέρα, **αὐτως** οὕτως, ὅπως ἔμεινε, ἐπεξηγ. ἐκ τοῦ κτηρ. **κόλον** κολοβόν, **ἀπ' αὐτοῦ** τοῦ κονταρίου, **ἔργα θεῶν** τὴν θείαν ἐπενέργειαν, ἐπέμβασιν, μεροληψίαν, διασαφούμενον ἐκ τῆς ἐπομ. προτάσεως, **δ** (ὅτι) ἀντικμ. τοῦ **γνώ**, τὸ δὲ **ῥίγησε** κεῖται διὰ μέσου ἀντι κτηρ. : καὶ ἠσθάνθη ῥίγος διὰ τοῦτο, μὲ ῥίγος, **ῥά** δά, προφανῶς, **κείρω** ψαλιδίζω, ματαιώνω : πολὺ ἀνθίστατο (ἀνέτριπε) εἰς τὰ πολεμικά των σχέδια, **χάξομαι** O 426, **ἐκ βελέων** ἔξω βολῆς βλημάτων, **ἀνάματον** ἀνένδοτον, εἰς τὸ **κατ' ἔχετο** ἐπὶ ταύτης δὲ εἶχεν ἔξαπλωθῆ.

**101-23.** 103 νόος διότι ἔσκόπει νὰ πληρώσῃ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὴν Θέτιν ὑπόσχεσιν πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ Ἄχ.—112 **Μοῦσαι** ἐπικαλεῖται τὰς Μ. ἐν δυσκόλοις μάλιστα προβλήμασιν αὐτοῦ καὶ ὁσάκις θέλῃ νὰ ἐγείρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν, Α 1, α 1.—**Ποία τις ἡ περιγραφή τῆς πάλης τοῦ Αἰ. ; πῶς θὰ καλέσωμεν τὸ προηγηθὲν μέχρι τοῦ σημείου τούτου τμήμα τῆς τραγωδίας ; τί ἄρχεται ἐντεῦθεν ;**

**124-9** **πρυμνὸς** ἔσχατος, κτγρ. ταύτην μὲν κατὰ τὴν πρύμναν ὀλόγυρα εἶχε ζῶσει, **ἱπποκέλευθος** ὁ δι' ἵππων κίμων τὴν κέλευθον, ἀρματηλάτης, **ἰωὴ** φύσημα, σπινθηρισμός, τριξίμων, (φοβοῦμαι) **μὴ** δὴ, **φυκτὰ πέλωνται** οἷόν τ' ἢ φυγεῖν.—**130-44** **νῶροψ** ἀπαστραπτῶν (:), **ἐπισφύρια** πόρπαι συναπτόμεναι κατὰ τὰ σφυρὰ, : συνδεδεμένας διὰ, **ἀστερόεις** ἀστεροζόσμητος, **κυνέη** (κόρυς) κράνος (κνρ. ἐκ δέρματος κύνος), **ἵππουρις** θ. ἡ ἔχουσα ὡς λόφον οὐρὰν ἵππου, **βριθὺς** βαρὺς, **Πηλιάς** ἡ ἐκ τοῦ ὄρους Πηλίου, **φόνον ἔμμεναι** ὡς φονικὸν ὄπλον.—**145-54** **ῥηξήνωρ** ὁ διασπῶν τὰς φάλαγγας τῶν ἀνδρῶν, **δομοκλῆ** Ο 658 κρναγῆ, **μεῖναι**..εἰς τὸ νὰ ἀναμένῃ (ὡς ἡνίοχος μετὰ τοῦ ἄρματος) τὴν πρόσκλησιν (νὰ πλησιάσῃ μετὰ τοῦ ἄρματος) τοῦ (μαχομένου παραιβάτου) Πατρόκλου, **ὑπαγεν** ὠδήγει ὑπὸ τὸν ζυγόν, **Βαλῖος** βαλιός, ἔχων στίγματα, παρδαλὸς **παρήρορος** ὁ προσσητημένος εἰς τὸ ἄρμα ἵππος ἐκτὸς τῶν δύο συνήθων ζυγίων (τὸ γεντέκι), **παρηροῖαι** τὰ χάμουρα, ὁ ἑντὴρ καὶ οἱ ἄλλοι ἱμάντες, δι' ὧν ἐξεύγνυτο ὁ παρήρορος.

**124-34.** 131 **κνημῖδας πρῶτα** διὰ τί ὁ μαχητὴς δὲν ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς κόρυθος ἢ τοῦ θώρακος πρῶτον ;—**134** **ποικίλον** διὰ τὰ ἐμπαιστὰ, ἐγγάρακτα ἢ ἔκτυπα κοσμήματα, Σ ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀσπίδος. **Αἰακίδης** ἐνταῦθα ὡς ἔγγονος τοῦ Αἰακοῦ.—**143** **Χείρων** ὁ μόνος σοφὸς καὶ δίκαιος ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Κενταύρων Α 263-8, ὁ παλαιότατος ἰατρὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ περίφημος παιδαγωγὸς ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις. **πόρρ** κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως μετὰ τῆς Θ., ὅτε καὶ οἱ θεοὶ ἐδώρησαν πολύτιμα γαμήλια δῶρα.—**147** **πιστότατος** ὅτε ὁ παραιβάτης ἠγωνίζετο πεζός, ὁ πιστὸς ἡνίοχος ὄφειλε νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἵν' ἀναλάβῃ αὐτὸν ἢ πρὸς δίωξιν τοῦ φεύγοντος πολεμίου ἢ πρὸς ταχυτέραν ἐν ὑποχωρήσει φυγὴν.—**149** Τὰ ὀνόματα τῶν ἵππων ἐκ τοῦ χρώματος ὡς καὶ παρ' ἡμῖν.—**150** **Ἄρπυιαι** πνεύματα τῶν ἀνέμων (θυελλῶν) πτερωτά, λίαν μυστηριώδη (πρβλ. τὰς ἡμετ. ἀνεμοξουριάς), ἀφαρπάζοντα μεμονωμένους ἀνθρώπους Ζ 346· τὰ τέκνα τῆς Ποδάργης (ταχύποδος) ἐκ τοῦ Ζεφύρου, τοῦ ταχίστου τῶν ἀνέ-

μων, δὲν εἶναι ὡς οἱ συνήθεις ἵπποι, ἀλλ' ἔμφυχοι δαίμονες ἐν μορφῇ ἵππων Τ 400.—153 *Ἡείων* πατήρ τῆς Ἀνδρομάχης, συζύγου τοῦ Ἔκτορος, βασιλεὺς τῆς Θήβης Ζ 396· παρὰ τοὺς θεῖους ἵππους παρεξέχθη καὶ θνητὸς πικρὸς, διότι δὲν ἦτο ἀπίθανον καὶ γὰρ τραυματισθῆ τις αὐτῶν, ἀφ' οὗ καὶ οἱ θεοὶ ἐτραυματίζοντο.

156-66 *ἐποιοχόμενος* ἐπισκεπτόμενος μετὰ σπουδῆς, *θώρηξε* διέταξε γὰρ ὀπλισθῶσι, *ἄσπειτος* (αστ.)-σεπ-, ἐν-σέπ-ω) ἀνυπολόγιστος, : ὣν ἡ ψυχὴ ἔχει ἀνυπολόγιστον δύναμιν, *δηῶ* σπαράττω, (*δαρ*)*δάπτω* καταβροχθίζω, *παρήιον* (παρεῖα) σιαγών, *φοινὸς* (φόνος) κόκκινος, *λάπτω* λ. π. πίνω, ἐκ τούτου ἀπὸ κρήνης, *ἄκρον* κτῆρ. ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, *ἀραιὸς* λεπτός, στενός, *ἐρεῦγομαι* ἐξεμῶ, *φόνον αἵματος* καθημιαιγμένας σάρκας, κομμάτια αἵμα· *περιστένεται* εἶναι προσημένη, φουσκομένη γύρω, : ἂν καὶ στενοχωρεῖ αὐτοὺς ἡ παραφορτωμένη κοιλία των, *ἠγήτορες* ἠγεμόνες (ἐν πολέμῳ), *μέδοντες* κυβερνῆται (ἐν εἰρήνῃ), *ῥάομαι* σπεύδω, τρέχω.—166-7, 200-9 *ἵππους* τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρμάτων ἄνδρας, *ἀσπιδιώτας* (ἀσπιστάς) πεζοὺς, *ὑπὸ μνηϊθμόν* κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μήνιος, *χόλος* ἄ. χολή, *δς* αἷτ., οἰκαδὲ *περ* τοῦλάχιστον, *θαμὰ* συχνὰ (*θαμίζω*, *θαμών*), *βάζω* λέγω, *μ' (ε)* ἢ *μ' (οι)* πρὸς ἐμέ, *φύλοπις* (*φύλων* ὄψ (vox) κραυγὴ λαῶν, ἦ: φ.οφ-ις ἔργον λαῶν) μάχη, *πέφανται* ἔχει παρουσιασθῆ εὐκαιρία σοβαρᾶς πολεμικῆς δράσεως *ἔραμαι* ἐρῶ, ποθῶ, *ἐνθα* τούτου οὕτως ἔχοντος (ἐπειδὴ ἐποθεῖτε δραῖσιν), ὅθεν, *τις* πᾶς τις.—210-7 *ᾧτρυνε μένος*... ἀνεροίλισε τὴν ὀρμὴν καὶ τὸ φρόνημα, *στίχες* Ο 615, *ἄρθεν* (ἀραρίσκειν) συνεπυκνώθησαν, συνησπίσθησαν, *ἀλειίνων* τί σημ. ὁ ἄνευ; *βίαις ἀνέμων* τοὺς βιαίους ἄ., *ἄραρον* ἄρ. ἀμτβτ., *ἔρειδεν* ἠγγίξεν, εὐρίσκειτο ἐν ἐπαφῇ, *φάλος* ἄ. κερατοειδὴς προεξοχὴ τοῦ μυκῆν. κρᾶνους, *νευόντων* ὁσάκις ἔστρεφον, ἔκλινον οἱ ἄνδρες (δεξιὰ, ἀριστερά, ὀπίσω).—218-20 *ἔνα θυμόν* Ο 710.

155-220. 167 *ἵππους* ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀχ. ὑπάρχον καὶ ἄλλοι ἄνακτες, ὑποτελεῖς τοῦ Πηλέως, βασιλεύοντες χωρῶν καὶ πόλεων τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἐποχοῦμενοι ἀρμάτων, Ι 396.—206 *χόλω* φαίνεται ὅτι ὁ Ὅμ. ἐγίνωσκε τὴν ἐπίδρασιν τῆς τροφῆς ἐπὶ τὸ θηλάζον νεογνόν.—213 *ὑψηλοῖο* αἱ ὑψηλότεραι οἰκίαι οἰκοδομοῦνται ἐπιμελέστερον περὶ τὰς συναρμολογίας τῶν λίθων, ὡς ἐκτεθειμέναι εἰς πλείονας κινδύνους.—216 *φάλοι* δύο ἔμπροσθεν ἢ καὶ ἔτεροι δύο ὀπίσθεν (*τροφάλια*) ὡς ἀποτροπιάσματα καὶ πρὸς ἐπίρροσιν τῆς ἀμυντικότητος, Πίν. Γ' 2, Ζ 9.—220 *πρόσθεν Μ*.

ὡς πρόμοι, προεκτρέχοντες τῶν ἄλλων· διάφοροί πως οἱ πρωτοσιάται.—124-220 Ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου τί ἀναμένομεν πάντες; τί κάμνει ὁμως ὁ Ὅμ. καὶ διὰ τίνας λόγους;

220 32 ἀνοῖγω ἀνοίγω, χηλὸς θ. κιβώτιον, ἀργυρόπεξα (ποδ·, πεδ·, πεδ-ja) λευκόπους, ἀνεμοσκεπῆς χειμερινός, παχύς, τάπητος ὑπόστρωμα (κλίνης ἢ καθίσματος), οὖλος πυκνός, δασύμαλλος, τετυγμένον καλῆς τέχνης, αἶθρον σπινθηροβολῶν, σπένδεσκεν Ἄχ., τεῶ τῷ, ἀόρ. ἀντων., οὐ μὴ πλήν, θέειον θεῖον, νίξω νίπτω, ῥοῆσι· χύνων καθαρὸν ὕδωρ, ἀφύσσομαι ἀντλῶ, ἔρκος Ο 567 ἡ μάνδρα τῆς αὐλῆς: ἐν τῷ μέσῳ τῆς μανδρωμένης αὐλῆς, τερπικέρανος (τέρπ·, Ιοργου-εο) ὁ ἑξακοντίζων τοὺς κερανοὺς, κερανοβόλος, οὐ λάθην εὐχόμενος, λείβων.—233-48 ἄνα κλητ. τοῦ ἄναξ, μεδέων ἐπαγρυπνῶν, προστάτης (ἢ ἀνάσσων ἀπὸ τῆς Δ.), δυσχείμερος βαρυνγείμων, ὑποφήτης προφήτης, ἐρμηνευτὴς τῆς θείας θελήσεως, σοὶ κτητ., ἡμὲν δὴ ποτε βεβαίως καὶ ἄλλοτε, ἵπτομαι πιέζω, βλάπτω, ἐπικρ(αι)αίνω ἐπιτελῶ, ἐξίδωρ (vel-le) ἐπιθυμία, ἀγών Ο 428, προῖμι κατατέμνω, εὐρύοπα Ο 724, ἡ ῥα πλ. ἔρ., ἀπτος (α(ἐλιτ.) ἀπτομαι) βαρῦς; στιβαρός, ἐγὼ περ ἐγὼ αὐτός, μῶλος (moles, moles tus, μόχθος) μόχθος, ἀγών, δίομαι Ο 681, ἐνοπή (ἐν(ν) ἐπω) πολέμ. κραυγὴ, ἀσηθῆς ἀβλαβής.—249 56 πάροιθε κλισίης.

220-56. 222. Ἡ θέτις ἀπὸ τοῦ γάμου παραμένει πλησίον τοῦ Πηλέως μέχρι τῆς ἐκστρατείας· ἔκτοτε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὁ Ὅμ. ποιεῖ αὐτὴν οἰκονομίας χάριν κατοικοῦσαν παρὰ τῷ πατρὶ πλησίον τοῦ υἱοῦ, ἐπειδὴ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ προκαλῇ συναντήσεις μητρὸς καὶ υἱοῦ· πόσον ὀχληρὸν θὰ ἦτο νὰ μετὰγῃ τὴν Θ. ἐκ τῆς Φθίας χάριν τοῦ υἱοῦ!—223-4 χιτῶν τὸ ἔσωτερον ἔνδυμα, σημιτικῆς προελεύσεως, ἔξωθεν εἰσαχθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, φορούμενος, ἡ χλαῖνα εἶναι ἱμάτιον τῶν ἀνδρῶν, γνησίως ἑλληνικὸν ἔνδυμα, περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον, μάλλινον, καλούμενον καὶ ἀλεξάνεμος.—228 θέειον εἰς τοῦτο ἀπεδίδοτο καὶ καθαριτικὴ καὶ ἀγνιστικὴ δύναμις· ἐν χ 481 καλεῖται ἄκος κακῶν· ἡ ἀρχικὴ, καθαριτικὴ χρῆσις αὐτοῦ δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς ἀντισηπτικῆς ἐνεργείας, τῆς προσερχομένης ἐκ τοῦ διοξειδίου τοῦ ἐκ τῆς καύσεως ἀναπτυσσομένου, ἀλλ' ἐκ τῆς θειώδους ὁσμῆς τῆς ἐκ τῆς καύσεως ἐπίσης προσερχομένης· εἶναι ἠφαιστείου γενοῦς ἀρχῆς.—231 μέσῳ ἔρκει ἔνθα πρέπει νὰ φαντασθῶμεν βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διός.—233 Λωδωναῖος διότι ἐλατρεύετο ἐν Λωδώνῃ τῆς Ἠλείου, πολυθρησκίᾳ διὰ τὸ πανάρχαιον αὐτῆς μαντεῖον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἡ ἱερὰ δοῦς, ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς ὁποίας ἐλατρεύετο τὸ πάλαι ὁ Ζεὺς,

ἐν ᾧ ὁ θροῦς τῶν φύλλων αὐτῆς ἐξελαμβάνετο ὡς ἡ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ Διός. **Πελασγικός** ὡς λατρευόμενος μάλιστα ἐπὶ τῶν Πελασγῶν, οἰκοῦντων τότε καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὴν Φθίαν ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει, ἐν τῇ πεδιάδι παρὰ τὸν Πηνειόν. Ἐγγὺς τῆς Δωδώνης ὕστερον ἰδρῦθη τὸ βασίλειον τοῦ Νεοπτολέμου ἢ Πύρρου, υἱοῦ τοῦ Ἄχ., ἐξ οὗ ἐκαυχῶντο ὅτι κατήγοντο οἱ μετέπειτα βασιλεῖς τῆς Ἠλείου, οἱ Αἰακίδαι, ἐν οἷς καὶ ὁ πολὺς Πύρρος **τηλόδι** ἀπὸ τῆς Τροίας.—**234 Σελλοί**, Ἑλλοί, Ἑλλοπες (τὸ ὄν. συγγενὲς πρὸς τὸ τῶν Ἑλλήνων) οἱ παλαιοὶ περίοικοι τῆς Δωδώνης, οἱ οἰκοῦντες τὴν Ἑλλοπιάν ἢ Θεσπροτιάν, ἀσκούντες ὡς ἔργον τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ ὅθεν **ὑποφῆται** οἱ ἐρμηνεῖς τῶν βουλῶν αὐτοῦ τῶν ἐξαγγελλομένων διὰ σημείων, ὡς ὕστερον ὑπῆρχον προφήτιδες αἱ **πέλειαι** τὰ ἐπίθ. ὑποδηλοῦσιν ἀσκητικὸν τρόπον βίου, διαγεγραμμένου κατὰ παμπάλαια ἔθνη. Τὸ ἱερόν τῆς Δωδώνης ἀνεσκάφη ὑπὸ τοῦ αἰοιδίμου Κ. Καραπάνου, τὰ δ' εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν κοσμοῦσιν ἐν ΑΑΜ τὴν **Δωδωναίαν Αἴθουσαν Κ. Καραπάνου**.—**236 ἐξαμένοιο** δὲν πρόκειται περὶ ἀμέσον εὐχῆς, ἦν νάπηϋθυεν ὁ ἦρωες πρὸς τὸν Δία, ἀλλὰ περὶ ἐμμέσου, διαβιβασθείσης διὰ τῆς μητρὸς Θ., ἣτις ἐζήτησε πᾶρ' αὐτοῦ ἱκανοποιήσιν χάριν τοῦ υἱοῦ.—**244 ἡμέτερος** διότι ὁ Ἄχ. ὀμιλεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ὅλου οἴκου του.—**255. ἔτι** διότι ἐν 124 μετὰ προσοχῆς παρηκολούθει τὴν ἐξέλιξιν τῆς μάχης.—**Ἐν τῇ θέσει τῆς σκηπῆς τῆς δεήσεως τοῦ Ἄχ. σημερινὸς ποιητὴς τίνα σκηπῆν θά ἐδημιούργει; ποῖον συναίσθημα ἀπηγεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἄχ.;**

**257-67 στείχω** βαδίζω, **ῥφρα** ἕως ὅτου, **ἐνόδιοι** οἱ ἔχοντες ἐν τῇ ὁδῷ τὴν σφηκιάν, σφηκοφωλεάν, **ἐριδμαίνω** (ἐρίζω) ἐρεθίζω, πειράζω, **ἔθοντες** κατὰ συνήθειαν, **ξυνὸς** κοινός, **πολέεσσι** καὶ εἰς ἄλλους, ἀθρόους διαβάτας, **εἴ περ** καὶ ἂν, **παρὰ κίων ὀδίτης** παρερχόμενος διαβάτης, **κινῶ** σηκώνω, σκορπίζω, **οἱ δὲ** ἐκεῖνοι ὅμως, **θυμὸν** μένος.—**268-77 μακρὸν**. . Ο 424, **καὶ ἀγγέμαχοι** ὅπως καὶ οἱ, **ἄτη** διατάραξις φρενῶν, ἀμάρτημα, **ὁ ὅτι, τίω** τιμῶ, **275=210, ἀολλῆς** Ο 718, **σμερδαλέον** Ο 687, **κοναβέω** (κόναβος ἂ. λ. π.) ἀντηγῶ, κουνουνίζω, **ὑπ' ἀυσάντων** ἐκ τῶν πολεμικῶν κραυγῶν, ἀλαλαγμῶν.—**278-83 ὀρίνθη** θ. ἠσθάνθησαν ψυχ. κλονισμὸν, ταραχὴν, **ἐκίνηθεν** ἐτέθησαν εἰς ἀναποφάσιτον κίνησιν, **παπταίνω** (πιτήσσω) περισκοπῶ ἔμφοβος, **αἰπὺς** ἀπότομος, αἰφνίδιος, φοβερός.

**284-305 ἀντικρῦ** κατ' εὐθείαν, **ἰπποκορυστῆς** ἀρματομάχος, **ἀμφεφρόβηθεν** ἐτρόπησαν γύρω εἰς φυγὴν, **ἡμιδαῆς** (δαίω καίω)

ἡμίκανστος, **δμαδος** ἅ. βοή, θόρυβος, **ἀλίσστος** (λιάζομαι ὑποχωρῶ) ἀκατάπαυστος, **ὡς δὲ** (γίγνεται) ὅτε, ὡς ποτε δέ, **στεροπηγερέτα** (ὁ ἐγείρων στεροπάς, ἀστραπάς) ἀστραπηβόλος, **κινῶ** μετακινῶ, ἀποδιώκω, **σκοπιᾶ** ἀκρόρεια, **πρώων πρών, πρῶνος**, ὕψωμα, **νάπη** δασώδης κοιλίας, **ἐκ ἔφανε** π. ἄορ. γνωμ. ἀποκαλύπτονται, ἀναφαίνονται, **αἰθήρ** ὁ χώρος ὁ ὑπεράνω τῶν νεφῶν (ὁ οὐρανός), ὃν πληροῖ ὁ λεπτότατος καὶ καθαρότατος αἰθήρ, **ἄσπετος** ὁ ἀχανής, **ὑπερράγη** ἀναφαίνεται διασπαγόντων τῶν νεφῶν, **τυτθὸν** O 628, **ἐρωή** (ἐρωέω ὑποχωρῶ) ἀνάπαυλα, **προιτροπάδην** ἐστραμμένοι πρὸς τὰ ἔμπρὸς χωρὶς νὰ βλέπωσιν ὀπίσω.

**352-7 ἐπιχρα(ύ)ω**, ἄορ. **ἐπέχραον**, ἐπιτίθεμαι, **σίντης** (σίνομαι βλάπτω) καταστρεπτικός, **ὑπέκ αἰρεύμενοι** ἀφαρπάζοντες ἐκ τῶν, **μήλων αἶ** κατὰ σύνεσιν, **διατμήγω**, π. ἄορ. **διέτμαγεν**, διασπῶ, **ἀφραδίη** ἀνοησία, **δυσκέλαδος** (κέλαδος ἅ. θόρυβος) θορυβώδης: ἐκύτταξαν νὰ φύγουν μετ' ἀπαισίων κρηνῶν.—**372-93 σφεδα-νὸν** (σφεδ-ανός, σφόδ-ρα, σφενδ-όνη) σφόδρα, μετὰ σπουδῆς, συντόμως, εἰς τὸ ἔπετο ἢ κελεύων, **λαχῆ** (φαχ-, ἤχ-ος, λάχω φωνάζω) φωνή, **ι. φόβω τε** φεύγοντες μετὰ κρηνῶν, **ἄελλα** (ἄημι) ἀνεμοστρόβιλος, **ὑπὸ νεφέων** ὑπὸ τὰ νέφη, **μώνυχες** οἱ ἔχοντες μίαν ὀπλήν, **τανύομαι** (ἐντεινῶ τὰς δυνάμεις μου) τρέχω πάσῃ δυνάμει, **ἄψορρον** (ἄψ-όρω) ὀπίσω, **ὄδι πλείστον** κτηρ. ὄλου εἶδε τὸν στρατὸν συνταραττόμενον ἐν πυκνοτάτοις σωροῖς, **ἔχε** (ἵππους) διηύθυνε τὸ ἄρμα, **ὄμοκλέω** O 658, **ἀνακνυβαλιάζω** (κνύβη κεφαλή) ἀνατρέπομαι, **ὑπερθρώσκω** ὑπερπηδῶ, **ἀντικρὺς** πέρα πέρα, **ἵεμαι** (νολο, νί-s, ἵη-vi-tus) ἐπιθυμῶ, φέρομαι, **κέκλετο**.. ἐναντίον δὲ τοῦ Ἔ. ἔξῳθει αὐτὸν ἢ καρδιά του, **βέβριθε** φορτῶνεται τὸ βῆρος τῶν ὑδάτων, **κελαινῆ** μελανίζουσα, μαυρίζουσα, **λατλαψ** θ. ἀνεμόβροχον, καταιγίς, : ὑπὸ τὸ κράτος καταιγίδος, ἐνσηκτούσης κ., **ὀπώρη** ὁ χρόνος ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουλίου μέχρι μέσων Σεπτεμβρίου, καθ' ὃν ὠριμάζουσιν οἱ καρποί, **λάβρος** ῥαγδαῖος, **ὅτε δὴ ἔ'** εὐθὺς μόλις δηλ., **χαλεπήγη** ἐξαγριωθῆ, **βίη** παραβιάζοντες τὸ δίκαιον ἐκδίδουσι στρεβλὰς ἀποφάσεις, **ἐκ ἐλαύνω** φυγαδεύω, **δίκη** δικαιοσύνη, **ἀλέγω** φροντίζω : ἀδιαφοροῦντες, **ὄπισ-ιδος** θ. θεία δίκη, **τῶν** (ὑδάτων) πλήθουσι, **χαράδραι** ῥευματιαί, χείμαρροι, **κλιτύες** ὄχθαι, πλαγιάί, **πορφύρεος** τεταραγμένος, παφλάζων, **ἐπὶ κὰρ** (κάρη, ἐπικάρσιος ι 79) κατακέφαλα, μετὰ μεγάλης ὀρμῆς, **μινύθω** (μίνωθ μίνωθ) μειοῦμαι : φθείρονται δὲ αἱ καλλιέργειαι, οἱ ἄγροί.

**394-418 ἐπει οὖν** εὐθὺς μόλις, **ἐπικείρω** θερίζω : θερίζων προήλασε μέχρι τῶν προσθίων φαλάγγων τῶν Τρ., **ἔεργε** (εἶργε) ἀνε-

χαίτιζε τοὺς Τρ., *παλιμπειτὲς* πρὸς τὰ ὀπίσω, *τείχεος* τῆς πόλεως, *μεταΐσσω* ἐπιτιθέμενος μέσα εἰς τὸν σωρόν, *ἀποτίνυμαι* ἀναγκάζω τινὰ νὰ μὲ πληρώσῃ : ἠνάγκαζε δὲ νὰ πληρώνωσι τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον πολλῶν Ἀχ., *δὲ δὲ* ὁ Π., *δίφρος* (δύο φέρων, τὸν ἠνίοχον καὶ παραβάτην) τὸ ὄχημα τοῦ ἄρματος, *ἀλείς* (εἶλω) συμμαζευθεῖς, *ἐκ πλήγῃ φ.* ἐτρόμαξε, τὰ ἔχασε, *γναθμὸς* ἄ. (σιαγὼν) παρειά, *διὰ πεῖρεν* (αὐτὸν ἔγγει) *ὀδόντων* αὐτοῦ διεπέρασε δὲ αὐτὸν διὰ τοῦ δόρατος διὰ μέσου τῶν ὀδόντων του, *ἐλὼν δουρὸς* ὡς εἰ τὸ δόρυ ἦτο μέλος τοῦ Θ. κατὰ τὸ *χειρὸς ἐλὼν* : πιάσας δὲ αὐτὸν ἀπὸ τὸ δόρυ τὸν ἔσπρεν, *ἀντυξ* θ. ἡ καμπύλη ῥάβδος ἢ περιθεύουσα τὰ ἄνω χεῖλη τοῦ δίφρου, ἐφ' ἧς συνεκρατοῦντο οἱ ἐπιβαίνοντες καὶ ἔξ ἧς ἔδενον τὰ ἡνία, *ὅτε* ἔλακει, *φῶς-ωτὸς* ἄ. ἀνῆρ, *προβλής* προεξέχων, *ιερός* ζωηρός, ταχίς, *θύραζε* ἔξω, *λίνον* ὀρμιά, πετονιά, *χαλκὸς* ἀγκιστριον, *ἦνοψ* στυλινός, *κατ ἔωσε* ἀνέτρεψε, κατέρριψε, *ἐπὶ στόμα* ἐπίστομα, *πέτρος* λίθος, *κεάζω* σχίζω, *ἀνδιχα* εἰς δύο, *θυμορραίστης* (ῥαίω συντρίβω) ψυχοφθόρος, ψυχοκτόνος, Ἀργεάδης (Ἀργεάς), *ἐπασσύτερος* (ἄσσοι) ἐπάλληλος.

**237-418.** 262 *πολέεσσι* οἵτινες τυχαίως παρέρχονται. —277 Ἀχαιῶν πάντων τῶν ἄλλων τῶν ἀγωνιζομένων ἐν ταῖς ναυσίαις, οἵτινες ἰδόντες ἐρχομένην τὴν βοήθειαν ἔρρηξαν κραυγὴν χαρᾶς, ἔξ ἧς ἀντήχησαν αἱ νῆες.—279 *θεράποντα* τίνα ;—281 *ἐλπόμενοι* πόθεν ἠπατήθησαν οἱ Τρ. ἐκλαμβάνοντες τὸν Π. ὡς Ἀχ. ; διὰ τί δὲν ἀντελήφθησαν εὐθύς ἔξ ἀρχῆς ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Π. ;—287 *παῖονες* πιθανῶς φῦλον φρυγικόν, συγγενὲς πρὸς τοὺς Τρ., ἰδρυμένον τὸ πάλαι ἀπὸ τῶν Ἰλλυρ. ὀρέων μέχρι τῆς Ροδόπης, ὕστερον περιορισθὲν εἰς τὰς κοιλάδας τοῦ Ἀξιῶ καὶ Στυρμόνος· πόλις αὐτῶν ἡ Ἀμυδῶν παρὰ τὸν Ἀξιὸν (Βαρδάρ), ὅστις πηγάζων ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Μοράβα ἐκβάλλει εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.—374 *ὀδοὺς* τὰς ἐπέκεινα τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι.—380 ἵπποι τοῦ Π.—387 *θέμιστας* Σ 497., Α 238.—394 Ὁ Π. καταφθάσας τὰς πρώτας φευγούσας φάλαγγας τῶν Τρ. ἀπέκοψε τὴν ὑποχώρησιν αὐτῶν καὶ οὕτω δὲν προχωρεῖ μὲν μέχρι τῆς πόλεως εὐλαβούμενος τὴν σύστασιν τοῦ φίλου, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως εἶχε διαταχθῆ.—397 *ποταμοῦ* Σκαμάνδρου, *τείχεος* τῆς πόλεως.—401 Ὁ *Θέστωρ* φαίνεται ὅτι ἦτο ἠνίοχος τοῦ Πρῶνου.—403 *ἦστο* ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δίφρου.—407 *ἰχθύων* ἢ ἀλεία ἰχθύων διὰ δικτύων καὶ ἀγκιστριῶν ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς μυκην. χρόνους, ἀλλ' ἰχθύς καὶ ὄστρεα τρώγουσι μόνον οἱ στερούμενοι θρεμμάτων (προβάτων, αἰγῶν, βοῶν, χοίρων), οἱ δ' εὐγε-



νεῖς μόνον ἐν λιμῶ κατ' ἀνάγκην.—413 Ἡ Κορινθ. χαλκῆ κόρυς ἦν πρόειπε νὰ δεχθῶμεν ἐνταῦθα, μένει ἀλύμαντος, ἀλλὰ τὸ κράνιον ἐντὸς αὐτῆς διεσπάρη εἰς δύο.—*Τίς σχέσις μεταξὺ τῆς προσφωνήσεως τοῦ Π. πρὸς τοὺς Μυρμ. καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ. ; πῶς περιγράφει μάχην ὁ Ὅμ. ; αἱ παραβολαὶ τί αἰσθητοποιοῦσι ; ποῖον συναίσθημα ἀπηχεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ. ;*

684-91 *Ἰπποῖσι καὶ Αὐ.* ἐν διὰ δυοῖν: διατάξας τὸν Αὐ. νάκολουθῆ μετὰ τοῦ ἄρματος αὐτὸς πεζὸς ἠκολούθησε κατὰ πόδας, *ἀάομαι* ὑφίσταμαι διατάραξιν τῶν φρενῶν: ὑπέπεσεν εἰς δεινήν τύφλωσιν, διέπραξε χονδροειδὲς σφάλμα, *κῆρ* θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου, *δς* οὗτος, *θυμὸν ἀνῆκεν* ἐξῆψεν, ἐπέτεινε τὸ μένος του.—692-7 *Μεγάδης* ὁ υἱὸς τοῦ Μέγα, *μνώοντο* (*μνάομαι*) εἶχον τὸν νοῦν τῶν εἰς, ἐκύτταζον νά.

698-701 *θύω* μαίνομαι: πολὺ μανιωδῶς ὄρμα ἐπὶ τὰ πρόσω.—702-11 *ἀγκῶν* προεξέχουσα γωνία τοῦ τείχους, *ἀποστυφελίζω* ἀπωθῶ ἀποτόμως, βιαίως, *νύσσω* ὠθῶ, *Φ' Φέ, Ξ,* αὐτόν, *χάζομαι* Ο 426, *αἶσα* (aequus) μοῖρα, *πέρθαι* μ. ἄορ. β' τοῦ *πέρθεσθαι* ἐν παθ. σημ., *ὑπὸ* δουρὶ Ἀχ., *ὄς περ* ὅστις ὅμως.

712-25 *ἔχε* ἐκράτει, *ἐν Σκ. π.* ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σκ. π., *δίξω* (δύο) διατελῶ ἐν ἀμφιβόλῳ, ἀμφιταλαντεύομαι, *κατὰ κλόνον* πρὸς τὴν ταραχώδη μάχην, ἐκ τοῦ ἐλάσσεας, *ἀλῆναι* νὰ συγκεντρωθῶσι, *εἶδομαι* (φαίνομαι) ὁμοιοῦμαι, *αἰξῆδος* ἐνηλιξ, ἀνήρ, *μήτρως-ω κ.-ωος* μητρὰδελφος, *οὐδέ τι* ἀλλὰ κατ' οὐδένα τρόπον, *αἶθε* εἶθε, *ἦσσαν* κατὰ τὴν ἀνδρείαν, *τῶ* Ο 741, *ἀπερωέω* ἀποχωρῶ, *στυγερώς* ἀθλίως, κακῶς ἔχων: τότε εὐθὺς ἠθέλες πληρώσει ἀκριβὰ τὴν ἕν ὑποχώρησίν σου, *ἐφέπω* διευθύνω ἐναντίον.—726-30 *δαΐφρων* συνेतός, δεξιός, ἔμπειρος (ἠνίοχος), *πεπληγέμεν* ἄορ. β' ἀναδιπλ., *κλόνον* σύγχυσιν κ. ταραχήν.

684-97. 685 *Λύκιοι* ὡς οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπικούρων Ζ 78.

698-711. 698 *Τροίην* Ἴλιον.—700 *πύργου* τοῦ ὑπεράνω τῶν Σκ. πυλῶν· τούτου ἡ ὄροφὴ ἦτο ἐπίπεδος, ὁπόθεν γέροντες καὶ γυναῖκες ἐθεῶντο τὴν μάχην.—702 *ἀγκῶν* παρετηρήθη ὅτι τὰ τεῖχη τῆς ὀμηρ. Τροίας φέρουσιν ἐν κανονικαῖς 9 μ. ἀποστάσει προεξοχὰς προβαλλούσας τοῦ τείχους κατὰ 0,10-0,30μ, ὥστε ὁ περίβολος νὰ φαίνεται ὡς κυκλικὸς πρῶτον μετ' εὐρέων ὀδόντων.—704 *ἀσπίδα* ὁ θεὸς ἀπωθῶν ταύτην ἀπωθεῖ ἅμα μετ' αὐτῆς καὶ τὸν ἥρωα.—711 *ἀλευάμενος* ἀντιληφθεὶς ἐκ τῶν δηλώσεων ὅτι ὁ εἰπὼν ἦτο θεός. *Ἐκατηβόλου* ὡς τοξότου, ὡς προσωποπ. τοῦ ἡλίου.

**712-30.** 712 ἔχε μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Π.—719 **Σαγγάριος** ποταμός.—726 **αὔρις** ἐν 700 εἶχεν ἀποθήσει τὸν Π. ἀπὸ τοῦ τείχους, ἤδη μετατοπισθέντος τοῦ ἀγῶνος ἐπανέρχεται εἰς αὐτόν.—727 **Κεβριόνης** νόθος υἱὸς τοῦ Πηριάμου καὶ ἠγίοχος τοῦ Ἐκ.—*Διὰ τί ὁ Π. ἐλησμόνησε τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἀχ. ; ἔσχεν ὑπόμνησιν αὐτῆς ; τίς ὠθεῖ τὰ πράγματα εἰς τὸ μοιραῖον τέλος ;*

**731-43 σκαιὸς** (scaevus) ἀριστερός, **λάζομαι** λαμβάνω, **μάρμαρος** λευκὸς ἢ μαρμαρυγίας, **οκρῖοις** (ἄκ ρος, ἀκ-ή, ac-er) αἰχμηρός, **ἐρευσάμενος** ἀφ' οὗ ἐστηρίχθη, ἐντείνας τὰς δυνάμεις του, **οὐδὲ χάξετο** χωρὶς νὰ περιμείνῃ πολὺ, χωρὶς νὰναβάλλῃ ἐπὶ πολὺ νὰ ῥίψῃ τὸ βλήμα κατὰ τοῦ ἀνδρός, **άλιῶ** (ἄλιος μάταιος) βάλλω μάτην, **μειώπιον** ὁ χῶρος ὁ μεταξὺ τῶν δύο ὀφθαλμῶν, ὄπου ἡ ῥίζα τῆς ῥίνος, **λαας-ος** ἄ. λίθος, **σύνελεν** σὺν ἀφείλεν, συγχρόνως ἀπέσπασε, **ἔσχε** (λίθον) ἀντέστη, **οἶ** ἦθ. ἀτυχῶς δι' αὐτόν, **ἀρνευτήρ** κολυμβητῆς (βουτηχτής), **σχοινοβάτης** (κυβιστητῆρ) στηρίζων τὴν κεφαλὴν κάτω καὶ ὑψῶν τοὺς πόδας ἄνω).—744-50 **ἐπικερτομέω** (κέρτομος-ιος) πειράζω, περιγελῶ, **ὦ πόποι** περιεργον, **κυβιστάω** (κόβη κεφαλὴ) πίπτω κατακέφαλα, **κάμνω** βουτιάν, **ῥῆα** 44, **πολλοὺς** ἰχθύς, **διφῶν** ἀναδιφῶν, ἀναζητῶν, **τήθεα** ὄστρεα, **ἀποθρόσκων** πηδῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου κάτω, θαμιστικὸν διορίζον τὸ διφῶν, **εἰ καὶ** καὶ ἄν, **δυσπέμφελος** τρικυμιώδης, **ἐξ ἵππων** κάτω ἀπὸ τὸ ἄρμα, **ἦ ῥα** ἀλήθεια λοιπόν!—751-63 **βεβήκει** ὁ ὑπρστ. τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως: γοργῶς ἔδραμε, **οἶμα** (εἶμι) ἀκάθεκτος ὀρμή, **κεραῖζω** (κείρω) σπαράσσω, ἐρημῶνω, **σταθμοὶ** μανδριά, **μεμαῶς** ἀκάθεκτος, λυσσῶν, **δηρις-ιος** θ. ἔρις, ἀγὼν 96, **μέγα φρονέοντε** ἀγέρωχοι, χωρὶς ὁ εἷς νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὸν ἄλλον, **μῆστωρ** (μῆδομαι) τεχνίτης, **αὐτῆ** Ο 718, **ἴεμαι** 382, **χρῶς** χρωτὸς-ος ἄ. (δέρμα) σῶμα.—763-76 **ὕσμνῃ** μάχη: συνεχρότουν πεισματώδη μ., **ἐριδαίνω** ἀνθαμιλλῶμαι, συνερῖζομαι, **βῆσσα** θ. κοιλίας, **πελεμίζω** σείω, **φηγὸς** θ. εἶδος δρυὸς παραγούσης ἐδωδίμους καρπούς, **τανύφλοιος** ἡ ἔχουσα τὸν φλοιὸν τεντωμένον (ἄνευ πτυχῶν καὶ ἑυτίδων), ὀμαλόν, λείον, **ἔβαλον** συγκρούουσι, **ῥζος** ἄ. κλάδος, **τανυήκης** 2 (κυρ. περὶ τοῦ ξίφους) μακρός, **ἴδς** ἄ. βέλος, **πτερόεντες** πτερωτοί, φέροντες πτερά, **χερμάδιον** χειροπληθὴς λίθος, **στροφάλιγξ** θ. στρόβιλος, δίνη, **μεγαλωστὶ** ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει, **μέγας μ.** φαρδὺς πλατύς, **λελασμένος** ἰ. μὴ σκεπτόμενος πλέον τὰ τεχνάσματα τῆς ἀρματηλασίας.

777-82 **ἀμφιβεβήκει** δι' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν εἶχε πατήσει, ἴστατο, **βέλε** ἠπειτο τὰ βέλη εὗρισκον τὰ σώματα, ἐκαρφώ-

νοντο εἰς τὰ, **μάλ' ἀμφοτέρων** καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη πέρα πέρα, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, **μετανίσσομαι** κλίνω, **βουλυτὸς** ἅ ἢ ὥρα, καθ' ἣν λύουν τοὺς ἀροτριῶντας βοῦς, (δύσιν τοῦ ἡλίου) δεῖλη.—**783-7** **ἀτάλαντος** (τάλαντον πλάστιγξ) ἰσοβαρῆς, ὅμοιος.—**788-804** **ἄηρ** ἡέρος θ. ὀμίχλη, **ἀντιβολῶ** ἀντικρύζω, ἀντεπεξέρομαι, **μετάφρενον** ὀμοπλάτη, **χειρὶ καταπρηγεῖ** διὰ τῆς παλάμης, **στρεφεδινόμαι** στρεφογυροῦζω, **αὐλώπις** ἢ ἔχουσα αὐλοὺς (ὄπας) ὡς ὀφθαλμούς, ἢ προσωπιδοφόρος (Κορινθ. κράνος), **τρυφάλεια** ἢ ἔχουσα 4 φάλους, κερατοειδεῖς προεξοχίαι, **ἔθειρα-αι** αἱ τρίχες τῆς οὐρᾶς ἢ χαίτης ἵππου (ὡς λόφος κόρυθος), **ἔυομαι** σφύζω, προσφυλάττω, **δὲ** 800 διότι, **οἱ** Ἐκτορι, **ἄγη** ἑάγη, **κεκορυθμένον** χαλκῶ, **τερμιόεσσα** (τέρμις τέρμα) ἢ ἔχουσα γῆρον περιβάλλοντα ὀλόγυρα καὶ συνέχοντα τὰ δέρματα τῆς ἀσπίδος, ἢ θυσανωτή.—**805-17** **ἄτη** ἔκστασις, σύγχυσις, ζῆλη, **ταφῶν** ἄχρ. ὄ., προκμ. **τέθηπα** (θάμβος), ἔκθαμβος, ἐμβρόντητος, **καίννυμαι, κέκασμαι**, ὑπερβάλλω, **ἡλικίη** ὀμήλικες, **βῆσεν ἀφ'** κατεκρήμνισεν ἀπὸ τῶν ἀρμάτων, **πρωτ' ἐλθῶν** εἰ καὶ διὰ πρώτην φοράν ἐνεφανίσθη ἐν τῷ ἀγῶνι ὡς ἀρματομάχος, **διδασκόμενος π.** κατὰ τὸ εἶδός π. : διότι τότε τὸ πρῶτον ἔπαιρνε μαθήματα τῆς πολεμ. τέχνης, ἦτο ἀκόμη ἀρχάριος ἐν τῇ πολεμ. τέχνῃ· **γυμνὸς** ἄοπλος, **δαμασθεῖς** ἐξαντληθεῖς, ἀτογήσας.—**818-28** **βεβλημένον** τροπ. εἰς τὸ **ἀναχαζόμενον, ἀγχίμολον** (βλώσσω, ἔμολον, ἔρομαι) πλησίον, **κενεῶν** ἅ. ὁ κενὸς ὀστῶν χώρος τῆς κοιλίας μεταξύ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ἰσχίων, ἢ λαπάρα, τὰ λαγαρά, **νεῖατος** (νέος) ἔσχατος, προβ. novissimum agmen, **ἀκαχίξω** (ἄχος), **ἦκαχον**, θλίβω, ἐμβάλλω εἰς πένθος, **χάρμη** μάχη, **πῖδαξ** θ. πηγή, **ἀποφράω**, ἀφρ. ἀπέφραν, ἀφαιρῶ.

**731-76. 741** Ἀνήκουστον ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξορυχθέντες ἔπεσον κατὰ γῆς.—**745** **κνβιστᾶ** ὡς φαίνεται ἐκ διαφόρων τοιχογραφιῶν μυκην. χρόνων, ἢ τέχνη αὕτη ἦτο τότε λίαν προηγμένη καὶ δὴ ἐν Κρήτῃ, Σ 605-6, ἐν Μυκην. Αἰθούσῃ 92 1595, ὅπου ἐπὶ τοιχογραφίας τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρυνθος παρίσταται γυνὴ πηδήσασα καὶ συλλαβοῦσα ἀπὸ τῶν κεράτων μετέωρος, χωρὶς οἱ πόδες νὰ πατώσι που, ταῦρον τρέχοντα.—**βεβῆκει** ἵνα σκυλεύσῃ καὶ κρατήσῃ τοῦ πτώματος.—**757** **καμένης** ὑπὸ κνηγῶν· περὶ ταύτην εὐρεθεῖσαν νεκρὰν συνάπτεται ὁ ἀγῶν.—**758** **πεινάοντε** ὅτε ὁ λέων εἶναι ἀκάθεκτος.—**772** **ἐπεπήγει** ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν μαχητῶν.—**773** **περὸντες** διότι τὸ ξύλινον στέλεχος τοῦ βέλους ἔφερε περὶ τὸ κάτω ἄκρον τρία παρᾶλληλα πτερὰ χάριν ἀσφαλεστεράς πτήσεως

Δ σ. 81.—Τί σκοπεῖ ἡ περιγραφή τοῦ φόνου τοῦ Κεβρ. ; 753 τί προαγγέλλει ἡ εἰκὼν ;

**777-828.** 777,779 φράσεις δηλωτικαὶ τῆς ὥρας, ὧν ἀναλόγους ἔχουσι καὶ σήμερον οἱ ἀμόρφωτοι (ἀπὸ τῶν ἀστερισμῶν, τοῦ ἡλίου: τόσας ὀργιὰς ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα κλπ.). — **780 ὑπὲρ αἴσαν** μοῖρα εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἡ κρατούσα ἐν τῷ κόσμῳ· ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν· ὅθεν **μοῖρα** ἡ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλεῖται καὶ γίνεται τι ὑπὲρ αἴσαν, τοῦτο εἶναι βραχὺ καὶ παροδικόν· διότι ἡ θεία δικαιοσύνη ἀγρυπνοῦσα ἀποκαθιστᾷ καὶ πάλιν τὴν πρὸς στιγμὴν κλονηθεῖσαν τάξιν τοῦ κόσμου. — **790 ἡέρι κεκαλυμμένος** σύνθητες ποιητ. μέσον, δι' οὗ οἱ θεοὶ καθίστανται ἀφανεῖς. — **796 πάρος** ἔφ' ὅσον ὁ Ἄχ. ἔφερεν αὐτήν, διότι τὰ ὄπλα ἦσαν δῶρα τῶν θεῶν. — **799 Ὁ Ζεὺς** ἐπέτρεψε τοῦτο θέλων νὰ λαμπρύνῃ τὸν Ἔ. κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἡ περιβολὴ λοιπὸν τῶν ὄπλων τοῦ Ἄχ. ἦτο ἀκριβῶς τὸ προμήνυμα τοῦ ἐγγίζοντος τέλους αὐτοῦ. — **803 σὺν τελαμῶνι** διασφαγέντι. — **807 Δάρδανος** ἐκ τῆς Δαρδανίας, πόλεως τῆς Τροίας ἐπὶ τῶν ὑπορείων τῆς Ἰδης, ἀρχαίας οἰκίσεως τῶν Τρ. πρὶν κατέλθωσιν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ κτίσωσι τὸ Ἴλιον· ὅθεν Δάρδανος ὁ Τρῶς· ὁ πατὴρ Πάνθους ἦτο ἐπιφανὴς Τρῶς ἐκ τῶν 7 δημογερόντων, συμβούλων τρόπον τινὰ τοῦ βασιλέως. — **820 ἀγγίμολον** διότι μετὰ τὰς θινελλώδεις ἐπιθέσεις τοῦ Π. 783.. εἶχεν ὑποχωρήσει ἀτομακρυνθεῖς. — **825 ὀλίγης** καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπαρκούσης δι' ἀμφοτέρους. — **Ἡ σκανδαλώδης ἐπέμβασις τοῦ Ἄπ.**, ἡ ἐμβολὴ τοῦ Εὐφρόβου, οὗ ὁ Ἔ. τρίτος καταφέρει τὸ θανάσιμον κτύπημα, τί σκοποῦσι ; πῶς φαίνεται ἐντεῦθεν ὁ Ὅμ. ;

**829-42 ἐπεύχομαι** γανριῶ διὰ τι, **ἡμὸς** ἡμέτερος, **ποσσὶν ὀρωρέχαται** (ὀρέγομαι ἐτεινοίμαι) τρέχουσι μὲ τεταμένους τοὺς πόδας, ἀπὸ ἤντηρος, **πολεμιζέμεν πρὸσθε τάων** προμαχοῦντες αὐτῶν, **ἡμαρ ἀναγκαῖον** τὴν ἡμέραν τῆς σιδηρᾶς ἀνάγκης, τὸ δούλιον ἡμαρ, **δειλὸς** δειλαῖος, ἀθλιός, **\*χραισμέω** (χορησιμος) βοηθῶ, ὠφελῶ, **ποθὶ** ἀναμφιβόλως, **ἴμεναι** ἐπαινῆσαι, **δαῖζω** σχίζω. — **843-50 ὀλιγοδρανέων** (ὀλιγοδρανῆς, πρβλ. ἀδρανῆς) ἄψυχα, ἐν ἀτονίᾳ, μὲ σβεννυμένην φωνήν, **δηιδίως** ἵνα διευκολύνωσι τὸ ἔργον σου, καταστήσωσιν ἄπονον, **αὐτόθι** εἰς τὸν τόπον, πρὶν προλάβουν νὰ κάμουν οὔτε ἐν βῆμῳ μετὰ τὸ βλήμᾳ μου. — **851-4 θῆν** βεβῆως, **οὐ θῆν** κατ' οὐδένα τρόπον, **βέ(ι)ομαι** θὰ ζήσω, **βέε'** βέε (σ)αι. — **855-7 ἔε-θεα** μέλη, **δροτῆς** θ. (ἀνήρ) ἀνδρική δύναμις, ἀκμή.

**829-67. 846** αὐτοὶ κυρ. μόνον ὁ Ἄπ., ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ τῆς συναίνεσώς· καὶ τοῦ Διὸς.—**849** Ἡ μοῖρα εἶναι ἡ βουλή τῶν θεῶν.—**853** Ἡ ψυχὴ ἀθροισμένη πρὶν ἀπολυθῆ τοῦ σώματος, συγκεντροῖ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ ῥίπτουσα βλέμμα εἰς τὸ μέλλον γίνεται μαντικωτάτη.—**856** *πιαμένη* ὡς ἐν μορφῇ πτηνοῦ. *Ἄιδός* δε *βεβήκει* πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἕδου, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τοῦ ἄνω κόσμου καὶ τοῦ ἕδου, εἰς ὃν θὰ εἰσῆρχετο μόνον μετὰ τὴν καθύψιν.—*Ποῖον πνεῦμα κρατεῖ ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Ἐ.*; πῶς παρίσταται ἀποθνήσκων ὁ Π.; διὰ τί ὁ Ἄχ. ὑφίσταται τὴν ἀπώλειαν τοῦ φιλιάνου;

## Ρ

**125-31 ἀποφράω** Π 828.—**132-9** *καλύψας* στήσας ὡς προ- κάλυμμα, ὡς (ἔσθηκε), *περὶ οἷς* πρὸ τῶν τέκνων τῆς, *λέων* λέαινα, ὃν τύπον ἀγνοεῖ ὁ Ὅμ., *ἐπακτῆρες* (κυνῶν) κυνηγοί, *σθένει βλέμαίνει* ἐπαίρεται (φουσκώνει) διὰ τὴν δυνάμιν τῆς, **136** καταβιβάζει τὸ κατὰ τὰς ὀφρῦς δέρμα τοῦ προσώπου, συνοφρυοῦται, *βεβήκει* εἶχε στηρίζει τοὺς πόδας του, *μέγα* κυρ. τοῦ πένθους προληπτ. πληρούμενος βαθέος πένθους.—**262-7, 356-61** *προέτυπαν* ἐκτύπησαν ἐμπρός, *ἀολλῆς* Ο 718, *προχοαὶ* ἐκβολαί, *διπετής* (ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς πεσὼν) οὐρανόπεμπτος, *βέβρυχα* (βρονχῶμαι), μόνον προκμ., βρονχῶμαι, μυκῶμαι, *ποτὶ ῥόον* συναντῶν τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ, *ἄκραι ἠϊόνες* αἱ ἐξέχουσαι ἀκταί, *ἐρευγομένης*...ἐπειδὴ τὰ θαλάσσια κύματα ἐκβράζονται ἔξω (τῆς ἀκτῆς, πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ), *λαχῆ* Ο 396 ἀλαλαγμός, *ἔτα θ.* *ἔχοντες* ὁμόθυμοι, *ἐπώχετο* περιήλθεν ἐν σπουδῇ, *μάλα πάντας* ἀνεξαιρέτως ὅλους, *προμάχεσθαι Ἄ.* νὰ μάχηται προχωρῶν ἔξω τῆς γραμμῆς τῶν Ἄ., *βεβάμεν* νὰ πατῆ ἀκλόνητος, *μάλ' ἀμφ' αὐτῷ* πλησιέστερα αὐτοῦ, ἐν ἀμέσῳ ἐπαφῇ πρὸς αὐτόν, *σχεδόθεν δὲ*.. ἐν ἀμέσῳ δὲ ἐπαφῇ πρὸς τὸ πτώμα, ἢ: ἀλλὰ νὰ μάχηται ἀφήνων τὸν πολέμιον νὰ πλησιάσῃ, *δεύω* βρέχω, *ἀγχισῖνοι* ἐπασσύτεροι, ἐπάλληλοι, σωρηδόν.

**125-39, 262-7, 356-61.** **125 ἀπέφρα** ἐν Π 793-804 τὰ ὄπλα τοῦ Π. πληγέντος ὑπὸ τοῦ Ἄπ. ἐξέπεσον χαμαὶ ὄθεν ἢ φράσις μεταφραστέα: ἀφ' οὗ τὰ ὄπλα τοῦ Π. κατὰ γῆς πεσόντα ἀπεκόμισε, διέταξε νὰ συλλεγῶσι καὶ ἀποκομισθῶσι.—**130** *ἐς δίφρον* ἵνα μεταβῇ εἰς ἄλλην θέσιν ἢ εὗρη τὰ κατάλληλα πρόσωπα πρὸς ἀποστολὴν τῶν σκύλων εἰς τὴν πόλιν.—**131** *κλέος* διότι θὰ ἐλρησίμευον ἐν τῇ πόλει ὡς τρόπαιον.—**136** *ἐπισκύνιον* ὅταν ὁ λέων θυμοῦται, συσπᾶ τὸ δέρμα τὸ περὶ τὴν ῥίζαν τῆς ῥι-

νός καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.—138 *εἰτέρωθεν* ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν.—139 Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἐ. ὁ Αἴας καὶ ὁ Μ. δὲν ἀποσύρουσι παραδόξως τὸ πῶμα.—263 *διυπειεῖς* οἱ ποταμοί, διότι τὸ ὕδωρ αὐτῶν προέρχεται ἐκ τῶν βροχῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός).—265 *ἔξω* πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ, ἔξω (πρὸ) τῆς ἀκτῆς.

400-11 *εἰάνυσσε* ἀνέφλεξε φογικὸν ἀγῶνα, *ἀπάνευθε* μακρὰν, *ἔλπομαι*, *ἔολπα*, φραντάζομαι, τὸ διασαφ. ὑπὸ τοῦ *τεθνάμεν*, οὐ ὑποκ. μὴν (Πάτρ.), *ἐγχερίμπτομαι* πλησιάζω, *ἔθεν* οὐ, αὐτοῦ *νόσφιν* χωριστὰ ἀπὸ τὸν Π., κατὰ μόνας, *δὴ τότε* ἀλλὰ τότε ἀκριβῶς, ὅτε ἔστειλε τὸν Π. εἰς τὸν ἀγῶνα, *οἷτι ῥα* ὅτι δηλ., ἔπεξ. τοῦ *κακὸν ἐτύχθη*, *ᾠλετο*, οὐχὶ *ὀλεῖται* κατὰ τὸ *ἐτύχθη*, διότι ὁ Ὅμ. ἔχει ὑπ' ὄψει τὴν τετελεσμένην προᾶξιν.

400-11. 405 *ἐνιχριμφθέντια* ὑπερ ὅμως ὁ Ἄχ. εἶχεν ἀπαγορεύσει Π 87 κ. 95.—407 *οὐδὲ σὺν αὐτῷ* ὁ Ἄχ. εἶχε διχθαδίας κῆρας, ἢ βραχὺν μὲν βίον, ἀλλ' ἔνδοξον, ἢ μακρὸν μὲν, ἀλλ' ἄδοξον· ἐπειδὴ δὲ προετίμησεν ἐκεῖνον, ἔπρεπε νὰ πέσῃ πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἰλίου, καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ *τό γε* 408.

412-23 *ἀκαχμένος* (ἀκ-ἢ *ac-uo*, *ac-er*) ὀξύς, κοπιερὸς, *ἐγχερίμπτομαι* συνωθοῦμαι, *νωλεμὲς* ἀκαταπονήτως, ἀκαταλαύστως μὴν μὴν, ἀλήθεια, *ἀπονέεσθαι* ἄνευ τοῦ Π., ὅπερ ἀκολουθεῖ ἐν 418 *εἰ...*, *χάσκω* ἀνοίγω καὶ καταπίνω, *ἄφαρ* εὐθύς, ἀπολύτως, *μεθίημι* ἀφήνω εἰς τὴν διάκρισίν τινος, *πότι* ἀναστρ. ποτί, *ἄρηνμαι* Π 88, *τις πᾶς τις*, *πάντας* ὁμῶς π. ἀνεξαιρέτως, *ἐρώεω* ὑποχωρῶ, *ἔρσασκεν* θα.ι. τοῦ *ἔρηνμι* : ἀνερρίπτειν, ἔξῃ τε.

424-40 *ὄρνυμαγδός* ἀ. πάταγος, *σιδήρειος* ἰσχυροτάτος (πρὸ βλ. *σιδηρᾶ* ὑγεία), διαβολικός, *χάλκεος* ὁ οὐρανός, διότι ἐφραντάζοντο ὡς στερεὸν μετάλλινον θόλον, *ἀτρύγετος* (α(στ.)-τρύειν καταπονεῖν) ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, *αἰθήρ* ὁ λεπτός καὶ διαγῆς ἀήρ ὁ πληρῶν τὸν οὐρανόν, τὸν χώρον τὸν ὑπεράνω τῶν νεφῶν, *ἐπειδὴ* *πρῶτα* εὐθύς μόλις, *ἠγίοχος* παραιβάτης (ὁ ἐπιβαίνων τοῦ ἄρματος μαχητῆς), *ἧ μὲν* καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι, *Διώρης-εος*, *ἐπιμαίομαι* ἐφάπτομαι : πολλὰ κτυπήματα κατέφερε, *θεινώ* πλήττω, *θοῆ* εὐκίνητος, *ἄρειῆ* ἀπειλή, *ἀσφαλῆως* ἀμετακίνητοι, *ἐνισκίμπτω* κλίνω, καρφώνω, *οὔδας* -εος οὐ. ἔδαρος, *μύρομαι* δαιτυροοῶ, *θαλερῆ* πλουσία, *μιαίνετο* ἐκ τοῦ κονιορτοῦ, *ἐξερείπω* πίπτω ἔξω, *ξεύγλη* ξεύγλα, ἢ καμπύλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, εἰς ἣν εἰσῆχοντο ἢ κεφαλὴ τοῦ ζευγνομένου ζῴου· ὅθεν ὁ ζυγὸς εἶχε δύο ξεύγλας.—441-52 *προῦ ὄν μ. θ.* εἶπεν ἔνδομύχως, *δειλὸς* δειλαίος· δόλιος, δυστυχῆς, *πάντων* διαιο. εἰς τὸ οἶ τι, *διζυρὸς* (διζὺς ἀθλιό-

της, δυστυχία) ἄθλιος, ἀξιολύπητος, ἀξιολόγητος, *πνεῖει κ. ἔρπει* ἀναπνεύουσι κ. κινούνται, ζῶσι, *μὰν ὄμως, οὐ ἄλλις* δὲν τὸν ἀρκεῖ, *ἐπεύχομαι* γαυριῶ, *αὐτως* μάλιστα, ἄνευ λόγου.—456-9 *ἐὺς κ. ἠύς*, ἐν (εὺ), ἀνδρείος, γενναῖος, *ῥίμφα* (ῥίπτω) ταχέως, *μετὰ Τ. κ. Ἄ.* εἰς τὸ μέσον τῶν, *τοῖσι δ' ἔπ'* ἐναντίον ἐκείνων (Τρ.), ἦ: ἐπὶ τοῦ ἔργου.

**424-39.** 424 *σιδήρειος* διὰ τὴν μεγάλην ἐντύπωσιν, ἣν εἶχεν ἐμποιήσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἢ σκληρότης καὶ τὸ ἀκαμπτὸν τοῦ μετάλλου.—425 *χάλκεος κ. πολύχαλκος κ. σιδήρεος*, ἡμεῖς: *στερέωμα*.—427 *ἠνίοχοιο* διότι ὁ Π. ἦτο ὁ συνήθης ἠνίοχος, ὁσάκις ἐπωχεῖτο ὁ Ἄχ.: ἄλλως ὁ ἠνίοχος πολλάκις λαμβάνεται ἀδιαφόρως καὶ ἀντὶ τοῦ παραιβάτου.—432 *πλατὺν Ἐλ.* ἢ διότι ἐφάνταζοντο αὐτὸν ὡς ποταμὸν διὰ τὸ πρὸς τὸ Αἰγαῖον ῥεῖμα, ἢ διότι ὁ Ὅμ. νοεῖ μᾶλλον τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν τὴν προσκλύζουσαν τὴν Τρωϊκὴν ἀκτὴν ἢ τὸν στενὸν πορθμὸν, καὶ αὕτη φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχαιοτέρα ἀντίληψις.—440 *ἐξεριποῦσα* ἐφ' ὅσον ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐξευγμένου ἵππου εἶναι ὀρθία, ὁ ζυγὸς συνέχει τὴν χαίτην πρὸς τὰ ὀπισθεν, ἀλλ' ὅταν ἡ κεφαλὴ κλίη κάτω, ἡ χαίτη χύνεται κάτω καὶ κρέματα ἐκατέρωθεν τοῦ ζυγοῦ.—443 *δόμεν* οἱ ἵπποι ἦσαν γαμήλιον δῶρον τοῦ Ποσειδῶνος πρὸς τὸν Πηλέα.—444 *ἀθανάτω* ὡς τέκνα τοῦ Ζεφύρου καὶ τῆς ἀρπυίας Ποδάργης Π 150.—450 *αὐτως* διότι ἡ δόξα τοῦ φόνου τοῦ Π. ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.—451 *ἐν γούνασι* διότι ἡ ἀδυναμία τοῦ σώματος ἐκδηλοῦται ἐν πρώτοις ἐν τῇ ἀτονίᾳ τῶν γονάτων, τοῦναντίον εὐκίνητα γόνατα εἶναι ἀπόδειξις εὐεξίας ὅλου τοῦ σώματος.—452 *καὶ Ἀυτομέδοντα* ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ ἡμεῖς θέλετε σωθῆ.

651-5 *βοὴν ἀγαθὸς* βροντόφωνος, *οκέπτομαι* παρατηρῶ, *δαΐφρων* συνετός, περίνοος.—656-67 *μέσ(σ)αυλος* (ἢ ὄνομ' ἀβεβαία) ὁ χώρος τῆς αὐλῆς μέσης, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ἡ μάνδρα, *πῖαρ* οὐ. (πί-ων, πι-μελή) πάχος: γὰρ σπαράξῃ βοῦς, ἵνα φάγη τὸ λίπος, τὰς λιπαρὰς σάρκας, *ἐγρήσσω* ἀγρυπνῶ, *ἐρατίζω* σφόδρα ποθῶ, *ἰθύω* (ἰθύς εὐθύς) ὀρθῶ κατ' εὐθείαν, *θαμὺς* 3 πυκνὸς Π 207, *θρασὺς* τολμηρὸς, *δεταὶ* δεμάτια, *τρέω* τρέμω, *νόσφιν* μακρὰν, *τετιηὸς κ. τετιημένος*, ἀχρ. ῥ., περίλυπος: τὸ ἀναφ. ὡς 658 μένει ἄνευ ῥήματος τῆς συμπληρώσεως γινομένης ἐν 664: κανονικῶς θὰ εἶχε: ὡς λέων, ὅς. . . ἠῶθεν ἔβη τετιηότι θ., *περὶ δῖε* (δίω φοβοῦμαι, δέδια) κατ' ὑπερβολὴν ἐφοβεῖτο, *δήμιος* πολέμιος, *ἔλωρ* οὐ. λεία, *πρὸ φόβοιο* συνεπειᾶ, ἔνεκα φηγῆς, *ἀργαλέος* Π 109.—668-72 *ἐνηεῖ* (ἐνηῆς προσηνῆς) προσήγεια, γλυκύτης, καλωσύνη.—

673-81 *παπταίνω* Π 283 περισκοπῶ, *πιώξ-ωκός* ἄ. (*πιώσω*) λαγός, *ἀμφίκομος* πυκνόφυλλος, *ἴδοιτο* ὑποκ. ὄσσε ὡς οὐ. πληθ.—682-93 *εἰ δ' ἄγε* παρακελ. ἐμπρός!, *δεῦρο* ἴθι, *λυγρός* (lug-εο) πένθιμος, θλιβερός, *ἤδη μὲν-πέφαιται* δὲ ἔχει φονευθῆ, πρκυ. τοῦ *πεφνεῖν*, *δχα* (έχω ἐξέχω) ἐξόχως, πάντοτε μετὰ τοῦ ἄριστος, *εἰπέ-μεν* προστγ., *αἶ κε* πλ. ἔρ.—694-9 *καταστρυγέω* κατατρομάζω, *δὴν* (diu) ἐπὶ μακρὸν χρόνον, *ἀμφασίη* ἀφασία, *θαλερός* ζωηρός, *ἔφημοσύνη* κ. ἐφετιμὴ παραγγελία.—700-6 *ἤθελεν* εἶχεν ὄρεξιν, *ἐτάροισιν* Ἀντίλοχον, *ἐνθεν* ἀφ' ὧν (ἐταίρων), *αἶηκεν* ἔβαλεν ἐπὶ κεφαλῆς, *ἐπὶ Π.* πλησίον τοῦ Π.

**651-706.** 653 Ἀντίλοχος ταχύτατος τοὺς πόδας καὶ φίλτατος εἰς τὸν Ἄχ. μετὰ τὸν Π., ὅθεν καταλληλότατος πρὸς τοῦτο. Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἄντ. ὡς λέγει ὁ Μ. 692 εἶναι καὶ νὰ λάβωσι βοήθειάν τινα παρὰ τοῦ Ἄχ. πρὸς σωτηρίαν τοῦ νεκροῦ.—658 *ἐρεθίζων* διὰ τῶν ἐπιθέσεων.—663 *δεταί* ὁ λέων τὸ πῦρ μάλιστα φοβεῖται. Ὁ Ὅμ. γινώσκει ἄριστα τὸν λέοντα, ζῶντα τότε ἐν ταῖς ἔλλην. χώραις, ἀφ' οὗ καὶ ἐλ' αὐτοῦ τοῦ Ἡροδότου ὑπῆρχον πολλοὶ λέοντες ἐν Ἑλλάδι μετὰ Νέστου καὶ Ἀχελῷου· ἰδίᾳ γινώσκει καὶ περιγράφει ὁ Ὅμ. τὸν περσικὸν λέοντα μετὰ τῆς μεγάλης χαίτης του.—668 *Μηριόνης* θεράπων καὶ ἠνίοχος τοῦ Ἴδομενέως, μαχόμενος ἤδη πεζός.—682 *ἐπ' ἀριστερὰ* διὰ τὸν βλέποντα πρὸς τὰς ναῦς καὶ ἔχοντα κατὰ νότου τὴν πόλιν· ὅθεν ἀποπτικὸν σημεῖον εἶναι τὸ Ἴλιον· αἱ νῆες τοῦ Ἄχ. κατεῖχον τὸ ἀριστερὸν κέρασ, ὅθεν καὶ ὁ Π. θὰ ἔπεσεν ἐν τῷ ἀριστερῷ τοῦ ἔλλην. στρατοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ἄντ. ἐμάχετο ἐν τῷ δεξιῷ· διὸ ἔβλεπε μὲν τὴν φυγὴν τῶν Ἄχ., ἀλλ' ἠγνόει τὸν θάνατον τοῦ Π.—698 *βῆ θέειν* δὲν χρησιμοποιεῖ τὸ ἄρμα, διότι ἡ ταχύτης αὐτοῦ ἦτο πολυθρύλητος ἐν τῷ ἔπει· τὰ ὄπλα παραδίδει, ἵνα κινήται ταχύτερον.—699 *ἔστρεφεν* ἤλαυνεν ὅτε μὲν πρόσω, ὅτε δὲ ὀπίσω, ὅπισθεν τῶν γραμμῶν τῶν μαχομένων, κατὰ τὴν ἐν τῇ μάχῃ θέσιν τοῦ Ἄντ., εἰομος νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα.

707-14 *εἶθα* εὐθύς, *ἵμεναι* ὅτι θὰ ἔλθῃ (ὁ Ἄχ.).—715-21 *κατ' αἶσαν* ὀρθῶς, ἀλλὰ ἐμπρὸς λοιπόν, *ὑποδύομαι* κύπτω, ἡ μτχ. χρόν. εἰς τὸ *ἀείραντες* λαβόντες ἐπὶ τῶν ὤμων, *ἐκ πόνου* ἔξω τοῦ πεδίου τῆς μάχης, *ὀπισθεν* ὤμων, καλύπτοντες τὰ νῶτα ὤμων, *τὸ πάρος περ* καὶ πρότερον ἐν τούτοις ὑφιστάμεθα τὴν σφοδρὰν ἐπίθεσιν, τὴν μάχην ἐν τῇ δεξιότητι αὐτῆς.—722-3, 736-41 *ἀγκάζομαι* λαμβάνω εἰς τὰς ἀγκύλας, *μάλα μεγάλως* εἰς τὸ ὑψί, *ἐπὶ σφίν* 736 ὀπισθεν αὐτῶν εἶχε λάβει ἔντασιν, εἶχεν ἀναρριπισθῆ, *ὄρμενον*



μ. ἄορ. τοῦ ὄρνυσθαι, ἐκτραγέν, *μινύθω* Π 392 ἀφανίζομαι, μεταβάλλομαι εἰς τέφραν, *ἐν σέλαϊ μεγάλῳ* ἐν μέσῳ τῶν οὐρανομήκων φλογῶν, *ἐπιβρέμει τὸ ἀναρριπίζει* αὐτὸ μετὰ πτιάγου, *μὲν* 740 ἢ ἀντίθ. 742 *οἱ δέ, ἀξηχῆς* Ο 658, *ὄρυμαγδὸς* 424, *τοῖς* Μενελάῳ καὶ Μηριόνη.—742 *ὁ ἀμφιβαλόνας* (περιβληθέντες) καταβαλόνας, *παιπαλόεις* ἀνώματος, ἀπόκρημνος, *δόρυ* ξύλον (*δοῦρειος* ἵππος), *νήιος* ναυπηγήσιμος, *ὧς οἴ γ' ἔμμεμαῶτε* μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως τῶν δυνάμεων.—746-53 *ισχάνω* (*ἴσχω*) ἀναχαιτίζω, *πρῶν* Π 299, *τετυχηκῶς* εὐφρεθεῖς, ἐκτεινόμενος, *διαπρῦσιον* ἐπὶ πολλὴν ἔκτασιν, *πεδίοιο* ἐν τῇ π., *ἀλεγινὰ* ὀλέθρια, καταστρεπτικά, *ἄφαρ* εὐθύς, *τίθησι* κατευθύνει (ἐκτρέπει) τὸ ῥεῦμα αὐτῶν εἰς τὴν πεδιάδα, *πλάζω* (*πλήττω*) ἀπωθῶ, *μιν* πρῶνα, *σθένει ῥέοντες* παρὰ τὸ ὀρμητικόν των ῥεῦμα, *μάχην Τρ.* τοὺς μαχομένους Τρ.—753-61 *Ἀγχισιάδης* (Ἀγχίσις-ου), *ἰῶν* Ἀχαιῶν, ὅπερ μεταβληθείσης τῆς συντάξεως ἐπαναλαμβάνεται διὰ τοῦ *κοῦροι* Ἀχ. 758, *ψὰρ* ἄ. ψαρῶν, *κολοῖς* ἄ. κόραξ, *κεκλήγοντες* κρᾶζοντες, κρῶζοντες, κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ *νέφος*, *οὔλον* (*οὔλος*, εἴλω) πυκνά, ζωηρά, *προῖδωσι* μακρόθεν, ἐμπρὸς των ἴδωσι, *κίρκος* ἄ. κερκινέξι, εἶδος ἰέρακος, *χάρμη* (*χαίρω*) ὁ πολεμ. ἐνθουσιασμός, ἢ φράσις: πανικόβλητοι, *ὕπ' Αἰνεΐα* ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ, *περὶ ἀμφὶ* ὀλόγυρα, *ἐρωή* Π 302.

**700-61. 705** *Θρασυμήδης* ἀδελφὸς τοῦ Ἀντιλόχου.—**711** *γυμνὸς* διότι τὴν πανοπλίαν εἶχε δώσει εἰς τὸν Π.—**719** *νωῖ* οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Τελαμώνιος καὶ ὁ Οἰλέως, ὁ Λοκρὸς. Καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατείᾳ ἰδὼν τινα ὁμώνυμον διαπρέποντα ἐν τῇ μάχῃ εἶπεν ὅτι ὁ ὁμώνυμος εὐρέθη ἴσος τῆς ὁμωνυμίας.—**750** *ἄφαρ* εὐθύς μόλις πλησιάσωσιν οἱ ποταμοί.—**754** *Αἰνεΐας* υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἡγεμῶν τῶν Δαρδανίων, συγγενὴς τοῦ Πριάμου, ὁ ἀνδρειότατος τῶν Τρ. μετὰ τὸν Ἔκ.

## Σ

**1-14** *δέμας* οὐ. (σῶμα)+γεν. δίκην, *πόδας ταχὺς* εἰς τὸ Ἀντιλόχος, *ὀρθόκραρα* (*κραῖρα* θ. κεφαλὴ ἀνθρώπου ἢ κέρας ζῴου) ὀρθοκέφαλον ἢ ὀρθοκέρατον πλοῖον (διὰ τὰ δίκην κεράτων ἑκατέρωθεν τοῦ πλοίου ἀνωρθωμένα ἄκρα), *φρονέοντα* προαισθανόμενον, *ὀχθήσας* Π 48, *ἀτυζόμενοι* . . φεύγοντες περίτρομοι διὰ τῆς πεδιάδος, *νηυσὶν ἐπι* πρὸς τὰ πλοῖα, *κῆδεα* θλίψεις, πικρίαί, *διαφράζω* ἀνακοινῶ ἤθηως, *σχέλιος* ὁ παράβολος, ὁ ὀψοκίνδυνος,

*Ἴφι μάχεσθαι* νὰ δεχθῆ κρίσιμον ἀγῶνα.—**15-21** ἦος ἕως, *ὀρμαίνω* ἀνακαυλῶ, διαλογίζομαι, *ἀγανὸς* Π 103 εὐγενής (παρ' Ἴωσιν οἱ εὐγενεῖς κ. *Γελέοντες*), *δαΐφρων* Π 727 ἡ ἐμπειροπόλεμος, *λυγρὸς* Ρ 686, *ἀγγελίης* περὶ πράγματος, τὸ ὁποῖον εἶθε.—**22-7** *ἄχεος νεφέλη* . . μαῦρον πένθους νέφος ἐπεχύθη εἰς τὴν ψυχὴν του, *κόνις* τέφρα, *αἰθαλόεις* (*αἰθάλη* καπνιά) μαῦρος, *αισχύνω* ἀσημίζω, παραμορφῶνω, *νεκτάρεος* εὐώδης, θεῖος, *δαΐζω* τίλλω, μαδῶ.—**28 31** *δμωή* (*δάμνημι*) ἡ (δοριῶλωτος) δούλη, *ληίζομαι* αἰχμαλωτίζω, *ἀκήχημαι* κ. *ἀκάχημαι*, ἐνεστ. *ἄχνημαι* κ. *ἀκαχίζομαι* (*ἄχ, ἄχος*) στενάζω, *θύραζε* ἕξω, *λείβω* (σπένδω) χύνω, *ἔστενε κ. κ.* ἀπὸ τὴν εὐγενῆ καρδίαν του ἐξέβαλλε βαιθεῖς, ὑποκόφους στεναγμούς, *ἀποτιμήγω* ἀποτέμνω, *σίδηρος* σιδηροῦν ἐγχειρίδιον.

**1-34.** **2** *Ἀντίλοχος* Ρ 653.—**3** *προπάροιθε νεῶν* ἐν τῇ αὐτῇ πρὸ τῆς κυρίας σκηπῆς παρὰ τὸν βωμόν τοῦ Ἐρκεῖου Διός, 23, 25, 29.—**6** *αὔτε* ὡς καὶ πρὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Π.—**10 M.** *τὸν ἄριστον* ὁ Π. ἦτο Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος, ὁπότεν διὰ φόνον κατέφηνεν εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Πηλέως, ὅπου ἀνεστράφη ὡς φίλος καὶ θεράπων τοῦ Ἀχ. ὡς συστρατεύσας μετὰ τῶν Μυρμιδόνων καὶ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ καλεῖται Μυρμιδῶν.—**13** *ἐκέλευον* ἐν Π 87 κέ, ἀλλὰ δὲν ἐμνημόνευσεν ἐκεῖ ὀνομαστὶ τὸν Ἐ.—**23** *αἰθαλόεσσαν* ἡ τέφρα προήρχετο ἐκ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ προσφερομένων θυμάτων εἰς τὸν Ἐρκεῖον Δία καὶ περὶ τῶν Φαρισαίων μανθάνομεν ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι πρὸς ἐκδήλωσιν πένθους ἐπέπασσον κατὰ τῆς κεφαλῆς τέφραν· τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πενθεῖν ἦτο καθ' ὅλου ἀνατολικόν.—**25** *νεκτάρεος* ὁ χιτῶν ὡς δῶρον τῆς μητρὸς, θείας καλλονῆς.—**28** *ληίσσατο* ὁ Ἀχ. εἶχε κυριεύσει 23 περιοικίδας τῆς Τροίας πόλεις.—**29** *ἐκ δὲ ἔδραμον* ἐκ τῆς σκηπῆς, ὁπότεν θὰ ἤκουσαν τὴν ἀγγελίαν τοῦ Ἀντ. ἡ τὸν θόρον βον τοῦ κυλιόμενου Ἀχ.—**34** *σιδήρω* ἡ χρῆσις αὐτοῦ εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1100 περίπου π. Χ., κατεσκευάζοντο δ' ἐξ αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς μικρὰ κοσμήματα καὶ εἶτα οἰκιακὰ σκευή, σκέπαρνα, πελέκει, μάχαιραι, ὑννία ἀρότρων κλπ.—*Ὡς τί ὁ Ὀμ. ἐμβάλλει τὰ τῆς προαισθήσεως τοῦ Ἀχ.; πόθεν προκαλεῖται αὕτη; διὰ τί ὁ Ἀχ. μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ φίλου ἐν τέλει τοῦ μονολόγου; διὰ τί ὁ λόγος τοῦ Ἀντ. βραχύτατος; διὰ τί τὸ ἄλλος τοῦ Ἀχ. ἄφρονος; εἰς πόσας βαθμίδας ἐξελλίσσεται;*

**35-8, 50-3** *κώκυεν* ἤρχισε νὰ θρηγῆ γοερῶς, ἔβαλε γοερὸν θρηγῶν, *ἀμφαγέ(ί)ρομαι* συγκεντροῦμαι περὶ τινα, καὶ 50 ἀνήκει εἰς τὴν ὅλην ἔννοιαν, ὡς συνέπειαν τοῦ *ἀμφαγέροντο*: καὶ φυσικὰ

(ὄντως), **πλήτο** ἄορ. τοῦ *λίμπλασθαι*, **ἀργύφους-φος** (ἀργός λευκός-φάος) λευκός, μαρμαίρων, ἐν εἰς τὸ εἶδετε εἰδῆτε.—**54-62 ὦ μοι ἐγὼ δ.** ἄχ ἢ δόλια! ἄχ ἀτιγῆς μήτηρ ἀρίστου, ἀλλὰ δυσμοῖρου ἤρωος!, **ἀνέδραμεν** ἀνεβλάστησεν, ἐξελετάχθη, **ἔρνος** οὐ. βλαστός: **γουνός** ἄ. (ὑψωμα) λόφος, **ἀλώῃ** (ἀλώνιον) ἀργός: ἐν λοφώδει ἀργῷ, **ἐπιπροέηκα** γ. τὸν ἀπέστειλα ἐκεῖ κάτω ἐπὶ τῶν πλοίων, **Ἴλιον** εἶσω μέχρι τοῦ Ἴλίου, **δ δ'** διακόπτει τὴν κανονικὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀποδόσεως· ἐντεῦθεν καὶ ἡ προσθήκη: τὸν μὲν ἐγὼ ἀπὸ: **νῖόν**, **ος** τραφεῖς ὑπ' ἐμοῦ. . **ἀνέδραμεν** ἔρνεϊ ἴσος, **ἐπιπροέηκα**, **ἄχνηται** κατατρίχεται, ἡ ζοῆ του εἶναι ἀτελεύτητον μαρτύριον, **λοῦσα** καὶ ἂν μεταβῶ ἐκεῖ, **\*χραιομέω** Π 837.—**63-4** εἶμι ἐνεστ., **ἀπὸ πιό-λέμοιο** μαζρὰν τοῦ.

**33-64. 36** παρὰ πατρὶ Π 222 ἐδρεύοντι ἐν τῷ Αἰγαίῳ μεταξὺ Ἰμβρου καὶ Σαμοθράκης.—**38** **Νηρηίδες** ἀδελφαὶ τῆς Θέτιδος 50 τὸν ἀριθμόν.—**50** **σπέος** τοιαῦτα σπῆλαια, ὧν βροῖθουσιν αἱ ἄλλην. ἀκταί, ἐθεωροῦντο ὡς ἡ μυστηριώδης κατοικία Νυμφῶν—**57** **γουνῶ ἀλώῃς** δένδρα φυτευόμενα ἐπὶ ὑψωμάτων τυγχάνουν ἐπιμελεστάτης θεραπείας, ποτίσματος κλπ., διότι ἄλλως δὲν δύνανται νὰ εὐδοκιμήσωσιν.—**60** **δόμον** Π. ὅπου θὰ ἐπέστρεφε μετὰ τὸν πόλεμον ἡ μήτηρ, ἐὰν ἐπέστρεφε ζῶν ὁ νῖός.—**Διὰ τί ὁ Ἀχ. συνεργόμενος** δὲν ἐρωτᾷ τὸν Ἀντ., ἀλλ' ὁ Ὀμ. ἀπάγει ἡμᾶς εἰς τὴν Θ.; τίς ἡ κυρία λέξις, περὶ ἣν πλέκεται ὄλος ὁ λόγος τῆς Θ.; τίς ἡ κυρία ἰδέα ἡ κρατοῦσα ἐν αὐτῷ;

**65-9** **σφίσι** χαριστ., **ῥήγγνιο** ἐσχίζετο, **ἐρίβωλος** εὐφορος, **ἐπισοχερῶ** (ἐξείης) ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, **ἔρυντι** εἶχον ἀνελευσθῆ, **θαμνός** Ρ 661 πυκνός.—**70-7** **ἐξαύδα** ἐκμυστηρεύθητι, εἰπέ τὸ μυστικὸν τοῦ πόνου σου, **τὰ μὲν δὴ** διασαφ. ἐν 76-7: καὶ ὅμως πράγματι ἔχουσι τελεσθῆ πρὸς χάριν σου, **ὡς ἄρα δὴ** ὅπως δὰ ἀκριβῶς ἠῆχεσο, **ἀλήμεναι** ἀλῆναι, εἶλω, νὰ συσσωρευθῶσι, νὰ στιβαχθῶσι, **σεῖ' ἐπιδουομένους** (δέομαι) αἰσθανόμενοι τὴν ἀπουσίαν σου, **ἀεκήλιος** (ἀστ.)-ἐκκῆλος ἡσυχος) (ὁ μὴ ἐπιτρέπων ἡσυχίαν) δυσάρεστος.—**78-85** **ἄρ** ναί, **ἦδος** οὐ. ἠδονή, εὐχαρίστησις, **περὶ πάντων** ὑπὲρ πάντας, **δηῶ** Ο 708, **ἐμβalon** σὲ ἐξεβίασαν νὰ πέσης ἐπὶ τῆς κλίνης, διὰ τῆς βίας σὲ ἔρριψαν.—**86** **93** **αὔθι** αὐτόθι, **ἄλιος** (ἄλις) θάλασσιος, **νῦν δὲ** (ἄλλως ἔδοξε τοῖς θεοῖς) ἔγινες σύζυγος θνητοῦ, **καὶ σοὶ** ὅπως καὶ εἰς ἐμέ, **μυρίον** ἀτελεύτητον, **παίδος** ἀντικ. ἢ αἰτ., **ἀνωγεν** ἐπιτρέπει, **μειτέμμεναι** νὰ ὑπάρχω μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸν κόσμον, **πρῶτος** πρὸ παντὸς ἄλλου, **ἔλωρ** Ρ 667, **ἔλωρα** τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον καὶ τὴν σκύλευσιν.—

94-6 *ὠκύμορος* ταχυθάνατος, βραχύβιος, *οἶ*.. ὄπως ὀμιλεῖς, μὲ αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγεις.—97-100 *ἐπει οὐκ ἄρ*.. ἀφ' οὗ δὲν ἐπέ- πρωτο, ὡς βλέπω ἤδη, *δ μὲν* διασαφ. ἀσύνδ., *δεύετο* ἐχειριάσθη, ἐστερήθη, εἶχε τὴν ἀνάγκην τῶν βραχιόνων μου, *ἀλκίτηρ* (ἀλέξω) ὁ ἀποσοβῶν, *ἀρῆ* (τὸ ἀποτελεσμα τῆς κατάρας) ἢ συμφορὰ: ἵνα ἀποσοβῆσω τὴν συμφορὰν.—101-16, 126 *φάος* σωτηρία, *ἦμαι* κἀθημαι ἀργός, *ἄχθος* βάρος, φόρτωμα, *ἐτώσιος* (ἐτὸς μάτην) μάταιος, περιττός, ἀνωφελής, *ἐὼν* ἐνδ., *ἐν πολέμῳ* περιορίζει τὸ τοῖος· ἢ συνέχεια τοῦ *νῦν δὲ* (101) ἐν 114 δισκοπεῖσα ἐκ τῶν αἰτιολ. προτ. *ἐπελ*...101..., αἵτινες ὑπομιμνήσκουσαι τὰς ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ βαρείας ἀπολείας τῶν Ἀχ. προκαλοῦσι τὰ ἐν 104. καὶ τὴν κατάραν 107.: *ἐκ τε θ. ἐκ τ' ἀ.* ἐκ τοῦ κόσμου, *ἐφέηκε* γνωμ. ἐξερεθίζει, ἐξωθεῖ, *πολύφρονά περ* καὶ αὐτὸν τὸν πολὺ φρόνιμον, *χαλεπῆναι* νὰ γίνηται θυμώδης, δξύθυμος, *ὄς τε.. ὄς τε* τὸ ἀ. διασαφ. ὑπὸ τοῦ β', *ἀέξεται* ὀγκοῦται, φουσκώνει, λαμβάνει διαστάσεις, *καταλειβομένοιο* τὸ ὁποῖον καταβαίνει (κατολισθαίνει) ἐν τῷ λαίμῳ, *ὡς νῦν* ὄπως τώρα, ἐφαρμογὴ τοῦ γενικοῦ ἐπὶ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, *τὰ μὲν*..Π 60, *ἀχνύμενοί περ* ὅσονδῆποτε ἀλλογενὸν καὶ ἂν εἶναι τοῦτο δι' ἐμέ, *ἀνάγκη* κατ' ἀνάγκην πνίγοντες τὸ πάθος (διότι ἀνάγκη νὰ ἐλδικήσω τὸν Π.), *κιχάνω* κ. \**κίχημι* συναντῶ, *τελέσαι* (κῆρα) νὰ ἐπαγάγη, *ἔρυκε* δοκίμαζε, προσπάθει νὰ μὲ κρατήσης, *φιλέουσά περ* ὅσονδῆποτε καὶ ἂν τὸ θέλῃς.—127-37 *ἀργυρόπεζα* Π 222, *ἐτήτυμος* (ἀναδιπλ. ἔτυμος βέβαιος, εἰμί) ἀληθής, *κακὸν* ἀγεννές, ταπεινόν, *οὐ κακὸν* σὲ τιμᾶ, *μετὰ Τ.* ἔχονται εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τ., *ἀγάλλομαι* κ. *ἐπαγλαῖζομαι* καμκρώνω, *δηρὸν* (δῆν, diu) ἐπὶ πολὺ, *μῶλος* ἀ. πόνος, *νίσσομαι* (νέομαι) ἐπανερχομαι.—138-44 *πάλιν τράπετο* ἀπεχώρησεν, ἀπεμακρύνθη, *ὀψόμεναί τε καὶ ἀγορεύσατε*, *κλυτοτέχνης* ἐξακουστὸς τεχνίτης, \**παμφανάω* (*παμφαίνω*, *φαν·φαν*) ἀπαστρέπτω.

**65-147.** 67 *ῥήγνυτο* τιμῆς ἕνεκα διανοῖγον ὁδὸν εἰς τὰς θαλασσίας κυρίας του.—74-7 Α 408-10.—75 *εὔχεο* οὐδαμοῦ μνημονεύεται εὐχή τοῦ Ἀχ. εὐθὺ πρὸς τὸν Δία γενομένη, Π 236.—84 *δῶρα* γαμήλια Π 143.—85 *ἔμβalon* ὁ Ζεὺς γινώσκων ἐκ χρησιμοῦ ὅτι, ἐὰν ἢ Θ. ἐνυμφεύετο θεόν, τὸ ἐκ τοῦ γάμου τέκνον θὰ καθήρει τῆς ἀρχῆς τὸν Ὀλύμπιον, ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ νυμφευθῆ ἠθητόν.—92 *πρῶτος* διότι, ἐὰν ἐπανεῖλθη εἰς τὸν ἀγῶνα, πολλοὶ θὰ πέσωσιν ὑπὸ τὰς χεῖράς του.—101 *οὐ νέομαί γε* ὁ Ἀχ. γινώσκει ὅτι ἔχει διχθαδίας κῆρας I 410., P 407.—127 *ἀργυρόπεζα* αἱ ἡρώιδες ἐνησιμένιζον νὰ ἔχωσι μακρὸν ὄπισθεν τὸν πέπλον

(τανύπεπλοι, ἑλκεσίπεπλοι), ἔμπροσθεν δὲ βραχύν, ὥστε νὰ φαίνωνται οἱ λευκοὶ αὐτῶν πόδες, ἀφ' οὗ ἄλλως τὰ σανδάλια, τὰ ὁποῖα ἐφόρουν ἔξω τῆς οἰκίας, ἦσαν ἀπλῶς πέδιλα, συγκρατούμενα ἐπὶ τῶν ποδῶν δι' ἱμάντων.—141 γέρονθ' ἄλιον οὐδέποτε καλούμενον παρ' Ὀμ. Νηρέα· ἀπαντᾷ ὅμως ἢ λ. Νηρηίδες.—Διὰ τί ἡ Θ. ἐγναῦθα προσέροχεται πρὸς τὸν Ἀχ. μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἐν δὲ Α 357.. μόνῃ; διὰ τί ἐρωτᾷ περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὡς θεὰ γινώσκει; ποῖον συναίσθημα προτιανεύει ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀχ.; διὰ τί ἀναμιμνήσκειται τὴν προσβολὴν τοῦ Ἀγ.; διὰ τί ἀποτόμως διακόπτει τὸν λόγον διὰ τοῦ ἀλλὰ 112; ἡ Θ. ὑπισχνουμένη νὰ κομίση ὄπλα καὶ ἀναγνωρίζουσα τὰς ἠθικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ υἱοῦ πῶς παρίσταται; διὰ τί ὁ Ὀμ. ἐποίησε τὸν Ἀχ. παρέχοντα τὰ ἴδια ὄπλα εἰς τὸν Π.; τί ὠφελεῖ ἤδη ἡ ἀπώλεια τῶν ὄπλων;

148-50 *θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ* μετ' ἀπειρογράπτων κρουγῶν.—151-68 *Πάτροκλόν περ* τὸν Π., περὶ τοῦ ὁποῖου ἴσα ἴσα ἐπρόκειτο, *λαὸς οἱ πεζοί, εἴκελος* (ἔοικα) ὅμοιος, *ὀμοκλα(έ)ω* Ο 658, *ἐπιειμένοι* περιβεβλημένοι, ὀπλισμένοι μὲ τὴν ὀρητικὴν τῶν ἀνδρείων, *ἀποστιφελίζω* Π 703, *ἐμπυεδον* ἐπιμόνω, ἀδιακόπως, *μόθος* ἄ. ἀγών, *δίομαι* κ. *δεδίσκομαι* Π 246, *ἀγρηνλος* ἀγροδίαιτος, *αἴθων* ἀκάθεκτος ἢ πυρρόθυξ ἢ ἔχων φλογώδεις ὀφθαλμούς, *σῶμα* πτώμα (ζῶον, φονευθέντος ὑπὸ λέοντος· παρ' Ὀμ. ἢ λ. πάντοτε πτώμα), *κορυστής* ἔνοπλος πολεμιστής, *ἀρηνμαι* Π 88, *ἄσπετος* Π 157, *ποδήνεμος* ταχεῖα ὡς ἄνεμος, *θωρήσσεσθαι* ἵνα μεταβῇ εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, *πρὸ ἦκε* ἔστειλεν ἐκεῖ πέρα· ἢ ὑπόθ. τῆς ἀποδ. 151-2 ἐν 166, διότι ἡ παρεμβληθεῖσα πρὸς διασάφησιν προσθήκη 153.. προκαλεῖ τὴν διεξοδικὴν περιγραφὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἐ. κινδύνου, τοῦ ἀπειλήσαντος· τὸ πτώμα τοῦ Π., μεθ' ἧν ἐπανάλαμβάνεται καταφατικῶς 165 ἢ ἐν 151 διατυπωθεῖσα ἔννοια.—169-80 *ἐκπαγλος* (ἐκπλήσσω, ἐκπλαγλος) τρομερός, *φύλοπις* Π 208, *ἔσθηκε* ἔχει σγκροτηθῆ (παρ' ἡμῖν: στήνω πόλεμον.), *οἱ μὲν ἀνυνόμενοι, οἱ δὲ ἐπιθύουσιν* (ἰθύω), ὀρμῶσι κατ' εὐθειαν ἐμπρός, *ἠνεμόεις* ἀνεμόδαρτοι, ὑψηλός, *μέμονα* κ. *μέμαα* ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, *δειρῆ* λαίμωδ (πρβλ. *περιδέριον*), *ἄνα* πρῶθ. ἐπιρρηματικῶς, ἐπάνω! ἐγέρθητι!, *σέβας* ἐντροπή, φόβος (ἐπὶ τῇ σκέψει μήπως..), *μέληθηθρα* (μέλω ἀδω χορεύων, μέληθηθρα τὰ χοροπηδήματα τῶν κινῶν παιζόντων μετὰ τῆς λείας) παίγνιον, *λώβη* (ἔσσειται) αἴσχος.—181-6 *ποδάριης* Π 5, *κνυδρὸς* (κῦδος) ἐντιμος, *ὕψιζυγος* (ὁ ἔχων ὑψηλὰ τὸ ζυγόν, κάθισμα) ὑψίθρονος, *ἀμφινέμομαι* κατοικῶ γύρω, *ἀγάνυφος* κ. *νιφόεις* χιονοσκεπής.—187-95 *στεῦτο* (εἶχε στάσιν)

ὀπισθνεῖτο, ἔλλιπ. ὄ., *ἔντεα* τεύχεα, *τεῶ* τοῦ, τινός, *ἄλλον* ἕλξ. πρὸς τὸ *τέο* τοῦ, οὔ, ἀντὶ ἄλλον τινά, *ἔλπομαι* νομίζω, παρενθετ., *ὀμιλεῖ* γυρίζων μάχεται, *περὶ Π.* ὑπέρ.—196-201 *ὄ τοι* ὄτι τοι (σοί), *αὐτως* (αιολ. ἐκ τῆς αὐτός) οὕτως ὅπως εἶσαι, 201 βραχεῖα δὲ ἀναπνοὴ ἀπὸ τοῦ πολέμου εἶναι ἐν τούτοις ἀνακούφισις, ἀνακούφισις ἀπὸ τοῦ πολέμου ὁσονδήποτε βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι πάντοτε εἶναι ἀνακούφισις.—201-14 *αἰγίς* (ἀίσσω) ἡ ἀσπίς τοῦ Διός, ἣτις τινασσομένη τρέπει τὸν ἀντίπαλον εἰς φυγὴν, *δαίω* καίω (δαίς, δαλός), *καπνός* τῶν πυρσῶν 211, *ἀμφιμάχομαι* πολιορκῶ, προσβάλλω, *οἱ δὲ οἱ* κάτοικοι τῆς πόλεως τῆς νήσου, *κρίνονται* διεκδικουσι τὴν νίκην (ἀντιμετροῦνται) ἐν φορικτῇ μάχῃ, *πυρσοὶ* κ. *φρυκτοὶ* πυραὶ τηλεγραφικαί, *ἐπήτριμοι* (ἐπι-ἦτριον στήμων) ἐπάλληλοι, *αὐγῇ* ἢ φωταύγεια, *ὑπόσε γίγνεται ἀίσσουσα*, *περικτίονες* (κτικίζω) περιόικοι, *σέλας* ἢ λάμψις—215-21 *ὀπίξομαι* (ὀπις ἐπίβλεψις τῶν θεῶν) σέβομαι, *ἔφετμη* (ἐφήμη) παραγγελία, *ἀπάτερθε* χωριστά, καθ' ἑαυτήν, *ᾤρσεν* Ἀχιλλεύς, *κνδοιμός* ἄ. θόρυβος, ταραχή, σύγχυσις, *φωνῇ* (ὑποκ.) γίγνεται *ἀριζήλη* (δηλος) πασίδηλος, ἡχηρά, *περιπέλομαι* περικινῶ, *δηίων ὑπα* ἕξ αἰτίας τοῦ ὅτι περιεκύκλωσαν, *θυμορραίστης* Π 414 θανάσιμος, σπείρων τὸν θάνατον.—222-31 *άίω* ἀκούω, *ὄψ* θ. (vox) φωνή, *χάλκεον* κρατεράν, βροντώδη, *ὄρνω* ἐγείρω, συγκινῶ: πάντες ἠσθάνθησαν ἰσχυρὸν καρδιοκτύπημα, *τροπάω* θαμ. γυρίζω ὀπίσω, *ᾄσσομαι*, μέλ. ᾄφομαι, προβλέπω, προαισθάνομαι, *ἔκπληγεν* (φρένας) τὰ ἔχασαν, *δεινὸν* κτηρ., *γλανκῶπις* (γλαύσσω ὄψ) ἢ ἔχουσα ἀστραπηβόλους ὀφθαλμούς, *κνκάω* συνταράσσω, *κλειτός* (κλείω κλείζω) ἔνδοξος, *ᾄλοντο* ὑπὸ τῶν ἰδίων των ἀρμάτων κατεπλακώθησαν καὶ διὰ τῶν ἰδίων των δοράτων διετρυπήθησαν.—231-8 *ἀσπασίως* μετὰ χαρᾶς, μετ' ἀνακουφίσεως, *ὑπὲν βελέων* ἐκ τοῦ ἀγῶνος, *λέχεια* φέρετρον, *μύρομαι* P 438, *δεδαῖγμένον* τροπ. εἰς τὸ *κείμενον*.—239-42 *βοῶπις* ἢ μεγαλόφθαλμος, *ὁμοῖος* καταστρεπτικός.

**148-64.** 155 Κατὰ τὰ ἐν P 722 ὁ νεκρὸς ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ Μηριόνου καὶ Μενελάου πολὺ ὑψηλὰ ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῶν, ὀπισθεν δὲ αὐτῶν 746. οἱ δύο Αἴαντες ἀνεχαίτιζον τοὺς ἐπιτιθεμένους Τρ. Ἄλλ' ἐκ τῆς προκειμένης περιγραφῆς φαίνεται ὅτι τὸ πτώμα κεῖται κατὰ γῆς, οἱ δὲ Αἴαντες δὲν εἶναι ὀπισθεν αὐτοῦ, πρβλ. καὶ 156, 165, 176· πῶς τὰ πράγματα μετεβλήθησαν δὲν ἐμνημόνευσεν ὁ Ὅμ., ἐκτὸς ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι οἱ πόδες τοῦ ἀποκομιζομένου πτώματος ἐσύροντο κατὰ γῆς (πρβλ. *κίχρον* 153) καὶ ἐκ τούτων ἠδυνήθη κατὰ τινὰ τρόπον ὁ Ἔ. νὰ σύρη τὸ πτώμα πρὸς ἑαυ-

τόν.—**163-201.** **166** Ἴρις ἄγγελος τῶν θεῶν, προσερχομένη ἐνταῦθα ἀμεταμόρφωτος καὶ ὄρατή, ἀναγνωριζομένη εὐθὺς ὑπὸ τοῦ Ἄχ., χωρὶς οὗτος νὰ ἐκδηλώσῃ ἔκπληξιν διὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς. Οἱ θεοὶ ἐμφανίζονται εἰς ὅσους θέλουσι διττῶς ἢ α') περιβαλλόμενοι ἄλλοτριαν μορφήν, ἵνα μὴ ἀναγνωρισθῶσιν, ἢ β') ἐμφανιζόμενοι ἐν ὑπερανθρώπῳ μορφῇ εἰς μόνους ἐκείνους, οὓς ἀγαπῶσι.—**168 κρύβδα Διὸς** διότι οὗτος εὐνοῶν τοὺς Τρ. θὰ ἐπεθύμει ἴσως τὸ πτόμα νὰ περιέλθῃ εἰς αὐτούς.—**177 σκολόπεσσι** θὰ ἦσαν ἐμπεληγμένοι ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς Τροίας, ὡς εἶχον καὶ τὰ τεῖχη τῶν Φαιάκων. Οὕτω καὶ οἱ Φιλισταῖοι τὸ πτόμα τοῦ Σαοῦλ, ἀποκόψαντες τὴν κεφαλὴν, ἐνέπηξαν ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ μέχοι τοῦ 4. αἰῶνος π. χ. τὰ πτόματα τῶν πολεμίων ἐσύροντο περὶ τοὺς τάφους τῶν πεσόντων.—**192** Κατὰ τὸν Ὀμ. ὁ Ἄχ. ἦτο γιγαντώδης τὸ σῶμα ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὸ ὅτι ἡ πανοπλία αὐτοῦ εὐαρμοστεῖ εἰς τὸν Π., διότι τότε θὰ ἠδύνατο νὰ περιβληθῇ τὴν πανοπλίαν τοῦ Π.—**197 ἡμεῖς** ἐγὼ καὶ ἡ Ἥρα.—**202-38.** **204 αἰγίς** ταύτην φέρει καὶ ἡ Ἀθηναῖα φέρει χρυσοῦς χρουσοῦς, ἐμβάλλουσα διὰ τῆς τρομώδους αὐτῆς κινήσεως (ἀίσσειν) τρόμον εἰς τοὺς πολεμίους, προσώποπ. τοῦ θυελλώδους νέφους, οὗ τὰ χρουσωτὰ κράσπεδα πολλάκις χρουσίζουσιν ἐκ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου.—**205 νέφος χρύσειον** ἀντὶ κόρυθος, φωτοστέφανον ἀκτινωτόν, οἷον φέρουσι περὶ τὴν κεφαλὴν οἱ ἄγιοι τῆς χριστιαν. ἐκκλησίας.—**208 τηλόθεν** ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀποπτικὸν σημεῖον τοῦ παρατηρητοῦ.—**210 ἄστεος** ἐκ ἐκ τῶν τειχῶν καὶ πυργῶν.—**211 ἐπήτριμοι** οἱ ἀρχαῖοι μετέδιδον εἰδήσεις καὶ εἰς μεγίστας πολλάκις ἀποστάσεις διὰ τῶν *πυρσῶν* ἢ *φρυκτῶν* ἐὰν ἡ ἀπόστασις μεταξὺ *πομποῦ* καὶ *δέκτου* ἦτο μικρά, ἠδύνατο ἐπὶ ὑψηλοῦ σημείου περιόπτου γανάπτωνται πυρραὶ συχναὶ (*ἐπήτριμοι*), δι' ὧν μετεδίδοτο αὕτη ἢ ἐκείνη ἢ εἰδήσεις κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυρσῶν, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Θ. Κολοκοτρώνης κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐν Βαλτετσίῳ μάχης εἶχε διατάξει τοὺς ἐν τῇ Ἱεραῖ Μονῇ τῆς Ἐπάνω Χρέπας ἐπὶ τοῦ Μαινάλου ἕξωθεν τῆς Τριπόλεως τεταγμένους φρυκτωροὺς γανάψωσι 3 πυρὰς ἐπαλλήλους (ἢ καπνοῦς), ἐὰν οἱ Τοῦρκοι τῆς Τριπόλεως ὑπὸ τὸν Μουσταφάμπετην ἐπύρροντο κατὰ τοῦ στρατοπέδου τῶν Βερβαίνων, 2 πυρὰς, ἐὰν ἐπύρροντο κατὰ τοῦ ἐν Βαλτετσίῳ, καὶ 1, ἐὰν κατὰ τοῦ ἐν Πιάνῃ. Ἐὰν ὅμως αἱ ἀποστάσεις ἦσαν μεγάλαι, τότε διωργανοῦντο καὶ διάμεσοι μεταξὺ πομποῦ καὶ δέκτου σταθμοί, ἐπαγαλαμβάνοντες κατὰ διαδοχὴν διὰ πυρσῶν τὰ σημεῖα τοῦ πομποῦ, ἕως ἢ εἰδήσεις ἔφθανεν εἰς τὸν δέ-

κτην' οὕτως ὁ Ἄγαμέμνων διὰ πυρσῶν ἐπαλλήλων ἐπὶ τῆς Ἰδης, Λήμνου, Ἄθω, Εὐβοίας, Κιθαιρώνας καὶ Ἀραχναίου ὄρους μετέδωκεν εἰς τὰς Μυκήνας τὴν ἀγγελίαν τῆς πτώσεως τοῦ Ἰλίου διὰ τοιούτων φρυκτωριῶν, κατὰ διαδοχὴν πυρσευουσῶν, ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς τῆς Περείας νὰ λαμβάνῃ ἀνθημερὸν γνῶσιν τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ καινουργουμένων· Σιδώνιος δέ τις παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ὑπεσχέθη αὐτῷ νὰ ὑποβάλλῃ σχέδιον, δι' οὗ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ὁ βασιλεὺς θὰ εἶχεν εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν Ἰνδιῶν μέχρι Μακεδονίας· τοιαῦτα πλήρη καὶ τέλεια τηλεγραφικὰ δίκτυα εἶχον καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτε εἶχον τὴν ἡγεμονίαν ἐν Ἑλλάδι, ἐγκαθιδρυσαντες καθ' ὠρισμένας διευθύνσεις **φρυκτωρίας**, ὧν τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον οἱ **φρυκτωροὶ φρυκτώρια** (τύργοι, ἐφ' ὧν ἐκαίοντο οἱ φρυκτοί), κυκλικά οἰκοδομήματα, ᾠκοδομημένα ἐφ' ὑψηλοῦ, εὐρέθησαν πολλαχού τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὴ 30 ἐν Σίφνῳ, ὧν πολλὰ προμυκηναϊκὰ καὶ μυκηναϊκὰ.—**219 σάλπιγξ** καλοῦσα ἐν τῇ πόλει τοὺς πολίτας πρὸς ἄμυναν, γνωστὴ ἐφ' Ὀμήρου, ἄγνωστος ἐν τοῖς μυκην. χρόνοις.—**224 ὄσسونτο** τὰ ζῶα διὰ τῶν ὀξειῶν αἰσθήσεων αὐτῶν ἀντιλαμβάνονται τὸ μυστηριῶδες, τὸ ἀσύνηδες, τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι διὰ τῶν ἀμβλειῶν αὐτῶν αἰσθήσεων δὲν αἰσθάνονται· οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν πιστεύεται ὅτι κύνες καὶ ἄλλα ζῶα αἰσθάνονται τὴν παρουσίαν φασμάτων ἀοράτων εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅτι κύνες καὶ ὄρνιθες ἀντιλαμβάνονται τὸν σεισμόν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου ἢ χωρὶς οὗτος νάντιληφθῆ αὐτόν.—**230 καὶ τότε** ὡς καὶ ἄλλοτε πρότερον πολλάκις ἐν συνωπισμῷ καὶ ταραχῇ.—**231** Οὐδ' ἐνταῦθα μνημονεύονται οἱ ἥρωες οἱ ἀποκομίζοντες τὸ πτώμα τοῦ Π.—**233** Ποῦ εὗρον τὸ φέρετρον οἱ Ἀχ., ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀσπίς ἢ ἄλλο τι, ἡ μικρολογία δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Ὀμ.—**240 ἀέκοντα** διὰ τὸ πρόωρον τῆς δύσεως· τὴν πρόωρον δύσιν ἐπάγεται ἡ Ἥρα, ἵνα μετὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πτώματος δώσῃ ὄλως τέρμα εἰς τὸν μακρὸν ἀγῶνα (ἀρχίσαντα ἀπὸ τοῦ Λ) καὶ ἀνακουφίσῃ τοὺς Ἀχ. Τὸ ἀντίθετον θαῦμα ἔκαμε παρατείνας τὴν ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.—*Ἐν τῷ ἐσχάτῳ κινδύνῳ τοῦ πτώματος τί χρησιμοποιοιεῖ ὁ Ὀμ.; διὰ τί στέλλεται ἡ Ἰρις καὶ οὐχὶ ἡ Ἀθηναῖα ὑπὸ τῆς Ἥρας ὡς συνήθως; πῶς συμβιβάζει ἡ Ἰρις τὴν σύστασιν τῆς Θ. πρὸς τὴν τῆς Ἥρας; διὰ τί ἡ Ἀθ. ἐπιπροσωνύει τὴν φωνὴν τοῦ Ἀχ. καὶ καλύπτει διὰ τῆς αἰγίδος; διὰ τί ὁ Ἀχ. παρακολουθεῖ τὸ φέρετρον ἄφρωνος;*  
**243-8 ἵππους** ἐκ τοῦ ἕφ' ἄρμασιν, ἠγρόμην ἀφρ. τοῦ ἀγείρεσθαι, μέδομαι σκέπτομαι, φροντίζω, δόρπον δειπνον, ἀγορῆ Τρ. ἐσταῶτων ὀρθῶν (κτγρ.).—**249-53 πεπνυμένος** (πνέω) συν-



ετός, *πρόσω* τὰ παρελθόντα, *δίπσω* (τὰ παρόντα καὶ) τὰ μέλλοντα, *δρα π. κ. δ.* ἦτο μυαλωμένος, προνοητικός (*prudens-providens*), *ζος-α-ον*, *ἰοῦ-ῆς-οῦ*, *ἰῶ..*, εἷς, ὁ αὐτός, *ἐν φρονέων* συνετὰ σκεπτόμενος, μετὴν ὀρθοφροσύνης του, *ἀγοράομαι* λαμβάνω τὸν λόγον. — 254-65 *ἀμφι* καὶ τὰς δύο ἀπόψεις, τὰς ὑπὲρ καὶ κατὰ, ὅθεν *ἀμφι μάλα* μετὰ πολλῆς περισκέψεως, *ἐχίτεροι πολεμιζέμεν* ἦσαν εὐπολεμητότεροι, σὺκολώτερον ἦτο νὰ π., *ἰαύω* διανυκτερεύω, *ἀμφιέλισσα* ἀμφίκυρτος (κατὰ τὴν πρῶραν κ. πρῦμναν), *οἶος*. ὅπως εἶναι ἡ ψυχὴ ἐκείνου, ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ ἐκείνου εἶναι, *ὑπέρβιος* καθ' ὑπερβολὴν βίαιος, παράφορος, *δατέομαι* μοιράζομαι, *ἀμφοτέροι* κτγρ. ἀμφοτέρωθεν, *ἐν μέσῳ* ἐν τῷ μεταίχμιῳ : μοιράζονται μεταξύ των τὴν λύσσαν τοῦ Ἄρεως, ἐξ ἴσου μανιωδῶς ἐκατέρωθεν μάχονται. — 266-72 *ὦδε* τόδε, τὰ ἐν 270-1, *ἄμμες* αἰολ. ἡμεῖς, 272 εἶθε νὰ μὴ με ἀξιόση ὁ θεὸς νὰ ἀκούσω τοιοῦτόν τι. — 273-83 *κηδόμενοι περ* παρ' ὅλην τὴν λύπην ἡμῶν κατόπιν τῶν σημερινῶν ἐπιτυχιῶν, *ἔξομεν* . . θὰ χορτάσωμεν τὰς (στρατιωτικὰς) δυνάμεις ἡμῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ (τῷ τόπῳ τῆς ἀγορᾶς) τῆς πόλεως, *ἐξευγμέναι* συνηρμισσόμεναι (ὡς παρ' ἡμῖν *ζεύγω*) τὸ ἐν θυροφύλλον πρὸς τὸ ἄλλο (διὰ τοῦ μογλοῦ), *πρῶι* πρῶι, *ὑπήιοι* (ἠὼς) κτγρ. κατὰ τὰ ἐξημερώματα, *ἄλγιον* συγκρ. ἀλγεινότερον, *ἠλασκάζων* (ἀλάομαι) ἀσκόπως περιπλανώμενος, *ὑπὸ πτόλιν* ὑπὸ τὰ τείχη τῆς, *ἄω* χορταίνω : κατὰ κόρον περιφέρει ἄνω καὶ κάτω, *ἐριαύχην* καμαρωτός, γαῦρος, *ἀργός* ταχύς. — 284-96 *ὑπόδρα* (ὑποδέρομαι) με βλοσυρὸν βλέμμα, *οὐ μὲν* ἢ ἀντίθ. 297, *αὐτις ἰόντις* ὑποχωροῦντας, *ἔελμαι*, ἐάλην, εἴλω, *κεκόρησθε* κορένυσθαι, *μέροπες* (μέρ-ος, μοῖρα, mors) θνητοί, *δόμων* ἐκ τοῦ ἔξασπόλωλε, *Μηρονίη* Μαιονία, Λυδία, *πέρνημι* (περ-άω, πι-πρά-σκω) φέρω πέραν πρὸς πώλησιν : ἔρχονται πρὸς πώλησιν, ἔξάγονται, *δδύσομαι* (odium) μισῶ, *ἀγκυλομήτης* πανοῦργος, *νήπιε* ἀντι ἀποδόσεως ὁ λέγων ἐν τῷ πάθει ἐπιτιμᾷ τὸν προσφωνούμενον ἀνεμένομεν : σὺ φαίνεις τοιαῦτα νοήματα, *φαίνω* ἐκδηλῶ, *ἐν δήμῳ* ἐν ἀγορᾷ τοῦ δήμου. — 297-304 *κατὰ στρατὸν* ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, *ἐν τελέεσσι* κατὰ τάγματα (χωρὶς νὰ διαλύσητε τὰς τάξεις), *φυλακῆ* νυκτοφρουρά, *ἐγρήγορθε* προκμ. προκτ. τοῦ ἐγείρεσθαι μετὰ καταλ. -θε, οὐχί -τε, ἀγρυπνεῖτε, *ἐκαστος* τῶν φυλάκων, *ἀνιάζω* ἀνιῶμαι, *ὑπερφιάλως* (ὑπερφνῆς) καθ' ὑπερβολὴν, *κτέαρ-ατος* οὐ. κτήμα, *καταδημοβορέω* (δημοβόρος ὁ τρώγων τὰ δημόσια) κατατρώγω τὰ δημόσια, ἐν κοινῷ : ὅστις αἰσθάνεται ἑαυτὸν καθ' ὑπερβολὴν βεβαρημένον ἐκ τῶν κτημάτων του, ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῶν· ἐὰν δὲ διὰ τινὰ ἐκ τῶν Τρ. εἶναι πολὺ

ὄχληρά ἢ περιουσία του, ἴδου τὰ στρατεύματα . . . **βέλτερον** προτιμότερον, **ἐπαυρίσκω-μαι** καρποῦμαι, ἀπολαύω, **τῶν** (λαῶν) τινα.—**305-9** **εἰεὸν** (εἰμί) ὄντως, **αἴ κ' ἐθέλησι** ἐὰν εἶναι ἀποφασισμένος πρὸς μάχην, δὲν θὰ τὰ εὔρη πολὺ εὐχάριστα, θὰ δοκιμάσῃ ὀλίγας πικρίας, **δυσσηγῆς** κακόηχος, ἀπαίσιος, **ἦ-ἦ** πλ. ἐρ. ἐκ προτάσεως ἀποπειράς (καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ἄν. . .), **φεροίμην** εὐχὴν: ἢ ἄλλως θὰ ἠχόμην νὰ λάβω, **Ἐννάλιος** ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, **ξυνὸς** κοινός: ἀδιάφορος, ἄλλοτε εὐνοῶν τὸν ἓνα ἄλλοτε τὸν ἄλλον, ἄλλοπρόσαλλος, **καὶ τε** καὶ δὴ, **κατέκτα** γινώμ., **τὸν κτενέοντα** τὸν ἐλιπίζοντα ὄτι.—**310-4** **ἐπὶ κελαδῶ** θορυβωδῶς ἐπευφημῶ, ἐπικροτῶ, **ἐπαινῶ** ἐπευφημῶ, ἐπιδοκιμάζω, συμφωνῶ εἰς τοὺς λόγους, **κακὰ μητιάω** (κακὰ σκέπτομαι) κακὴν συμβουλίην δίδω.

**243-314.** **245** **ἐς ἀγορῆν** ἐν τῇ πεδιάδι, πρὸ τοῦ δειπνου, χωρὶς νὰ κληθῶσι διὰ κηρύκων.—**246** **εἰσταῖων** ἐπὶ ποδός, ἐν ᾧ συνήθως ἐκάθητο ἐν τῇ ἀγορᾷ.—**248** **δηρὸν** ἐπὶ 16 ἡμέρας.—**256** **ἀπὸ τείχεος** τοῦ Ἰλίου, ὅπου ἐν κινδύνῳ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ καταφύγωμεν.—**259** **χαίρεσκον** ἄνευ θαμ. σημ., διότι οἱ Τρ. μόνον κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα εἶχον καταναλισθῆ ἐν τῇ πεδιάδι.—**287** **ἐελέμενοι** ἐπὶ 10 ἔτη, καθ' ἃ ὁ Ἄγ. μετεῖχε τοῦ πολέμου.—**288** **πρὶν** ἐπὶ τῆς εἰρήνης.—**290** **ἐξαπόλωλε** πρὸς διατροφὴν καὶ μισθοδοσίαν τῶν ἐπιζούρων, πρὸς ἐξαγορὰν αἰχμαλώτων, διὰ τὴν ἔξω-θεν εἰσαγωγὴν τροφίμων ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν εἰσοδημάτων τῆς χώρας.—**291** **Μηονίη** πρὸς αὐτὴν οἱ Τρ. εἶχον ἐμπορικὴν ἐπικοινωνίαν. αἱ Μαιονίδες ἦσαν ἔμπειροί τῆς βαφῆς πορφύρας Δ 141.—**292** **ὠδύσατο** ἐξαπολύσας κατὰ τῆς πόλεως τὸν πόλεμον.—**293** **ἀγκυλομήτης** ὁ Κρόνος, διότι ἐπιβουλεύσας καθείλε τῆς ἀρχῆς τὸν πατέρα Οὐρανόν.—**309** **Ἐννάλιος** ὁ Ἄρης: εἶτα διακριθεὶς ἐγένετο ἰδία θεότης.—**Τὶ τὸ ἔκτακτον βλέπομεν ἐν τῇ συγκροτήσει τῆς ἀγορᾶς τῶν Τρ.;** διὰ τί ὁ Πολ., οὗ καὶ ἄλλοτε πρότερον ἐμνημόνευσεν ὁ Ὅμ., ἐνταῦθα μόνον χαρακτηρίζεται ὑπ' αὐτοῦ; τίνα σημεῖα τινίζει ὁ Πολ. καὶ τί σκοπίμως ἀποσιωπᾷ; τί πάσχει ὁ Ἐ. ἐν τῷ λόγῳ του καὶ τί ὑπαγορεύει εἰς αὐτὸν τὴν πρότασίν του; τίς ὁμίλησε φρονιμώτερον καὶ διὰ τί; διὰ τί οἱ Τρ. συντάσσονται πρὸς τὸν Ἐ.;

**314-23** **ἀδινὸς** γοερός, **ἐπὶ θέμενος** στήθεσφι, **πυκνὰ μάλα** συχνὰ πυκνά, **λις** ἄ., αἰτ. λῖν, (λέων) λέαινα, **ἠυγένειος** ἔχων καλὸν γένειον, **καλλιχαιτης**, **ὑπὸ ἀρπάσῃ** κρύφα, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς λ., **ελαφηβόλος** κυνηγός, **σκύμνος** ἄ. ὁ λεοντιδεύς, **ἕλη πυκινὴ** σύνδενδρον μέρος, λόχη, **ἐπῆλθε** διατρέχει, **ἄγκος** (ἀγκ-ών, ἀγκ-ύλος) χαράδρα, **μετ' ἱ. ἄ.** ἀκολουθοῦσα τὰ ἴχνη τοῦ κυνηγοῦ ἐν τῇ ἐρευνῇ

της, *ποθὲν* ἔκ τινων ἰχνῶν, *δριμύς* φαρμακερός.—**324-32** ὡ *πόποι* ἄχ. δυστυχία μου, *ἄλιος* μάταιος, *θαρούων* ὅτε προσεπάθουν νὰ παρηγορήσω, νὰ καθησυχάσω, *ἐν μεγάροισι* Πηλέως, *περικλυτὸν* κτγρ., *λαγχάνω* λαμβάνω, *αἷσα* (aequus) τὸ ἀνήκον μέρος, *ληϊς* λεία, *ἐρεῦθω* (ἐρυθρός) κοκκινίζω, βάπτω διὰ τοῦ αἵματος, *δομοίη*, ὁμοίος 242, ἢ φαρμακερά, ἢ μαύρη, *κατέχω* καλύπτω.—**333-42** *κτερίζω* (κίτρεα ὅτι δίδομεν ὡς κτῆμα εἰς τὸν νεκρὸν) κηδεύω, ἐνταφιάζω, *μεγάθυμος* ἀλαζών, ἐπηρμένος, *κορωνίδες* (κορώνη, cornus διὰ τὸ κυρτὸν ῥάμφος, κέρας) ἀγκρόκυρτοι, *αὐτως* ὅπως εἶσαι τώρα, ἄταφος, *βαθύκολλοι* διότι ζωννύμεναι ἀνέστυρον ἄνω τῆς ζώνης μέγα μέρος τοῦ πέπλου, ὅπερ κατόπιν ἀφιέμενον ἐσχημάτιζε βαθὺν κόλπον, *καμόμεσθα* μετὰ μόχθων ἀπεκτῆσαμεν, *βίη* ἢ ἀνδρεία, *πίων-ειρα-ον* (παχύς, εὐφορός) πλούσιος.—**343-55** *ἀμφὶ πυρὶ* ἐπὶ τοῦ περιφλεγομένου πυρός, *βρότος* ἄ. (μέλας, μολ-ύνω, μορ-ύσσω, μορ-, μβρο-, βρο-) αἱματώεις μαῦρον αἷμα, *τρίπους λοετροχός* λέβης τοῦ λουτροῦ μετὰ τρίποδος, *κήλεος* (κηF-άλεος, καF-, καύσω) καυστικός, *ἀμφέπω* περιβάλλω, *γαστρη* κοιλία, *ἦνοψ* Π 408, *λίπα*, ὄργ. τοῦ λίπος, ἀφθόνως, *ἐλαιον* μύρον, *ώτειλῆ* (οὐτάζω) τραῦμα, *ἄλειφαρ* οὐ. λίπος (ζῆφου), *ἐννέωρος* (ῶρος ἄ. ἔτος) ἐννέα ἐτῶν, παλαιός, *κάλυψαν* περιετύλιξαν, *ἐανός* ἄ. (ἐννυμι) (πέπλος) σινδῶν, \**λῖς*, *λιτί*, ἐπίθ. (λισ-σός, ὀ-λισ-θάνω) λείος, μαλακός (ἢ ἐανός ἐπίθ. λεπτός, λῖς οὐσ. λίνου ὑφασμα, σινδῶν λινῆ), *φᾶρος* οὐ. μέγα τεμάχιον λινοῦ ὑφάσματος σάβανον.

**314-33. 314** Ἀχαιοὶ οἱ Μυρμιδόνες.—**315** ἀνεστενάχοντο ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀχ., ὅπου τὸ πτόμα ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε κομισθῆ.—**318** ἠγγένειος τῆς θηλείας τὸ γένειον ὠραιότερον τοῦ ἄρρενος ἢ χαίτη.—**326** ἀπάξειν ὁ Ἀχ. ἔλεγε τότε ταῦτα, διότι ἡ Θ. δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνακοινώσει αὐτῷ τὰ τῆς μοίρας αὐτοῦ οὐδὲ ὑπαινιχθῆ τὸν θάνατον τοῦ Π. 10. Ὁ Μενότιος ἐπεσκέφθη ἔξ Ὀποῦντος τὸν Πηλέα κατὰ τὰς προπαρασκευὰς πρὸς στρατείαν τότε ὁ Ἀχ. διεβεβαίον τὸν πατέρα τοῦ φίλου ὅτι θὰ καταγάγῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς Ὀποῦντα ἀσφαλῆ καὶ ἄνευ κινδύνου ἐκδικήσεων καὶ ἂν ὑπάρχουσιν οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ ἐκδίκησιν, 10.—**333** ὑπὸ γαίαν ὅπου ἐφαντάζοντο τὸν ἄδην, ἐν ᾧ κατὰ τὴν Ὀδύσειαν οὗτος κεῖται πρὸς Ν ἢ ΝΔ πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ.—**335** τεύχεα τὴν ἀπειλὴν ταύτην κάμνει χωρὶς νὰ προσέξῃ ὅτι ταῦτα ἦσαν τὰ ἴδια ἑαυτοῦ ὅπλα.—**340** νύκτας τε καὶ ἡμέρας προηγοῦνται αἱ νύκτες, διότι ἡ ἡμέρα ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς νυκτὸς (δύσεως τοῦ

ἡλίου) ὁ πληθ. *νύκτας* καὶ διὰ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν νυκτῶν τοῦ θρήνου καὶ διὰ τὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς νυκτὸς εἰς 3 τμήματα, τὰς φυλακάς.—**342 πόλις** 23 τὸν ἀριθμὸν.—**353 φᾶρος** λ. αἰγυπτ. p(h)aar, δηλοῦσα εἰδὸς τι αἰγυπτ. λίνου καὶ λινοῦν ὕφασμα, δι' οὗ περιετυλίσσοντο τὰ πτώματα (μούμμια) παρ' Ὀμ. δηλοῖ καὶ ἔνδυμα λινοῦν εὐρὺ μακρὸν, φορούμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν εἴτε γυναικῶν (Κίρκης, Καλυψοῦς), περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον.—*Διὰ τί ἡ σκηνὴ τοῦ πένθους τοῦ Ἄχ. δὲν προειτάχθη τῆς ἀγορᾶς τῶν Τρ. ; ὁ Ἄχ. γνώσκων ἤδη καλῶς ὅτι θὰ ἀποθάνῃ ἐν Τροίᾳ διὰ τί λέγει ὅτι θὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς Φθίαν ἄνευ τοῦ Π. ; διὰ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ 333 . . καὶ διὰ τῆς ἀντιστοιχοῦ ἀποφάσεως τῶν Τρ. τί δημιουργεῖ ὁ Ὀμ. καὶ τί ἐπιτυγχάνει ;*

**369-81 ἄφθιτος** αἰώνιος, **ἄστεροίς** κεκοσμημένος δι' ἄστεροειδῶν κοσμημάτων, ἄστεροκόσμητος, **μεταπρεπής** διαπρέπων μεταξὺ τῶν οἰκῶν τῶν, **κυλλοποδίων** (κυλλὸς κ. θαιβὸς ὁ ἔχων τοὺς πόδας κεκαμμένους πρὸς τὰ ἔσω (παρ' ἡμῖν κουλλὸς ὁ ἔχων τὴν χεῖρα ἀνάπηρον), **βλαισὸς** ὁ πρὸς τὰ ἔσω) χολός, στραβοπόδης, **ἐλισσόμενον** στρεφογυρίζοντα, κτηρ. μτχ. εἰς τὸ εὖρε, **ιδρώοντα** τροπ. εἰς τὴν ἡγουμένην, ἐκ τούτου **σπεύδοντα** αἴτ. : ἐπειδὴ ἠργάζετο μετὰ σπουδῆς, βιαστικός, **πάντας** ἐν ὄλῳ, **περὶ τοίχον** γύρω εἰς τοὺς τοίχους, **εὐσταθῆς** στερεός, **ὑπὸ θῆκε**, **κύκλοι-α** τροχοί, **πυθμῆν** βᾶσις (πόδες ἢ ὑποστήριγμα), **πυθμένι ἐκάστω σφι** δις ἐπιμερ., ὄφρα **οἱ** (οἱ), **δυσαίαιο** εἰσέρχονται, **αὐτόματοι** αὐτοκίνητοι, **θεῖος ἄγων** (ἡ συνεδρία τῶν θεῶν) ἢ αἴθουσα τῶν θ., **τόσσον ἔχον τέλος** μέχρι τούτου τοῦ σημείου εἶχον τελειώσει, δηλ. ὅτα μόνον ἀκόμη., **δαιδάλεος** (δαιδάλλω ποικίλλω) πεποικιλμένος, **προσέκειτο** εἶχον προστεθῆ, προσκολληθῆ, **ἀρνύω** προσαρμόζω, προσκολλῶ, **κόπτω** λ. π. (κυπῶ) σφυρηλατῶ, **δεσμοὶ** ἤλοι, **ἐπονεῖτο** ἠσχολεῖτο, **πραπίδες** θ. (διάφραγμα) νοῦς, **ιδυῖαι** εἰδυῖαι : μετὰ τὰς σοφάς, τεχνικὰς του γνώσεις.—**382-7 προβλώσκω**, προέμολον : ἐξεληθοῦσα ἐκ τῆς οἰκίας, προχωρήσασα, **λιπαροκρήδεμνος** ἢ ἔχουσα λαμπρὰν (στιλπνὴν) καλύπτραν τῆς κεφαλῆς, **ἀμφιγυήεις** (γυῖα) ἀμφιδέξιος, **ὀπυῖω** ἔχω λάβει γυναῖκα, **ἐν τ' ἄρα.** καὶ εὐθὺς τῇ ἔθλιψε τὴν χεῖρα (ἐφύτρωσεν, ἐκόλλησε μέσα εἰς τὴν χεῖρα), **τανύπεπλος** μακρόπεπλος, **δῶ δῶμα**, **αἰδοίη τε φίλη τε** παράθ. τοῦ ὑποκ. τοῦ **ἰάνεις** : κυρία, θεὰ σεβαστή καί : ἐν τούτοις ἄλλοτε διόλου δὲν ἐσύχναζες ἐδῶ, **ἔπεο προτέρω** προχώρει μαζί μου, **πὰρ ξείνια** θείω φιλεύσω.—**388-92 θρηῆνυς** O 729, **κέκλετο** ἐκάλεσε, **ᾧδε** ὅπως εἶσαι ταύτην τὴν στιγμήν, ἀμέσως, **χαρίζω** O 399, **νῦ ἴσως.**—**393-**

407 ἢ ῥά νυ ἀλήθεια λοιπόν, ἔνδον ἔστι, δεινὴ ἀξιότιμος, ἄλγος ἀφίκετο μὲ εὖρον βάσανα, *ἰότης* θέλῃσι, ἐπιθυμία, *κυνῶπις* (ἢ ἔχουσα βλέμμα κυνός) ἀναιδής, *ἐθέλησεν* ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, *ἀψόρροος* (ἄψ-ῥέω) περιρρέων τὴν γῆν καὶ πάλιν ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἀφετηρίαν του (ὡς ποταμός), παλινδρομός, *χαλκεύω* κατασκευάζω (ἐκ χαλκοῦ), *εἰνάετες* ἐπὶ 9 ἔτη, *δαίδαλον* τεχνούργημα, *πόρπη* (πέρω) περόνη, *ἐλικες* θ. ψέλλια (ἢ ἐνώτια), *γναμπτός* (γνάμπτω κάμπτω) καμπύλος, περιφερής, *κάλυξ* θ. ἐνώτιον (ἐκ τοῦ καλικοειδοῦς κοσμήματος), *δρομοὶ* περιδέραια, *σπέος* σπήλαιον, *μορμύρω* λ. π. ῥοχθῶ, *ἄσπετος* ἀχανής, ἀτέρμων, *εἶδεε-ἴσαν* τοῦ εἶδέ-ναι, *ζωάγρια* ἀμοιβή διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς, *πάντα* ἐντελῶς, καθ' ὅλοκληρίαν.—408-9 *ῥφρα κε* ἔως ἄν' ἀνεμένομεν: *ἐγὼ δέ*.—410-7 *πέλωρ* οὐ. τέρα; ὑπερφυσικόν, ἀλλόκοτον προῦγμα, *αἴητον* ἐπιθ. (ἄημι) ἀσθμαῖνον, *ἀκμόθεται* τὸ ξύλον, ὅπου ἐμπήγεται ὁ ἄκμων, *ἀραιὸς* ἰσχνός, ἀδύνατος, *ῥώομαι* κινουμαι ταχέως, σπεύδω, *λάραγξ* θ. θήκη, *ἀπ-ομόργνυμι* σπογγίζω, *ἀμφὶ πρόσωπα* καὶ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ προσώπου, *λαχνηεὶς* λάσιος, τριχωτός, μαλλιαρός, *θύραζε* πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ ἐργαστηρίου, ἔξω.—417 21 *χρῦσειαι* ἐκ χρυσοῦ κατασκευασμένα, *ὕπὸ κ.* *ὑπαιθα* κάτωθεν εἰς τὰ πλάγια, *ἀνακτι* χαρ. πρὸς ὑποστήριξιν (τῶν βραχιόνων) τοῦ κυρίου, *ἐικνῦται* ἐνδ., *σθένος* ζωτικὴ δύναμις, *ἴσαοιν* ἔχουσι διδαχθῆ (τεχνικὰ) ἔργα, *ποιπνύω* (πνέω ἀναδιπλ.) ἀσθμαῖνω: ἔξετέλουν τὴν κουραστικὴν ὑπηρεσίαν.—421-7 *ἔρρων* ἐπιπόνως βαδίζων, συρόμενος, *φρονέεις* ἔχεις εἰς τὸν νοῦν σου, θέλεις, *εἰ τετελεσμένον ἐστίν* ἂν ἢ πείρα ἔχει διδάξει ὅτι τοιοῦτόν τι ἔχει ἤδη πραγματοποιηθῆ, ἂν εἶναι πραγματοποιήσιμον.—428-35 *ἄρα* ἢ ἐρώτ. παρίσταται ὡς φυσ. ἀκολουθία τῶν γνωστῶν ὄρων, ὑφ' οὓς διατελεῖ ἡ θεά: λοιπὸν ὑπέφερον ὄντως μέχρι τοῦδε, *ῥσαι θεαὶ* ἀντὶ γεν. διαιρ., *κῆδεα* λ. θλιβεράς πικρίας, *ἐκ πασέων* ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας, *ἐκ.* *ἀλλάων* ἐμὲ μόνην κατ' ἐξαίρεσιν ἐξ ὅλων, *δαμάζω* ὑπανδρεύω, *ἀνδρὶ* θνητῷ, *ἔτλην* ἠνέχθη, *ὃ μὲν δὴ* παρενθ. ἀντὶ: ἀνέρος, ὃς ἤδη κῆται..., διότι ἢ ἀντίθ.: *ἐκ μὲν μ'...* δάμασσεν, ἄλλα δέ μοι νῦν (*Ζεὺς ἄλγεα δῶκεν*), *ἀρημένος* (ἀράω βλάπτω) βεβαρημένος, βασιτισμένος, ἐκ τούτου *γῆρα*.—435-41 437-43=56-62.—442-5 *ἔξελον* ἔξεχώρισαν.—446-56 *ἀχέων* θλιβόμενος, *τῆς αἴτ.*, *φθίω* ἀντὶ *φθίνω* ἢ *φθινύθω* κατατήκω, εἰλέω κ. εἰλω συνωθῶ, πιέζω, *θύραζε* ἔξω τοῦ στρατοπέδου, *ὀνομάζω* ὑπισχοῦμαι ὀνομασί, ἀπαριθμῶ, *ἀναίνομαι* ἀρνοῦμαι (αὐτὸς ἀμῦναι), *ἐνθ' ἔπειτα* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τότε, *περὶ ἔσσειν* ἐπέτρειπε νὰ περιβληθῆ, *πᾶν ἡμαρ*

καθ' ὅλον τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς ἡμέρας.—**457-61** *υἱ'* υἱί, υἱῶ, *τρυφάλεια* Π 795, *ἀραρυῖαι* συνδεδεμένοι, συνηροσμένοι, *ἐπισφύρια* Π 132.—**462-7** *μή τοι μελότων* μὴ ἔχῃς ἔννοιαν δι' αὐτά, μένε ἐντελῶς ἡσυχος, *αἶ γὰρ* εἶθε, ἢ εὐκτ. *δυναίμην* εὐχὴν ἀπραγματ., *νόσφιν* μακρὰν (ἀπὸ τοῦ θανάτου), ἀσφαλῶς, *ᾧδε-ᾧς* 466 ἔχω ἀκράδαντον τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ ὄπλα θὰ εἶναι εὐθὺς εἰς τὴν διάθεσίν του· εἶθε νὰ εἶχον ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ τὴν δύναμιν νὰπαλλάξω τὸν υἱόν σου τοῦ θανάτου, *οἶα* τοιαῦτα ὥστε πᾶς τις, *ἀνθρώπων π.* ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ἀνθρώπων.

**369-467.** **369** *δόμον* ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὅπου ἕκαστος τῶν θεῶν εἶχεν ἴδιον οἶκον· ἐκεῖ φθάνει περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, 239. —**370** *ἀστερόεντα* ἴσως ἐνταῦθα νοοῦνται καὶ οἱ ἀστέρες τῶν φατνωμάτων τῆς ὁροφῆς.—**371** *χάλκεον* ἴσως καὶ τὸν ὅλον οἶκον ὁ ποιητὴς ἐφαντάζετο χαλκοῦν, ἴσως καὶ ἐπενδεδυμένον διὰ χαλκῶν πλακῶν, ὡς ὁ ναὸς τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἐν Σπάρτῃ, ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος ἐπεστρωμένος διὰ χρυσοῦ ἐπιστρώματος κᾶ.—**373** *τρίποδες* προσωρισμένοι διὰ τὸ μέγαρον τοῦ Ἥφ. ἢ κόσμου μόνον χάριν ἢ καὶ ἵνα ἐπιθέτωσιν ἐπ' αὐτῶν ἀντικείμενα, τρίποδες τράπεζαι, οἶαι καὶ σήμερον κοσμοῦσι τὰς αἰθούσας· συνηθέστεραι διὰ τοῦ χρόνου ἀπέβησαν αἱ τετράποδες, αἱ *τράπεζαι*. Οὗτοι, ὡς καὶ οἱ σημερινοὶ θρόνοι, ἀνάκλιτρα κ. ἄ., ἦσαν ὑπόκλυτοι, δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός, ὅπου αἱ συνεδρίαί τῶν θεῶν. Τὸ ὑποθέτειν τροχοὺς ὑπὸ τὰ σκεύη ἦτο ἀρχαία φοινικικὴ συνήθεια· ἐν Μυκῆναις εὐρέθησαν μικρὰ *χαλκᾶ ἄρματα* ὑπόκλυτα, ἴσως ἀναθήματα.—**376** *αὐτόματοι* τὰ ἠφαιστότενκτα ταῦτα τεχνουργήματα ἐκέκτηντο ἰδίαν κίνησιν καὶ νοῦν· διότι διὰ τῶν ἰδίων των ποδῶν μετέβαινον εἰς τὰ δεῖπνα τῶν θεῶν καὶ πάλιν ἐκεῖθεν ἐπέστρεφον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἥφ. ἐντεῦθεν τὰ ἐρείσματα αὐτῶν ὀνομάσθησαν πόδες (πρβλ. *τράπεζα*, *τρίπους*) καὶ ἐλάμβανον πολλάκις, ὡς καὶ σήμερον, τὸ σχῆμα ποδῶν ζῶων· αὐτοκίνητοι ἦσαν καὶ αἱ χρυσαὶ νεάνιδες καὶ αἱ φῦσαι· καὶ αἱ νῆες τῶν Φαιάκων εἶχον τὴν δύναμιν νὰ εἶναι αὐτοκίνητοι καὶ τοῦ Δαιδάλου αἱ εἰκόνες ἐκνοοῦντο οἰκεία βουλήσει· καὶ αἱ καταλ. εἰς *-τήρ* καὶ *-εύς*, συνήθεις ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνεργοῦντα δηλοῦσαι, μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ γλῶσσα ἀπένεμεν εἰς αὐτὰ αἰσθησίν τινα καὶ νοῦν. Βεβαίως ἢ κραυγὴ τοῦ θαυμασμοῦ, ἢ αὐτομάτως ἀναδυομένη ἐκ τῆς ψυχῆς· ἐπὶ τῇ θεᾷ τοιούτων τεχνουργημάτων, εἶναι ἱκανὴ νὰ πλέξῃ καὶ μῦθον καὶ μεγαλοποιεῖ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ εἰκάσωμεν καὶ ἐκ τῶν θρυλουμένων

πτερῶν τοῦ Δαιδάλου καὶ τοῦ Ἰκάρου, ἐκ τῆς ἀνυψώσεως μεγίστου βάρους λίθων, ὡς τοῦ ὑπερθύρου τοῦ Ἀτρείως, Α σ. 51 ἐν ὑποσ., καὶ ἔξ ἄλλων τινῶν τεκμηρίων, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ μηχανικὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους εἶχεν ἐπιζήλωσ· προαχθῆ.—**382 Χάρις** προσωποποιία τῆς χάριτος· ἐπειδὴ θαυμάζομεν αὐτὴν ἐν συνδυσμῶ πρὸς τὰ καλλιτεχνήματα, προσφυῶς ἐδόθη ὡς σύζυγος τοῦ καλλιτέχνου Ἥφ., ἐν ᾧ ἐν Ὀδυσσεΐα σύζυγος αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἀφροδίτη· κατ' ἀμφοτέρα ἐδόθη τὸ κάλλιστον, ἡ χάρις, ὡς σύντροφος τῆς τέχνης. **λιπαροκρηδεμνος** διότι τὸ κρηδεμνον, τὸ ὁποῖον ἐφόρουσιν αἱ γυναῖκες ἐξερχόμεναι δημοσίᾳ, ἦτο λινοῦν.—**386 οὐ τι θαμίξεις** ἡ Θ. ὡς μὴ θαμίξουσα εἰς τὸν Ὀλυμπον δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῆ οὐδὲ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἥφ.—**387 προτέρω** εἰς τὰ ἔνδον τοῦ οἴκου, ἐντὸς τοῦ μεγάρου.—**389 Ὁ θρόνος** εἶχεν ἐρείσματα τῶν νότων καὶ χειρῶν.—**390 θρηῆνυς** συμφυῆς μετὰ τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ δυνάμενος νὰ λυθῆ.—**392 χατίζει** ἡ Θ. οὐδὲν εἶχεν ἀνακοινώσει περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφίξεως, ἀλλ' ἡ Χ. ἐκ τῆς ἀπροσδοκίτου ἐπισκέψεως εἰκάξει ὅτι ἡ Θ. χρειάζεται τὸν Ἥφ.—**395 τῆλε πεσόντα** ἡ Ἥρα κατεκρήμνισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αἰσχυνομένη διὰ τὴν δυσμορφίαν τοῦ ἄλλην διήγησιν περὶ ὁμοίας πτώσεως ἐν Α 590.—**397 κρύψαι** ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τῶν ἀθανάτων.—**398 Εὐρυνόμη** θαλασσία θεότης, ἴσως προσωποποιία τῆς ἠοῦς τῆς γεννωμένης ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ.—**400 χάλκενον** ὁ Ἥφ. εὐθύς ἄμα γεννηθεὶς ἀσκεῖ τὴν τέχνην ὡς ὁ Ἀπόλλων τοξεύει, ὁ Ἑρμῆς κλέπτει· εἰς τί θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ δαίδαλα τοῦ Ἥφ. εἶναι μικρολογία διὰ τὸν ποιητὴν· ἐνδιαφέρει αὐτὸν ἡ δῆλωσις τῶν λόγων τῆς ὑποχρεώσεως.—**401 ὄρμους** ἐκ χανδρῶν χρυσοῦ ἢ ἠλέκτρον.—**407 καλλιπλόκαμος** ἔφ' Ὀμ. ἡ κόμη διηυθετεῖτο εἰς πλοκάμους, ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις εἰς βοστρύχους.—**410 ἀνέστη** ἀπὸ τοῦ ἀκροθέτου, ἔφ' οὐ ἐκάθητο.—**411 κνήμαι ἀραιαί** ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐργάζονται ἐπιπόνους ἐργασίας καθήμενοι, τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ σώματος ἔχει ὑπερτροφίαν, ἐν ᾧ οἱ πόδες ὡς καθήμενοι ἀδρανεῖς εἶναι ἰσχνοί.—**416 παχὺ** πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ μεγάλου βάρους τοῦ σώματος τοῦ Ἥφ.—**419** Τοῦ αὐτοῦ θεοῦ ἔργα ἦσαν κύνες χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ, ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω ἤματα πάντα, ἐκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου τοῦ Ἀλκίνου, φυλάσσοντες τὸν οἶκον αὐτοῦ (πρβλ. τοὺς λέοντας τῆς πύλης τῶν Μυκηνῶν).—**420 σθένος** συνυπονοεῖ καὶ δύναμιν θελήσεως.—**447 θύραζε** διὰ τῆς πύλης τοῦ τείχους εἰς τὸ πεδίον· διότι διενυκτέρευον ἐν τῇ πεδιάδι.—**448 γέροντες** ὁ Ὀδ. καὶ Αἴας συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Φοίνικος.

—451 Ἡ.Θ. οὐχὶ ἀληθῶς συνδέει τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π. πρὸς τὴν πρεσβείαν.—453 *περὶ Σκ. π.* καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, Γ' 145.—456 *κῦδος* διότι ἔδωκε τὴν πανοπλίαν.—*Διὰ τῆς Ὀλυμπίας σκηρῆς* μετὰ τοὺς ἀγῶνας τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὀμ.; διὰ τί εὐθὺς μόλις εἰσῆλθεν ἡ Θ. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἡφ. περιγράψει ὁ Ὀμ. τὰ θαυμάσια ἔργα αὐτοῦ; πῶς φέρονται οἱ οἰκοδεσπόται πρὸς τὴν Θ. καὶ τί κερδαίνομεν ἐντεῦθεν; διὰ τί ἡ Θ. δὲν ἐδήλωσεν εὐθὺς τὸν λόγον τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὴν Χ.; διὰ τί ἡ βαρυνπενθῆς Θ. λέγει τόσον πολλά; τί συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἔχη τὴν δύναμιν ταύτην; διὰ τί μεταβάλλει ὀλίγον τὰ πράγματα;

468-77 *χῶανος* ἁ. (χῶνος) ὁ σωλὴν τῆς φύσεως, ὁ χῶνος, ἐν χ. ὄργ. (ἢ: ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἐτήκοντο τὰ μέταλλα καὶ ἐκεῖθεν ἐχύνοντο εἰς τὰς μήτρας, σήμερον *χωνί*), *ἐξαίτημι* ἐξαπολύω, *ἀντιμή* πνοή, φύσημα, *παντοίην* ποικίλων βαθμῶν καὶ ἐντάσεως, *εὐπρηστος* (πρήθω φρσῶ) καλῶς ἐκτινασσομένη, ἰσχυρά, σφοδρά, *παρέμμεναι* (ἀντιμήν) νὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς διαταγὰς του, *σπεύδοντι* ὁσάκις (ἐὰν) ἐβιάζετο, ἠργάζετο συντόμως, *ἄνω* τελειῶνω, *ὅπως* . . κατ' ἀναλογίαν ἀνεμένομεν: *μὴ σπεύδοντι παύεσθαι* ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ὀμ. θέλει νὰ δηλώσῃ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς ἐντάσεως τοῦ φυσήματος (*παντοίην*), γενικεύει τὴν ἔννοιαν: ὅπως ἐκάστοτε θὰ ἐπεθύμει ὁ Ἡφ. καὶ ὅπως θὰ ἐτελείωνε (ἐπροχώρει) τὸ ἔργον, κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐπιθυμίαν τοῦ Ἡφ. καὶ συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον, *ἀτειρῆς* σκληρός, *τιμήεις-ῆς* βαρύτεμος, *γέντο* (ἀγν. ᾧ. μόνον ὁ τύπος οὗτος) ἔλαβε, *ῥαισιτῆρ* θ. (*ῥαίω* συντρίβω κτυπῶν) σφῦρα.—478-82 *στιβαρός* βαρῆς, *πάντισσε δαιδάλλων* πρὸς ὅλα τὰ μέρη τεχνικῶς ἐπεξεργαζόμενος, *ἄντυξ* θ. περιφέρεια τῆς ἀσπίδος συνέχουσα τὰς πτυχάς, *τριπλαξ* (τριπλεκτος) τριπλοῦς, *ἐκ* (σάκεος) ἐξῆπτεν, *τελαμῶν* τὸ λωρίον ἐξαρτήσεως ἀσπίδος καὶ ξίφους, *αὐτοῦ* ὄριστ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν αὐτῆς τῆς ἀσπίδος (τοῦ κυρίου σώματος) ἀπὸ τῶν συμπληρωμάτων, ἄντυγος καὶ τελαμῶνος, *πύχες* πτυχαί, ἐλάσματα, *ἐν αὐτῷ* ἐπὶ τῆς ἔξωτερο. ἐπιφανείας ἐντὸς τοῦ κύκλου.—483-9 *ἐν μὲν*..ἐντὸς μὲν τῆς πρώτης ζώνης κατεσκευάσαε, *σ. πλήθουσαν* τὴν πανσέληνον, *τείρεα* οὐ. (*τεῖρος*, *τέρ-ας*, ἁ-στήρ, *στερ-οπή*, *stel-la*) οἱ (γνωστοὶ) ἀστερισμοί, *τὰ ἐστεφάνωται* διὰ τῶν ὁποίων ἔχει καλυφθῆ (κοσμηθῆ) ὀλόγηρα ὁ οὐρανός, *Πλειάδες* ἢ Πούλεια, *σθένος* Ὡ. ὁ σθεναρός Ὡ., *ἐπίκλῃσιν κ.* παρονομάζουσι, *στρέφεται* περιστρέφεται, *αὔθι* αὐτόθι, ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, *περὶ τὸν οὐράνιον πόλον*, *χωρὶς* νὰ κατέρχηται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, *δοκεύει* προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως



παρατηρεῖ, οἷη ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, ἄμυρορος ἀμέτοχος: δὲν δύνει.—490-6 ἐν δὲ. ἐντὸς δὲ τῆς β'. ζώνης, μέροπες Σ 288, ἐν τῇ μὲν ἢ ἀντίθ. 509, εἰλαπίνας θ. γαμήλιον συμπόσιον, θάλαμος ἴδιον οἶκημα, ἐν ᾧ κατοικοῦν οἱ ἔφηβοι νέοι ἢ νεάνιδες, δαΐδων ὑπο λ. ὑπὸ τὸ φῶς καιομένων δάδων, ἡγίνεον ἦγον (εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ), ὑμέναιος γαμήλιον ἄσμα: ζωηρά δὲ γαμήλια ἄσματα εἶχον ἀνάψει, ἀντήχουν, κοῦροι εὐγενεῖς νέοι, ἐδίνεον ἐστροβιλιζόντο, βοὴν ἔχον ἦχουν, ἔλαιζον, θαύμαζον μετὰ θαυμασμοῦ παρετήρουν.—497-501 λαοὶ οἱ πολῖται, ἀγορῆ ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὅπου καὶ τὰ δικαστήρια, ποιῆ (τίνω) ἀποζημίωσις, ἀποφθίμενος ἀποθανών, φονευθεῖς, ὁ μὲν ὁ μὲν φονεύς, εὔχετο διέβεβαίου ἐπισήμως, πάντα. ὅτι εἶχεν ἐξοφλήσει τελείως (μέχρι ὀβολοῦ) τὴν συμπεφωνημένην ἀποζημίωσιν, πιφάσκων. διασαφῶν τοῦτο, δίδων περὶ τούτου ἐξηγήσεις, ἀποδείξεις, ἔμαι Π 382, ἴστωρ (οἶδα) γνώστης τῶν νόμων καὶ τοῦ δικαίου, κριτῆς διαιτητῆς, πεῖραρ (πέρας) ἐλέσθαι νὰ λάβωσι μίαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν πρὸ διαιτητοῦ.—502-8 ἐπηπύω (ἡπύω φωνάζω) ἐπικροτῶ, ἐπευφημῶ, ἀμφίς (χωριστὰ) ἀρωγοὶ ἄλλοι μὲν συνηγοροῦντες ὑπὲρ τοῦ ἐνός . . . , ἐρήτουν προσεπάθουν νὰ συγκρατήσωσι τὸν λαὸν τηροῦντες τὴν τάξιν, ἦατο ἐκάθηντο, συνεδρίαζον, ξεστός πελεκητός, ἰερὸς καθηγιασμένος, σκήπτρα κηρύκων, ἡερόφωνος (ἄειρων φ.) βροντόφωνος, ὀξύφωνος, τοῖσι μετὰ τούτων (τῶν σκήπτρων) ἠγείροντο, δικάζον ἀπεφαίνοντο γνώμην, ἀμοιβηδὶς κατὰ σειράν, κεῖτο εἶχον κατατεθῆ ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἐν μέσσοισι ἐν μέσῳ τῶν γερόντων, δόμεν ὑποκ. τοὺς γέροντας μετὰ τοῦ ἴστορος: ἵνα δοθῶσιν εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν διαδίκων, ἰθύνητα ὑπὸθ. τοῦ ἰθὺς εὐθύς, εἴποι ἠθέλε διεξαγάγει (διαχειρισθῆ) τὴν ὑπόθεσιν του δικαιοτάτα, μετὰ τοῖσι ἐνώπιον τῶν γερόντων.—509-12 ἀμφὶ τὴν ἑτέραν πόλιν, ἦατο ἐπολιόρχουν, λαῶν πολεμιστῶν, δίχα. αἱ προθέσεις δὲ αὐτῶν ἦσαν διτταί, ἔτεινον εἰς δύο ἐνδεχόμενα: ὅθεν ἢ φρ. δὲν σημ. διαφωνίαν διαπέρθω ἐκπορθῶ, βία κυριεύω, δατέομαι κ. δαλομαι μοιράζω (κρεοδαίτης, γῆς ἀναδασμός), ἀνδίχα (ἀνά-δίχα) εἰς δύο μέρη, πάντα τὰ κινητὰ, ἐπήρατος (εἰράω) θελκτικός, περιμάχτος.—513-9 οὐπω κατ' οὐδένα τρόπον (οὐπως, πρβλ. οὐτω(ς), ἢ: οὐπω, πρὶν ἐπιχειρήσωσι τὴν ἔξοδον καὶ πορισθῶσι ζωοτροφίας), ὑπεθωρήσονται μυστικὰ ὠπλίζοντο, λόχῳ τοῦ σκοποῦ: πρὸς ἐνέδραν, νήπια οἱ πρωθῆβαι οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἀκμῇ τῆς ἡβῆς, ἔφηβοι ἀπειροπόλεμοι, ἐφεσταότες κατὰ-σύνεσιν μετὰ τὸ νήπια τέκνα παῖδες, μετὰ δὲ μετὰξὺ αὐτῶν δέ, οἱ δὲ οἱ ἄνδρες.

ἔσθην γ'. δυν. ὑποστ. ἔννεσθαι, εἶμα (ἔννεμαι) ἔνδυμα, ἀρίζηλος  
 Σ 219 πασιδίηλος, περιβλεπτός, ἐκ τούτου σὺν τεύχεσιν ἐν τῇ  
 πανοπλίᾳ τῶν, ἀμφίς ὀλόγυρα, ὑπ' ἑκάστων αὐτῶν ἦσαν, ὀλείζο-  
 νες, συγκρ. τοῦ ὀλίγος, βραχύτεροι τὸ ἀνάστημα, χαμηλότεροι.—  
 520-4 εἶκε ἀπρός., ἄττ. παρῆκε, εἶκω, ἐνεχώρει, ἦτο δυνατόν,  
 ἐπέτρεπεν ἢ θέσις, λοχάω ἐνεδρεύω, ἐν ποταμῶ ἐν ξηρῶ τμήματι  
 τῆς κοίτης, ἀρδμὸς (ἄρδω ποτίζω) ποτίστρα, βοτὸν (βόσχω) βό-  
 σκημα, κτήνος, ἐλύω (νοί-νο) καλύπτω, τοῖσι χαρ., ἀπάνευθε  
 λαῶν χωριστά, μακρὰν τῶν πολεμιστῶν, δέγμενοι, ἐνεστ. τοῦ δέχε-  
 σθαι, ἀναμένοντες, μῆλα-βοῦς τῶν πολιορκούντων, ἔλιξ 1 καμπυ-  
 λόκερος.—525-9 οἱ δὲ οἱ πολιορκηταί, τὰ κτήνη αὐτῶν, προγέ-  
 νοντο ἐνεφανίσθησαν ἐμπρός, οἱ μὲν οἱ ἐνεδρεύοντες, προῖδόντες  
 ἰδόντες ἕξ ἀποστάσεως, τάμνοντι' ἀμφὶ ἀπεχώριζον (ἐκοπτον) ἀπ'  
 ἑδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, πῶν-εὸς οὐ. ποιμνιον, ἀργεννὸς κ. ἀργὸς λευκός,  
 ἐπὶ 529 προσέτι, μηλοβοτήρης νομῆς γενίκως.—530-4 οἱ δὲ οἱ  
 πολιορκοῦντες, ὡς οὖν εὐθύς μόλις, κέλαδος θόρυβος, ἐκ τούτου  
 παρὰ βοῦσι, εἶρη (εἶρηκα) ἀγορά, ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὁ πληθ. διὰ  
 τὸ πολυμερὲς: ἐμπροσθεν κατὰ μῆκος τοῦ τόπου τῆς ἀγορᾶς, ἵπποι  
 ἄριστα, ἀερίπους (ἀείρων π.) ὁ αἴρων ὑψηλὰ τοὺς π., ὁ ἐλαφρῶς  
 τρέχων ἵππος ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν εἰλίποδα βῶν, μετεκίαθον ἔτρε-  
 χον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, στησάμενοι μάχην στήσαντες, ἐμάχοντο  
 ἀμφοτέρω τὰ στρατεύματα.—535-40 ἐν δὲ μεταξύ δὲ αὐτῶν, ὀμί-  
 λεον ἐγύριζον ἄνω καὶ κάτω, ἐμάχοντο, Κυδοιμὸς (κυδοιμὸς) ὁ θεὸς  
 τῆς πολεμ. ταραχῆς, Κῆρ ὁ δαίμων τοῦ θανάτου, ἄλλον ἀντικμ.,  
 ζῶν κτγρ., ὅπερ διχάζεται εἰς δύο, εἰς νεούτατον (νέον οὐτάζω)  
 νεωστὶ τραυματισθέντα, καὶ ἄουτον ἄρωτον, ἢ ἀντίθ. ἐν τῷ τε-  
 θνηῶτα, ἔλκε ἀντὶ ἔλκουσα, μόθος Σ 159, δαφουιν(ε)δός (δα(ζα)-  
 φουινὸς φόνιος) κατακόκκινος, ὀμίλεον οἱ μαχηταί.—541-3 ἐν δ'  
 ἐτίθει ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ ζώνῃ κατεσκεύαζε, νεῖδός θ. ἀργὸς ἀφειθείς χέρ-  
 σος ἐπὶ τινα χρόνον καὶ πάλιν ἀροτριθεῖς, νεῖμα, μαλακὸς ἀφρώ-  
 δης (ἀφρώτος), τρίπολος τρεῖς φορὰς γυρισμένος, ἀροτήρ ζευγηλάτης,  
 δινεύοντες ζ. περιστρέφοντες, περιφέροντες ἐπάνω καὶ κάτω τὰ  
 ζευγάρια, ἐλάστρεον θαμ. τοῦ ἐλαύνειν ἀδιακόπως ἤλαννον, ἐνθα  
 κ. ἐνθα ἄνω καὶ κάτω.—544-7 τέλσον τέρμα (ἕξ οὐ εἶχον ἀρχίσει  
 νὰ ἀροτριῶσι), ἐπιῶν ἐρχόμενος πρὸς αὐτούς, τοὶ δὲ ἄλλοι δέ, στρέ-  
 ψασκον ἔκαμνον στροφὴν, μόλις ἔφθανον εἰς τὸ ἄλλο τέρμα, ἵνα  
 ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀφετηρίαν, ὄγμος ἄ. αὐλακία, ἀν' ὄ. προχω-  
 ροῦντες παραλλήλως (κατὰ τὴν διεύθυνσιν) πρὸς τὰς (μέχρι τοῦδε)  
 αὐλακίας, νεῖδός βαθεῖα ἢ ἔχουσα βάθος, μεγάλην ἔκτασιν, εἰς

βάθος ἐκτεταμένη, ἐκτεταμένη.—548-9 ἢ δὲ ἡ νεὺς, τὸ δὴ αὐτὸ πράγματι, **τέτυκτο** ἦτο, **περὶ θαῦμα** ἐξαίσιον θαῦμα.—550-6 **τέμενος** (τέμνειν) βασιλικὸν κτῆμα, **βαθυλήιον** (λήιον σπαρτὸν) ἔχον ὑψηλὰ σπαρτά, **ἔριθος** ἄ. ἐλεύθερος ἡμερομίσθιος ἐργάτης, **ἀμάω** θερίζω, **δράγμα** (δράττομαι) ὄσους στάχυς ὁ θεοριστὴς πιάνει διὰ τῆς χειρὸς του, δραξιά, χειριά, **ἔραζε** (ἔρα γῆ), **μετ' ὄγμον** κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔργου των, (παρ' ἡμῖν ὁ ἔργος), ἐν τῇ γραμμῇ τοῦ ἔργου των, **ἀμαλλοδειηρ** (ἄμαλλα (ἀμάω) δράγμα) ὁ δένων τὰ δράγματα, ὁ δένων χειρόβολα, **ἐλλεδανὸς** (εἶλω) ἄ. δεσμὸς ἐκ καλάμιās, δι' οὗ δένονται τὰ χειρόβολα, δεματικόν, **ἐφέστασαν** ἴσταντο (παρηκολούθουν) ὄπισθεν, **δραγμεύω** συλλέγω χειριάς, **ἀγκάλις** θ. ἀγκάλη: φέροντες εἰς τὴν ἀγκάλαιν των, **ἀσπερχὲς** Π 61 μετὰ σπουδῆς, μετὰ ζήλου.—556-60 **πένομαι** παρασκευάζω, **δαίς** θ. (μερίς) τράπεζα, **ιερεύω** σφάζω, **ἀμφέπω** περιποιῶμαι, ἐτοιμάζω, **παλύνω** (ἐπιπάσσω) ἀναγκῶ, δουλεύω (ἐντὸς ὕδατος, ὥστε νὰ σχηματισθῇ πόλτος), **ἄλφιτα** χονδροαλεσμένη κριθή, χονδρὸν κριθάλευρον, **δεῖπνον** κτηρ. γεῦμα.—561-6 ἐν δ'.. ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ζώνῃ, **ἀλώῃ** ἄμπελος, **ἀνά** ἐπὶ τῶν κλημάτων, **ἐστήκει** εἶχε στηριχθῆ, **διαμπερὲς** πέρα πέρα, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου, **κάμακες** φοῦρκαί (ὑποστηρίγματα κλάδων ἀμπέλου, κουντέλλια), **ἔλασεν** ἔσυρεν, ἐπέρασεν, ἔζωσε, **κάπετος** θ. (σκάπιω σκάπετος) τάφος, **ἀμφὶ** ἀμφοτέρωθεν, **περὶ** ὀλόγυρα, **ἔρκος** φράκτης, ἐκ τούτου **κασσιτέρου** ὕλ., **ἀταρπιτὸς** θ. ἀτραπός, **ἐπ' αὐτήν** τὴν ἄμπελον, **νίσσομαι** βαδίζω, πηγαινοέρχομαι, **φορῆς** οἱ σταφυλοφορεῖς.—567-72 **παρθενικαὶ** παρθένοι, **ἠίδεος** (ἠιδεος) ὁ ἄγαμος γέος, παλληκάριον, ἄρσ. τοῦ παρθένου, **ἀταλὸς** τρυφερός: μὲ τὰ ἄθῳα, παιδικὰ αἰσθήματά των, **φέρων** διὰ τοὺς σταφυλοφορεῖς, φέροντας ἐπὶ τῆς ῥάχεως καδίσκους (βούττας), εἰς οὓς ἐνέβαλλον τὰς σταφυλάς, ὅσας ἕκαστος εἶχε τρυγήσει ἐν τῷ καλάθῳ, **τάλαρος** ἄ. καλάθιον, **ἡμερόεις** (ἡμερος πόθος) θελκτικός, **λιγνὸς** Ο 620: λιγυρά, **ὑπὸ ἄειδε** συνώδευε τὸ ὄργανον ἕδων, **λίνος** ἄ. ἄσμα πρὸς τιμὴν τοῦ ὁμωνύμου νεανίου, ὅστις ἀξήθηεις ἐν μέσῳ προβάτων ἐσπαράχθη ὑπὸ λυσσόντων κυνῶν, **καλὸν** ὠραία, **λεπταλέος** λεπτός, **τοὶ δὲ** αἱ παρθένοι καὶ τὰ παλληκάρια, **ρήσσω** (ρήγγνμι) κτυπῶ (τὸ ἔδαφος διὰ χοροπηδημάτων), ἐκ τούτου **ἀμαρτῆ** (ἀμα-ἄραρῖσκω) συγχρόνως, ἐν ῥυθμῷ, **μολπῆ** (μέλω-ομαι) ἄσμα μετὰ χοροῦ, χορωδία, **λυγμὸς** ἄ. (λ.π. ἰού! ἰού!) φωνὴ ἐπιφωνηματικὴ ἢ λέξεις τινὲς κατακλείουσαι ὡς ἐπὶ φῶδὸς ἐκάστην στροφὴν τοῦ ἔματος: ἐνταῦθα αἱ λ. *Αἱ Λίνε!*, αἱ δοτ. τροπ., ὡς καὶ τὸ **σκαίροντες** (σκιρ-

τῶντες) χοροπηθῶντες, εἰς τὸ *ἔποντο* παρηκολούθουν, συνώδεον τὸν αἰοιδόν.—573-8 *ἐν δὲ ποίησε* (ἢ μεταβολὴ τοῦ ῥ. δηλοῖ μεταβολὴν τῆς ζώνης) ἐν τῇ ἄλλῃ δὲ ζώνῃ . . , *ὀρθόκραιρα* Σ 3, *κόπρος* θ. (κοπριά) βουστάσιον, *κελάδων* θορυβώδης, *δοναεὺς* (δόναξ κάλαμος) καλαμών, *ῥοδανός* εὐλύγιστος, *στιχάομαι* βαδίζω (κατὰ σειράν, ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου), *ἀργός* ταχύς.—579-86 *ἐρύγμηλος* (*ἐρεύγομαι* μυκῶμαι) ὁ ἐκβάλλον μυκηθμούς, *ἐν πρώτῃσι β.* μεταξὺ τῶν προπορευομένων βοῶν, *μακρὰ μ.* ἐκβάλλον παρατεταμένους μυκηθμούς, *αἰζῆδος* Π 716, *μετεκίαθον* ἔτρεχον ὀπισθὲν του, *βοεῖη* τὸ δέρμα τοῦ βοός, *λαφύσσω* λ.π. πίνω, ῥοφῶ, ἀντὶ *λαφυσσέτην*, *ἔγκατα* οὐ. ἐντόσθια, *ἐνδίημι* ἀποδιώκω, *αὐτως* μάτην, *ἐκ τ' ἀλέοντο* καὶ ὀπισθοχώρουν.—587-9 *ἐν δὲ ποίησε* ἢ ταυτότης τοῦ ῥ. τὴν ταυτότητα τῆς ζώνης, *νομός* βοσκή, *βῆσσα* Π 766, *ἀργεννός* λευκός, *σταθμοὶ* μανδριά, *κλισίαι* καλύβαι τῶν ποιμένων, *σηκοὶ* μάνδρα τῶν νεογνῶν, *κατηρεφῆς* καλῶς ἔστεγασμένος.—590-2 *ποικίλλω* τεχνουργῶ, κατασκευάζω μετ' ἐπιμελείας (μετὰ ποικίλων σημείων καθοδηγούντων τὴν ποικιλίαν τῶν ἐλιγμῶν), *χορός* ὁ τόπος τοῦ χ., ὀρχήστρα, *ἀσκῶ* φιλοτεχνῶ.—593-8 *ἀλφειβοίαι* (*ἀλφάνω* πορίζω βοῦς) ὡς ἀποφέρουσαι παρὰ τῶν μνηστήρων εἰς τοὺς γονεῖς βοῦς ὡς προῖκα, περιζήτητοι, *εἶατο* ὑπερ. τοῦ *ἐννοσθαι*, *ὀθόναί* λεπτοὶ λινοὶ πέπλοι, *ἐύννητος* (νέω κ. νήθω) καλογνεσμένος, ἀπὸ κ. λίνον, *ἦκα* (*ἦσσον*, *ἦκισια*) ὀλίγον, ἑλαφρῶ, *καὶ ῥα* καὶ πρὸς τούτοις, *στεφάνη* διάδημα τῆς κεφαλῆς, *μάχαιρα* ἐγχειρίδιον, ἐν ἰδίῳ κολεῶ ἔξηρημένῳ παρὰ τὸν τοῦ ξίφους.—599-602 *οἱ δὲ οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες*, *θρέξασκον* θαμ. τοῦ *τρέχειν*, *ἐπιστάμενος* τεχνικός, ἐπιδέξιος: μὲ τεχνικούς βηματισμούς, ἐλιγμούς, *ῥῆα μάλ'* μετὰ μεγάλης εὐστροφίας, *τροχός* ὁ κεραμευτικός, *ἄρμενος*, ἀφ. τοῦ *ἀραρίσκεσθαι*, εὐάρμοστος, *ἐπὶ σίχας* κατὰ σειράς, εἰς γραμμάς (στοίχους), *ἀλλήλοισι* ἀντιμετώπους.—603-6 *ἐμέλπειο* ἦδε, *δοιῶ* δύο, *κυβιστητῆρ* Π 745 σχινοβάτης, θαυματοποιός, *κατ' αὐτούς* μεταξὺ αὐτῶν, *κατὰ μέσσους* ἐν τῷ μέσῳ, *ἐξάρχοντος* τοῦ αἰοιδοῦ.—607-8 *σθένος* Ὡ. *μέγα* τὸν μεγαλοδύναμον Ὡ, *πύματος* (post, pone) ἔσχατος, *πύκα* (πυκνός) στερεά.—609-13 *ἄρα* ἀκολούθως, *βρατρός* (βροῖθω) βαρύν, *εἰανός* λεπτός, εὐκαμπτος, μαλακός.—614-7 ἴρηξ ἱέραξ.

**468-617.** 468 *ἔτρεψε* πρβλ. 412, *κέλευσε* διότι, ὡς αἱ χροσαὶ θεράπαιναί, ἦσαν ἔμπνηχοι καὶ ἱκαναὶ πρὸς αὐτόματον ἐργασίαν.—471 *παντοίην* διασαφούμενον ἐν 472-3.—474 *ἐν πυρὶ* ἐντὸς τοῦ ἐπὶ πυρὸς ἵσταμένου χυάνου. *κασσίτερον* ἐκ τούτου ὡς

μαλακοῦ δὲν κατεσκευάζοντο συνήθως ὅπλα, εἰ μὴ μόνον κνημίδες· ἐχρησιμοποιοεῖτο μᾶλλον πρὸς κόσμον.—476 μέγαν διότι προηγουμένως ἐχρησιμοποιοεῖ μικρὸν ἄκμονα ὡς κατασκευάζων μικρὸν ἔργον 379.—477 *ῥαιστήρ* μείζων τῆς σφύρας (ἡ βαρεία);.—479 πάντοσε *δαιδάλλων* δὲν πρόκειται περὶ εἰκόνων, διότι ἡ διὰ τούτων διακόσμησις ἄρχεται 483., ἀλλὰ περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῆς ἐπιφανείας, τῶν περιφερειῶν τῶν κύκλων κλπ. καὶ περὶ μαιανδροειδῶν καὶ ἄλλων γεωμετρικῶν σχημάτων πλαιοιούντων τὰς διαφόρους εἰκόνας.

Ἡ ἀσπίς ἦτο στρογγύλη (ἐν T 347 παραβάλλεται πρὸς τὴν σελήνην, τὸν περιστέφοντα αὐτὴν Ὀκεανὸν ἐφαντάζοντο κυκλοτερεῇ κατὰ τὸν ὀρίζοντα, ὡς καὶ τὸν δίσκον τῆς γῆς, καὶ αἱ 3 ὥραι τοῦ ἔτους (annus-anulus) ἀποτελοῦσι κύκλον), συμμετρου διαμέτρου διὰ τὸ εὐχρηστον, ὀλίγον κυρτὴ πρὸς τὴν ἐξωτερ. ἐπιφάνειαν, ἐκ 5 στρωμάτων μεταλλίνων, ἐπαλλήλων, ὁμοκέντρων, τὰ ὅποια ἦσαν διαφόρου διαμέτρου ἕκαστον, ὥστε τὸ ὑποκείμενον ἔσχατον εἶχε τὴν μεγίστην περιφέρειαν, ἕκαστον δὲ ἀμέσως ἐπικείμενον ἐσμικρύνετο ἐπὶ μᾶλλον τὴν περιφέρειαν, οὕτω δὲ ἡ ἀνωτάτη μεταλλικὴ πλάξ ἡ κατέχουσα τὸ κέντρον καὶ ἀποτελοῦσα τὸν ὀμφαλὸν εἶχε τὴν μικροτέραν περιφέρειαν. Κατὰ ταῦτα ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς ἀσπίδος ἐνεφάνιζε Πίν. II. 1 1) κεντρικὸν κύκλον (ὀμφαλὸν) χαλκοῦν (Bronze) καὶ 2) περὶ αὐτὸν 4 ἐπαλλήλους ὁμοκέντρους ζώνας ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν, κασσιτερίνην (Zinn), χρυσοῦν (Gold), κασσιτερίνην (Zinn) καὶ χαλκῆν (Bronze). Οὕτω τὸ κέντρον τῆς ἀσπίδος ἀποβαίνει ἰσχυρότατον, προκαλύπτων ἀσφαλέστατα τὰ εὐγενέστατα μέρη τοῦ σώματος τοῦ μαχητοῦ· ἄλλως ἐὰν αἱ μετάλλιναι πτυχαί, αἱ ἀντικαθιστῶσαι ἐνταῦθα τὰ ἐπάλληλα βόεια δέρματα τῶν συνήθων ἀσπίδων τῶν ἡρώων, ἦσαν ἴσαι, καλύπτουσαι ἀλλήλας, τοῦτο θὰ ἦτο καὶ μωρὸν καὶ ἄσχοπον· διότι καὶ τὸ βάρος τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἀφόρητον καὶ ἡ ποικιλία τῶν μετάλλων οὐδένα λόγον θὰ εἶχε.

Ἡ κατανομή τῶν εἰκόνων ἐπὶ τοῦ κέντρου καὶ ἐπὶ τῶν 4 ζωνῶν διευκολύνεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ καθ' ἑκάστην ζώνην ἐργασία τοῦ Ἡφ. χαρακτηρίζεται δι' ἰδίου ῥήματος, αἱ εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ζώνην ἀνήκουσαι διάφοροι σκηναὶ δηλοῦνται διὰ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος: 1) περὶ τοῦ κέντρου *ἔτευξε* 483, 2) περὶ τῆς α' ζώνης μετὰ τὸ κέντρον *ποίησε* 490, 3) περὶ τῆς β' ζώνης *ἐτίθει-ἐτίθει ἐτίθει* 541, 550, 561, 4) περὶ τῆς γ' ζώνης *ποίησε-ποίησε* 573, 587 (ἔξαιρουμένον τοῦ *ποικίλλε* 590, δι' οὗ εἰσάγεται ὁ χορός), καὶ 5) περὶ τῆς δ' ζώνης *ἐτίθει*.

Ὁ κεντρικὸς κύκλος Πίν. I. A ἀπεικόνιζε τὸ σύμπαν· κατὰ τὸ ὑπόδειγμα προτύπων φοινικ. ἔργων, τὰ ὅποια ὁ ποιητὴς θὰ εἶχεν

ὑπ' ὄψει, ἡ γῆ θὰ ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κεντρικοῦ κύκλου, τοῦ ὀμφαλοῦ, χαρακτηριζομένη διὰ δένδρων καὶ περιτρεχόντων ἀγρίων θηρίων, περὶ αὐτὴν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη δηλούμενοι διὰ μικρῶν δίσκων ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, οἱ ἀστερισμοὶ ὡς ἴστανται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἡ δὲ θάλασσα θὰ ἐπλαίσιωνε τὴν ὅλην εἰκόνα δηλούμενη διὰ παραλλήλων ἐγγωνίων γραμμῶν καὶ χαρακτηριζομένη δι' ἰχθύων, πολυπόδων κλπ.

Ἡ α'. ζώνη Β (490-540) ἐκ κασσιτέρου παριστᾶ δύο πόλεις, ἑκατέραν καλύπτουσαν τὸ ἥμισυ τῆς ζώνης, 1) τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ 491-508, ἐν δύο σκηναῖς, ἐν γαμηλίῳι φαειραῖς ἑορταῖς 491-6 καὶ ἐν σεμνῇ σκηνῇ διαδικασίας 497-508, 2) τὴν δὲ ἐν πολέμῳ 509-40· ἐπίσης εἰς δύο σκηνάς, ἔξοδον τῶν πολιορκουμένων πρὸς ἐνέδραν 509-24 καὶ ἀπρόοπτον ἐπίθεσιν κατὰ ποιμνίου μετὰ μάχης πρὸς τοὺς προσβοηθοῦντας πολεμίους 525-40· τὸ πολιορκοῦν στράτευμα εἶναι ἄνω ἀριστερὰ τῆς πόλεως, διακρινομένης ἐκ τῶν πύργων τῶν τειχῶν, τὸ βουλευόμενον κάτωθεν αὐτῆς ἀριστερώτερον ἐν ὁμάδι, ἐν τῇ ἄνω σειρᾷ δεξιὰ τῆς πόλεως βαδίζουσιν οἱ μαχηταὶ πρὸς ἔξοδον, ἡγουμένων τῶν χρυσοῦν θεῶν, οἵτινες παρίστανται καὶ μεζονες· οἱ κατάσκοποι ὀκλάζουσι παραπλεύρως (καὶ ὑπερθεν) τοῦ ποταμοῦ (δηλούμενου δι' ἰχθύων), ὅστις, ἐπειδὴ οἱ ἕλλην. ποταμοὶ τὸ πλείστον τοῦ ἔτους εἶναι ἄνυδροι, οὐδὲν κώλυμα πρὸς τοῦτο παρέχει· δεξιόθεν πλησιάζουσιν αἱ ἀγέλαι· αἱ 4 καθήμεναι μορφαὶ κάτωθεν τῶν θεῶν δηλοῦσι τὸν πολιορκούμενον στρατὸν τῶν ἐξεληθόντων· ἀριστερὰ αὐτῶν ἐλαύνει πολεμικὸν ἄρμα, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλει ὁ βουλευόμενος στρατὸς τῶν πολιορκούντων, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῶν συμβαινόντων ὑπὸ τοῦ πολεμιστοῦ τοῦ ἴστανμένου ἐν στάσει δεικνύοντος (ὀπισθεν τοῦ ἄρματος)· δεξιώτερον ἐξελίσσεται ἡ μάχη μετεχόντων καὶ τῶν 3 πτερωτῶν θεῶν. Ἐν ΑΑΜ ἐν Μυκ. Αἰθ. 30 481 ἀπόκειται ἀργυροῦν **ῥυτὸν** εὐρεθὲν ἐν Μυκῆναις παριστῶν ἔξοδον τῶν πολιτῶν πόλεως ἐναντίον ἀποβιβασθέντων πειρατῶν· προηγοῦνται σφενδοῆται, ἀκολουθοῦσι τοξόται καὶ εἶτα ὀπλιται, κεκαλυμμένοι διὰ τῆς ἀμφιβρότης (ἡμικλινδρική) ἀσπίδος· ἐπὶ τῶν τειχῶν διακρίνονται γυναῖκες, ζητοῦσαι διὰ ζωηροτάτων κραυγῶν καὶ χειρονομῶν νὰ ἐμφυχώσωσι τοὺς οἰκείους, Πίν. II. 2.

Ἡ β'. ζώνη Γ, 541-72, ἐκ χρυσοῦ κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ποιητοῦ 549, σκοπίμως τεθεῖσα ἐν τῷ μέσῳ, παριστᾶ διὰ τῶν 3 χαριστάτων εἰκότων σκηνάς τοῦ ἕλλην. ἀγροτικοῦ βίου κατὰ τὰς 3 ὥρας τοῦ ἔτους, ἄρσιν ἀγροῦ κατὰ τὸ ἔαρ 541-9, θερισμὸν κατὰ τὸ θέρος 550-60 καὶ τρυγητὸν κατὰ τὸ φθινόπωρον 561-72· κατὰ τὰ δύο ἄκρα

τῆς σκηνῆς τοῦ τρυγητοῦ παρίστανται τρυγώμενα τὰ κλήματα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα διακρίνεται ἡ ἀτραπός, ἐν μέσῳ τῶν δύο ἄκρων οἱ φορεῖς μεταξὺ τοῦ θερισμοῦ καὶ τρυγητοῦ παρίσταται ἡ παρασκευὴ τοῦ γεύματος ὑπὸ τὸ δένδρον.

Ἡ γ'. ζώνη Δ, 573-606, κασσιτερίνη, ἔχει πρῶτον σκηναὶς ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ βίου συμπληρούσας τὰς ἀγροτικὰς τῆς προηγουμένης ζώνης, 1) ἀγέλην βοῶν προσβαλλομένην ὑπὸ λεόντων παρὰ τὸν καλαμόφυτον ποταμόν, δηλούμενον δι' ἰχθύων, 573-86, καὶ 2) εἰρηνικὴν ποιμνὴν προβάτων μετὰ τῶν μανδρῶν κλπ. Ἡ αὐτὴ ζώνη (κατ' ἄλλους, ὡς ἐν τῇ εἰκόνι, διάφορος Ε,) εἶχε καὶ μολπὴν 590-606. Ὁ τόπος, ἐν ᾧ ὄρχοντο ἐν ἐκάστη ἑλλ. πόλει, ὁμαλός, ἐπίπεδος, ἐκαλεῖτο χορός, ἐξ οὗ καὶ αἱ πόλεις *εὐρύχοροι* καὶ *καλλίχοροι*. Τὸν χορὸν ἐνταῦθα κατεσκεύασεν ὁ θεὸς ὅμοιον κατὰ τὸν ποιητὴν πρὸς τὸ μαρμαίρινον ἔργον, τὸ ἐπὶ Πausanίου ἔτι σφζόμενον, ὅπερ ὁ Δαίδαλος παρεσκεύασε χάριν τῆς Ἀριάδνης· δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ εἶχον λαξευθῆ γραμμαὶ ὑποβοηθοῦσαι τὰς κινήσεις τῶν ὄρχουμένων ἐν τοῖς περιπλόκοις ἐλιγμοῖς· τοιαῦτα ἐδάφη χοροῦ ἐκάλουσαν καὶ ὕστερον *λαβυρίνθους*, πρβλ. τὸ μαιανδροειδὲς κόσμημα ἐπὶ Κρητικοῦ νομίσματος, ἀποδίδον διὰ τῶν περιπλόκων γραμμῶν λαβύρινθον, Πίν. II. 3, καὶ ἡμετέραν Αἰσθητικὴν ἐρμηγεῖαν τοῦ Β'. Στασίμου τῆς Σοφοκλ. Ἀντιγόνης ἐν τῷ περιοδικῷ Ἀγωγῇ τ. Α'. σ. 317. Ἐὰν οἱ ὄρχούμενοι ὑποδιαιεθῶσιν εἰς δύο ἡμιχόρια, τότε ἔχομεν ἐν τῷ μεταξὺ χώρον χάριν τῶν θανατοποιῶν καὶ τῶν ἄλλων προσώπων.— Ὁ ποιητὴς σκοπίμως ἐξέλεξε τὰς ἐξωτέρας ζώνας, ὡς μᾶλλον ἐπιμήκεις, πρὸς εἰκόνισιν ἐπιμήκων παραστάσεων, οἷαι ὁ χορός, αἱ σκηναὶ τῆς κτηνοτροφίας κλπ.

Ἡ δ'. ζώνη 607-8 ἐκ χαλκοῦ (μεταξὺ Ε-Ζ) εἰκονίζει τὸν Ὀκεανόν, δηλούμενον δι' ἐγγωνίων γραμμῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ἐν τῷ κεντρικῷ κύκλῳ θάλασσαν. Ὅπως ἐφαντάζοντο τὸν Ὀκεανὸν περιστέφοντα τὸ σύμπαν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ Ὀκεανὸς περιστέφει τὸ σύνολον τῆς γῆνης ζωῆς καὶ κινήσεως.

Τὸ κράσπεδον, ἄντυξ, ἀπετελεῖτο ἐκ ζώνης, πλεκτῆς ἐκ τριῶν δεσμίδων μεταλλίνων νημάτων (τρίπλαξ)· τοιοῦτον πλέγμα εὐρέθη ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Δωδώνης ἔκτυπον ἐπὶ θραύσματος χαλκοῦ.

Αἱ μορφαὶ αἱ εἰκονιζόμεναι ἐπὶ μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν ἦσαν ἢ *ἔκτυποι*, παραγόμεναι διὰ σφυροκοπήσεως, τυπτομένης ἔσωθεν τῆς μεταλλικῆς ἐπιφανείας, ὥστε νὰ τυγχάνωσιν ἔπειτα ἔξωθεν ἐπεξεργασίας αἱ μορφαὶ διὰ γλυφάνου, πρβλ. τὰ κύττελα τοῦ Βαφειοῦ Πίν. ΙΖ'. τῆς α'. σειρᾶς, ἢ *ἐγχάρακτοι* δι' ὀξέος ὀργάνου, ἢ *ἐμπαί-*

*σταί* (ἡ εἰκὼν περιγραφομένη καὶ περιχαραττομένη ἐν μεταλλικῇ ἐπιφανείᾳ ἀπεκόπτετο ἐπιμελῶς, εἶτα ἀπεκόπτετο ἐπὶ τῆς μεταλλικῆς ἐπιφανείας, ἥτις θὰ ἀπετέλει τὸ βάθος, τμήμα τῶν αὐτῶν διαστάσεων πρὸς τὴν εἰκόνα καὶ ἐν τῇ ἀνοικτῇ θέσει ἐνηρμόζετο ἡ εἰκὼν· συνήθως ἐνεβάλλετο εὐγενέστερον μέταλλον εἰς ἥττον εὐγενές, χρυσὸς ἐν χαλκῷ ἢ ἐν ἀργύρῳ, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ἀργυρὸς ἐν χρυσῷ· προβλ. τὰ 4 ἐγχειρίδια τῶν Μυκηνηῶν Πίν. Β'. 1). Ἐγχαράξεως ἐν τῇ ἀσπίδι θὰ ἐγένετο χρῆσις ἐν γεωμετρικοῖς σχήμασι καὶ γραμμαῖς, καὶ πρὸς δῆλωσιν τῶν καλάμων, καμάκων κλπ., τῆς ἐμπαιστικῆς εἰς ὄρισμένας μορφὰς καὶ τῆς ἐκτυπώσεως ἐν ἐπιπέδοις ἐπιφανείαις. Ἐγένετο ὅμως χρῆσις καὶ *ἐγκαύσεως* (χρωματισμοῦ, σμαλτώσεως) εἰς τὴν κυανῆν τάφρον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν ἐσθῆτα τῆς Κη· ρὸς καὶ εἰς τὸ μέλαν χρῶμα τῆς ἠροτριαμένης χρυσῆς γῆς.

Τῶν εἰκόνων οἱ πόδες κατευθύνονται πρὸς τὸ κέντρον, αἱ κεφαλαὶ πρὸς τὴν περιφέρειαν, διότι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι εὐρύτερον ἄνω, συμφώνως πρὸς τὸν κατὰ τὴν περιφέρειαν εὐρυνόμενον κύκλον· σκοπίμως ὁ ποιητὴς ἀπέφυγε μορφὰς ἀνθρώπων ἐν τῷ κέντρῳ, διότι κεφαλαὶ καὶ κνήμαι θὰ συνενθλίβοντο ἐκεῖ ἀηδῶς καὶ δὲν θὰ ἦσαν εὐδιάκριτοι.

Αἱ πτυχαὶ συνείχοντο πρὸς ἀλλήλας διὰ πλατυκεφάλων ἦλων, καθηλωμένων συμμέτρως, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀπετέλουν οἰνοεῖ ὄρους μαργαριτῶν, χωρίζοντας τὴν μίαν ζώνην τῆς ἄλλης.

Ἡ ἀσπίς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς εἰκόνες δὲν φαίνονται νὰ εἶναι ἔργον τῆς φαντασίας τοῦ ποιητοῦ. Ἐκ πολλῶν εὐρημάτων φοινικικῶν καὶ ἑλληνικῶν, ἀρχαιοτέρων καὶ συγχρόνων τοῦ ποιητοῦ, πειθόμεθα ὅτι τοιαῦτα πολυτελῆ ὄπλα, κατάκοσμα διὰ ζωνῶν ἀναλόγων παραστάσεων, ἦσαν τοῦ συρμοῦ διὰ τοὺς εὐγενεῖς κατὰ τοὺς ὄμηρ. χρόνους. Ἐὰν ὁ ποιητὴς εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, γράφων τὴν ἀσπίδα, ὄρισμένον ἔργον ὡς πρότυπον, ἢ ἐὰν ἐκ τῶν εἰκόνων πολλῶν τοιούτων ἔργων ἑλληνικῶν καὶ φοινικικῶν συνέθετε διὰ τῆς φαντασίας αὐτοῦ τὸ σύμπλεγμα τῶν εἰκόνων, οἷον παρέχει ἡμῖν, δὲν δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν μετὰ πεποιθήσεως ἀμφοτέρα φαίνονται πιθανά. Ὅπως ἀπίθανον ὅτι ὁ ποιητὴς, οὐδὲν ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν πρότυπον, ἐδημιούργησεν ἔργον καθαροῦς ποιητικῆς φαντασίας.

**486 Πηλιάδες** (Πηλιάδες, Πούλεια) 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες (ἄγριαι περιστεραί), θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἀτλαντος καὶ τῆς Ὠκεανίδος Πηλιόνης, ἀδελφαὶ τῶν Ὑάδων. Ἐκ θλίψεως διὰ τὸν θάνατον τούτων ἢ ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ πατρὸς ἠρτοκτόνησαν καὶ κατηστερίσθησαν· κατ' ἄλλην παράδοσιν ἐπὶ 5 μῆνας διωκόμε-



ναι ὑπὸ τοῦ κυνηγοῦ Ὁρίωνος μετεμορφώθησαν τῇ παρακλήσει αὐ-  
 τῶν εἰς πελειάδας καὶ εἶτα εἰς ἀστέρας, διὸ καὶ ὁ ἀστὴρ Ὁρίων  
 ἐπὶ 5 μῆνας φαίνεται ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα πλησίον τῶν Πλειάδων. Αἱ  
 Πλειάδες εἶναι ὁ ἀστερισμὸς τῶν ναντιλλομένων, διότι κατὰ τὴν  
 ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἄρχεται ἡ καλὴ ἐποχὴ τῆς  
 θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (18. Νοεμβρίου) ἡ κακὴ. **Ῥάδες**  
 (βροχεραὶ) 2-7 τὸν ἀριθμὸν, ἀδελφαὶ τῶν Πλειάδων, ἀστερισμὸς  
 κατὰ τὰ κέρατα τοῦ Ταύρου, ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ τῶν ὁποίων ἄρχεται ἡ  
 βροχερὰ περίοδος τοῦ ἔτους· ἐκληφθεῖσαι ὡς ἀγέλη μικρῶν χοίρων  
 (ὑὸν, Ῥάδες) συνεδέθησαν ὡς καὶ αἱ Πλειάδες πρὸς τὸν θηρατὴν  
 Ὁρίωνα, πρὸ τοῦ ὁποίου φεύγουσαι κρημνίζονται εἰς τὸν Ὁκεανόν.  
**Ἁρίων** περίφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς. Ἡ Ἥως ἠγάσθη αὐ-  
 τοῦ, ἀλλ' ἡ Ἄρτεμις κατετόξευσε, μεθ' ἧς κατηστερίσθη καὶ ἐν τῷ  
 οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ  
 κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει τῇ 10. Ἰουλίου.—**487 Ἄρκτος** ἡ  
 μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ Καλ-  
 λιστώ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διὸς τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγη τὴν κατα-  
 διώξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἥρας, μετεμορφώθη εἰς ἄρκτον, φονευ-  
 θεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ καταστερίσθη εἰς τὸν Διὸς· διὰ  
 τὸ σχῆμα αὐτῆς ἐξελήφθη καὶ ὡς ἄμαξα, ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ Βοώ-  
 του (βουκόλου) ἢ Ἀρκτοῦρου (ἀρκοφύλακος)· παρ' αὐτὴν ἡ μικρὰ  
 Ἄρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολιτικὸς ἀστὴρ.—**488 αὐθι στρέφεται**  
 ὄθεν καὶ Ἑλικῆ. **δοκεύει** διότι κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ  
 Ὁρίωνος ἀρχίζει νάνυφώνηται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ ὀρί-  
 ζοντι καὶ οὕτω φαίνεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—**492 δαίδων** φαί-  
 νεται ὅτι περὶ τὴν ἐσπέραν ἤγετο ἡ νύμφη ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας  
 εἰς τὴν τοῦ νυμφίου.—**496 πρόθυρα** ἡ αὔλειος θύρα ἢ ἄγουσα  
 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν.—**498 ποινή** ὁ φονεὺς δὲν κατεδιώ-  
 κето τότε ὑπὸ τῆς πολιτείας, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πλησιισταίων συγγενῶν  
 ἢ φίλων τοῦ φονευθέντος· διὰ τοῦτο ἠναγκάζετο πρὸς σωτηρίαν ἢ  
 νὰ φύγη εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ, ἐὰν ἔσπερον οἱ συγγενεῖς τοῦ φονευ-  
 θέντος, νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς ἀνάλογον χρηματικὴν ἀποζημίωσιν,  
 τὴν ποινήν.—**500 δῆμψ** ἵνα πείσῃ τὸν περιεστῶτα λαόν, τὸν πα-  
 ρακολουθοῦντα μετὰ διαφέροντος τὴν δίκην· αἱ δίκαι λοιπὸν διεξή-  
 γοντο τότε δημοσίᾳ.—**501 Ἰστωρ** ὁ διατητῆς ἀντικατέστησε πιθα-  
 νῶς ἐν τοῖς ὀμηρ. χρόνοις τὸν βασιλέα τῶν παλαιότερων χρόνων,  
 ἔχοντα καὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν· οἱ γέροντες εἶναι οἱ πάρεδροι  
 αὐτοῦ, ὧν ἀκούει τὴν γνώμην πρὶν ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν.—**502**  
 Ἡ συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν φαίνεται ὅτι ἤτο ἐλευθέρου καὶ ἀπεριό-

ριστος, οἱ δὲ συνηγοροῦντες δὲν ὠρρίζοντο, ὡς γίνεται σήμερον.—  
**504** ὁ *κύκλος* εἶναι χῶρος στρογγύλος κεχωρισμένος ἐντὸς τῆς ἀγο-  
 ρᾶς. Ἐπὶ τῆς ἡρωικῆς βασιλείας ἡ ἀγορὰ συνέρχεται πρὸ τῶν ἀνακτό-  
 ρων τοῦ βασιλέως, ὡς ἐν Ἰλίῳ, ἐπὶ λιθίνων δὲ καθισμάτων, τοποθε-  
 τημένον κύκλῳ περὶ τὰ πρόθυρα τοῦ ἀνακτόρου, καὶ τοιαῦτα εὐρέθησαν  
 πρὸ τῶν ἀνακτόρων τῶν Μυκηνηῶν, ἐδίκαζε καθήμενος ὁ βασιλεὺς μετὰ  
 τῶν γερόντων. Ἐκ τοῦ *κύκλου* περιζωσθέντος διὰ τοίχον κυκλικῷ  
 καὶ στεγασθέντος προῆλθεν ἡ *θόλος*, ἐν ἣ ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης  
 ἐγίνοντο ὕστερον αἱ διαδικασίαι, ἔχουσα τοὺς νόμους κεχαραγμένους  
 ἐπὶ τῶν τοίχων, καὶ ἄλλα ἀλλαγῷ οἰκοδομήματα, ὁμοίως κατεσκευ-  
 ασμένα. Οὕτω καὶ οἱ ναοὶ τῶν θεῶν, οἵτινες κατὰ τοὺς ἡρωικούς  
 χρόνους ἦσαν ὑπαιθροί, ἔπειτα ἐκλείσθησαν διὰ τοίχων καὶ οἰκοδο-  
 μήματος. *ἱερὸς* καὶ διότι ἡ διαδικασία ἦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν  
 τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ Διός, ἐξ οὗ ἀπέρρεον πᾶσαι αἱ θέμι-  
 στες. Οὕτω καὶ οἱ Ἀθηναῖοι συνήθιζον πᾶσαν ἐκκλησίαν τῶν πολι-  
 τῶν νὰ καθαίρωσι περιφέροντες δέλφακας ἐσφαγμένους περὶ τὸν  
 συνηγμένον δῆμον, καθαγιαζομένου οὕτω καὶ τοῦ τόπου καὶ τῶν  
 ἐκκλησιαζόντων, κελευομένων ὑπὸ τοῦ κήρυκος γενέσθαι ἐντὸς τοῦ  
*καθάρματος* (τοῦ ὄμην. ἱεροῦ κύκλου).—**504** *σκῆπτρα* ἐνταῦθα τὸ  
 σκῆπτρον εἶναι σύμβολον τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώματος καὶ παραδίδε-  
 ται ὑπὸ τῶν κηρύκων κατὰ σειρὰν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἔμελλε νὰ πο-  
 φανθῇ γνώμην, ὡς δεῖγμα ὅτι ὁ ὄμιλῶν ἀσκεῖ ἐπίσημον λειτούρ-  
 γημα.—**507** *τάλαντα* μέσα καταλλακτικὰ μικρᾶς σχετικῶς ἀξίας,  
 I 122. Ἐνταῦθα ἐκάτερος τῶν διαδίκων καταθέτει πρὸ τῆς ἀρχῆς  
 τῆς διαδικασίας 1 *τάλαντον* οὐχὶ ὡς δικαστικὰ ἔξοδα ἢ ὡς *παρά-  
 βολον ἢ πρυτανεῖα*, ἀνήκουστα τότε, οὐδὲ προωρισμένα νὰ δοθῶσιν  
 εἰς ἓνα τῶν γερόντων δικαστῶν, ὅτε ὁ ἴστωρ θὰ ἔμενεν ἄνευ οἰασ-  
 δήποτε ἀμοιβῆς, ἀλλά, ἔαν μὲν ἐνίκα ὁ κατηγορος, ἐλάμβανε καὶ τὸ  
 τοῦ ἀντιδίκου (ὡς τὴν ζητηθεῖσαν ἀποζημίωσιν; ἢ ἀνεξαρτήτως τῆς  
 ἀποζημιώσεως πρὸς τιμωρίαν διὰ τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ δικαστή-  
 ριον;), ἔαν δὲ ἐνίκα ὁ κατηγορηθεὶς, ἐλάμβανε καὶ τὸ τοῦ κατηγο-  
 ρου διὰ τὸ προσγενόμενον αὐτῷ ἀδίκημα.—**509** Ἡ παράστασις τῶν  
 δύο πολιορκούντων στρατευμάτων ὠφείλετο εἰς ἔργα τέχνης, ὅπου  
 οἱ ἀρχαιότατοι καλλιτέχναι πρὸς παράστασιν πολιορκίας πόλεως εἰκό-  
 νισαν συμβολικῶς δύο τμήματα στρατοῦ προσβάλλοντα ἐκατέρωθεν  
 αὐτήν, ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ νὰ εἰκονίσωσιν ἐκ τοῦ πραγματικοῦ πολιορ-  
 κίαν. Ὁ Θουκυδίδης III 6, 1 ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ὄντως  
 εἰτείχισαν δύο στρατόπεδα ἐκατέρωθεν τῆς Μυτιλήνης πρὸς πολιορ-  
 κίαν αὐτῆς.—**510** *δίχα ἀνδανε* οἱ πολιορκοῦντες πάντες συνελ-

θόντες εἰς ἀγορὰν ἀπεφάσισαν παμψηφεί νᾶξιόσωσι πρῶτον παρὰ τῶν πολιορκουμένων νὰ ἐκχωρήσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ ἥμισυ τῶν κινήτων τῆς πόλεως· ἐὰν δὲ οἱ πολῖται δὲν θὰ ὑπέκλυτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, εἶχε ληφθῆ ἢ συμπληρωτικὴ ἀπόφασις νὰ ἐκπορθήσωσι βία τὴν πόλιν· τὰς δύο ταύτας ἀποφάσεις ἀποδίδει τὸ **δίχα**, οὐχὶ διαφωνίαν· ὅθεν τὸ χωρίον μεταφραστέον: ἢ νὰ ἐκχωρήσωσι τὸ ἥμισυ τῶν κινήτων εἰς τοὺς πολιορκοῦντας ἢ, ἐν ἐναντία περιπτώσει, ἐὰν δὲν ὑπέκλυτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, νὰ ἐκπορθήσωσι τὴν πόλιν.—**513 ὑπεθωρήσονται** κυρίως ἢ **ὑπὸ** δηλοῖ κάτω ἐν τῇ πόλει ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς ἐφεσταότας ἐπὶ τῶν τειχῶν, 515. **λόχῳ** πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων.—**517 χρυσεῖω** ἢ ἐξ ἐπιχρυσώσεως ἢ ἀμφοτέροι ἐμπαιστοί, 574, 577, 598.—**518 μεγάλη** συνήθως οἱ θεοὶ πάρισταντο μείζονες τῶν ἀνθρώπων· ὁ Ἄρης ἐν Φ 407 καταρριφθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς κατὰ γῆς καλύπτει 7 πλέθρα, ἐν E 860 κραυγάζει ὡς 9 ἢ 10 χιλ. ἀνθρώπων, ἢ κεφαλὴ τῆς Ἐριδος Δ 443, ἐν ᾧ οἱ πόδες πατοῦσι τὴν γῆν, ἀπτεται τοῦ οὐρανοῦ· πρβλ. καὶ τοὺς κολοσσικοὺς Ἀπόλλωνας ἐκ Δήλου καὶ Νάξου ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Ἀρχαϊκῶν ἔργων, ἐν οἷς ἡ τέχνη διετήρησε τὸ ὑπερφυσικόν, ἀφ' ὅτου τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν εἰσήχθησαν εἰς τὴν λατρείαν.—**520 ἐν ποταμῷ** δὲν θὰ εἶχε πολὺ ὕδωρ· διότι θὰ ἦτο θέρος, ὅτε ἐγίνοντο συνήθως οἱ πόλεμοι· ὅτι δὲν ὑπῆρχε πανταχοῦ τῆς κοίτης ὕδωρ μαρτυρεῖ καὶ τὸ ὅτι τὰ κτήνη ὄφειλον νὰ μεταβῶσιν εἰς ὄρισμένον μέρος πρὸς πότισμα. **πάντες** ὅθεν καὶ οἱ πολιορκηταὶ ἐνταῦθα ἔπρεπε νὰ φέρωσι τὰ κτήνη πρὸς πότισμα.—**524 μῆλα καὶ βοῦς** τῶν πολιορκουμένων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον ἀρπάσει ἀπὸ τῶν πολιορκουμένων.—**526 σῦριγξ** μουσικὸν ὄργανον, κυρίως ποιμενικόν, οὗ εὐρετής ὁ Πάν· ἀπετελεῖτο ἐξ 7-8 καλάμων παραλλήλων, συγκολλημένων πρὸς ἀλλήλους διὰ κηροῦ, ὧν ὁ ἐκάστοτε ἐπόμενος ἦτο βραχύτερος· τὴν σύριγγα φέρει καὶ ὁ Πάν ἐν ΑΑΜ ἐν Αἰθούσῃ Ποσειδῶνος ἀρ. 251-2.—**531 εἰράων** καὶ οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ στρατοπέδου εἶχον τὴν ἀγορὰν· ὁ πληθ. διὰ τὰ πολλὰ τμήματα τῆς ἀγορᾶς. Ἐνταῦθα ἴσως ἀπασχολεῖ αὐτοὺς τί πρέπει νὰ πράξωσι μετὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῶν πολιορκουμένων 513.—**535 Ἡ Ἐρις**, ὁ Κυδοιμὸς καὶ ἡ Κῆρ εἰς οὐδέτερον τῶν μαχομένων ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς, ἀλλ' εἶναι ποιητικαὶ προσωποποιαὶ τῶν συναισθημάτων καὶ παθῶν, ὧν ὧν ἀμφοτέροι οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ κατέχονται.—**536 ἔχουσα ἄουτον** καὶ ὁ οὐπω τραυματισθεὶς, ἀλλ' εἰς θάνατον προωρισμένος, ἀνίηκει εἰς τὸ κράτος αὐτῆς.—**538 δαφαινὸν** κατὰ τὴν αὐτὴν συμβολικὴν

καὶ οἱ δῆμοι ἄλλοτε ἔφερον ἔρυθρὰν περιβολήν· καὶ οἱ Σπαρτιᾶται ἐν τῇ μάχῃ ἔφερον τὴν φοινικίδα, ἵνα μὴ βλέποντες ἐν περιπτώσει τραυματισμοῦ τὸ αἷμα τῆς πληγῆς ἀποθαρούνωνται.—**542 τρίπολος** ἄγρος, τὸν ὁποῖον γυρίζομεν τρεῖς, ὅταν θέλωμεν διὰ τῆς λεγομένης ἀγροναπαύσεως νὰ τονώσωμεν τὴν γονιμότητα αὐτοῦ.—**548 μελαίνετο** ὡς πράγματι συμβαίνει ἐν τῇ φύσει, διότι ἡ ἄρτι ἀναστρεφομένη γῆ δεικνύει συνεπείᾳ τῆς ὑγρασίας σκοτεινὸν χροῶμα· τὸ μέλαν χροῶμα ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους, οἱ μέλανες βότρυες 562 καὶ ἡ κυανὴ κάπετος 564 μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες ἐγίνωσκον τὴν τέχνην τοῦ ἀποχραίνειν τὰ μέταλλα δι' ἐγκαύσεως.—**556 βασιλεὺς** πιθανῶς οὐχὶ ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως, ἀλλ' ὁ εὐγενὴς γεωκτῆμων τῶν ὁμηρ. χρόνων, οὗς περιγράφει ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ἄσπίδι, ἧς ἡ περιγραφή ἀγνοεῖ τὴν βασιλείαν, πρβλ. τὸν ἴστορα.—**564 κυανέην** δι' ἐγκαύσεως κυάνου, ὑαλώδους μάζης βαθέος κυανοῦ χρώματος, εὐρισκομένου ἐν ἀφθονίᾳ ἐν Κύπρῳ. **ἔρκος** σήμερον μάνδραι ἢ αἱμασιαὶ ἐκ θάμνων, βάτων κλπ. μετὰ τῆς τάφρου εἶναι συνηθέσταται καὶ σήμερον ἐν Ἑλλάδι· μία μόνη ἀτραπὸς εἶχεν ἀφειῆ διὰ μέσου αὐτῶν, δι' ἧς οἱ σταφυλοφορεῖς ἔφερον τὰς τρυγηθείσας σταφυλὰς εἰς τὸν ἔξω τοῦ κτήματος εὐρισκόμενον ληνόν.—**567** Αἱ παρθένοι καὶ τὰ παλληκάρια ἐτρύγων ἐντὸς καλαθίων τὰς σταφυλὰς, ἕως θὰ ἐπανήρχοντο ἐκ τοῦ ληνοῦ οἱ σταφυλοφορεῖς, εἰς τὰς κενὰς βούττας τῶν ὁποίων ἐξεκένουν πάλιν ὅσας σταφυλὰς ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον τρυγήσει.—**570 λίνος** κ. **αἴλιος** θρηνηδῆς ἄσμα (ἐκ τοῦ δίκην ἐπφοδοῦ μετὰ πᾶσαν στροφὴν ἐπαναλαμβανόμενου *Αἰ Λίνε!* (*ἄχ Λίνε!*) πρὸς τιμὴν τοῦ Λίνου, ὠραίου νεανίου, θείου γένους, ὅστις κατὰ τὴν παράδοσιν αὐξηθεὶς μεταξὺ τῶν προβάτων διεμελίσθη ὑπὸ λυσσόντων κυνῶν, προσωποποιία τῶν ὠραίων φυτῶν, τὰ ὁποῖα περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους καιόμενα ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων κλίνουσι πρὸς τὸ ἔδαφος τὴν μαρνανθεῖσα<sup>v</sup> αὐτῶν κεφαλὴν ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης τραγωδίας τῆς φύσεως. Οἱ ἀρχαῖοι συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν (ὡς καὶ σήμερον) καὶ δι' ἄσματος, καθιστῶντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνοτέραν· οὕτω μνημονεύονται ᾠδαὶ **ἱμαῖοι** τῶν ἀντλούντων ὕδωρ, **ἐπιμύλιοι** τῶν μυλωθρῶν, **λιτυέρσαι** τῶν θεριστῶν, **ἐπιλήνια**, λῖνοι κ. αἴλινοι κατὰ τὸν τρυγητόν, **βανκαλήματα** τῶν μητέρων, **ἐρετικαί**, **ποιμενικαί** κλπ., κ 221. Ὡς ὁ θερισμὸς παρεστάθη ὡς πανήγυρις, ἐν ἧ ὁ βασιλεὺς παρασκευάζει μεγαλοπρεπῆ τραπέζαν, οὕτω καὶ ὁ τρυγητὸς ἐπιστέφεται δι' ἑορτασίου πανηγυρισμοῦ, ἐν ᾧ παῖς ἄδων καὶ φορμίζων βαδίζει ἐπὶ τὰ πρόσω ἐν μέσῳ τῶν

νεανίων καὶ νεανίδων ῥυθμίζων τὸ βῆμα αὐτῶν καὶ προκαλῶν χαρ-  
 μοσύνοους ὀρχηστικὰς κινήσεις καὶ συνοδείαν τοῦ ἄσματος· ἀνάλογοι  
 σκηναὶ τελοῦνται κατὰ τὸν τρυγητὸν καὶ σήμερον ἔτι ἐν τῇ πολυαμ-  
 πέλῳ Μαντινείᾳ, ὅπου αἱ *τρυγήσονται* ἄδουσι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν,  
 πολλάκις ἐν χαρμοσύνοις στιγμαῖς ἐκτελοῦσι καθ' ἑαυτὰς εὐθύμοις  
 ὀρχηστικὰς κινήσεις καὶ τὴν ἐσπέραν καταλείουσι τὴν ἐργασίαν διὰ  
 μολπῆς.—**571 λεπταλέῃ** ὡς παιδικῇ.—**573 ὀρθοκραιράων** ἐν  
 ἀντιθ. πρὸς (τὰς αἴγας καὶ) τὰ πρόβατα, ὧν τὰ κέρατα δὲν εἶναι ὀρθά.  
 —**576** δύο τοπικοὶ διορισμοί, ὧν ὁ β'. ὀρίζει ἀκριβέστερον τὸν  
 πρῶτον· ὁ δονακεὺς χρησιμεύει ὡς τόπος ἐνέδρας λεόντων.—**586**  
 Οἱ κύνες οἱ ὑλακτοῦντες μὲν, ἀλλὰ μὴ δῶνοντες, ἐκαλοῦντο *μαυρ-  
 λάκαι*.—**590-606** Ἡ εἰκὼν τοῦ χοροῦ μόνῃ διαταράσσει τὸν  
 πανταχοῦ τῆς ἀσπίδος διήκοντα νόμον τῆς ἀναλογίας καὶ *συμμε-  
 τρίας*, διότι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰς προηγηθείσας δύο σκη-  
 νὰς τοῦ ποιμενικοῦ βίου· ἐπίσης τὸ *ποιίκιλλε* διαταράσσει τὴν συμ-  
 μετρίαν πρὸς τὸ *ποίησε* 573, 587, ἐν ᾧ πάντοτε ὁ ποιητὴς διὰ τὰς  
 εἰκόνας τῆς αὐτῆς ζώσης μεταχειρίζεται τὸ αὐτὸ ῥῆμα· διὰ ταῦτα  
 καὶ ἄλλους τινὰς λόγους τὸ χωρίον θεωρεῖται νόθον.—**591 τῷ  
 ἴκελον** ὁ ποιητὴς δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ θεὸς ἀντέγραψεν ἔργον  
 θνητοῦ, ἀλλ' ὅτι, ὡς διεμορφώθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἀνεμίμησε τὸν  
 ὑπὸ τοῦ Δαιδάλου χάριν τῆς Ἀριάδνης παρασκευασθέντα χορὸν  
 πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Θησέως τῇ ἄρωγῇ αὐτῆς ἀποκομι-  
 σθείσης νίκης κατὰ τοῦ Μινωταύρου· ὁ περίπλοκος χορὸς, ὃν ἐχό-  
 ρησεν ὁ Θησεύς, ἢ Ἀριάδνη καὶ οἱ ἀπελευθερωθέντες ἀττικοὶ νέοι  
 καὶ νεάνιδες, ἀπεμιμῆτο τοὺς ἐλιγμούς τοῦ λαβυρίνθου· τὸ περίτε-  
 χον τοῦτο εἶδος τοῦ χοροῦ, τὸν κληθέντα καὶ γέρανον, ἔχοντα *πε-  
 ριόδους* τινὰς καὶ *διεξόδους* καὶ ἐν τινὶ ῥυθμῷ περιελίξεις καὶ ἀνε-  
 λίξεις, λέγεται ὅτι ὁ ἦρωες εἶναι ὁ εἰσαγωγὸν εἰς Δῆλον. Ἐν τῷ  
 ἀνακτόρῳ τῆς Κνωσοῦ εἰς τῶν τοίχων αὐτοῦ εἶναι κεκαλυμμένος  
 διὰ μαιανδροειδῶν περιπλοκῶν· ἐπίσης γινώσκομεν ὅτι οἱ Κρήτες  
 ἦσαν ἐμπειρότατοι χορῶν καὶ κυβιστήσεων.—**593 ἀλφεισίβοιαι**  
 πρὸβλ. τὰ *ἔθνα* I 146.—**596 στίλβοντις ἐλαίῳ** τὰ νήματα τοῦ  
 ὑφάσματος, πρὶν ὑφανθῶσιν, ἔρραντίζοντο ἢ ἐνεβάπτοντο ἐντὸς  
 ἐλαίου, ἵνα καταστῶσι μαλακά, εὐλύγιστα καὶ στιλπνά.—**597 μα-  
 χαίρας** ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες ἐσιδηροφόρου (ὀπλοφόρου) καὶ  
 κατὰ τὸν Θουκυδ. καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκροί, οἱ  
 Αἰτωλοὶ καὶ Ἀκαρνανεὶς ἐξηκολούθουν ὀπλοφοροῦντες· μέχρι πρὸ  
 ὀλίγων ἔτι ἐτῶν ἐν τοῖς χοροῖς τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καὶ πανηγύ-  
 ρεων τῆς Ἑλλάδος οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸν χορὸν νέοι ἔφερον πι-

στόλας ἀργυρᾶς ἢ ἐπιχρῦσους καὶ ἀναλόγους μαχαίρας ἐν τῷ σελαγίῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ πολυτίμους ἱστορικός σπάθας ἐξηρητημένας ἀπὸ τοῦ ὄμου.—**599-602** Ἄλλοτε μὲν ἐχόρευον γοργῶ τῷ ἴθυμῷ εἰς κύκλον, ὃν ὁ Λουκιανὸς καλεῖ *θρομον*, ἄλλοτε δὲ διηρημένοι εἰς τάξεις ἀντιμετώπους ἐσχημάτιζον ποικίλα σχήματα, ὡς ἐν τῷ σημερινῷ *ἀντιχόρω* (*quadrille*).—**605** *κυβιστητῆρε* ἐξόχως ἐξηρητημένοι ἐκτελοῦντες γυμνάσματα δυσκολώτατα, ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. Αἰθ. ἄνω τῆς Προθ. **92** 1595.—**614** *κάμε* ἐργαζόμενος καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀφ' ἐσπέρας.—*Ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀσπίδος τοῦ ἔγκειται ἡ τέχνη τοῦ Ὀμ. ; πῶς ἐμφανίζει ἡμῖν τὴν ἀσπίδα ὡς πρὸς τὴν γένεσιν αὐτῆς ; πόσα πράγματα τέρπουσιν ἡμᾶς ; ποῖον τὸ κύριον θέμα ἀπασῶν τῶν εἰκόνων τῆς ἀσπίδος ; τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὀμ. διὰ τῆς μακρᾶς περιγραφῆς τῆς ἀσπίδος ; διὰ τί δὲν περιγράφονται ἐκτενῶς καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα ;*

## Τ

**1-6** *θεοῦ πάρα* ἐκ τοῦ δῶρα, *εὖρε* κλαίοντα *λιγέως* μὲ διαπεραστικούς θρήνους, *περικείμενον* ἐνηγκαλισμένον, τροπ. τοῦ *κλαίοντα, μύρομαι* Ρ 438.—**6-11** *ἐν ἄρα φῦ* . . Σ 384, *τοῦτον* ἐν πνεύματι ἐλαφρᾶς ἀδιαφορίας : αὐτὸν, ἕνα νεκρὸν, *ἐπειδὴ πρῶτα* ἀφ' οὗ ἄπαξ *λόιτης* Σ 396 : ὑπέκυψε κατὰ τὰς θείας βουλὰς, *τὴν* σὺ, *Ἥ. πάρα* ἐκ τοῦ *τεύχεα, ὁμοιοι* τοπ. ἐπὶ τῶν ὄμων, περὶ τοὺς.—**12-5** *δαίδαλον* Σ 400 καλλιτέχνημα, *ἀνέβραχεν* ἀόρ. ἄνευ ἐνεστ. λ. π. ἐκρότησαν ἰσχυρῶς, *ἀντην εἰ*. νὰ ἀτενίσῃ αὐτὰ κατ' εὐθείαν, *ἔτρεσαν* ὀπισθοχώρησαν.—**15-8** *ὡς ὧς* ὑπὸς-οὕτω, μόλις-εὐθύς, *χόλος* ἄγριον φιλοπόλεμον πάθος, *ἐν δὲ* ἐντὸς δὲ τῶν κόγχων, *ὑπὸ βλεφάρων* κάτω ἀπὸ τὰ, *φαιίνω* φαίνω, *ἐξεφάενθεν* ἐξήστραψαν, *σέλας* λάμψις ἀστραπῆς, πυρός.—**19-22** *τετάρπετο* ἐχόρτασε, *λεύσω* (*λευκός*) βλέπω, *πόρην* ἄρ. ἐνεστ., προκμ. *πέπρωται*, ἔδωκε (τοιαῦτα, οὕτως ἐξαίσια,) *οἶα, ἐπιεικὲς* φυσικὸν εἶναι, *μηδὲ* . . ἢ ἀντίθ. πρὸς τοὺς θεούς, τὸ ἀπροφ. χαλαρῶς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ *ἐπιεικὲς*, ἐν ᾧ ἀνεμένομεν ὁ. ἀποτελοῦν ἀντίθ. πρὸς τὸ θεὸς *πόρην* : οὐδὲ βροτὸς ἀνὴρ ἐτέλεσε' ὡς ἔχει ἡ σύνταξις : ἀδύνατον δὲ νὰ φαντασθῇ τις ὅτι θνητὸς. . .—**23-7** *νῦν δὲ* ἀλλὰ τώρα, ὅτε πλέον ἔχω ὅπλα, *τόφρα* εἰς τὸ *θωρήξομαι*, ἀλλὰ κυρίως : ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, ὅτε θὰ μάχωμαι, *καδδῦσαι* διεισδύσασαι, *κατὰ ὦ*. διὰ μέσου τῶν πληγῶν, *χαλκόντυπος* ὁ ἀνοιχθεὶς ἐκ κτυπημάτων χαλκῶν ὀπλων, *γείνομαι* γεννῶμαι, *ἐγεινάμην* ἐγέννησα, *εὐλαί* (Φελ., Φελ-ύω

νοι-νο) σκόληκες, **ἀεικίζω** (*ἀεικής*) ἀσχημίζω, μαγαρίζω· ὡς ἀντικ. τοῦ *ἀεικίσσω*σιν εἶχε προταχθῆ τὸ *υῖόν*, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεβλήθη ἡ πρότασις *καδδῶσαι ἐγγείνωται*, παρέστη ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῆ τὸ ἀντικμ. διὰ τοῦ νεκρόν· *ἐκ πέφαται* τοῦ *πεφνεῖν*, *αἰῶν* ἡ ζωὴ· διότι ἡ ζωὴ διὰ τοῦ φόνου ἔχει ἀποπτῆ, *σαπήη* ὁ νεκρός.—**28-33 ἀλαλκεῖν ἰφ** νὰ ἀποσοβήσω ἀπ' αὐτοῦ, *ἄγρια φύλα* τὰ διάφορα εἶδη τῶν βλαπτικῶν ἐντόμων, *ἀρηίφατος* (*πεφνεῖν*) ὁ πεσὼν ἐν τῇ μάχῃ, *εὔπερ* καὶ ἄν, *κέεται* κέηται, *τελεσφόρος* ὁ φέρων ἑαυτὸν εἰς τέλος, ὀλόκληρος· ἐπὶ ἐν ὄλον ἔτος, *ἔμπεδος* ἀλύμαντος, *ἀρεῖων* Ὁ 736 δροσερώτερος.—**34-6 ἀπέειπον**, *ἀπόφημι*, ἀπρηνήθην, παρήτησα, *δύσσο ἀλκήν* περιβλήθητι τὴν πολεμικὴν σου δύναμιν.—**37-9 πολυθαρήσῃς** εὐθαρήσῃς, *ῥῖνες* οἱ ῥώθωνες.

**1-39.** Μετὰ τῆς ἀρχῆς τῆς ῥαψωδίας Ἦ ἀρχεται ἡ 4. ἡμέρα τῆς μάχης, ἡ 27. καθ' ὄλου τῆς Ἰλιάδος.—**4 περικείμενον** ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ.—**11 ὅμοιοι** περὶ θώρακος, ἀσπίδος καὶ ξίφους.—**14** Ὁ τρόμος ὑπῆρξε συνέπεια τοῦ κρότου τῶν θεῶν ὄπλων, ἀλλ' ἐφεξῆς ὁ ποιητὴς ἐξαιρεῖ τὴν ἐκθαμβωτικὴν λάμψιν αὐτῶν.—**18 ἐν χερσὶν ἔχων** ἵνα περιεργασθῆ αὐτά.—**34 ἥρωας** Ἀχαιοὺς πάντας τοὺς Ἕλληνας.—**38 ἀμβροσίη** (μέλι) ἡ τροφὴ τῶν θεῶν, *νέκταρ* (ὕδρὸ-μελι) τὸ ποτὸν αὐτῶν· ὡς συντηροῦντα τὴν ἀθανασίαν τῶν θεῶν εἶχον καὶ ἀντισηπτικὴν δύναμιν, οἷαν καὶ τὸ μέλι, ὅπερ ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς ταρίχευσιν τῶν νεκρῶν. Τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα εἶναι ἀπήχησις προομηρείων συνηθειῶν, καθ' ἃς οἱ νεκροὶ δὲν ἐκαίοντο ὡς ἐφ' Ὀμήρου, ἀλλ' ἐταριχεύοντο (ἐν τινι τῶν τάφων τῶν ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν εὐρέθῃ τεμάχιον σαρκὸς νεκροῦ)· ἐντεῦθεν αἱ λ. *ταρχεῖν*, ὕστερον *ταριχεύειν*, *τάριχος* πτώμα τεταριχευμένον, μούμμια. Κατὰ τὴν αἰγυπτ. μέθοδον ἀφηρηεῖτο προηγουμένως ἀπὸ τοῦ νεκροῦ διὰ τῶν ῥωθῶνων ὁ ἐγκέφαλος διὰ σκολιοῦ σιδήρου, εἶτα ἐνεχύνοντο διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ βαλσαμωτικαὶ οὐσίαι, εἶτα ἠνοίγετο ἡ κοιλία, ἀφηροῦντο τὰ σπλάγγνα καὶ πληρουμένη ἀρωματωδῶν οὐσιῶν, πλὴν λιβανωτοῦ, συνερράπτετο, εἶτα ἐταριχεύετο ὁ νεκρὸς ἐν νύκτι ἐπὶ 70 ἡμέρας, μεθ' ὃ πλυνόμενος περιετιλίσκετο διὰ σινδόνης· καθ' ὄλου περὶ τῶν αἰγυπτ. μεθόδων τῆς ταριχεύσεως πρβλ. Ἡροδ. II 86-90. Βαλσαμωτικαὶ οὐσίαι ἦσαν καὶ τὸ ἄλας καὶ τὸ μέλι. Σήμερον ἡ ταρίχευσις τῶν νεκρῶν εἶναι διττή, ἡ *μικρά*, ἀποσκοποῦσα τὴν διατήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ βραχύν τινα χρόνον, καθ' ἣν ἐγχύνονται ἀντισηπτικαὶ οὐσίαι ἐντὸς τῶν σπλάγγνων, καὶ ἡ *μεγάλη*, ἀποσκοποῦσα τὴν συντήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ μακρὸν χρόνον· κατὰ ταύτην ἀνοιγομένης μιᾶς τῶν καρωτίδων ἐγχύ-

νονται εἰς τὸ αἰμοφόρον σύστημα ἀντισηπτικά οὐσία καὶ ἄλλαι δυνάμεναι νὰ διατηρήσωσι τοὺς ἴστους τοῦ σώματος ἐν φυσικότητι καὶ δροσερότητι, ἀφαιροῦνται τὰ σπλάγγνα καὶ καθαρίζεται ἐπιμελῶς τὸ ἔσωτερικὸν τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος. Ὅτι ἡ Θ. μετὰ τοῦτο ἐπιστρέφει πρὸς τὸν πατέρα δὲν μνημονεύει ὁ ποιητής. — *Πῶς ἐπενήργησαν ἐπὶ τὴν διάθεσιν τοῦ Ἄχ. τὰ ὄπλα ; τί περιεργον παραιτηροῦμεν κατὰ τὸν ἀποχωρισμὸν ὁμηρ. ἡρώων;*

**40-6** *Θις* ἄ. σωρὸς (ἄμιου), ἀκτὴ, *ῶρσεν* ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφύπνισεν, ἢ : ἔθεσεν εἰς κίνησιν, *καὶ οἱ περ* καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη, οἱ ὅποιοι, *ἀγών ν.* Ο 428, *κυβερνήτης* ὁ ἡνθιμίζων τὰς κινήσεις τοῦ πλοίου, *ἔχον* ἐχειρίζοντο, ἢ πρότ. διασαφ. τὸ *κυβερνήται, ολίγιον* ἢ λαβὴ τοῦ πηδαλίου, οἶαξ, πηδάλιον, *ταμίαι* οἰκονόμοι, τροφοδόται, οἱ τῆς ἐπιμελητείας, *καὶ μὴν οἱ* καὶ αὐτοὶ ἐν τούτοις, *ἐξεφάνη* διότι πρότερον κατέκειτο ἐν ταῖς ναυσίν.—**47-50** *μεγεπτόλεμος* καρτερικός, ἀκλόνητος ἐν τῇ μάχῃ, *βάτην* ἐξεκίνησαν, *σκάζω* χωλαίνω, *μετὰ πρώτη ἄ.* μετὰ τῶν καθισμάτων τῆς ἄ. σειρᾶς τῆς ἀγορᾶς.—**51-3** *δεύτατος* ἔσχατος, *καὶ τόν.*—**54-8** *ἀολλίζω* (ἀολλής) συναθροίζω, *ἧ ἄρ* ἀλήθεια λοιπόν, καθὼς βλέπομεν δυστυχῶς μὲν τὴν τῶρα, *ἄρειον* ὠφελιμώτερον, κέρδος, τὸ ἐπροκόψαμεν, *ὄτε* . . ἔπεξ. τοῦ τόδε, *νῶϊ περ* ἀκριβῶς ἡμεῖς οἱ δύο, *ἀχνυμένα κῆρ* ἐκ μικροῦ πόνου τῆς καρδίας, *μενεαίνω* ἔξαγριοῦμαι, *θ. ξριδι* ἐκ φιλοτιμίας διαβιβρωσκούσης τὴν καρδίαν, *εἵνεκα κούρης* χάριν μιᾶς κόρης!—**59-64** *ἰδς* Π 773, *ἐλόμην* ἐξέλεξα αὐτὴν ἐκ τῆς λείας, *τῷ* Ο 741, *δδάξ* διὰ τῶν ὀδόντων : δὲν θὰ ἤθελον φάγει τὴν γῆν ἀσπαίροντες, *ἄσπειον* ἀπέραντον, *ἀπομηνίω* ἐπιμόνως μνησικακῶ.—**65-6** *τὰ μὲν π.* Π 60, Σ 112, *δαμάσαντες* . . πνίξαντες τὸ πάθος, *ἀνάγκη* κατ' ἀνάγκην, διὰ τῆς βίας.—**67-73** *οὐδὲ* διότι δέν, *μενεαίνω* τρέφω πάθος, εἶμαι ὠργισμένος, *ἀσκελής* (ἀ(ἐπιτ.)-σκελ-, σκληρὸς) λίαν σκληρὸς, ἐπίμονος, ἀδυσώπητος, *θᾶσσον* ὡς τάχιστα, *ἔτι καὶ καὶ* ἄλλην μίαν φορὰν ἀκόμη, ὡς πρὸ τῆς μῆνιος, *λαύω* Σ 259, *τινά* πάντα τινά, πολλοὺς, *κάμπτω γόνυ* κάθημαι ὀκλαδόν, ἵνα ἀναπανθῶ, : θὰ εἶναι εὐχαριστημένος, ἐὰν κατορθώσῃ νὰ στρωθῆ κατὰ γῆς, *ὕπ' ἔγχεος* ἐλαυνόμενος ὑπὸ, πρὸ τοῦ δόρατος, *ἡμετέροιο* τοῦ ἰδικοῦ μου καὶ τοῦ πατρὸς.

**40-73. 41** *λάχων* περιεργον ὅτι δὲν καλεῖ τὴν ἀγορὰν διὰ κηρύκων, ἀλλὰ δι' ἰσχυρᾶς φωνῆς : συγκαλεῖ δὲ τὴν πρωίαν πρὶν ὅς ἄνδρες λάβωσι τὸ πρόγευμα (ὁμηρ. ἄριστον).—**47** *σκάζοντε* ὁ Διομείχε τρωθῆ εἰς τὸν πόδα, ὁ Ὀδ. εἰς τὴν πλευράν· ἀλλ' ὁ ποιητὴς κατὰ σύλληψιν τὸ πάθος τοῦ ἑνὸς λέγει περὶ ἀμφοτέρων.—**49** *ἔχον*



**ἔλκεα** διότι εἶχον τρωθῆ τῇ προτεραία.—**50 πρώτῃ** ὅπου ἡ τιμητικὴ θέσις διὰ τοὺς ἡγεμόνας, Α 54, 57.—**53 οὐτα** εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπίσης τῇ προτεραία.—**59 ἐν νήεσσι** ὅτε αὐτὴ ἐπὶ νεὸς ἐκομίσθη εἰς τὸ στρατόπεδον κατὰ τὰς δοξασίας τῶν ὄμηρ. ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀποθνησκόντων αἰφνιδίως οἱ μὲν ἄνδρες ἐτοξεύοντο ὑπὸ τοῦ Ἄπόλλωνος, αἱ δὲ γυναῖκες ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος.—**60 Δυρησὸς** Π 57.—**64 δηρὸν** διὰ τῶν ἐπικῶν ἀσμάτων, ὧν ἐν καὶ ἡ Ἰλιάς, ἀπομνημονευόντων τὴν μῆνιν καὶ τὰς ἐκ ταύτης συμφορὰς τῶν Ἀχαιῶν.—**71 ἰανέμεν** ὡς ἔπραξαν κατὰ τὰς δύο τελευταίας νύκτας.—**Διὰ τί ὁ Ἀγ. προσέρχεται τελευταῖος; διὰ τί ὁ Ἀχ. ὀμιλεῖ οὕτω περὶ τῆς Βρισηίδος, ἣν ἀλλαγῆ ἐπόθει νὰ λάβῃ σύζυγον; τί μαρτυρεῖ ἡ τρίτῃ ἐπανάληψις τῶν ἐν 65;**

**74-7** αὐτόθεν ἐξ ἔδρης ἀπ' αὐτῆς τῆς θέσεως, ὅπου ἐκάθητό, καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ἀγορᾶς.—**78-84 ἔσταως** ὁ ῥήτωρ, οἱ ἀκροαταὶ ἐκάθηοντο, **ὑβάλλω** ὑποβάλλω, διακόπτω, **χαλεπὸν** φορτικόν, ὄκληρόν, **ἐπισιαμένω**..καὶ ἂν ὁ ῥήτωρ εἶναι πολὺ ἔμπειρος, **ῥμαδος** θόρυβος πολλῶν, ὄγλοβή: ἐὰν δὲ πολλοὶ θορυβῶσι, **βλάβεται** συγχύζεται, ταράσσεται ὁ ῥήτωρ καὶ ἂν εἶναι πολὺ εὐγλωττος, ἢ: σκεπάζεται ἡ φωνὴ του καὶ ἂν εἶναι πολὺ δεξιόφωνος, **ἐνδείξομαι** (τὴν γνώμην) θὰ ἐξηγηθῶ, θὰ δώσω ἐξηγήσεις, **σύνθεσθε** μαζεύσατε καλῶς τοὺς λόγους μου εἰς τὸν νοῦν σας, ἐννοήσατε, προσέξατε, **ἐν γνῶντε** ἀντιλήφθητε ἀκριβῶς.—**85-9** **δῆ** ἤδη, **τοῦτον μῦθον** τοῦτο τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἐμνημόνευσεν ἐν τῷ λόγῳ του ὁ Ἀχ., **νεικέω** μέμφομαι, **ἤεροφοίτις** (ἀῆρ ὀμίγλη, σκότος) ἡ θαμῶν τοῦ ἄδου, **ἄτη** σύγχυσις φρενῶν, **αὐτὸς** αὐθαιρέτως.—**90-4** **τί κεν ῥ.** τί ἠδυνάμην νὰ πράξω; **διὰ τελευτᾶ** ἐκτελεῖ πᾶν ὅ,τι θέλει, ῥυθμίζει τὸ τέλος πάντων, **πρέσβα** θ. τοῦ **πρέσβυς** σεπτῆ, ἔντιμος, ὑποκ. Ἄτη, **πρέσβα Δ. θ.** κτγρ., **ἀάομαι** βλάπτω, προκαλῶ σύγχυσιν φρενῶν, **ὀλομένη** ἢ χαμένη! ἢ κατηραμένη!, **ἀπαλὸς** τρυφερός, **πίλναμαι** ἐγγίζω, πατῶ, **βαίνει** βαδίζει ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων, **βλάπτουσα** διαταράττουσα τὰς φρένας, **πεδάω** (πέδη) δεσμεύω, **ἕτερόν γε** τὸν ἕνα τοῦλάχιστον ἐκ δύο ἐριζόντων τυλίγει ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἀμάρτημα, εἰς τὰ δίκτυά της.—**137-41** **ἀασάμην** ὑπέστην διατάραξιν φρενῶν, ἡμαρτον ὁ ἄθλιος, **ἀρέσκω** διορθώνω, συμβιβάζω, **ἀποινα** ἐξίλαστήρια δῶρα, **ἔρσεν** ὄρσεν, **ἔδε** κτγρ. διὰ δὲ τὰ δῶρα ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος ἐδῶ νὰ, **χθιζὸς** χθесινός, χθῆς (κατὰ τὴν προπαραελθοῦσαν νύκτα).—**142-4** **ἐπίμεινον** περιμένον, **ἐπειγόμενός περ**

παρ' ὄλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς μάχην, *μενοεικῆς* (εἰκὼς μένει ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν) ἄφθονος.

**74-144. 77 ἀναστὰς** ὁ Ἄγ. ἠγέρθη, ἑσταότος 79, ἀλλὰ δὲν μετέβη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς, ὅπου ἦτο ἡ συνήθης θέσις τοῦ ἀγορεύοντος.—**87 Μοῖρα** αἱ βουλαι τοῦ Διός, **Ἐρινὺς** τὸ ὄργανον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.—**91 Ἄτη** προσωποποιία τῆς διαταράξεως τῶν φρενῶν, ἣν ἐπακολουθεῖ τὸ ἁμάρτημα καὶ ἡ τιμωρία αὐτοῦ.—**92 ἀπαλοι πόδες** διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν αἰσθάνονται αὐτὴν, ὅταν βαδίξῃ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν, ὅταν διαπράττωσι τὸ ἁμάρτημα.—**139 ὄρνυθι λαοὺς** ἴσως διὰ τῶν λ. τούτων ὁ Ἄγ. ὡς τετρωμένος μεταβιβάσει εἰς τὸν Ἄχιλ. τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν ἐν τῇ ἐπιχειρῆσιν μάχῃ.—**140 Ὀδυσσεὺς** ἐπρέσβευσε μὲν καὶ ὁ Αἴας (καὶ ὁ Φοῖνιξ), ἀλλ' ἡ ὑπόσχεσις ἐγένετο διὰ τοῦ Ὀδ.—**141 χθιδὸς** ταῦτα ἐγένοντο κατὰ τὴν προπαρελθούσαν νύκτα, *προχθές* ἀλλ' οἱ τότε ὑπελόγιζον τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς νυκτός, ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, (πρβλ. τὴν φράσιν *νύκτας τε καὶ ἡματα*) ὥστε ἡ χθὲς περιελάμβανε τὴν χθεςινὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τὴν προηγηθεῖσαν ταύτης (τὴν προχθесινὴν), καθ' ἣν ἐστία ἡ πρεσβεία πρὸς τὸν Ἄχ.—*Διὰ τί τὸ μακρὸν προοίμιον τοῦ Ἄγ. ; τί ἀνεμένομεν νὰ εἶπῃ καὶ τί λέγει δικαιολογούμενος ; τί προῦγμα τονίζει πολὺ ;*

**145-8 ὡς ἐπιεικὲς** καθὼς πρέπει, *ἐχέμεν* νὰ κρατήσης, *πάρα* πάρεστιν, εἶναι εἰς τὴν ἰδικὴν σου ἐξουσίαν, *μνησώμεθα* ὡς κυττάξωμεν, *κλοτοπεύω* ἀγν.-ἐτυμ. φλυαρῶ (:), *ἐνθάδ' ἐόντας* καθήμενοι ἐδῶ ἀδρανεῖς, *διατριβῶ* χρονοτριβῶ, *ἔργον* ἡ ἐκδίκησις τοῦ Π., *ὡς κέ τις* τελ. εἰς τὸ μνησώμεθα χ., *ᾧδε μεμνημένος* αὐτὸ ἐδῶ (τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Π.) ἔχων κατὰ νοῦν.—**154-61 μὴ δὴ σῦτως** ὄχι δὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, *ἀγαθὸς περ ἐὼν* παρ' ὅλας σου τὰς ἄλλας ἀρετάς, *εὔτε πρῶτον* εὐθὺς μόλις ἅπαξ, *ὀμιλέω* συγκρούομαι, *ἄνωχθι* προσκτ. προκμ. τοῦ ἄνωγα, *πατέομαι* (pasco) τρώγω, γεύομαι, *τὸ γάρ.* διότι τοῦτο τονώνει τὰς δυνάμεις.—**162-6 ἄκημος** ἀγευστος, *ἄντα* ἐκ τοῦ συστάδην, *εἰ περ* καὶ ἂν, *μενοινάω* ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, *θυμῶ* ἐνδομύχως, *λάθρη* ἀνεπαισθήτως, *κίχάνει* τὸν καταλαμβάνει, *βλάβεται* παραπαίονσι, κλονίζονται, τρέμουσι.—**167-70 γνῖα** τοῦ κατὰ τι, *ἔρωέω* P 422 : πρὸ τοῦ πέρατος τῆς μάχης.—**171-4 ὄπλομαι** παρασκευάζω, *δεῖπνον* ἄριστον, γεῦμα, *οἰσέτω* O 718, *λαίνομαι* εὐφραίνομαι.—**175-8 τῆς** Βρυσσίδος, ἐκ τοῦ *εὐνῆς*, *Ἰλαος* εὐδιάλλακτος, *ἀρέσκομαι* ἐξιλεώνω, ἱκανοποιῶ, *πίων* πλούσιος, δαψιλῆς, *ἐπιδευῆς* ἐνδεής, *ἐπιδευὲς* ἔλλειψις, *δίκη* δικαιοσύνη : ἵνα τύχῃς ὄλων σου τῶν δικαιωμάτων, πάσης δι-

καίας ἱκανοποιήσεως, ἀξιώσεως. — 181-3 *καὶ ἐπ' ἄλλω* καὶ ἐνώπιον ἄλλου, οὐχὶ μόνον τοῦ Ἄχ., κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τῶν ἄλλων (ἢ: καὶ πρὸς ἄλλον), *νεμεσσητὸν* ἀξιοκατάζοιτον: διότι δὲν εἶναι προσβλητικὸν βασιλεὺς νὰ ἱκανοποιήσῃ ἄνδρα τινά, ἐν ἣ περιπτώσει αὐτὸς πρῶτος ἄρξῃ χειρῶν ἀδίκων, προσβάλλῃ πρῶτος. — 184-8 *ἀκούσας* σεῦ, *δικνέομαι* διεξέροχομαι, *ἐν μοίρῃ* ὅπως ἔπρεπε, *ἐθέλω* εἶμαι πρόθυμος, *κέλεται δέ με θ.* καθὼς ὑπαγορεύει ἡ ψυχὴ μου, *πρὸς δαίμονος* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τὸν ὁποῖον θὰ καλέσω μάρτυρα. — 188-91 *τῆος* (τέως) ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, *ὄρκια* (ἱερόμια) *πίστα τάμωμεν* διεκπεραιώσωμεν διὰ θυσίας ἐνόρκου τὴν συνομολόγησιν ἀρρήκτου διαλλαγῆς. — 192-5 *κρίνομαι* ἐκλέγω, *κούρητες* κούροι, *ὑφίσταμαι* ὑπισχνούμαι. — 196-7 *ταμέμεν* ἵνα θυσιάσωμεν.

**143-97.** 161 *οἴνοιο* γνωστὴ ἡ συνήθεια νὰ παρέχωνται καὶ σήμερον εἰς τοὺς στρατιώτας ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια καὶ διὴ οἰνοπνευματώδη ποτά, ὅταν πρόκειται νὰνατεθῇ αὐτοῖς ἐπίθεσις. Καὶ οἱ Σπαρτιάται πίνοντες ἄκρατον ὠπλίζοντο πρὸς μάχην. — 171 *σκέδασον* διότι ὁ Ἄχ. συνεκάλεσε τὴν ἀγοράν. — 196 *Ταλθύβιος* κήρυξ τοῦ Ἄχ. Α 321. — 197 Ὁ *Ζεὺς* ἦτο ὁ ἐπόπτης τῶν ὄρκων, Ὁρκιος, ὁ Ἥλιος ὡς πανόπτης καλεῖται καὶ αὐτὸς μάρτυς: ἐν Ἀθῆναις τὰ *τόμια* (θύματα, ἐφ' ὧν ἐγίνοντο οἱ ὄρκοι,) ἦσαν κάρου, κριοῦ καὶ ταύρου. — Πῶς προσβλέπει τὴν πρότασιν τοῦ Ἄχ. ὁ Ἄχ.; πῶς ἐπιτυγχάνεται ἡ διαλλαγή; διὰ τί κυρίως ὁ Ὅδ. ζητεῖ νὰναβάλλῃ ὀλίγον τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος; τίνα σημεῖα τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀποτελοῦσι περιφανῆ ἱκανοποίησιν τοῦ Ἄχ.;

242 *8 ἅμα μῦθος* ἔεν συγχρόνως εἶχε δοθῆ ἡ ἐντολὴ (ὑπὸ τοῦ Ὅδ.) καὶ τὸ ἔργον., ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον, *αἰθῶν* ἀποστίλβον, *ἔσσημι* ζυγίζω, *πάντα* ἐν συνόλῳ. — 249-56 *ἐναλίγκιος* ὅμοιος, *ἀείρομαι* αἰωροῦμαι, κρέμαμαι, *ἀπὸ ἀρξάμενος* ἀποκόψας ὡς ἀπαρχὴν, *ἦατο* ἔμενον ἀκίνητοι, *ἐπ' αὐτόφιν* ἐφ' ἑαυτῶν, εἰς τὰς θέσεις των, *σιγῇ κατὰ μοῖραν* καθὼς ἔπρεπε. — 257-63 *εὐξάμενος* ἀρχίσας νὰ εὐχηται, *ιδῶν* ἀναβλέψας, *ἴστω* (οἶδα) ὡς εἶναι μάρτυς, *τίννυμαι* τιμωρῶ, ἐκδιζοῦμαι, μὴ μὲν ἀληθῶς δὲν ἐπέβαλον, *χράσομαι* ἔχω χρειαίαν, *κεχηρημένος* χρειάζομενος αὐτήν, *οὐτ' ἐννῆς πρ.* οὐτ' ἐξ ἀφορμῆς νὰ κοιμηθῶ μετ' αὐτῆς οὔτε ἐξ ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς (τεντοῦ, τινός), *ἀπροτίμαστος* (ἀστ)-προτιμαίομαι ἐγγίζω, ψαύω) ἄδικτος. — 264-5 εἰς πάντα *ὄτις*, *σφέ* σφᾶς, *ἀλιταίνω*, ἀλιτόμην, ἄμαρτάνω. — 266-8 *στόμαχος* λαιμός, *λαῖμμα* οὐ. βυθός, *μέγα λ.* θαλάσσης εἰς τὸν ἀχανῆ βυθὸν τῆς θαλάσσης, *βόσις* (βόσκω) τροφή. — 268-75 *δρίνω* ἐρεθίζω, *διαμπερὲς* πέρα πέρα, μέχρι τῶν μυ-

χαιτάτων, *ἀμήχανος* ἄκαμπτος, ἰσχυρογνωμόνως, *ξυνάγω* Ἄ. συζυροτῶ μάχην.—**276-81** *αἰψηρός ταχύς*, κτγρ. ταχέως, ἐν σπουδῇ, *ἀμφιπένομαι* ἀσχολοῦμαι περί τι, *κάθεσαν* (σεδ-,έσσα) ὑπέδειξαν θέσεις νά καθίσωσι, *ἀγανὺς* Π 103 εὐγενής, *ἀγέλην* ἄλ-λων ἵππων λαφυραγωγηθέντων.

**242-81. 245** *γυναῖκας* ἑπτὰ Λεσβίδας, ἃς εἶχεν ἐκλέξει ὁ Ἄγ. κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ἄγ.—**247** *τάλαντα* I 122.—**252** *χείρесси* διὰ τῆς δεξιᾶς, διότι ἡ ἀριστερὰ ἔφερε τραῦμα.—**254** Αἱ τρίχες ἐν συνήθει θυσιᾷ ἔρριπτοντο εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ θύματα τῶν ὄρκων δὲν καίονται, διότι οὔτε οἱ θεοὶ οὔτε οἱ ἄνθρωποι ἔτρωγον αὐτά, ὡς βεβαρημένα διὰ τῶν καταρῶν καὶ καθωσιωμένα τοῖς χθονίοις, ἀλλ' οἱ μὲν ἐντόπιοι κατῶρυντον αὐτὰ ἐν τῇ γῆ, οἱ δὲ ξένοι ἔρριπτον εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὰς τρίχας κρατεῖ ὁ ὀμνύων, καταρῶμενος οὕτω καθ' ἑαυτοῦ νά ὑποστῇ τὴν τύχην τοῦ θύματος, ἐὰν ἐπιорκήσῃ.—**259** *Γῆ* καὶ ἡ γῆ ὡς παρισταμένη ἐκαλεῖτο ὡς μάρτυς.—*Τί ἐπιδιώκει ὁ Ὅμ. περιγράφων λεπτομερῶς τὴν τελετὴν τοῦ ἐξίλασμοῦ ; διὰ τί καὶ ὁ Ἄγ. ἀποδίδει τὴν εὐθύνην τῶν γενομένων εἰς τὸν Δία ;*

**282-5** *χρυσή* διὰ τὰ χρυσᾶ κοσμήματα, *χυμένη ἀμφι* χυθεῖσα περὶ αὐτόν, περιπτυχθεῖσα, *λίγ'(α)* ἐκόκκυε ἐθρήνει γοερῶς, *ἀμύσσω* ξεσχίζω (*ἀμυχή*), *δειρῆ* Σ 177.—**286-90** *δειλὸς* Π 837, *πλεῖστον κεχαρισμένε* ἀγαπητότατε, *κίχάνομαι* εὐρίσκω, *δρχαμος* ἀρχηγός, *ἄψ ἀνιοῦσα* ἐπανερχομένη, *δέχεται*..συμφορὰ διαδέχεται συμφορᾶν.—**291-4** *μία μοι* ἡ αὐτή, ἣτις καὶ ἐμέ, *κῆδειος* (ὁ ἐν φροντίδι ὢν) περισπούδαστος, ἀγαπητός, ἀκριβός, *οἶ* δεικτ. ἐπαναλαμβάνον ἀνακολούθως τὸ *κασιγνήτους*.—**295-300** *οὐδὲ μὲν οὐδὲ* καὶ ἐν τούτοις δέν, *Μύνης* ὁ σύζυγος τῆς Βρ., *κουριδίη* ἡ νόμιμος, *ἄξειν* ὑποκ. Ἀχιλλῆα, *δαίνυμι γάμον* παραθέτω γαμήλιον συμπόσιον, *ἄμοτον* διαρκῶς.—**301-2** *ἐπὶ στενάχοιτο* ἐπανελάμβανον τοὺς στεναγμούς, *πρόφασιν* τὸν Π. ἔχουσαι ὡς πρόφασιν, *κῆδεα* τὰς συμφορὰς.

**282-302. 291** *ἄνδρα* τὸν Μύνητα, βασιλέα τῆς Λυρνησοῦ.—**298** *κουριδίην ἄλοχον* αὐτὸς ὁ Ἄγ. καλεῖ αὐτὴν *ἄλοχον θυ. μαρέα* I 336.—**299** Ἡ γαμήλιος τράπεζα ἦτο οὐσιῶδες τμήμα τῆς τελετῆς τοῦ νομίμου γάμου, ἢ κατακλείς αὐτοῦ.—**301** *γυναῖκες* α<sup>ε</sup> ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἄγ. καὶ αἱ 7 Λεσβίδες, εἰς ἃς ὁ Π. δὲν ἦτο προσωπικῶς γνωστός.—**302** *κῆδεα* τὸ πένθος τῆς Βρισηίδος ἐπὶ τῷ Π. ὑπέμνησεν ἐκεῖνας τὰ ἴδια πένθη, τὴν ἀπώλειαν προσφιλῶν οἰκείων, οὓς ἐθρήνον, ὡς σήμερον ἐν Ἑλλάδι αἱ πλεῖσται τῶν περὶ τὸν νε-

κρόν πενθουσῶν ἀπολοφύρονται ἑκάστη μᾶλλον τὰ οἰκεῖα πένθη.—  
*Τίνα σημασίαν ἔχει διὰ τὸν Π. ὁ θρηῆνος τῆς Βρ. ; διὰ τί ἐνταῦθα ὁ*  
*Ὅμ. παρέχει λεπτομερεῖς εἰδήσεις περὶ τῆς γυναικός ;*

**303-8 γέροντες** οἱ ἡγεμόνες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλὴν τοῦ Ἄγαμ., **εταίρων** ὑμῶν, **ἄω χορταίνω**, **αἰὼν ἄχος** φοβερὰ συμφορὰ μὲ ἔχει πλήξει, **ἔμπης** Ο 399.—**309-13 τέρποντες** προσπαθοῦντες νὰ τὸν διασκεδάσωσι, φαιδρύνωσιν ἐν τῷ βαθεῖ πένθει του, **πρὶν δύμεναι**..πρὶν ὑφθῆ εἰς τὴν ἄβυσσον.—**314-8 μνησάμενος** ἐνθυμηθεὶς τὸ παρελθόν, **ἀνενείκατο**, **ἀναφέρομαι**, ἀνέπνευσε βαθέως, **ἔξέβαλε** βαθὺν στεναγμόν, **ἧ ῥά νυ** ἀλήθεια λοιπόν, **λαρὸς** (λαύω) νόστιμος, εὐχάριστος, **διτραλέως** (διτρηρός, διτύνω) μετὰ σπουδῆς, **σπέροχομαι** σπεύδω.—**319-25 ἔνδον ἐόντων** ἂν καὶ ἐντὸς τῆς σκηνῆς ὑπάρχουν καὶ τροφαὶ καὶ ποτά, **τοῦ πατρὸς** ἐκείνου τοῦ μακρὰν ἔκει εὐρισκομένου πατρὸς μου, **ποθὶ ἂν** δὲν ἀπατῶμαι, **τέρηγν** Π 11, **χῆτος** οὐ. Ο 426 στέρησις, **τοιουδὲ** τοιούτου ὁποῖος ἐγὼ εἶμαι, **ὃ δὲ ἄλλ' ἐγὼ** ἰδοὺ (ἔδῶ), **ῥιγεδανὸς** κρυερὸς παγερός.

**303-39. 303 γέροντες** οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλὴν τοῦ Ἄγ., Νέστορ, Ἴδομενεύς, οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Διομήδης, ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ Μενέλαος. **ἡγερέθοιο** ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἄγ., ὅπου οὗτος εἶχεν ἐπιστρέφει χωρὶς νὰ δηλωθῆ τοῦτο.—**307** Ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἦτο συνήθης ἐν Ἑλλάδι τριήμερος νηστεία μετὰ θάνατον συγγενοῦς.—**322 τοῦ πατρὸς** τοῦ Πηλέως.—**Διὰ τί οἱ ἡγεμόνες συνιστῶσιν εἰς τὸν Ἄγ. νὰ φάγη ; διὰ τί ὁ Ἄγ. δὲν τρώγει ; διὰ τί τὸν θάνατον τοῦ Π. θεωρεῖ βαρύτερον τοῦ τοῦ πατρὸς ;**

**340-8 δὴ** 342 τώρα πλέον, **ἀποίχομαι** ἔχω ἀποσυρθῆ, **εδοῖο** τεοῖο, **μέμβλεται** (μέ-μ(ε)λε-ται) ἀλήθεια λοιπόν δὲν εἶναι πλέον ἀντικείμενον μεγάλης μερίμνης ἐκ μέρους σου, **ὃ γε** ἐκεῖ κάτω, **ὀρθόκραιρα** Σ 3.—**349-56 πάρος μεμαῦϊαν** τὴν καὶ ἐκ τῶν προτέρων πρόθυμον εἰς τοῦτο, **ἄρηγ** εἶδος ἰέρακος, **καταπάλλομαι**, ἀφ. κατέπαλιτο, τινάσσομαι, πηδῶ κάτω, **ἀιεργῆς** ἐκνευριστικός, ἀποκαρδιωτικός, **πυκνὸν δῶ** στερεὸς δόμος.

**340-56. 344 προπάροιθε νεῶν** γενικώτερος τοπ. διορισμός, διότι γινώσκομεν ὅτι ὁ Ἄγ. κάθηται ἐν τῇ σκηνῇ παρὰ τὸ πτώμα.—**346 οἴχονται** προϋποτίθεται ὅτι οἱ παρὰ τῷ Ἄγ. εὐρισκόμενοι ἡγεμόνες εἶχον ἐν τῷ μεταξὺ καταλίπει αὐτόν.—**354 στάξε** ἡ ἀμβροσία καὶ τὸ νέκταρ ἐνταῦθα εἶναι τονωτικά.—**Διὰ τί ἡ τόνωσις τοῦ Ἄγ. διὰ νέκταρος καὶ ἀμβροσίας ;**

**356-64 τοὶ δὲ οἱ Ἄγ., ταρφέες-εἶαι-έα** πυκνοί, **ἐκποτάονται** (θαμ.) **Διὸς** πετῶσιν ἀδιακόπως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, **ῥιπῆ** ὄρμη, **αἰθρη-**

γενῆς ὁ ἐν τῷ αἰθέρι γεννώμενος, αἰθερογενής, **γανάω** λάμπω, ἀκτινοβολῶ (πρβλ. γανῶν), **φορέοντο** ἐρύνοντο, **κραταιγύαλος** ὁ ἔχων ἰσχυρὰ γύαλα, ἐλάσματα μέταλλα, **μείλινος** Π 144, **γέλασσε** (αἶγλη, γλήγη, ἀγλαός, γάλα) ἠκτινοβόλησε.—369-74 370=Π 132, **μῆνη** σελίγη.—375-80 **σέλας** (ἡ φωταύγεια) **καιομένοιοι** πυρὸς φανήη **ναύτησι** (θησομένοις) ἐκ πόντιο ἐκ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, **σταθμὸς** **σιάνη**, **οιοπόλος** (οἶος-πέλομαι) μονήρης, ἐρημικός, **ἄελλα** Π 374.—380-3 **τρυφάλεια** Π 795, **βριαρὸς** Σ 611, **ἔθειραι** (τοίχες) τὰ νήματα τοῦ λόφου, **θαμὸς** 3 P 661.—384-6 **Φέ(ο)ῖο**, οὐ, αὐτοῦ, ἑαυτοῦ, ἐδοκίμασε τὸν ἑαυτόν του ἐντὸς τῶν ὄπλων, ἐὰν ἐφήρμοζον εἰς αὐτὸν καὶ ἂν ἐλεύθερα καὶ ἐλαφρὰ ἔτρεχον ἐντὸς αὐτῶν τὰ μέλη του, **γίγνεται** εὐρέθησαν, **ἦντε** ὡς, **ἄειρε** οὐ μόνον δὲν ἐβάρυνον, ἀλλὰ καὶ μετέωρον ἔφερον. ἀνεπτέρωνον.—387-91 **συριγῆ** σωλήν, ἐν ᾧ ἐπροφυλάσσετο τὸ δόρυ, δορατοθήκη, 390-1=Π 143-4.—392-5 **ἀμφιέποντες** εἰς τοῦτο ἀπασχολούμενοι, **ἀμφιῆσαν** περιέβαλον, **λέπαδνα** ζυγύλουρα, ἱμάντες περνώντες πρὸ τοῦ στήθους καὶ δενόμενοι εἰς τὸν ζυγόν, **γαμφηλαί** σιαγόνες.—395-8 **ἀραρυῖαν** εὐάρμοστον εἰς τὴν χεῖρα, **παμφαίνων** Σ 144, **ὑπερίων** ὁ ἥλιος, **ἠλέκτωρ** (ἠλεκτρον) ἀκτινοβόλος.

**336-98. 378 πόντιον ἔπ'** οἱ ναῦται εὐρισκόμενοι ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσσει, καθ' ὃν χρόνον ἐπανερχονται εἰς τὴν πατρίδα, βλέπονσι τὴν λάμπην πυρὸς καιομένου ἐν τῇ πατρίδι ἀκτῇ, ἀλλὰ δὲν δύνανται, ἀπωθούμενοι ὑπὸ θινέλλης, νὰ καταπλεύσωσιν ἐκεῖ.—386 **ἄειρε** διὰ τὴν μεγάλην εὐαρμοστίαν καὶ ὡς δῶρα θεοῦ.—*Διὰ τί ὁ Ὅμι. ἐνδιατρίβει πολὺ περὶ τὸν ὄπλισμόν καὶ τὴν ἔξοδον τῶν Ἀχ. καὶ περὶ τὸν ὄπλισμόν τοῦ Ἀχ. :*

**399-403 βαλιὸς** Π 149, **κωσέμεν** μεικτ. ἄορ. σκέφθητε τώρα νὰ σφῆσητε κατ' ἄλλον τρόπον, **ἠνιοχεὺς** παραιβάτης, **ἔωμεν** ὑπικτ. τοῦ ἄω ἢ ἄω, ἀντὶ ἠώμεν-ἔωμεν (sa-,satio,satis) : ὅταν χορτάσωμεν, **μηδὲ** λείπετε ὡς ἐλίπετε, **αὐτόθι** ἐκεῖ, ὅπου ἔπεσε.—404-7 **αἰόλος** εὐκίνητος, **ἄφαρ** εὐθύς, **ἠμύω** κλίνω τὴν κεφαλὴν, κύπτω, **ἐξερείπω** ἐκπίπτω, **ζεύγη** P 440.—408-10 **καὶ λίην** καὶ πολὺ μάλιστα, **νῦν γε** τώρα τοῦλάχιστον.—4 / 1-4 **ῥχα** P 689.—415-7 **ἴφι** (ὄργ. τοῦ ἴς) ἐν κρατερῷ ἀγῶνι.—418-24 **μέγ' ὀχθήσας** μετὰ μεγάλης ἀναγκησέως, **οὐδέ τί σε χρεὴ ἄλλ'** οὐδεμία ἀνάγκη παρίσταται πρὸς τοῦτο, ὅ ὅτι, **ἄδην** κατὰ κόρον, ἐκ τούτου ἡ γεν. **πολέμοιο**, **ἐλαύνω ἄ. π.** κἀμνω τινα νὰ χορτάση (ἀποκάμη) πολεμῶν, **ἔχε** διηύθυνε, **μῶνυξ** Π 375, **ἐν πρώτοις** μεταξὺ τῶν προμάχων.

**399-424. 408.** Ὁ Ἀχ. γινώσκει ἐκ τῆς μητρὸς τὸν

ἐπικείμενον θάνατόν του, μανθάνει ὅμως ἤδη τὸ νέον ὅτι δὲν θάπο-  
θάνῃ σήμερον (*νῦν γε*) καὶ ὅτι ὁ θάνατος θὰ προέλθῃ ἀπὸ θεοῦ καὶ  
θνητοῦ. Ὅτι ὁ ἵππος ὀμιλεῖ εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα παρ' Ὀμήρῳ  
καὶ ὁ Ἄριών, ὁ ἵππος τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργου, Ἄδραστου, ἐνὸς  
τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, ἦτο καὶ αὐτὸς φωνήεις ὡς τέκνον θεῶν ἐπί-  
σης καὶ ἡ ναῦς Ἄργῶ παρεστάθη ὕστερον φωνήεσσα, καὶ ὁ Αἴσω-  
πος εἰσάγει κατὰ κανόνα τὰ ζῶα ὀμιλοῦντα.—418 *ἔσχεθον* ὡς φύ-  
λακες τῆς τάξεως τοῦ κόσμου καὶ ἵνα ἐμποδίσωσιν ἄλλην περαιτέρω  
ἀποκάλυψιν.—*Διὰ τί κενρίως ὁ Ὀμ. ἐνέβαλε τὴν σκηρὴν τῶν ἵππων;*  
*διὰ τί ἐμβάλλει θαύματα;*

## X

1-6 οἱ μὲν οἱ Τρ., *πεφυζότες* προκμ. τοῦ *φεύγειν* (*φύγ-ja, φύζα*)  
ἐναγώνιοι, πανικόβλητοι (περὶ τοῦ συναισθήματος τοῦ μετὰ τὴν  
φυγὴν), *νεβρός* ἄ. τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, *ἀποψύχομαι* ἰ. δρα-  
σίζομαι στεγνώνων τὸν ἰδρωῶτα, *ἐπαλξις* (*ἀλέξω*): ἐπὶ τῶν ἐ., *κλί-  
ναντες* ὦ. προτεινάντες διὰ τῶν ἀριστερῶν βραχιόνων ἐγκαρσίως  
τὰς ἀσπίδας, ὥστε τὸ ἄνω μέρος αὐτῶν νὰ ἀκκοιμβῆ ἐπὶ τοῦ ἀριστε-  
ροῦ ὤμου (συνασπίζοντες, ἵνα προφυλάσσονται ἀπὸ τῶν βλημάτων  
τῶν ἐπὶ τῶν τειχῶν), *ὄλο(ι)ός, πεδάω* (*πέδη*) δεσμεύω, καρφώνω,  
*αὐτόθι* διασαφ. ἐν 6, Ἰλλο(ι)ο-ου.—7-13 *οὐδέ νυ* καὶ δὲν ἐκατά-  
λαβες λοιπὸν ἀκόμη, *οὐδὲ ἀφ' οὗ, μενεάινω* Ο 565 ἔχω διαρκῶς  
εἰς τὸν νοῦν μου, *ἀσπερχές* Π 61 μετὰ πολλοῦ πείσματος, *ἦ νυ*  
*χωρὶς ἄλλο* λοιπόν, *πόνος* T. ὁ ἀγὼν πρὸς τοὺς T., *φοβέω* τρέπω  
εἰς φυγὴν, *δὴ* τώρα πλέον, *ἄλεν* εἶλω, *τοὶ* ἦθ., *λιάζομαι* ἐκτρέπο-  
μαι, ἐκκλίνω, *μὲν* μὴν, ὅμως, *μόρσιμος* ὑποκείμενος εἰς θάνατον  
θνητός.—14-20 *βλάπτω* περιπλέκω, τυλίσσω, ἔξαπατῶ, *ἐκάεργος*  
Π 94, *τρέψας* παρεκτρέψας, *ἦ* βεβαίως, ἄλλως, *ὀδὰς* T 61, *τίνο-  
μαι, τείσομαι, ἐδικουῖμαι, τίσις* ἐκδίκησις, *ὀπίσσω* ἐν τῷ μέλλοντι.  
—21-4 *μέγα φρονέων* μὲ ὑψηλόν, ὑπερήφανον τὸ φρόνημα,  
*σευάμενος* σπεύσας, *ἀεδλοφόρος* τῶν ἀρματοδρομιῶν, *τιταινόμε-  
νος* π. (τεντωνόμενος) τρέχων ἀπὸ ἠυτῆρος ἐν τῇ πεδιᾷδι, *νωμάω*  
κινῶ, *λαιψηρός* Ο 620, πτγρ. προληπτ.

*Εἰσαγωγή.* Φ-Υ.—Ἐν Υ ἀντεπεξέρχονται καὶ οἱ Τρῶες, κατέρ-  
χονται δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ κατὰ τὰς συμπαθείας  
αὐτῶν. Ἀναμένομεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν τρομερὰν σύρραξιν  
Ἄχ.—Ἐ. Ἄλλ' ἐπακολουθεῖ πρῶτον μονομαχία Ἄχ.—Αἰνείου καὶ  
εἶτα βραχεῖα μονομαχία Ἄχ.—Ἐ., καθ' ἧς ἀμφοτέρωι οἱ ἀντίπαλοι

τοῦ ἥρωος μόλις σώζονται ὑπὸ τῶν θεῶν. Τέλος οἱ Τρ. τρέπονται εἰς φυγὴν πρὸς τὸν Σκάμανδρον.—Φ. Παρὰ τὰς ὄχθας καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὁ Ἄχ. θερύζων τὰς τάξεις τῶν ἀντιπάλων προκαλεῖ τὴν μῆνιν τοῦ ποταμίου θεοῦ, ὅστις πλημμυρῆσας ζητεῖ νὰ πνίξῃ τὸν Ἄχιλ. Ἄλλ' ὁ Ἡφαιστος ἐμβαλὼν πῦρ εἰς τὸν ποταμὸν ἀπειλεῖ νὰ κατακάυσῃ αὐτόν, συγχρόνως δ' ἄρχεται καὶ ὁ πρὸς ἀλλήλους ἀγὼν τῶν θεῶν, ἡ **θεομαχία**. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν θεῶν ὁ Ἄχ. θραύσας καὶ τὴν τελευταίαν ἀντίστασιν προελαύνει διώκων τοὺς Τρ. πρὸς τὴν πόλιν. Πρὸς σωτηρίαν ταύτης ὁ Ἀπόλλων ἀπασχολεῖ κατ' ἀρχὰς τὸν Ἄχ. διὰ τοῦ Τρωῶς Ἀγήνορος, βλέπων ὅμως αὐτὸν κινδυνεύοντα, ἐκείνον μὲν ἐξαρπάζει, αὐτὸς δὲ λαβὼν τὴν μορφήν τοῦ Ἀγήνορος προκαλεῖ τὴν δίωξιν τοῦ Ἄχ., δίδων οὕτω καιρὸν εἰς τοὺς Τρ. νὰ κλεισθῶσιν ἐν τῇ πόλει.

Τὰ ἐν τῇ ῥαφιδίᾳ τελοῦνται τῇ 4. ἡμέρᾳ τῆς μάχης, τῇ 27. τῆς Ἰλιάδος καθ' ὅλου, ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς ὁποίας ἤρξαντο τὰ ἐν τῇ ῥαφ. Τ.

**1-24.** *3 ἐπάλξεσιν* οἱ Τρ. ἀνέβησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη, ἵν' ἀποκρούσωσιν ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν κατ' αὐτῶν.—**4 κλίναντες** προβαλόντες τὰς στρογγύλας ἀσπίδας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος λοξῶς, ὥστε τὸ ἄνω κράσπεδον αὐτῶν νὰ ἐπερείδῃται ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἵνα φυλαχθῶσιν ἀπὸ τῶν βελῶν τῶν ἀμυνομένων.—**5 ὀλοῦν Μοῖρ'** ἐπέδησεν ἡμεῖς λέγομεν: τὸν ἔτρωγε τὸ αἷμά του.—**7 Ἀπόλλων** λαβὼν τὴν μορφήν τοῦ Τρωῶς Ἀγήνορος προεκάλεσε τὴν καταδίωξιν τοῦ Ἄχ., ὅστις οὕτως ἐπὶ πολὺ ἀπασχοληθεὶς ἔδωκε καιρὸν εἰς τοὺς φεύγοντας Τρ. νὰ σωθῶσιν ἐντὸς τῆς πόλεως.—**10 ὡς θεός εἰμι** περὶ μεταμορφώσεως τῶν θεῶν Σ 166.—**22 ἵππος** ὁ ἐν. χάριν τῆς παραβολῆς, διότι τὸ ἄρμα ἐσύρετο ὑπὸ δύο ἵππων, ἀλλ' εἰς ἥρωος δὲν ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς δύο ἵππους.—*Ἴνα παρακολουθήσωμεν τὴν μονομαχίαν ἀπερίπαστοι ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐντυπώσεως, τί ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτευχεν ὁ Ὅμι.; πῶς ὀμιλεῖ θεὸς πρὸς θνητόν, πῶς ἀποκοίνεται οὗτος; τί σκοπεῖ ὁ διάλογος Ἀπ.-Ἄχ.;*

**25-32 παμφαίνων** Τ 398 τροπ. εἰς τὸ ἐπισσόμενον π. φερόμενον ῥαγδαίον ἐπὶ τὴν πόλιν διὰ μέσου τῆς πεδιάδος, *εἶσιν* ἐπιτέλλει, *ὀπώρη* ἡ ὥρα ἀπὸ τῆς ἐλιτολῆς τοῦ Σειρίου μέχρι τῆς ἐφῶς δύσεως τῶν Πλειάδων (τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), ἡ γεν. χρον., *αὐγαί* ἡ λάμψις, τὸ φῶς, *ἀρίζηλος* Σ 219, *νυκτὸς ἀμολγῶ* (ἄγν. ὄνομα καὶ σημ.) ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός, *καί τε* καὶ δὴ καὶ φέρει, *χαλκὸς* ὁ θώραξ.—**33-7 κόπτω** λ. π. κτυπῶ, *ἀνασχόμενος* χεῖρε, *μέγα οἰμῶξας* ἐκβαλὼν γοερὸν στεναγμὸν, *γέγωνα-νέω* φωνάζω δυνατὰ



ὥστε νὰ ἀκουσθῶ, **ἄμοτον** ἀκαταπονήτως, ζωηρῶς, **ἐλεεινὰ** κατὰ τρόπον προκαλοῦντα τὸν οἶκτον, τὴν συμπάθειαν, **ὀρέγω-γνυμι** Ο 596 (πρὸς τὸν κάτωθεν ἱστάμενον Ἔ.).—**38-45 μὴ μοι μίμνε** μὴ σὲ παρακαλῶ ἀντίστασο πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ τὸν ἄνδρα κρατῶν τὴν θέσιν σου, **πότμον ἐφέπω** εὐρίσκω τὸν θάνατον, **φέριτερος** Π 21, **σχέτλιος** ὁ σκληρὸς, ὁ ἀπαίσιος, **τάχα** ταχέως, **κείμενον** πτώμα κατὰ γῆς ἄταφον, **πραπίδες** διάφραγμα, φρένες : χωρὶς ἄλλο πικρὸς πόνονος θέλει φύγει ἀπὸ τὴν καρδίαν μου, **ὄς αἴτ.**, **εὔνις-ι(δ)ος** ἐστερημένος, ὀρφανός, **πέρνημι** (περάω, πιπράσκω) μεταφέρω πέραν (πρὸς πώλησιν), πωλῶ (ἔμ-πορ-ος), **τηλεδαπὸς** μεμακρυσμένος.—**49-51 ἀπολύομαι** ἀπολυτῶ, **ὀπάζω** δίδω (ὀπαδὸν) προῖκα.—**52-5 μινυνθάδιος** (μίνυνθα ἐπ' ὀλίγον, minuo) βραχύς, ὀλιγοχρόνιος.—**56-65 ἀμέρδομαι** Π 53, **αἰὼν** θ. ἰων. ζωή, **πρὸς δὲ** πρὸς τούτοις δέ, **ἔτι φρονέοντα** ἐφ' ὅσον ἔχω ἀκόμη τὰς φρένας μου, **ζῶ**, **οὐδὸς γήραος** τὸ κατώφλιον τοῦ γήρατος, ἢ ἔξοδος τοῦ βίου, τὰ ἔσχατα γηρατεῖα, **φθίνω** φθείρω, τερματίζω τὸν βίον, **αἴσα ἀργαλέη** ὀδυνηρὰ μοῖρα, \***ἐλκέω** ἔλκω, **θάλαμοι** Σ 492 ἐν τῇ αὐτῇ τῆς πατρικῆς οἰκίας, **κεραῖζω** (κεῖρω) καταστρέφω, ἐρημώνω, **δηιοτῆς** θ. μάχη, **νυδς** θ. (nyctus) νύμφη.—**66-71 πύματος** Σ 608 κτηρ. τοῦ μέ, **ὠμηστής** (ὠμὸν ἔδων) ὠμοφάγος, **ἐρύω** σύρω, μέλ., **πρῶται θύραι** τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας, ἢ αὐλειος θύρα ἢ εἰσάγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, **ῥέθρα** μέλη, **μέγαρον** τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀνδρῶν, τὸ κύριον τιμῆμα τοῦ οἴκου, **μέγαρα** ὁ οἶκος, **τραπεζῆτες** οἱ παρὰ τὴν τράπεζαν τρεφόμενοι, οἰκοτραφεῖς, κτηρ., **θυραωροὶ** κτηρ. πρὸς φύλαξιν τῶν θυρῶν, **ἀλύσσω** μαίνομαι, ἀποθηριοῦμαι, **περὶ θυμῷ** ἐκθύμως, παραφύως, **πιόντες** αἴτ. συνεπεία τῆς ῥοφήσεως.—**71-6 πάντα ἔοικεν** (ὑποκ. κείσθαι) εἶναι τιμὴ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, **ἄρηι κταμένω** ἔαν ἔχει φονευθῆ ἐν μάχῃ, **θανόντι περ** καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι νεκρός, καὶ κατ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατόν του, **ὄττι φανήη** ἐπεξ. τοῦ πάντα ὅ,τι καὶ ἂν τὸν εὔρη, ὅσον καὶ ἂν τὸν παραμορφώσουν αἱ πληγαὶ καὶ τὰ ἔγνη τῶν κακώσεων, **αἰδῶς** αἰδοῖα, **οἰκκιστον** οἰκτρότατον, ἀπαισιώτατον θέαμα.—**77-8 οὐδὲ** ἀλλὰ δέν.—**79-89 ἀνίσμαι** ἀνοίγω, γυμνῶ (ἀφαιρουμένης τῆς περόνης διὰ τῆς δεξιᾶς), **τάδε** αὐτὸ ἐδῶ τὸ στῆθος, τὸ σῶμα, ἔξ οὗ ἐγεννήθη, καὶ τὸν μαστόν, τοῦ ὁποίου τὸ γάλα ἐθῆλασας, **ἐπέσχον** ἐκράτησα εἰς τὸ στόμα σου, ἔδωκα, **λαθικηδῆς** παυσίλυπος, **τῶν** οὐ., ὁ πλ. ἀναφέρ. εἰς τὰς πολλὰς περιπτώσεις τὰς δηλουμένας διὰ τοῦ **εἶποτε**, **πρόμος** (πρό, primus) πρόμαχος : μηδὲ ἀντεπεξέρχου ἐμπρὸς εἰς τοῦτον, **λέχεια** φέρετρον, **σὲ ἐν λ.** ἐκτεθειμένον ἐπὶ φ., **θάλος**

βλαστάριον, **πολύδωρος** ἢ δίδουσα πολλά δῶρα, φιλόφρων, γεννατό-  
 δωρος, **μέγα ἀνευθε** νῶιν (γεν).—**90-7 ὄρεστερος** ὄρεσίβιος, **χειῆ**  
 φωλεά, **ἐπὶ χ.** ἐν τῷ στομίῳ τῆς φωλεᾶς ὡς ὁ Ἔ. πρὸ τῆς πύλης  
 τῆς πόλεως, **κατὰ φάρμακα** δηλητηριώδεις βοτάναις, **χόλος** λύσσα  
 φιλοπόλεμος, **σμερδαλέον δ.** ὄρπει φρικώδη βλέμματα, **πύργῳ ἐπι**  
**π.** ἐπὶ τῆς προεξεχούσης γωνίας τοῦ τείχους.

**23-97. 25 ἴδεν** ἐκ τοῦ πύργου τῶν Σκαιῶν πυλῶν.—**29**  
**κύν' Ὀρίωνος** Σ 486, τὸν Σείριον, ὅστις εἶναι πλησιέστατα πρὸς  
 τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ὀρίωνος· ἐπειδὴ ὁ Σείριος ἐπιτέλλει κατὰ τὰ  
 τέλη τοῦ θέρους, ἐνομίσθη αἴτιος τῶν ἐσχάτων θερινῶν καυμάτων  
 (ἀπὸ 20 Ἰουν.—30 Ἰουλ.), τῶν *κυνικῶν* καυμάτων ἢ *κυνάδων* ἡμε-  
 ρῶν, καθ' ἃς ἐν Ἑλλάδι ἐνοσκήπτουσι πυρετοὶ καὶ θάνατοι, ὅθεν ὁ  
 Σείριος ἐκλήθη καὶ οὐλιος καὶ *κακὸν σῆμα*.—**34 ὑψὸς ἀνασχόμε-**  
**νος** ἵνα συγκρούσῃ αὐτὰς καὶ κατενέγκῃ κτυπήματα κατὰ τῆς κεφα-  
 λῆς (*κόψατο*).—**37 χεῖρας ὄρεγνῆς** πρὸς τὸν Ἔ., ὅστις ἴσταται  
 παρὰ τὴν βάσιν τοῦ πύργου, ἀκριβῶς κάτωθεν τοῦ Πρ.—**46 Λυ-**  
**κάονα** Φ 34., Πολύδωρον Υ 407., ἀμφοτέρους φρονευθέντας ὑπὸ τοῦ  
 Ἄχ.—**48 Λαοθόη** θυγάτηρ τοῦ Ἄλτου, βασιλέως τῶν Λελέγων, νό-  
 μμος ὡς ἡ Ἐκάβη σύζυγος τοῦ Πρ. Ἀπὸ τῶν χρόνων τούτων βλέ-  
 πομεν τὴν πολυγαμίαν ἐν τοῖς Ἀνατολ. λαοῖς.—**49 μετὰ στρατῶ** ἐν  
 τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἄχ., ὅπου θὰ ἐκομίζοντο, ἐὰν ἐφείδετο ὁ Ἄχ.  
 τῆς ζωῆς αὐτῶν.—**50 ἀπολυσόμεθα** ἡμεῖς οἱ γονεῖς ἐκ τῆς προικὸς  
 τῆς μητρός.—**62 ἐληθείσας θ.** ὡς κατὰ μὲν. παραδόσεις ἡ Κασ-  
 σάνδρα.—**63 θαλάμους** τῶν νύκτων καὶ γαμβρῶν.—**64 βαλλόμενα**  
 ὡς ὁ Ἀστύναξ ὑπὸ τοῦ Ὀδ. **ἐν δημοτῆτι** ἐν ἀπέλειδι ὑστάτῳ  
 ἀγῶνι ἐντὸς τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἄλωσιν.—**79 ἐτέρωθεν** αἱ γυναῖ-  
 κες θὰ εἶχον ἐπὶ τοῦ πύργου θέσιν χωριστὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.—  
**94 βεβρωκῶς κατὰ φάρμακα** κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην οἱ ὄφεις  
 τρώγοντες μετὰ τὴν φωλείαν μύρμηκας καὶ ἀκανθαρίδας πληροῦνται  
 τοῦ πλείονος τοῦ ἐμφύτου καὶ ἐρεθίζονται καὶ λυσοῦσιν ἐπιθυμοῦν-  
 τες νὰ ἐκχύσωσι τὸν ἐνοχλοῦντα ἴον· κατὰ δὲ τὸν Αἰλιανὸν μέλλοντες  
 νὰ ἐνεδρεύσωσι κατ' ἀνθρώπων ἢ κατὰ ζῴων τρώγονσι θανατηφό-  
 ρους ῥίξας ἢ πόας.—*Τί σκοποῦσιν αἱ παραβολαί; διὰ τί πρῶτος ὁ*  
*πατήρ εἶδε τὸν Ἄχ.; ὑπὸ τίνας ιδιότητας ὀμιλεῖ πρὸς τὸν υἱόν;*  
*ὑπὸ τίνας ἢ μήτηρ; τίς ἄλλη μήτηρ δεικνύουσα τὴν κοιλίαν εἶπε*  
*τάντιθετα τῶν τῆς Ἐκ.; διὰ τίνας μέσου ὁ Ὅμ. παρέχει τὴν ἀπό-*  
*κρισιν τοῦ Ἐκ.;*

**98-103 ὀχθήσας** μετὰ βαρυθυμίας, **ᾧμοι ἐγὼν** ἄχ καυμένος!,  
**ἐλεγχεῖην ἀναθήσει** θὰ μοὶ ἐπιρρίψῃ μομφήν, **νύχθ' ὑπο** κατὰ

τὴν νύκτα, *τὴνδε* τὴν παρελθούσαν, *κέρδιον* ὠφελιμώτερον, προτιμότερον.—*104-10 ἀτασθαλῖαι* ἀνοησίαι, ἄς ὑπηγόρευσεν ἡ ὑπεροψία, *ἐλκεσίπεπλος* μακρόπεπλος, *κακώτερος* κατώτερος κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὴν ἀνδρείαν, *ἦφι* (ἐῆ) β. *πιθήσας* ὑπέικων εἰς τὰς ὑπογορεύσεις τῆς ἀνδρείας του, *τὸ* ἐπέξηγ. ἐκ τῶν ἀπρμφ., *ἀντην* ἀντεπεξερχόμενος στῆθος πρὸς στῆθος, *109-110*—*νὰ δεχθῶ* κρίσιμον μονομαχίαν περὶ ζωῆς ἢ θανάτου.—*111-22 βριαρὸς* βαρὺς, *ερείσας* διὰ τοῦ σαυρωτήρος, *αὐτὸς* μόνος καὶ ἄοπλος, *πάντα μάλ'* ὅλα ἀκριβῶς, *ἢ ἄ*, ἢ ἀπαγωγή τῆς Ἑλ. καὶ τῶν θησαυρῶν, *ἀποδαίομαι* ἢ *ἀποδατέομαι* χωρίζω, παραχωρῶ τὸ ἀνάλογον μερίδιον, *ἀμφίς* χωριστὰ διὰ τοὺς Ἄχ., πλὴν τῶν δοθησομένων εἰς τοὺς Ἄτρ., *κέκυνθεν* περιλαμβάνει, *ἔλωμαι* συνέχεια τῆς ὑποθ. προτ., *ὄρκον* ἔ. ὀρκίσω, *γερούσιον ὄρκον* τῶν γερόντων, δημογερόντων, τῶν ἐπιφανεστάτων πολιτῶν τῆς Τροίας Γ 149, *μετόπισθε* κατόπιν, ἀφ' οὗ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πόλιν, *Τρωοὶ* τοπ. ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Τρ., *ἀνδιχα* εἰς δύο, ὧν τὸ ἐν θὰ ἐδίδοτο ὡς πολεμικὴ ἀποζημίωσις, *120* ἢ ἀπόδοσις τῆς ὑποθ. ἀποσιωπᾶται, τοῦ Ἐ. διακόπτοντος ἑαυτὸν διὰ τῆς ἐνοστάσεως 122, *τίη* διὰ τί τάχα, *διαλέγομαι* διαλογίζομαι.—*123-8 μὴ* μήπως, *ἴκωμαι μιν* ἔλθω πρὸς αὐτὸν ὡς ἰκέτης, ἀλλ' ἐκεῖνος, *γυμνὸς* ἄοπλος, *αὐτῶς* οὕτως ὡς γυναῖκα. *ὀαρίζω* γλυκομιλῶ (περὶ συζύγων, μεμνηστευμένων), *τῶ* Ἄχ., *ἀπὸ δρυὸς*.. ἀρχίζων ἀπὸ δρυὸς καὶ βράχους, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ παμπάλαιας παραδόσεις ἐγεννήθησαν οἱ ἄνθρωποι, φλυαρῶν παλαιᾶς καὶ τετριμμένης ἱστορίας περὶ ἀποδόσεως τῆς Ἑλ..., πράγματα τὰ ὅποια θὰ εἶχον τὴν θέσιν των ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πολέμου, *ἄτε* καθὼς, *ἠίδεος* Σ 567.—*129-30 βέλτερον* κρείττον, *ἔριδι* *ξυνελαυνέμεν* νὰ συγκρουσθῶμεν, *εἶδομεν* εἰδῶμεν, προστ.τ.

**98-130. 100 Πολυδάμας** Σ 249-53 καὶ 273...—*119 γερούσιον* διότι τῶν νέων αἱ φρένες αἰεὶ ἠερέθονται Γ 108. *γέροντες* θὰ εἶναι οἱ ἐν Γ 146-8 μνημονούμενοι 7 δημογέροντες, σύμβουλοι τοῦ βασιλέως.—*126 ἀπὸ δρυὸς* κατ' ἄλλους ἢ παρθένος πρὸς ἀσφάλειαν ἔχει ἀναβῆ εἰς δρῦν ἢ βράχον καὶ ἐκεῖθεν χαριτολογεῖ πρὸς τὸν νέον.—*Τί ἀποδίδει ὁ μονόλογος* ; ἐπέδρασαν οἱ λόγοι τῶν γονέων ; ἢ προσωπικὴ φιλοτιμία οἷα τοῦ Ἐ. εἶναι ἀρετὴ ἢ κακία διὰ τὸν στρατηγόν ; διὰ τί φοβεῖται τὸν θάνατον ; διὰ τί προσφεύγει εἰς ἀνοήτους ἐλπίδας ; διὰ τί τόσαι σκέψεις ἀνακυκλοῦνται ; τίνα συναισθήματα παλαιοῦσιν ἐν τῇ ψυχῇ του ;

*131-5 ὀρμαίνω* Σ 15, *σχεδὸν* πλησίον, *ἐννάλιος* θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης, *κορυθαίξι* (κόρυν-αἴσσω τινάσσομαι) ὀρμητικὸς, κο-

ρυσταίολος, **ἀμφι** γύρω περὶ τὸ σῶμα (ἢ ἀμφοτέρωθεν τοῦ δόρατος), **αἶθω** καίω—**136-44** **ἔτιλη** ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν, **αὖθι** αὐτόθι, **βῆ φοβηθεῖς** τραπείς εἰς φυγὴν ἔτρεχε, **ἐπορούω** ἐφοροῦμῶ, **κραιπνός κ. καρπάλιμος** ταχύς, **κίρκος** ἄ. κικινέξι (εἶδος ἰέρακος), **οἰμάω** οἶμα ὀρμῇ) ὀρμῶ, **μετὰ** κατόπιν, **πέλεια** ἀγριοπεριστερά, **τρήρων** (τρέω) δειλός, **ὑπαιθα φοβεῖται** χαμηλώνουσα φεύγει, ὑπεκφεύγει, **λάσκω**, ἔλακον, **λέληκα**, κρώζω, **ταρφέες-εἶαι-εἶα**, πυκνοί: κάμνει συχνὰς πυκνὰς τὰς ἐπιπτήσεις, **ἐμμεμαῶς** λυσσῶν, **ἰθύς** κατ' εὐθείαν, **τρέω** φεύγω ἔντρομος (ὁ **τρέσας**).—**145-8** **σκοπιή** σκοπιὰ, λόφος ἐν τῇ πεδιάδι, **ἐρινεός** ἄ. ἀγριοσυκῆ παρὰ τὰς Σκ. πύλας, **ὑπὲκ τείχεος** κάτω τοῦ τείχους πρὸς τὰ ἔξω, πρὸς τὰ ἀνοικτά, **ἀμαξιτός** (ὁδός), **κρουνώ** εἰς δύο πηγὰς, κρήνας, **δοιοι** διπλοῖ, δύο.—**149-52** **λιαρός** γλιαρός, **καπνός** ἀτμοί.—**153-6** **ἐπ' αὐτάων** πλησίον αὐτῶν, **πλυνοί** πλυντήρια, **λαῖνεος-νος** (λαῖος λίθος, λατόμος) λίθινος, **εἶμα** Σ 517, **σιγαλόεις** (sig-num) ὄσπαρος.—**157-61** **παρατρέχω** προσπερῶν, παρέρχομαι τρέχων, **ἱερήιον** σφακτόν, **βοεῖη** δέρμα βοός, **ἀρυνμαι** προσπαθῶ νὰ λάβω, **ποσῖν** διὰ τοὺς ἀγῶνας δρόμου ἀνδρῶν, **ψυχῇ** ζωῇ.—**162-6** **ὡς** **διε** ὡς ποτε, **τροχάω** θαμ. τοῦ τρέχω, **ῥίμφα** (ῥίπτω) ταχέως, **τὸ δὲ** ἰδοὺ δέ, ἐκεῖ κάτω δὲ (περὶ τὴν ἀφετηρίαν) ἔχει ἐκτεθῆ ὡς ἄθλον ἐπιταφίων ἀγῶνων ἀνδρός.

**131-66. 145** Ἡ **σκοπιὰ** ἦτο ὑψωμά τι ἐν τῇ πεδιάδι περαιτέρω τοῦ ἐρινεοῦ, ὅστις ἦτο παρὰ τὰς Σκαιὰς πύλας.—**146** Ἡ **ἀμαξιτός** θὰ ἦτο ἐν μικρᾷ ἀποστάσει ἀπὸ τῶν τειχῶν οὐδαμοῦ ἀλαχοῦ μνημονευομένη εἶναι πλάσμα τοῦ ποιητοῦ, θέλοντος νὰ κερδίση ὁμαλὸν καὶ ἐλεύθερον κωλυμάτων χώρον διὰ τὸν δρόμον τῶν δύο ἡρώων.—**147** **κρουνώ** δὲν εἶναι αἱ πηγαὶ τοῦ Σκαμάνδρου, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τῆς Ἰδης ἐκ μιᾶς πηγῆς. Περιηγηταὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι εὖρον ἐν τῇ πεδιάδι τὰς δύο πηγὰς, ἀλλ' ἡ θέσις αὐτῶν δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ὀμηρ. περιγραφὴν· ὑπ' ἄλλων εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἰδης οὐ μακρὰν τῶν πηγῶν τοῦ Σκ., ὅτε πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὁ Ἔ. διωκόμενος ἐτράπη πρὸς τὴν Ἰδην, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ ἐκεῖθεν· πάντως ὁ ποιητὴς (ὅστις ἐξ αὐτοψίας γινώσκει τὸ Τρωικὸν πεδίον) ἢ ἐν γνώσει ἠμέλησε τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τῶν τόπων χάριν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἢ δὲν ἐγίνωσκε καλῶς· ὅτι ἡ μία εἶναι θερμὴ τὸν χειμῶνα, ἢ ἄλλη ψυχρὰ τὸ θέρος, δὲν εἶναι θαῦμα· ἀληθὲς θαῦμα εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ἡλίου ἐν Αἰγύπτῳ Ἡροδ. IV 181.—**153** **πλυνοί** λίθοι μετὰ σκαφοειδῶν κοιλοτήτων, ἐν αἷς ἐπλυνον τὰ ἐνδύματα, οἷους ἔχομεν ἰδεῖ ἐν Μεσσήνῃ καὶ ἐν Χιλιμοδίῳ παρὰ

τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν.—162 *περὶ τέρματα* ὅτε ἐντείνουσι πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν.

166-73 *ὀφθαλμοῖσιν ὀ.* βλέπω διὰ τῶν ἰδίων μου ὀφθαλμῶν ὅ,τι καὶ νὰ φαντασθῶ μόνον μοὶ ἦτο ἀλγεινότατον, *πολύπτυχος* πολυχάραδρος, *πόλις ἀκροτάτη* ἡ κορυφὴ τῆς ἀκροπόλεως.—174-6 *φράζομαι* σκέπτομαι, *μητιάομαι* βουλευόμεαι, *σαώσομεν-δαμάσομεν* ὑποτ. ἀπορημ., *ἐοθλὸν ἐόντα* παρ' ὄλην του τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀρετήν.—177-81 *γλανκῶπις* Σ 227, *ἀργικέραυτος* ὁ βάλλων τὸν φεγγοβόλον κεραυτὸν, *κελαινεφῆς* ὁ συγκεντρῶν τὰ μαῦρα νέφη, *ἔπορον* ἔδωκα, *πεπρωμένον αἴση* ὑποκείμενον εἰς τὴν μοῖραν, *ἐξαναλύω* ἀπαλλάττω, *δυσηχῆς* κακόηχος, ἀπαίσιος, *ἔρδε* ἐμπρός! κάμνε ὅ,τι θέλεις!, *ἐπαινῶ* ἐπιδοκιμάζω.—182-5 *νεφελήγερετα* (ἀγείρω ν.) ὁ συγκεντρῶν τὰς νεφέλας, *Τριτογένεια* ἐπίθ. τῆς Ἀθηναῖς ὡς ὕδατογενοῦς (Τρίτων, Ἀμφιτριτὴ θαλάσσιοι δαίμονες), *πρόφρων* φιλόφρων, πρόθυμος, π. *θυμῶ* σπουδάζων, *τοὶ νόος* ἐπλετο ἐσκέφθης, *ἔρωέω* ὑποχωρῶ.—186-7 *ᾠτρυνε...* T 349.

166-87. 171 *Ἴδης ἐν κ.* ἐπὶ τοῦ Γαργάρου, κορυφῆς τῆς Ἴδης, ὁ Ζεὺς εἶχε βωμὸν καὶ τέμενος.

188-93 *ἐφέπω* ἐπακολουθῶ, καταδιώκω, *κλονέω* συνταράσσω: κατεδίωκε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ νὰ ἡσυχάσῃ, νὰ ἀναπνεύσῃ: *ἀσπερχῆς* Π 61, *δίω* φεύγω, φοβοῦμαι, *δίωμαι* διώκω, *ὄρσας* ξεπετάξας, *εὐνή* φολεά, *ἄγκος* Σ 321, *βῆσσα* Π 766, *εἰ πέρ τε* καὶ ἂν, *καταπτήσσω* ζαρώνω, *ἔμπεδον* ἀδιακόπως, *οὐ λῆθε* δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκφύγῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Π.—194-8 *ἀντίον π. Δ.* ἀπέναντι τῶν, πρὸς τὰς, *ὑπὸ πύργους* ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν, *ἀλέξω* + δοτ. βοηθῶ, *καθύπερθεν* οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, *ἀποστρέψασκε* ἐγύριζεν αὐτὸν ὀπίσω, *προπάροιθε* χρόν. προλαμβάνων, *πρὸς πεδίον* εἰς τὸ ἀποστρέψασκε, *παραφθᾶς* ἐκ τοῦ πλαγίου προφθάνων, *ποτὶ πόλιος* πρὸς τὸ μέρος τῆς π., ἀπὸ τὸ μέρος τῆς.—199-204 *οὐ δύναται* (τις), *διώκειν* ἐν τῇ κυρ. σημ. ἢ καταφθάνειν, *μάρπιω* καταφθάνω, *ἀλύσκω* ἀποφεύγω, *ὑπεξέφυγεν* (ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον), *ἄντομαι* βοηθῶ, *πύματον κ. ὕστατον* πανίστατον, *ἐπῶρσε* ἐνεφύχωσεν, ἐτόνωσεν, *λαιψηρὰ* κτηρ. προληπτ.—208-13 *ταίνω* ἐκδιπλώνω, *τάλαντα* (ταλ-, τλήναι) αἱ πλάστιγγες τοῦ ζυγοῦ, ὁ ζυγός, *τανηλεῆς* (τανὺς μακρός,-ἄλγος) πολυώδυνος, πικρός, *ῶχετο* ἔλαβε τὴν ἄγουσαν, *δὲ ὄθεν* κατέλιπεν.

188-213. 194 *Δαρδάνιαι πύλαι* ἴσως πρὸς Ν τῆς πόλεως, πρὸς τὴν Δαρδανίαν, πόλιν ἐν ταῖς ὑποφείαις τῆς Ἴδης, καὶ τὴν Ἴδην, Π 807.—205 *λαοῖς* οἵτινες ἐν τῷ μεταξύ εἶχον προε-

λάσει πρὸς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως.—209-13 Τὸ τμήμα ἐκλήθη διὰ τοῦτο **ψυχοστασία** (ἴστημι ζυγίζω).—Διὰ τί παρὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὁ "Ε. ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ "Αχ. τρέπεται εἰς φυγὴν; διὰ τίνος ἄλλον μέσον ὁ "Ομ. προπαρεσκεύασε ταύτην; διὰ τί δὲν φεύγει εἰς τὴν πόλιν; τί ἐπιτυγχάνει ὁ "Ομ. διὰ τῆς φυγῆς; δὲ τί αἱ πολλὰ παραβολαὶ καὶ τὰ περὶ χρονονῶν καὶ αἱ δύο σκηναὶ τοῦ "Ολύμπου; τί γίνονται οἱ "Αχ., οἷς εἶδομεν προελαύνοντας ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ διὰ τί δὲν βοηθοῦσι τὸν "Αχ.;

214-21 οἷσεσθαι ὅτι θὰ ἀποκομίσωμεν, θὰ δρέψωμεν, **ἄατος** (α(στ.)-ἄω χορταίνω) ἀκόρεστος, **ἄμμες** αἰολ. ἡμεῖς, **πεφυγμένον γενέσθαι** φυγεῖν, **πολλὰ κεν πάθοι** πολλὴ ἠθέλεν ἰδρῶσει, **προπροκυλινδόμενος** ἀδιακόπως κυλιόμενος πρὸ τῶν γονάτων.—222-3 \***ἄμπνύω** ἀναπνέω, **ἐναντίβιον** στήθος πρὸς στήθος.—224-31 **χαλκογλώχης** (γλῶχης ἀκωκῆ) χαλκόλογχος, **δέμας** οὐ. μόνον ἢ ὄνομα αἰτ. σῶμα, ἀνάστημα, **ἀτειρῆς** Σ 474, **ἦθεῖε** προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον, **βιάζεται** σὲ πιεῖσει φοβερά, **ἄλέξομαι** + αἰτ. ἀποκρούω, ἀμύνομαι.—232-7 **ἦ μὲν** εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, **γνωτοὶ** γνωστοί, συγγενεῖς, ἐνταῦθα: ἀδελφοί, **νοέω..** ἔχω κατὰ νοῦν ἀκόμη περισσότερον γὰρ σὲ τιμήσω, **ὅς** αἰτ., **τλῆς** ἔσχεσθαι τὴν τόλμην, **ἄλλοι** δὲ ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι.—238-42 **γονουῦμαι** ἱκετεύω, **ἐξείης** κατὰ σειράν, **ἀμφὶ** περιστοιχίζοντες ἐμέ, **αὔθι** αὐτόθι τοῖον οὕτω, τόσον.—243-7 **ἔναρα** σκύλα, **βροτιέεις** Σ 345, **γλαφυρὸς** (γλάφω γλύφω) κοῖλος, **κερδοσύνη** δολίως, πανούργως.

244-47. 215 **προζηῦδα** χωρὶς γὰρ μεταμορφωθῆ. —Τι μέσον μετεχειρίσθη ὁ "Ομ., ἵνα σταθῆ ὁ "Ε.; διὰ τί ἡ "Αθ. μεταμορφοῦται πρὸ τοῦ "Ε., ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸ τοῦ "Αχ.; πῶς φαίνεται ἡ διαγωγή τῆς "Αθ.; τί δύναται ελαφρῶς γὰρ δικαιολογήσῃ αὐτήν;

248 53 **αὔτε** τοῦναντίον, **ἀνίημι** παρακινῶ.—254-9 **ἐπιβοῶμαι** ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας, **ἐπίσκοπος** ἐπόπτης, **ἀρμονίη** συνθήκη, **ἀεικίζω** (αἰκίζω-ομαι αἰκισμός) κάκομεταχειρίζομαι, **ἔκπαγλος** Σ 170, **ἔκπαγλον** καθ' ὑπερβολὴν, **καμμονίη** (καταμονή) καρτερία, νίκη, **δέξειν** ἀντί προσκτ.—260-7 **ὑπόδρα** Σ 204, **ἄλαστος** ἀλησιμόνητος, παμμίσητος, **συνημοσύνη** σύμβασις, ὡς καθῶς, τὸ δεῖκται ὡς 265, **ὄρκια πιστὰ** ἀξιοπίστος ἔνορκος συνθήκη, **διαμπερὲς** ἀπαύστως, διαρκῶς, **φιλήμεναι** φιλεῖν (ἀλλήλω), **ἄω** χορταίνω, **ταλαύρινος** (ταλα-ῖνός δέσμα, ἀσπίς) ὁ ὑπομένων τὴν ἀσπίδα, ἀσπιδοφόρος.—268-72 **μιμνήσκειο..** χρησιμοποίησον ὅλας σου τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὴν πολεμικὴν σου ἐμπειρίαν, **αἰχμητῆς** λογχομάχος (ἐκ τοῦ συστάδην), **ὑπάλυξις** (ἀλύσκω) ὑπεκφυγή, **ἄφαρ** εὐθύς, **δα-**

μάει μέλ., *εταίρων* γεν. ἀντικ. τοῦ *κῆδεα*, τὰ πένθη διὰ τοῦς, *θύω* μαίνομαι.

**248-72. 251** τρις διότι ὁ τέταρτος κύκλος δὲν συνεληρώθη. — **256** *ἐκπαγλον ἀεικιῶ* ἢ σκύλευσις τῶν ὄπλων εἶναι ὁ πρῶτος βαθμὸς τοῦ *ἀεικίζειν*, μέγιστος δὲ αἰκισμὸς ἢ ἐκθεσις τοῦ πτώματος εἰς τοὺς κύνας καὶ τὰ ὄρνεα. — **268** *παντοίης ἀρειῆς* τοῦ ἀμύνεσθαι, ἐπιτίθεσθαι, ἐφ' ἄρματος, πεζόν, ἐκ τοῦ συστάδην, πόρρωθεν κλπ.

**273-7** *ἄντα* ἐκ τοῦ ἀπέναντι μέρους, *ἀλέομαι* ἀποφεύγω, *ἔξετο* ἔκλυε. — **278-82** *ἡμβροτες* ἀόφ. τοῦ *ἀμαρτάνειν* ἀπέτυγες, *οὐδ' ἄρα* καὶ δὲν ἐγνώριζες λοιπόν, ὡς βλέπω ἐκ τῆς ἀποτυχίας σου, τὴν μοῖράν μου ἔξ ἀποκαλύψεως τοῦ Διός, *ἦ τοι* καὶ ὅμως ἐκαυχᾶσο ὅτι τὸ ἐγνώριζες, *ἀρτιεπῆς* ἤρωσι λόγων, ἀληθῆς Δὸν Κιχῶτος, *τις* ἐπιτ. τὰ ἐπίθ., *ἐπίκλοπος μύθων* δόλιος ἐν τοῖς λόγοις. — **283-8** *μὲν μῆν, μετὰφρενον* Π 781, *ἔλασσον* (ξίφος), *νῦν αὖτις* τώρα ὅμως, πρότερον ὅμας, *ὡς κομίσαιο* εἶθε νὰ τὸ δεχθῆς ὅλον μέσα εἰς τὸ σῶμά σου, *καὶ* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, *ἐλαφρότερος* ὀλιγώτερον καταθλιπτικός. — **289 95** *ἀποπλάζομαι* ἀποκορϋοῦμαι, *χώομαι* περιπίπτω εἰς ἀθυμίαν, *εἰώσιος* μάταιος, κτηρ., *κατηφέω* σκυθρωπάζω. — **296-305** *ἔγνω* ἀνεγνώρισε τὴν ἀλήθειαν, *ἦ μάλα δὴ* βεβαίωτατα, *ἐφάμην* ἐπίστευον, *δὴ* προφανῶς, *ἀνευθεν* μακρὰν, *ἀλέη* ἀποφυγή, *ἦ ῥα* ἀληθῶς, ὡς βλέπω τώρα, *ῥύομαι* σφάζω, *ἀσπουδει* ἀνευ σοβαροῦ ἀγῶνος, *καὶ ἔ. πυνθέσθαι* πρὸς γνῶσιν καὶ τῶν μεταγενεστέρων. — **306-11** *λαπάρη* θ. ὁ κενὸς ὀστέων χώρος μεταξὺ πλευρῶν καὶ ἰσχίων, *τέτατο* ἐκρέματο, *σιβαρός* βαρὺς, *ἀλεις* συμμαζευθεῖς, κύψας, ἵνα καλύψῃ καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα: *ἀμαλὸς* (ἀμβλὸς) ἀδύνατος, τρυφερός, *πτῶξ* (πτῶσσω) δειλός. — **312-6** *ὠρμήθη* ὠρμησε, *μένος* λύσσα, *κάλυπεν* προέτεινε ὡς προκάλυμμα, *δαιδάλεος* πολυποίκιλος, *ἐπένευεν* (Ἀχ.) ἐκνυμᾶιζε δὲ ὁ λόφος, *τετράφαλος* ἢ ἔχουσα 4 κεραιοειδεῖς προεξοχάς, *ἔθειραι*. Γ 382-3. — **317-21** *εἶσι* ἐπιτέλλει, *ἔσπερος*, ὁ αὐτὸς ἐπιτέλλων τὴν πρωίαν καλεῖται *φωσφόρος* ἢ *ἑωσφόρος*, ὁ Ἀυγερινός, ἢ Ἀφροδίτη, *οἶος* κτηρ, ὄπως, *νυκτὸς ἀμολγῶ* ἐν σκοτεινῇ νυκτί, *ἴσταιαι* ἐπιφαίνεται, *ἀπέλαμπεν* ἀπρος. ἠκτινοβόλει ἢ λάμπει ἀπὸ τῆς, *ἐνήκης* 2 (ἐν-ἀκῆ) κοπιερός, *χρῶς* Π 761, *ὅπη εἶξε* ποῦ ἤθελε καταστῆ δυνατὸν νὰ κτυπήσῃ, ποῦ θὰ ἔδιδε τόπον, γυμνὸν μέρος (ἀττ. ἦ *παρεῖκε*..). — **322-30** *ἔχε* ἐκάλυπτον, *χρῶα* τοῦ, *ἄλλο τόσον* ἐπιρροφάσις: ἐν γένει ἐπὶ τοσοῦτον, διασαφούμενον ἐν 324: ὥστε μόνον ὁ λαίμωδός ἐφαίνετο, τὰ δὲ χαλκᾶ ὄπλα φυσικὰ (ὄντως, *καὶ*) ἐκά-

λυπτον ἐν γένει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόνον., **βίη Π.** ὁ γενναῖος Π., ἧ̄ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου αἱ κλειδες χωρίζουσι, **λαυκανίη** (λαύω) λαιμός, φάρυγξ, **ἴνα** ὅπου, **τῆ ῥ'** ἐκεῖ ἀκριβῶς, **ἀντικρὺ** πέρα πέρα, **ἄρα** ὡς θὰ ἀνέμενέ τις, **ἀσφάραγος** ἄ. λάρυγξ, **ἐρείπω** κατακρημνίζω, ἀόρ. ἤριπον ἀμτβτ.—**330-6 ἐπεύξατο** ἔκαυχήθη διὰ τοῦτο, **ποθὶ** ὡς νομίζω, **ὀπίζομαι** (ὀπις θ. θεία δίκη) φοβοῦμαι, **ἀοσητήρ** βοηθός, κτγρ. τοῦ *λελείμμηρ*, **αἰκῶς** ἐπονειδίστως, **κτερίζω** ἀπονέμω τὰς νενομισμένας ἐπιζηδεῖους τιμάς.—**337-43 ὀλιγοδραπέων** (πρβλ. *ἀδρανῆς*) ἀιονῶν, παραλύων, **κατάδάπτω** ((*δαρ*)δάπτω, *δαπ-ανῶ*) κατασπαράττω, καταβροχθίζω, **ἄλις** ἀρκετόν, **λαγχάνω** τινὰ καθιστῶ μέτοχον, μεταδίδω.—**344-54 γουνάζομαι** γούνων κατὰ τὸ *ἄπιεσθαι γούνων*: μὴ με παρακαλῆς διὰ τὴν ζωὴν μου, **μένος** ἡ λύσσα, **θυμός** τὸ πάθος, ἡ δίψα τῆς ἐκδικήσεως, **ἀνίημι** ἀφήνω ἐλεύθερον, ἐπιτρέπω, πρὸ τοῦ *ἐδμεναι* νοητέον τὸ **ῶς**, εἰς ὃ ἀναφέρεται τὸ **ῶς** 348, **οἶα** ἐπιφών., ἐντεῦθεν: διότι τοιαῦτα, : εἶθε ἡ ἀνθρωπίνῃ φύσιν μου νὰ μοὶ ἐπέτρεπε νὰ σὲ φάγω ἐν τῇ λύσσει μου ὁμόν' εἶμαι τόσον βέβαιος ὅτι θὰ ἔκαμνον τοῦτο, ὅπως εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδεὶς., **ἀπαλέξω** ἀποσοβῶ, **ἄποινα** λύτρα, **ἴστημι** ζυγίζω, **εἰκοσιν-ἤριτος** (*εἰκοσιν-ἄρι-*, *ἄριθμός*) εἰκοσαπλάσιος (τοῦ βάρους τοῦ πτώματος), **ἐνθάδε** ἐδῶ εἰς τὸ στρατόπεδον, **ἄνωγα** παρακαλῶ, **σ' αὐτόν** τὸ πτώμα σου, **ἐρύσομαι χρυσῶ** λαμβάνω ὀπίσω (τὸ πτώμα) δίδων ἴσου βάρους χρυσόν, **κατὰ δάσσονται** θὰ σπαράξωσι.—**355-60 προτιόσσομαι** (ὁ μέλ. *ῥωμαι*) προσβλέπω: σὲ γνωρίζω πολὺ καλά, διότι σὲ προσβλέπω, διότι ἡ ψυχὴ σου εἶναι ἐξωγραφημένη ἐπὶ τοῦ προσώπου σου, ἐν βλέμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου δεικνύει τὴν ἀνοικτίρμονα καρδίαν σου, **οὐδ' ἄρ'** καὶ δὲν ἠδυνάμην φυσικὰ νὰ ἀναμένω ὅτι θὰ σὲ πείσω, **μήνιμα** ἀφορμὴ ὀργῆς τῶν θεῶν, **ἐσθλὸν ἐόντα** παρ' ὄλην σου τὴν ἀνδρείαν, **361-3 Π** 855-7.—**364-6 τέθναθι** ψόφα, κοιμήσου.

**273-366. 294 λευκάσπιδα** διότι τὸ μετάλλινον ἔλασμα τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἐκ κασσιτέρου ἢ ἀργύρου.—**299 Ἀθήνη** τοῦτο γινώσκει ὁ ἴΕ. καὶ διότι αὐτὸς ὁ Ἄχ. ὁμολόγησεν ἐν 270 καὶ διότι πάντες ἐγίνωσκον τὴν εὐνοίαν τῆς θεᾶς πρὸς τὸν Ἄχ.—**324 Ὁ ἴΕ.** φέρει Κορινθ. κράνος, θώρακα καὶ στρογγυλὴν ἀσπίδα· εἶναι λοιπὸν κατάφρακτος, τὰ δὲ ὄπλα αὐτοῦ (τὰ τοῦ Πατρ.) ὡς θεῖα, δωρηθέντα ὑπὸ τῶν θεῶν εἰς τὸν Πηλέα κατὰ τοὺς γάμους, ἦσαν ἀδιάτρητα.—**351 χρυσῶ** πληρώνων ἰσοβαρῆ πρὸς τὸ πτώμα χρυσόν.—**359** Περὶ τῆς μαντικῆς δυνάμεως τῶν ἀποθνησκόντων ἐν Π 854.—**362 πταμένη** ἢ λ. ὑποδηλοῖ τὴν παράστασιν τῆς ψυχῆς ὑπὸ μορφῆν



πηνοῦ.—Πρὸς τοιοῦτους θεοὺς πῶς φέρεται ὁ Ἔ. (301.); τί σκοποῦσιν αἱ δύο παραβολαὶ 308., 317.; τί περιέργον παραιτηροῦμεν ἐν τῇ β' ὡς πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς; διὰ τί τοῦτο; διὰ τί ὁ Ἄχ. προβάλλει εἰς τὸν Ἔ. 353 τὴν εἰκόνα τῆς μητρός; διὰ τί οὐδαμῶς συγκινεῖται ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Ἔ.; τί μαρτυρεῖ ἐνταῦθα ὁ πρὸς νεκρὸν διάλογος;

**367-75 περίδραμον** συνέφρευσαν πανταχόθεν, **φνὴ** ἀνάστημα, **εἶδος** μορφή, **ἀγητὸς** (ἄγαμαι) θαυμάσιος, **ἀνουτητι** (οὐτάζω) χωρὶς νὰ τραυματίση, **τις** πᾶς τις, **ὦ πόποι** περιέρχον!, **ἀμφαφάομαι** περιψηλαφῶ: εἰς τὴν ἀφήν, **κῆλεος** κανστικός.—**376-84 ποδάρηξ** Π 5, **μέδοντες** ἐν εἰρήνῃ ὡς βουλευφόροι, κυβερνῆται, **εἶ δ'** παρακελ. μῦθιον, ἔμπρός, **πόλιν ἄκρην** τὴν ὑψηλὴν πόλιν.—**385-90 νέκυσ-υος** νεκρός, **πᾶρ νήεσσι** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐν τῇ σκηπῇ μου, **μετέω** εὐρίσκομαι μεταξύ, **καταλήθονται** οἱ ἄνθρωποι, αἱ ψυχαί.—**391-4 παιήων** (-ών,-άν) ἐπινίκιον ἄσμα, **κοῦροι** νέοι, **κ. Ἀχαιῶν** παῖδες Ἑλλήνων, **νηυσὶν ἐπι** πρὸς τὰ πλοῖα.—**395-404 μῆδομαι** σχεδιάζω, **ἀεικῆς** ἐπονείδιστος, ἀτιμωτικός, **τετραίνω** τρυπῶ, **ἔεν κονίσσαλος** ἠγείροντο νέφη κονιορτοῦ, **κνάνεος** μαῦρος, **πίτναμαι** πετάννυμαι, κυματίζω, **δυσμενέες** οἱ πολέμοι, **ἀεικίζομαι** 252 αἰκίζω-ομαι, ἀτιμάζω.

**367-404. 368 ἀπ' ὄμων** κυρίως θώρακα, ξίφος, ἀσπίδα. **374 ἐνέπρησε** τὴν ναῦν τοῦ Πρωτεσίλαου Π 122.—**377 στὰς** ὁ Ἄχ. κατὰ τὴν σκύλευσιν τοῦ Ἔ. εἶχε γονυπετήσει ἢ κύψει ἤδη ἐγείρεται.—**383 καταλείψουσι** μετοικούντες εἰς ἄλλον τόπον.—**386 ἄκλαντος ἀθαπτος** ὁ Π. ἐθρηνήθη ἤδη Σ 355, ἀλλὰ πλὴν τῆς φυσικῆς ταύτης ἐκδηλώσεως τοῦ ἄλγους ἔπρεπε νὰ προστεθῇ καὶ ἡ **τυπικὴ** καὶ **ἐπίσημος** προᾶξις τοῦ νεκρικοῦ θρήνου, ὡς οὐσιῶδες μέρος τῆς κηδείας, ὅστις ὄντως ἀκολουθεῖ Ψ 9-16.—**389 καταλήθονται** ἐν Ἄιδου αἱ ψυχαὶ ἔστεροῦντο τελείως συνειδήσεως: πίνουσαι ὅμως αἷμα ἀνεκτῶντο πρὸς καιρὸν συνείδησιν καὶ μνήμην.—**397 βοέους ἱμάντας** οἱ ὕστερον ἔπλασαν ὅτι ἐσύρθη διὰ τοῦ ζωστήρος τοῦ δοθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Αἴαντος, ὡς καὶ περὶ τοῦ Αἴαντος ὅτι ἠτύοκτόνησε διὰ τοῦ ξίφους τοῦ δοθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἔ. μετὰ τὴν ἐν Η' γενομένην μονομαχίαν τῶν δύο ἡρώων.—**398 κάρη** τὸ πτῶμα ἐσύρετο πρηγές: πλὴν τῆς κεφαλῆς, καὶ τοῦ ἄλλου σώματος μέρος θὰ ἐσύρετο κατὰ γῆς, διότι τὰ ἄρματα ἦσαν ταπεινά.—**400 Ὁ Ἄχ.** αὐτὸς ἠνιοχεῖ, διότι τὰ σκύλα τεθέντα ἐπὶ τοῦ ἄρματος δὲν εἶχον ἀφήσει χῶρον διὰ τὸν ἠνίοχον.—**Τί αισθάνονται οἱ Ἄχ. βλέποντες νεκρὸν τὸν Ἔ.;** διὰ τί ρύσσοισιν αὐτόν; τί ἀποτελεῖ

τὸ κάλλιστον ἐγκώμιον τοῦ ἀτυχήσαντος ἀντιπέλον; διὰ τί ὁ Ἀχ. δὲν προσβάλλει εὐθύς τὴν πόλιν; διὰ τῆς ἀγαμνήσεως τοῦ φίλου τι κερδαίνομεν ὑπὲρ τοῦ Ἀχ. μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα; τί δύναται νὰ δικαιολογήσῃ πως τὴν ὁμῆν διαγωγὴν τοῦ Ἀχ. πρὸς τὸν νεκρόν;

**405-11** *καλύπτρη* κ. *κηδέμενον* τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, *λιπαρῆ* σιλιπνὴ ὡς λιπῆ, *κώκνυσε μάλα μέγα* ἐξέβαλε γοερῶτατον θοῆνον, *λαοὶ οἱ πολῖται, οἱ ἄνθρωποι, ἐναλίγκιος* ὅμοιος, *τῶ* οὐδ. διασαφούμενον διὰ τοῦ ὡς εἰ, *ὄφρυόεσσα* ἡ πλήρης ὄφρῶν, γηλόφων, *σμήχω* καίω, ἀφανίζω, *κατ' ἄκρης* ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἕως κάτω, ἀπ' ἄκρον εἰς ἄκρον.—**412-15** *ἔχον* κατώρθωνον νὰ συζητήσωσι, *ἀσχαλάω* κ. *ἀσχάλλω* ἀδημονῶ, *μεμαῶτα* αἰτιολ. εἰς τὴν ἡγουμένην, *κόπρος*; βρόβρος, ἀκαθαρσία, *ἐξονομακλήδην* ὀνομαστί.—**416-23** *σχέσθε* (κρατήθητε) παύσατε, *κηδόμενοι περ* παρ' ὄλον σας τὸν πόνον καὶ τὴν συμπάθειαν, *λίσσωμ'* θέλω νὰ παρακαλέσω, ἀφήσατέ με νὰ τῆς ὑποτ. προηγῶνται προστι. ὡς ἐν τοῖς *φέρε, ἄγε, ἴθι.. σκεψόμεθα, ἀτάσθαλος* (ἄτη) ἀνόσιος, *ὄβριμοεργός* κακοῦργος, *αἶ κέ ποθ'* (ι) μήπως ἴσως, *καὶ τῶ γε, νῦ* ἴσως, *τέτυκται* ὑπάρχει, *τοιόσδε* τοιαύτης ἡλικίας, *περὶ πάντων* ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, *ἄλγε' ἔθνηκεν* ἐπότισε πικρίας, *τηλεθάων* (θάλλω-λέθω) εὐθάλης, ἀμαίος.—**424-9** *ἀχνύμενός περ* παρ' ὄλον μου τὸν πόνον, *ὡς ἐνός* ὅσον δι' ἑνῆ, *ἄχος δὲξ* ὁ πικρὸς πόνος, *οὔ* γεν. ἀντικ., *καταοίσεται* θὰ μὲ καταβιβάσῃ, *τῶ* O 745, *δυο-ά-μμορος* (σμερ-, μόρος) δύσμοιρος.—**430-6** *ἀδινός* Σ 316, *βέ(ι)ομαι* Π 852 μέλλω νὰ ζήσω, πρὸς τί λοιπὸν νὰ ζῶ, *σεῖ' ἀπο* μακρὰν σοῦ, *εὐχολῆ χάριμα, ἀγλάισμα, ὄνηαρ* (ὄνιημι) ὄφελος, παρηγορία, *δηδέχατο* ὑποστλκ. τοῦ *δέχομαι* δεξιοῦμαι: ἐδεξιοῦντο, 435, *καὶ* δεικνύει τὴν συμφωνίαν μεταξὺ τῆς αἰτιολογουμένης καὶ αἰτιολογούσης προτάσεως: διότι καὶ πράγματι.

**405-36.** **405** ἡ *μήτηρ* ἔτι ἰσταμένη ἐπὶ τοῦ πύργου.—**406** *καλύπτρη* τεμάχιον ὑφάσματος καλύπτρον τὴν κεφαλὴν πλὴν τοῦ προσώπου καὶ κατερχόμενον ὀπισθεν ἐπὶ τοῦ νώτου καὶ τῶν ὀμων, ἀνάλογον πρὸς τὸ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐκκλησίᾳ.—**411** *ὄφρυόεσσα* πρὸ τῆς πόλεως ὄντως ὑπῆρχε σειρὰ λόφων, ἡ Καλλικολώνη, ὁ Ἴλου ἢ Αἰσινήτου τύμβος κλπ.—**413** *ἐξελθεῖν* ὁ Πρ. εἶχε καταβῆ ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἐκεῖ παρὰ τὴν πύλιν οἱ πολῖται προσεπάθουν νὰ κρατήσωσιν αὐτόν.—**430** *Ἐκάβη* αὐτὴ μένουσα ἐπὶ τοῦ πύργου.—*Πῶς περιγράφει ὁ Ὅμ. τὸ ἐν Τροίᾳ πένθος; διὰ τί ἡ μήτηρ δὲν λιποθυμεῖ ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς;*

**437-46** *οὔπω τι* οὐδεμίαν ἀκόμη πληροφορίαν εἶχε λάβει περὶ

τοῦ "Ε., *ἐτήτυμος* (*ἐτυμος*, *εἶμι*) ἀξιόπιστος, *ὅτι ῥα* ὅτι ἀκριβῶς, πράγματι, ὅπως καὶ συνέβη, *ἀλλὰ* ἢ ἀντίθεσις ἔδει νὰ ἔχη: ἀλλ' ἐφρανόζετο ὅτι καὶ ὁ "Ε. εἶχεν ἐπιστρέφει εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντὶ τούτου ἀκολουθοῦσιν αἱ πράξεις αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς προϋποθέσεως ταύτης, *μυχῶ δόμου* ἐν τῷ θαλάμῳ τῷ εὐρισκομένῳ ἐν τῷ βάθει τοῦ οἴκου, *δίπλαξ* (*χλαῖνα*) διπλοῖς, *χλαῖνα* φορομένη διπλῆ, *ἐν ἔπασσεν* ἐνύφαινεν ἔδῳ καὶ ἐκεῖ, *θρόνα* οὐ. ἀνθη ἢ φυτά, *τρίπους* λέβης μετὰ τρίποδος, *ῥφρα πέλοιτο* διὰ νὰ ὑπάρχη., διὰ νὰ εὐρη ὁ "Ε., *νηπίη ἄχ!* ποῦ νὰ τὸ ἐγνώριζε!, *οὐδ' ἐνόησεν* ἀλλὰ δὲν τῇ ἐπῆλθεν ἢ σκέψις ὅτι.—447-53 *ἐελίχθη* (*ἐλίσομαι*) ἐκλονίσθησαν, ἤρχισαν νὰ τρέμωσιν ὅλα τῆς τὰ μέλη, *κερκίς* ἢ σπάθη ἢ ἢ σάιττα, *δμωή* ἢ δούλη, ἢ θεράπεινα, *ῥψ* (vox) θ. φωνή, *ἐκυρῆ* θ. πενθερά, *πάλλεται*... μέσα δὲ εἰς τὰ στήθη ἐμοῦ τῆς ἰδίας ἢ καρδία μου *πάλλεται* τόσον ἰσχυρῶς ὡς νὰ ἤθελε νὰ πεταχθῆ ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα, *νέρθε* κάτω, *πήγγνυται* παγώνουν, *δῆ* ἀσφαλῶς.—454-9 *οὔας* οὔς, *ἄχ* νὰ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ μὴ ἀκούσω τὴν ἀπαισίαν εἰδησιν (κούφια ἢ ὥρα τοῦ τ' ἀκούει), *δῆ* ἤδη, *δίομαι* διώκω: *θρασὺς* παρὰτολμος, ῥυφοκίνδυνος, *ἀποιμήγω* ἀποχωρίζω, *ἀγνηορίη* (*ἀγῆνωρ* (*ἄγαν-ἀνήρ*) ἀνδρεῖος) ἀνδρεία, *ἀλεγρινὸς* φαρμακερός, *ἔχθεσκε* ἐπλήρου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, *εἴκων*... πρὸ οὐδενὸς ὑποχωρῶν εἰς τὴν ὀρμὴν του.—460-5 *μαινάδες* αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου, αἵτινες ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ αὐτῶν ὁμοιάζον πρὸς μαινομένας, *παλλομένη κραδίην* μὲ ἰσχυροὺς καρδιακοὺς παλμούς, *παπταίνω* περισκοπῶ ἔμφροτος, *ἀκηδέστως* ἀφροντίστως, ἀσπλάγχχνως.—466-74 *νύξ* σκοτοδίνη, *ἀπὸ καπύω* (*καπ-νός*) ἐκπνέω, *δέσματα* κεφαλόδεσμοι, *σιγαλόεις* (sig-num) κατάστικτος, *ἄμπυξ* θ. διάδημα, πιθανῶς χρυσοῦν, περιθεὸν τὴν κόμη, ὡς αἱ ταινία, ἄς φέρουσι περὶ τὴν κόμη αἱ μαθήτριά κατα τὰς ἐπιδείξεις αὐτῶν ἐν τῷ Σταδίῳ, *κεκρύφαλος* ἄ. ἀμφίβληστρον τῆς κόμης, πλεπτός θύλακος (ὡς πλεκτηὶ σκούφια), ἐν ᾧ ἐκλείετο ἡ κόμη, *πλεκτή ἀναδέσμη* πλεκτὴ ταινία, διερχομένη ὑπὸ τὸν πώγωνα καὶ συνέχουσα τὸ κρηδεμνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς ὁ ὄχεις τὴν κόρυν (ἢ: πλεκτὴ ταινία περιελισσομένη περὶ τὸν κεκρύφαλον πρὸς στερέωσιν αὐτοῦ), *χρυσέη* διὰ τὰ χρυσαῖ αὐτῆς κοσμήματα, *ἔδνα* δῶρα διδόμενα πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος εἰς τοὺς γονεῖς τῆς μνηστῆς, *γαλόως* θ., ἀττ. γάλως, ἀνδραδέλφη, *εἰνάτηρ* θ. συννυφάδα, *ἄλις* ἀρκεταί, πυκναί, *εἶχον* ἐκράτουν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἵνα ἀνορθώσουν, *ἀτύξομαι* τρομάζω: τεταραγμένην μέχρι θανάτου.—475-81 *ἄμπνυτο* ἀνέπνευσε, *ἔς φρένα* θ. ἄ. ἢ ψυχῇ ἐπανῆλθεν, ἢ Ἄν. συνῆλθεν εἰς τὰς αἰσθη-

σεις της, *ἀμβλήδην* (ἀναβάλλω) γοερῶς, *γείνομαι* γεννῶμαι, *ἰῆ αἴση* μὲ τὴν αὐτὴν μοῖραν, *Πλάκος* ὄρος, *ὕληεις* δασώδης, *τυτθός* μικρός, ἐνταῦθα δικατάλ.—**482-6** *κεύθεα* (κεύθω) κενυθῶνες, ἄδυτα, *νήπιος αὐτίως* ἀκόμη τόσον μικρός.—**487-91** *τούτω γε* εἰς τὸ δυστυχὲς αὐτὸ πλάσμα, *πόνος καὶ κήδε'* βιάσασα καὶ θλίψεις, *ἦμαρ δ.* ἡ ἡμέρα τῆς ὀρφανίας, *παναφῆλιξ* ἐστερημένος ὄλων τῶν ὀμηλίκων, κτηρ., *ὑπεμνήμυκε* (ἐκ τοῦ ὑπ-ημύω) ὅλα δι' αὐτὸν ἔχουσι κλίνει τὴν κεφαλὴν κάτω, κρεμοῦν τὰ πρόσωπα.—**492-5** *δεύομαι* δέομαι: ἐνδεής, ἐπαιτῶν, *ἀνεισι* ἀνέρχεται εἰς τοὺς ἐφ' ὑψηλοῦ ἐκτισμένους οἴκους τῶν, *τῶν δὲ* ἐκ τοῦ τίς, *ἐλεησάντων* ἐὰν μὲν αἰσθανθῶσι συμπάθειάν τινα, ἢ ἀντίθ. ἐν 496, *ἐπέσχεν* γνομ., *κοτύλη* ποτήριον, *τυτθὸν* πρὸς στιγμὴν, *διαίνω* βρέχω, *ὑπερῶη* οὐρανίσκος.—**496-501** *ἀμφιθαλῆς* παῖς, οὗ ζῶσιν ἀμφοτέρω οἱ γονεῖς, *συμφελίζω* ἀπωθῶ βιαίως, *δαιτὺς* θ. συμπόσιον, *πεπληγῶς* ὁ ἀναδιπλ. τὴν ἐπανάληψιν κτυπημάτων, *ἐνίσσω* ἐπιπλήττω, *ὄνειδέιος* (ὄνειδειος) ὕβριστικός, *ἔρρε* κρημνίσου, *οὔτως* ὅπως εἶσαι, εὐθύς, *μεταδαίνυται* συμποσιάζει μεταξύ, *ἀνεισι* ἐπιστρέφει, *δημὸς* ἄ. λίπος.—**502-4** *νηπιαχέων* παῖζων ὅπως τὰ μικρά, *λέκτρον* ἢ κλίνη, *ἀγκαλίδες* ἀγκάλαι, *τυθήνη* τροφός, *θάλα* οὐ. (ἔξ ἐπιθ. *θάλυς-εια*) νόστιμα πράγματα, γλυκύσματα.—**505-7** *ὄν.* ὅπως ἐπονομάζουσι.—**508-15** *κορωνίδες* Ο 597, *εὐλή* σκόληξ, *αἰόλος* εὐλύγιτος, *οὐδὲν σοί γ' ὄφελος* παράθ. πράγματα ἄχρηστα διὰ σέ, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ διαλάθουσιν Τρ. καὶ Τρ., ὡς τιμητικὴν ἀναμνηστικὴν ἐφορτὴν.

**437-515.** **440** *μυχῷ δόμου* καὶ διὰ τοῦτο ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀκούσῃ τι· διότι ὡς *μυχὸς δόμου* νοητέος ὁ θάλαμος τῶν γυναικῶν, ὁ κείμενος εἰς τὸ βάθος τοῦ μεγάρου ἢ ὅπισθεν αὐτοῦ, Γ 125 ἐν τέλει.—**460** *Μαινάδες* καὶ Θυιάδες καὶ Βάχαι αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου.—**467** *ἐκάπυσσεν* ἐν τῇ λιποθυμίᾳ ἢ ψυχῇ καταλείπουσα ἐπὶ τινα χρόνον τὸ σῶμα ἐπιστρέφει πάλιν εἰς αὐτό.—**479** Ἡ *Θήβη-αι* πρωτ. τῶν Κιλικίων, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ δασώδους ὄρους Πλάκου ἐν Μυσίᾳ, παραφραδὸς τῆς Ἰδης, Z 396.—**486** *οὔτε σοὶ οὔτιος* γηροκομῶν, ἀποδίδων τὰ τροφεῖα.—**489** *ἀρούρας* τέμενος βασιλήμιον, κτήμα δοθὲν ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς τὸν Ἔ., Z 193.—**501** *μυελὸν* διὰ τὴν ἔλλειψιν ὀδόντων· ὅτι ὁ μυελὸς ἦτο καθ' ὅλου ἀσπασιωτάτη τροφή, μαρτυροῦσι τὰ ἐν σπηλαίοις καὶ ἐν σωροῖς εὐρεθέντα πλεῖστα ἐσχισμένα ὀστᾶ καὶ κρανία, ἔξ ὧν θραυομένων ἀφηρεῖτο ὁ μυελὸς τρωγόμενος, διότι ἴσως καὶ ἐπιστεύετο ὅτι αὐτὴ ἢ ἔδρα τῆς ὁώμης τρωγομένη μετέδιδεν ἐξαισίαν

ῥώμην.—506 Τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου εἶχε δοθῆ ὑπὸ τῶν Τρώων πρὸς τιμὴν τοῦ πατρὸς, ὅστις εἶχεν ὀνομάσει αὐτὸ Σκαμάνδριον, Z 402.—511 *λεπτά* ὡς λινᾶ, δι' ὧν συνήθιζον νὰ περιτυλίσσωσι τοὺς νεκροῦς.—512 *καταφλέγω* κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν προομηρείοις χρόνοις συνήθειαν νὰ συγκαίωσιν ἢ συνθάπτωσι μετὰ τοῦ νεκροῦ πᾶν ὅ,τι ἦτο ἐκείνῳ προσφιλὲς ἐν τῷ βίῳ, ἵνα χρησιμοποιοῖ αὐτὰ ὁ νεκρὸς καὶ μετὰ θάνατον, Z 418.—513 *ἐγκείσασαι* ἐπὶ φερέτρου καὶ πυρᾶς ἐνδεδυμένους αὐτά.—"Ἴνα ὁ "Ομ. ἐξάσῃ τὸ ἄλλος τῆς συζύγου, τί ἔπραξεν ἐν τῇ παρασίσει τοῦ τῶν γονέων; διὰ τί δὲν παρέστῃσθε τὴν Ἄνδρομ. ἐπὶ τοῦ τειχοῦ; τί ἐπιδιώκει διὰ τοῦ λουτροῦ; πῶς ἐξετύλιξε τὴν τραγικὴν προαισθησιν; διὰ τί ἡ Ἄνδρ. ἀποβάλλει τὸν κόσμον τῆς κεφαλῆς καὶ λιποθυμεῖ; διὰ τί θὰ καύσῃ τὰ ἐνδύματα τοῦ "Ε.;— Ἐντύπωσις ἀπὸ τῆς ῥαφαφιδίας.

## Ψ

6-11 *ἐρήηρος-ες* (ἐρι-ἄρ-(ἀραρίσκω)) πιστός, ἀφωσιωμένος, ἔμοι κτητ. ἀντων., *ἐταῖροι* συμμαχηταί, ἄνδρες, *δῆ δά, δτό, γέρας* κτηρ. ἐνδειξις τιμῆς πρὸς τοὺς, *τέρπομαι* χορταίνω, *δορπέω* (δόρπον δεῖπνον) μέλ.—12-6 *ἕμερος* πόθος, ὄρεξις, *δεύομαι* βρέχομαι, *τοῖον* τόσον γενναῖον καὶ ἀγαθόν, *μῆστορ* II 759.—17-23 *καλῆν* Ἄ. δ. καὶ μέσα εἰς τὸν ἀγέλαστον, ἄχαριν ἄδην, *τελέω* ἐνεστ., *ὕφισταμαι* ὑπισχοῦμαι, *δάσασθαι* (δαίομαι) ὠμὰ (κρέα) νὰ τὸν σπαράξωσιν ὠμόν, *ἀποδειροτομέω* (δειρῆ-δέρη) ἀποκεφαλίζω.—24-9 *μῆδομαι* σχεδιάζω, παρασκευάζω, *ἀεικῆς* ἐπαίσχυντος, ἐπονεϊδιστος, *λέχεια* φέρετρον, *ἐντεα* τεύχεα, *ὕψηλῆς* 2 ὁ ὑψηλά, με ἀνατεταμένην τὴν κεφαλὴν χρεμετίζων.—29-34 *δαίνυμι* ἐσθίω, *τάφος* περιδείπνον, *μενοεικῆς* (σύμφωνος πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἄφθονος, *ἀργός* (λευκός) ταχύς ἢ στίλβνός, *ὄρεχθέω* κ. *ὄρχθέω* λ. π. μυκῶμαι (μήπως ἐπὶ τοῦ ῥόγγου τῶν σφραζομένων); *σίδηρος* σιδηρᾶ μάχαιρα, *μηκᾶς* κ. *μηκῶμαι* βελάζω, ἐπὶ προβάτων καὶ αἰγῶν, *ἀργιόδους* λευκόδους, *θαλέθοντες* (θάλλω) ἀλοιφῇ σκεπασμένοι ἀπὸ λίπος, παχύτατοι, *εὔω* (ιγο) ψήνω, *κοτυλήρητος* (κοτύλη ἀρνούμενος) ἄφθονος: ποταμηδόν.

Τὰ γεγονότα τῆς Ψ 1-257 πληροῦσι τὸ λοιπὸν τῆς 27. ἡμέρας, τὴν 28. καὶ τὴν πρωίαν τῆς 29. τῆς Ἰλιάδος.

1-34. 9 *κλαίωμεν* νοεῖται ὁ ἐπίσημος θρήνος, X 386.—13 *περὶ νεκρὸν* τὸ πτώμα ἔκειτο ἐν τῇ σκηνῇ T 211, ἀλλ' οὔτε ἐν αὐτῇ οὔτε ἐν τῇ αὐτῇ ἦτο δυνατόν οἱ Μυρμ. τρεῖς νὰ περιέλθωσι μετὰ τῶν ἀρμύτων τὸν νεκρόν· ὅθεν φαίνεται ὅτι ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἄχ. ἐξήγαγε

τὸ πτώμα εἰς χῶρον ἐλεύθερον παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ τὰς σκηνάς τῶν Μυρμ., ὅπερ ὁ ποιητὴς κατὰ τὸ σιωπώμενον παρέλιπε νὰ δηλώσῃ.—**14** *Θέτις* ὁ ποιητὴς προϋποθέτει τὴν παρουσίαν τῆς μητρὸς ἀοράτου εἰς τοὺς Μυρμ.—**20** *πάροιθεν ὑπέστην* Σ 334, Χ 354.—**29** *τάφον δαίνυ* ὡς γίνεται καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον ἐπὶ σειρὰν ἐσπερῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν πενθοῦντων ὑπὸ τῶν συγγενῶν (παρηγοριαί) τῶν δειπνῶν τούτων ἐπιστεύετο ὅτι μετείχε καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποθανόντος, διατιθεμένη ἐκ τῆς εὐωχίας εὐμενῶς πρὸς τοὺς ζῶντας.—**30** *σίδηρος* Σ 34.

**35-7** *παρπείδω* μεταπείδω, *σπουδῇ* μετὰ πολλῆς δυσκολίας, *χωόμενον κῆρ* ἔχοντα ἐν τῇ καρδίᾳ τὸν βαρὺν πόνον διὰ τόν.—**38-41** *ἴξον* μεικτ. ἀορ., *λιγύφθογος* ὀξύφωνος, *τρίπους* λέβης μετὰ τρίποδος, *εἰ π.* πλ. ἐρ., *βρότος* Σ 345 τοὺς ὄψους τοῦ μαύρου αἵματος.—**42-7** *στερεῶς* ἐπιμόνως, *ἄσσον ἰκέσθαι* νὰ ἐγγίσῃ λουτρὸν τὴν κεφαλὴν μου, *χέω σῆμα* κατασκευάζω τύμβον χύνων χῶμα, *δευτερον* διὰ δευτέραν, ἄλλην φοράν, *ᾧδε* τοιοῦτον, ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ὡς τὸ τωρινόν.—**48-53** *πειθόμεθα* ἄς συμμορφωθῶμεν, *στυγερός* μισητός, κρυερός, *ὔλη* ξύλα, *ἀξέμεναι* μεικτ. ἀορ., *παρὰ σχέμεν* νὰ ἐτοιμάσωσι, *ἐπιεικὲς* εἶναι καθιερωμένον, *νέεσθα* νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς προῆλθε, καὶ εἰς τοὺς χθονίους (πρβλ. *γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει*), *ἠερόεις* (ἀῆρ ὀμίχλη) ὀμιγλώδης, σκοτεινός, *θᾶσσον* ὡς τάχιστα, *ἔργα* τὰ πολεμικά.—**54-8** *μάλα* ἀμέσως, προθύμως, *ἔσσυμένως* μετὰ σπουδῆς, *ἐφοπλίξω* παρασκευάζω, *δαίνυμαι* εὐωχοῦμαι, τρώγω, *δένυμαι* δέομαι, *εἴση* (πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἄφθονος, *ἔρος* ἔρωσ, *ἔξ ἔντο*, ἐξίεμαι, ἀπέβαλον τὴν ὄρεξιν ἔχόρτασαν, *κακκείω* κατακείω, ἔφει. τοῦ *κατάκειμαι*, : ἐπιθυμοῦντες νὰ κατακλιθῶσι.

**33-38. 46** *κείρασθαι κόμην* σημεῖον πένθους (παρ' ἡμῖν ἀντιστρόφως) ἐν παλαιοτάτοις χρόνοις πολλοὶ τῶν οἰκείων τοῦ ἀποθανόντος ἐσφαγιάζοντο κατὰ τὴν ταφήν, ἵνα συνακολουθήσωσι τὸν νεκρὸν εἰς "Αἶδον" ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἡμερουμένων τῶν ἠθῶν οἱ ἐπιζῶντες ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτῆς προσέφερον ἀποκείροντες τὴν ἰδίαν κόμην συμβολίζουσαν τὴν ζωὴν, δηλοῦντες ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν καθωσίουν πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ τὸ ἔθος ἐν χρήσει καὶ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, Πέρσαις (Μασίστιος), Οὔνοις, ὑφίσταται δὲ καὶ σήμερον ἔτι παρὰ πολλοῖς λαοῖς.—**48** *πειθόμεθα δαιτὶ* νῦν τὸ πρῶτον θὰ φάγῃ ὁ Ἄχ., ἐν τῷ μεταξὺ τονωθείς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς δι' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος T 352-5.—**55** *ἕκαστοι* οἱ ἡγεμόνες οἱ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἄγαμ. (ἀλλ' ἢ παρὰστάσις εἶναι ἀσαφής).—*Μετὰ τὴν*

τρομεράν ἐκδίκησιν τοῦ στρέφεται ἡ ψυχὴ τοῦ Ἄχ. ; διὰ τί οἱ ἡγεμόνες συνιστῶσι λουτρόν ;

59-67 θίς T 40, πολύφλοισβος πολυτάραχος, καθαρῶ σκηνῶν καὶ νεῶν, κλύζω κτυπῶ, σπῶ, περιβρέχω, ἠϊὼν θ. ἀκτὴ, εὔτε ἀκριβῶς ὅτε, λύων διαλύων, μελεδήματα (μέλειν) μέριμναι, ἥδυμος ἠδύς, ἠνεμόεις ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, εἴκτο ἐφίκει, περὶ ἔστω ἡμφίεστο, τοῖα ὅμοια (πρὸς ἃ ἔφερε ζῶν).—68-74 λελασμένος ἔπλε' ἐλησημόνησας, μὲν ὅμως, ἀκηδέω εἶμαι ἀδιάφορος, Ἄϊδαο τοῦ δόμου τοῦ Ἄϊδου, ἔργω εἶργω, εἶδωλα σκιά, καμόντων (τῶν ἀποσθρωθέντων ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ζωῆς καὶ) ἀποθανόντων, ὑπὲρ ποταμοῖ' (γὰ περάσω) πέραν τοῦ ποταμοῦ (Στυγός), μίσγεσθαι γάναστραφῶ μὲ ἀντάς, αὐτως οὕτως, γυρίζων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀλάομαι πλανῶμαι, ἀνά δῶ κατὰ μῆκος τοῦ δόμου, ἐπάνω καὶ κάτω πρὸ τοῦ.—75-81 δλοφύρομαι μετὰ δακρύων σὲ ἱκετεύω, νίσσομαι ἐπιστρέφω, μέλ. νίσσομαι, λαγχάνω τινά τινος καθιστῶ τινα μέτοχόν τινος : καύσητε, μὲν ἀλήθεια, κῆρ βιάσκανος μοῖρα, ἀμφιχάσκα καταπίνω, ἀφαρπάζω μετὰ στόματος ἀδηφάγου, λάχε με μοῖ ἔλαχε, γεινόμενόν περ κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς τῆς γεννήσεώς μου, εὐφηνης (ἄφενος, ορ-es, πλοῦτος) πλούσιος.—82-91 ἐφίεμαι παρραγγέλλω, τράφομεν ἀμτβτ. ἐτρόφημεν, ὑμέτερόνδε (δῶ), ἀνδροκασίη φόνος, νῆπιος ἐν τῇ ἀνοησίᾳ μου, ἐνδυνέως ἐπιμελῶς, θεράπων ὑπασπιστής σορός θ. ἡ νεκρική λάρναξ, ὁμός ὁ αὐτός.—93-8 ἠθεῖος προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον : φιλιότη μου ψυχῇ, αὐτὰρ (αὐτε ἄρα) λοιπὸν τὸ κατ' ἐμέ, ἀμφιβαλόντε (χεῖρε) περιπτυχθέντες, μίνυνθά περ ἔστω καὶ δι' ὀλίγον! μόνον χρόνον, τεταρπόμεσθα ἄς χορτάσωμεν.—99-102 ὠρέξατο ἠπλωσε τὰς χεῖράς του, τετριγυῖα τρίξουσα, τερετίξουσα (ὡς νυκτερὶς ἢ πτηνόν), ἀνόρουσεν ἀνετινάχθη ἐκ τοῦ ὕπνου, ταφῶν, προκμ. τέθηπα, (θαμβ-) ἐμβρόντητος, συμπλαταγῶ συγκρούω τὰς χεῖρας, ὀλοφυδνός θρηνώδης, γοερός.—103-10 ὦ πόποι περιέρχων !, ἦ ἔα ἀλήθεια λοιπόν, ψυχὴ τις εἶδός τι ψυχῆς καὶ ὁμοίωμα, φρένες ζωική δύναμις, μ' μοι, εἴκτο ἐφίκει, θέσκελος θεσπέσιος : καταπληκτικῶς, ὕφ' ὥρσε προεκάλεσε (διὰ τῆς ἀνακοινώσεως), ἐλεινός πολὺκλαυστος.

59-110. 60 πολέσι μετὰ M. προϋποτίθεται ὅτι ἔληξε τὸ περιδελπνόν τοῦ Ἄχ., οὗ αἱ προπαρασκευαῖ μόνον περιεγράφησαν· οἱ Μυρμ. ἐκοιμήθησαν περὶ τὸν νεκρὸν ὡς φρουρὰ αὐτοῦ 109-10. Ἐνταῦθα δηλοῦται σαφέστερον ὁ τόπος, ὅπου ἐγένετο 13 ἢ περιέλασις τῶν M. καὶ τὸ περιδελπνόν.—64 προτὶ Ἴλιον νοεῖ τὸν τετραπλῶν περιδρομον τῆς πόλεως κατὰ τὴν δίωξιν τοῦ Ἐ.—66..

Ἡ ψυχὴ τοῦ Π. ἐμφανίζεται ὡς συνήθως ἐμφανίζονται αἱ μορφαὶ τῶν ζώντων ἐν τοῖς ὀνείροις, πιστὸν ἀπεικασμα τοῦ σώματος, εἶδωλον αὐτοῦ· οὕτως ἐν τῇ Νεκυίᾳ ὁ Τειρεσίης φέρει σκῆπτρον, ὁ Ἥρακλῆς τόξον· πλὴν τούτου ἡ ψυχὴ τοῦ Π. νοεῖ καὶ αἰσθάνεται, ἐν ᾧ παρ' Ὀμήρῳ συνήθως ἡ ψυχὴ χωριζομένη τοῦ σώματος εἶναι σκιῶδες εἶδωλον (ἀμενηνὸν κάρηνον) ἄνευ ζωτικῆς καὶ νοητικῆς δυνάμεως, ἄνευ συνειδήσεως· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παρέχει ἀρχαιοτέρας περὶ ψυχῆς δοξασίας ἀπὸ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐλατρεύοντο αἱ ψυχαὶ (οἱ πρόγονοι) ἐν τῇ πίστει ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἠδύναντο νὰ ὠφελήσωσιν ἢ βλάβωσι τοὺς ἐπιζῶντας, παρακολουθοῦσαι τὴν ἐν τῇ γῇ κίνησιν, Z 178 ἐν τέλει.—70 **θανόντος** (ἀκηδεῖς) ἀμελῶν τῶν ὀφειλομένων τῷ νεκρῷ ὑποχρεώσεων· μὴ ὑφισταμένης ἐφ' Ὀμήρου τῆς λατρείας τῶν νεκρῶν αἱ ἐπικήδειοι τιμαὶ προήρχοντο ἀπλῶς ἕξ εὐσεβείας τῶν ζώντων, ἦσαν μαρτύριον τοῦ ἄλλοις αὐτῶν καὶ δεῖγμα τιμῆς.—72 **ἔργουσι** κατὰ τὰς ὀμηρ. δοξασίας ἡ ψυχὴ εὐθὺς χωριζομένη τοῦ σώματος ἀπέρχεται εἰς Ἄιδου· ἀλλὰ κατὰ τὰς προομηρείους, ἐφ' ὅσον τὸ σκῆνωμα αὐτῆς, τὸ σῶμα, παραμένει ἔτι, ἡ ψυχὴ δὲν ἀπομακρύνεται τοῦ συντρόφου αὐτῆς, ἀναστρέφεται ἐν τῇ γῇ νοοῦσα καὶ αἰσθανομένη, καὶ μόνον ὅταν κατῆ καὶ ἀφανισθῆ ὁ σωματικὸς αὐτῆς σύντροφος, λυομένον παντὸς πλέον συνδέσμον μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνης, ἀπέρχεται ὀριστικῶς εἰς τὸν ἕδην.—73 **ὑπὲρ ποταμοῖο** ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεύεται ἐκ τῶν ποταμῶν τοῦ Ἄιδου μόνῃ ἡ Στύξ.—88 **οὐκ ἐθέλων** καὶ ὁ ἀκούσιος φόνος ἐτιμωρεῖτο τὸ πάλαι ὡς καὶ ὁ ἐκούσιος, μὴ γινομένης οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ αὐτῶν.—90 **θεράπων** εὐγενῆς νέος προσκεκολλημένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἡγεμόνος ἐν τε πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, τιμητικὸς τίτλος, A 321· τοιοῦτοι καὶ ὁ Αὐτομέδων καὶ ὁ Ἄλκιμος.—91 Αἱ **σοροὶ** ἢ **λάρνακες** ἦσαν ὕστερον κυπαρίσσινοι (ἀσφαλῶς ἐν Ἀθήναις)· οἱ τεχνῖται **σοροπηγοὶ**.—94 **ἠθελῆ** ἐκ τῆς λ. εἰκάζομεν ὅτι ὁ Π. ἦτο πρεσβύτερος τοῦ Ἀχ.—101 **τετριγυῖα** διότι καὶ ἡ φωνὴ τῆς ψυχῆς εἶναι ἀσθενὲς ἀπεικασμα τῆς φωνῆς τοῦ ζῶντος, ὅξεϊα ὡς τῶν νυκτερίδων ἢ τῶν πτηνῶν, πρὸς ἃ ἀπεικάζετο ἡ ψυχὴ.—104 **φρένες** ἡ ψυχὴ, ἃν καὶ εἶχε συνείδησιν, αἰσθινομένη καὶ νοοῦσα, ὅμως οὐδεμίαν ζωτικὴν δυνάμιν εἶχε, οὐδὲν τὸ σωματικόν, διότι οἱ βραχίονες τοῦ Ἀχ. ἐκτεινόμενοι οὐδὲν συλλαμβάνουσι.—*Διὰ τί ἦλθεν ὁ ἕπνος εἰς τὸν ἥρωα; ἔαν ἡ ταφὴ κατὰ τοὺς ὀμηρ. χρόνους εἶναι ἀπλῶς δεῖγμα τιμῆς τῶν ζώντων πρὸς τοὺς ἀποθανόντας, τί ἐπιδιώκει ὁ Ὀμ. διὰ τοῦ ὀνείρου; διὰ τί ὁ Ἀχ. ἀποκρίνεται δι' ὀλίγων;*



**110-3 κρείων** (κράτος, κρείσσω) βασιλεύς, **οὔρευς** ὄρευς, ἡμίονος, **πάντοθεν ἐκ κ.** εἰς τὸ ὅτιονε, **ἐπὶ ὄρῳρει** ἐπόπτης ἦτο (ὄρ-, ὄρ-, οὔρος ἐπόπτης, ὄρῳ, ὄρα), **ἀγαπήνωρ** (ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἄνδρας ἢ τὴν ἠγορέην) ἄνδρεϊς.—**114-20 σειρὰ** (εἶρω, σερο) σχοινίον, **ἀναντα** πρὸς τὰ ἄνω, **κάταντα** πρὸς τὰ κάτω, **πάραντα** ἐγκαρσίως, **δόχμια** (δοχμός-ιος πλάγιος) διαγωνίως, **λοξά, προσέβαν** ἀνέβησαν, **κνημὸς** ἄ. κλιτύς, **πολυπίδαξ** πολύυδρος, **ταναήκης** (ταναός-ἀκῆ) μακρόστομος, **κυπέουσαι** μετὰ πατάγου.—**120-8 διαπλήσω** διασχίζω, κόπτω συμμέτρως, **ἔκδεον** ἔδενον διὰ σχοινίων τὴν μίαν ἄκραν ἐκ τῶν ἡμιόνων, ὥστε ἡ ἄλλη νὰ σύρηται ὀπισθεν, **διατέομαι** διασχίζω (διὰ τῶν ὀπλῶν), **ἔ(έ)λδομαι** (*Fel-vel-le*) ἐπιθυμῶ: βιαστικάι, **πεδίοιο** ἐν τῇ πεδιάδι, **ῥωπήιον** (ῥῶψ θ. θάμνος) τόπος θαμνώδης, **ῥωπεϊον** (ῥωπογράφος): διὰ μέσου τῶν, **φιτρὸς** ἄ. (φῖτυ, φιτύω) στέλεχος, κλάδος, **ἐπισχερῶ** ἐφεξῆς, κατὰ σειράν, **φράσσατο** εἶχεν ὑπ' ὄψει του, εἶχεν ἀποφασίσει (νὰ ἐγείρη), **ἡρίον** τάφος, **παράκάμβalon** ἔρριψαν κάτω παρὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, **ἦατο** ἦντο, ἐκάθηντο, ἔμενον, **αὐθι** αὐτόθι.

**110-28. 113** Προεκρίθη ὁ **Μηριόνης**, ἵσως διότι ἡ Κρήτη ὄρεινή καὶ δενδρόφυτος.—**118 ὄρῳς** ἡ ἐκλογὴ τοῦ δένδρου ἐγένετο ἐκ λόγων θρησκευτικῶν, διότι ἐθεωρεῖτο παρ' Ἑλληνισι δένδρον ἱερὸν καὶ δὴ καθιερωμένον εἰς τὸν Δία Π 233.—**126** Ὁ ποιητὴς ἐγίνωσκε κοινὸν τάφον τοῦ Ἀχ. καὶ τοῦ Π., ἀλλ' οἱ ἔπειτα δύο ἰδίους τάφους ἐπὶ τοῦ Σιγείου, τὸν μείζονα διὰ τὸν Ἀχ., τὸν μικρὸν διὰ τὸν Π., Πίν. Κ' 1.—*Τί σκοπεῖ ὁ Ὀμ. διὰ τῆς ὑλοτομίας;*

**128-37 ζώννυμαι χ.** ὀπλίζομαι (πρβλ. *θωρήσσεσθαι, κορύσσεσθαι* παρ' ἡμῖν: ζῶστε, ζῶστε τ' ἄρματά σας), **νέφος πεζῶν** μαῦρος σωρὸς τῶν, **καταελύω** (vol-vo) τυλίσσω, περικαλύπτω, **κάρη** Π., **πέμπε** κατεῶδωνε.—**138-43 πέφραδε** ἔδειξεν, **νηέω** σωρεύω, **ἀλλ' ἐνόησεν** ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, **τηλεθόωσα** (τηλεθάω θάλλω) πλουσία, κτηρ., **ὀχθήσας** μετὰ βαρυθυμίας, **ιδῶν ἐπὶ** ὄψιας τὸ βλέμμα ἐπάνω, **οἶνον** μελανός.—**144-53 ἄλλως** μάτην, **ἡράσατο** ἔταξεν, **ῥέξω** θύω, **ἐκατόμβη** πλουσία θυσία, **ιερεύω** θύω, **ἔνορχα** μὴ εὐνουχισμένα, **θυήεις** (θύος οὐ. θυμίαμα) ἀρωματώδης, **παρ'** παρὰ τὰς ὄχθας σου, **αὐτόθι** ἐπὶ τόπου, **ὀπάξω** δίδω (ὀπαδόν), **φέρεσθαι** διὰ νὰ ἀποκομίση μαζί του.

**128-33. 137 πέμπε** κατὰ τὴν δοξασίαν ὅτι ἡ ταφή καθίστα δυνατὴν τὴν εἴσοδον τῆς ψυχῆς εἰς τὸν ἄδην.—**142 Σπερχειῶ** εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς ὡς *κουροτρόφους* συνήθιζον νάφιερῶσι τὴν κόμην τῶν τέκνων, ἐφήβων γενομένων, ἀντὶ τῆς τροφῆς

καὶ τῆς συντηρήσεως τῆς ζωῆς αὐτῶν μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης. Ὁ Ἄχ. στρατεύων δὲν εἶχεν ἀποκείρει τὴν κόμην εἰς τὸν Σπ., ὅστις ἀπετέλει τὸ νότιον ὄριον τοῦ κράτους τοῦ Πηλέως, διότι δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐξέλθει τῆς παιδικῆς ἡλικίας.—**143** *ιδὼν ἐπὶ πόντον* κατευθύνων τὸ βλέμμα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν πατρίδα, ὅπου ἦτο ὁ Σπ.—**147** *μῆλα* ἴσως ἐνταῦθα νοοῦνται ταῦροι, οἳ ἐθύοντο εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς καὶ εἰς τὸν Ποσειδῶνα.—**148** *ἐς πηγὰς* ἵνα ἐμβληθῶσιν εἰς αὐτάς, διότι ἐκεῖ ἐπιστεύετο ὅτι κατάρχει ὁ ποταμός· περὶ τῆς λατρείας τῶν ποταμῶν Γ 277.

**154-60** *ἄνωχθι* πρστκ. τοῦ *ἄνωγα*, *ὄπλομαι* παρασκευάζω, *πονοῦμαι ἀμφὶ τι* ἀσχολοῦμαι περὶ τι, *κῆδε(ι)ος* περισπούδατος, ἀντικείμενον φροντίδος, *παρὰ* πρὸς τούτοις, *οἳ τ' ἄγοι* καὶ ὅσοι εἶναι ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ.—**161-5** *εἶσαι* Ο 729, *κηδεμόνες* οἱ Μυρμ., οἱ ἐπιμεληταὶ τῆς ταφῆς, *ἐνθα καὶ ἐνθα* κατὰ μῆκος καὶ πλάτος.—**166-76** *δέρω* ἐκδέρω, *ἀμφέπω* περιποιοῦμαι, *ἕφιος* εὐρωστός, παχύς, *εἰλίπους* ὁ συστρέφων ἐν τῷ βαδίσματι τοὺς ὀπισθίους πόδας, στρεψίπους, *ἐλιξ* καμπυλόχερος, *δημὸς* ἅ. λίπος, *δρατὸς* (δέρω) ἐκδεδαρμένος, *ἄλειφαρ* οὐ. λίπος πρβλ. (ἄλειμμα)· *πίσυρες* τέσσαρες, *ἐριαύχενες* μακρόλαιμοι, ὑψηλόλαιμοι, *τραπεζῆες* X 69, καὶ τῶν, *δειροτομέω* 22.—**177-83** *πυρὸς μένος* δυνατὸν πῦρ, *σιδήρεον* ἀκάθεκτον, *νέμοιτο* Π. κατατρώγη τὸν Π., *ὀνομαίνω* καλῶ ὀνομασί.—**184-91** *ἀμφιπένομαι* περιποιοῦμαι, συγκυρίζω, *ροδόεν ἔλαιον* ροδέλαιον, *ἀποδρῦφω* ἢ -πιτω ἐκδέρω, ξεσχίζω, *τῷ δὲ* πρὸς φύλαξιν δὲ τοῦ πτώματος αὐτοῦ, *ἐπεῖχε* κατελάμβανεν, *μένος ἡελίοιο* ὁ καυστικὸς ἥλιος, *σκελλῶ* ξηραίνω, *ἀμφὶ περὶ* ὀλόγυρα, *ἴνες* τὰ νεῦρα, *πρὶν* πρὶν ἀπολυτρωθῆ τὸ πτῶμα.

**154-91.** **155** Παρευρίσκοντο, ἐκτὸς τῶν κομισάντων τὰ ξύλα ἐκ τῆς Ἰδης 128 καὶ τῶν Μυρμιδόνων 129., καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς 156 ἢ τοὐλάχιστον μέγα μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἡγεμόνων, 160, ὅπερ νῦν τὸ πρῶτον μανθάνομεν.—**163** *κηδεμόνες* οἱ Μυρμιδόνες καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν ἄλλων λαῶν.—**168** *ἐκάλυψε νέκυν* ἵνα διευκολύνῃ τὴν καθῆσιν ἐκφλεγομένου τοῦ λίπους.—**170** *μέλιτος καὶ ἀλείφατος*. ὡς σπονδὰς τοῦ νεκροῦ, ἵνα τρώγῃ ἐκεῖθεν ἡ ψυχὴ πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ διατίθεται εὐμενῶς πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας· τὸ μέλι ἐκ τῶν χρόνων, καθ' οὓς οἱ ἄνθρωποι ἠγνόουν τὴν χορῆσιν τοῦ οἴνου, I 297.—**185** *Ἀφροδίτη* εἶχε δωρήσει εἰς τὴν Ἀνδρομάχην κατὰ τοὺς γάμους καλύπτραν, ὡς ὁ Ἀπόλλων εἰς τὸν Ἐ. κράνος· ὅθεν ἡ Ἀφροδίτη εἶναι εὖνους καὶ προστάτις τοῦ Ἐ.

—Πῶς δέικνυται ὁ Ἄχ. ἐξ ὅσων πράττει κατὰ τὴν ταφήν; διὰ τί ὁ Ὅμ. προλέγει τὴν μέριμναν τῶν θεῶν περὶ τοῦ πτώματος;

192-8 *σεύαιτο καήμεναι* μετὰ σπουδῆς καῖ.—198-203 *άίω* ἀκούω, *δαίνυμαι* εὐωχοῦμαι, *εἰλαπίνη* συμπόσιον, *δυσαῆς* (ἄημι) θυελλώδης, *βηλὸς ἄ.* (βαίνειν) κατώφλιον.—204-11 *ἀναίνομαι* ἀρνοῦμαι, *οὐχ ἔδος* δὲν εἶναι καιρὸς νὰ καθίσω, *μεταδαινύμαι* συνειωχοῦμαι (μεταξὺ τῶν ἄλλων θεῶν), *κελαδεινὸς* (κέλ-αδος) θορυβώδης, *ὄρσητε* δώσητε ὄρμην εἰς τὴν πυράν.—212-8 *ὄρέοντο* ὄρυντο, *ἠχῆ θεσπεσίη* μὲ διαβολικὸν πάταγον, *πάροιθεν* τὰ ἔμπροσθεν αὐτῶν, *ἴκανον ἀήμεναι* κατὰ τὸ βῆ ἴεσαι, ἦλθον διὰ νὰ φυσηῶσι, *πινοίη ὑπο λ.* ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ συρίζοντος φυσήματος τῶν, *θεσπιδαῆς* Ο 597, *ἄμυδις φ.* ἔβαλλον συγχρόνως ἀνερούπιζον τὴν φλόγα.—218-25 *ἀφύσσομαι* ἀντλῶ, *δεύω* βρέχω, *ὄστέα* (τὸ πῶμα) οὐ παιδός, *νυμφίος* νεόνυμφος, *ἀκαχίζω* θλίβω, *εἰρπύζων* μόλις σύρων τοὺς πόδας του.

192-225. 195 *Βορρῆ καὶ Ζεφύρω* διότι εἶναι οἱ ἐπικρατέστεροι καὶ ἰσχυρότεροι ἐκεῖ ἄνεμοι.—198 Ἴρις, συνήθως ἄγγελος ἀπὸ θεοῦ εἰς θεόν, ἐνταῦθα εἶναι ἄγγελος τοῦ ποιητοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς θεούς.—206 Ἡ χώρα τῶν Αἰθιοπίων ἔκειτο ἐν ταῖς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἐσχατιαῖς τῆς γῆς, ἐπειδὴ δὲ ἦσαν εὐσεβέστατοι καὶ δικαιοτάτοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ἐπεσκέπτοντο αὐτούς, ἵνα μετᾶσχωσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν, Α 423. Οἱ θεοὶ δὲν εὐρίσκονται παρ' αὐτοῖς, ἀφ' οὗ χθὲς ἦσαν θεαταὶ τῆς μάχης.—214 *πόντον* τὸν Θρηϊκίον.—221 *ψυχὴν* ἦτις, ἐφ' ὅσον τὸ πῶμα δὲν εἶχεν ἀποτεφρωθῆ, διέτριβε περὶ αὐτό, ἵν' ἀπολαύσῃ τῶν προσφερομένων αὐτῇ.—Τί ἀποπνέει ἡ ὄλη σκηνή; πῶς ἐπιδραῖ ἐπὶ τὴν διάθεσιν ἡμῶν; πῶς ἐπανευρίσκομεν τὸν Ἄχ. καὶ πόθεν ἡ μετὰπιωσις τῆς διαθέσεως αὐτοῦ;

226-30 *ἦμος-τῆμος* ὅτε-τότε, Ἕωσφόρος ὁ Ἕωσφόρος, ὁ Αὐγερινός, *εἶσι* ἐπιτέλλει, *φῶς ἐρέων* διὰ νὰ προαναγγεῖλῃ ἀνὰ τὴν γῆν τὰ φωτῆματα, *κίδναται* σκεδάννυται, *θύω* φουσκῶνω, *οἶδμα* (οἰδάνω) κῦμα: φουσκῶνων ἀπὸ τὰ κύματα.—231-5 *εἰτέρωσε* *λιασθεις* (λιάζομαι παραμερίζω, ἀποσύρομαι) ἀποσυρθεῖς εἰς τὴν ἄλλην πλευράν, *ἐπὶ ὄρουσεν* ἐν ἀκαρεῖ τὸν κατέλαβεν ὁ ὕπνος, *ῥμαδος* ὁ θόρυβος τῶν φωνῶν, *δοῦπος* τὰ κτυπήματα τῶν βημάτων.—236-42 *αἶθοψ* σπινθηροβολῶν, *ὀπόσσον*..εἰς ὅσῃν ἔκτασιν ἐξηπλώθη τὸ ὄρητικὸν πῦρ, *λέγω* συλλέγω, *εἷ* *διαγιγνώσκοντες* μετὰ προσοχῆς χωρίζοντες, *ἀριφραδῆς* εὐδιάκριτος, *ἐσχατιῇ* εἰς τὰ ἄκρα τῆς πυρᾶς.—243-4 *φιάλη* ἀγγεῖον λεβητοειδές, πλατὺ καὶ

ἀβαθές, μετὰ κόλλου πόματος, **δίπλαξ** διπλοῦς : διπλώνοντες δις διὰ λίπους, **Ἄιδι** δόμῳ Ἄιδος.—**245-8** **πονέομαι** κατασκευάζω, **πολλὸν** μέγαν, **ἐπιεικῆς** σύμμετρος, **τοῖον** ἄ. διασαφεῖ διὰ τῆς φωνῆς καὶ τῆς χειρονομίας τὸ **ἐπιεικέα** : τόσον δά, **ἔπειτα** μετὰ τὸν θάνατόν μου, **τιθήμεναι** προτκτ. κατασκευάσατε σεῖς οἱ Ἄχ., **καὶ** ἀκόμη εὐρὺν., **λίπησθε** δ. **ἐμεῖο** ἐπιζήσητε ἐμοῦ, **πολυκλήης** (κλήης σακρμὸς) πολύκωπος.—**249 57** **βαθεῖα** ἢ ὑψηλή, **ἐνηῆς** προσηνῆς, γλυκὺς, **ἀλλέγω** (ἀναλ.) συλλέγω, **λιτι** λίτα ἄνευ ὀνομ. σινδῶν, λινοῦν ὕφασμα λεῖον, ἄνευ κεντημάτων, **ἐανὸς** λεπτός, **τορνόομαι** κυκλοτεροῶς διαγράφω, σημαδεύω γύρω, **σῆμα** τάφος, **προβάλλοντο**.. κατέθεσαν πρὸ τῆς πυρᾶς ὀλόγυρα, **εἶθα** εὐθύς, **χυτήν γαῖαν** χυτὸν χῶμα ἐπεσώρευσαν.

**226-57.** **Ἵοσφόρος** παρίστατο ὡς πτερωτὸς παῖς προηγούμενος τῆς Ἡοῦς, κρατῶν δᾶδα εἰς τὴν χεῖρα ἀνημμένην.—**227 ὑπεῖρ ἄλα** ὁ ποιητῆς θὰ κατῴκει οὐχὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ὅπου ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ τῶν μεσογειῶν αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τινος τῶν παρ' αὐτὴν νήσων.—**232 οἱ δὲ** οἱ λοιποὶ ἡγεμόνες, οἵτινες 160 εἶχεν μείνει παρὰ τὴν πυρᾶν· ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἀπεμακρύνθησαν δὲν ἐμνημόνευσεν ὁ ποιητῆς. **ἀμφ' Ἄτρεῖωνα** ἐν τῇ σκηπῇ τοῦ Ἄγ.—**237 αἶθοπι οἶνω** ὁ οἶνος, δι' οὗ θὰ ἐσβέννυτο ἡ πυρᾶ, θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ὡς σπονδή.—**243 δίπλακι δημῶ** πρὸς ἀποσόβησιν ἀέρος καὶ ὑγρασίας, ἵνα προφυλάξῃ τὰ ὀστᾶ ἀπὸ τελείας διαλύσεως εἰς κόνιν, διότι ἡ ὑδρία δὲν ἔμελλε νὰ ταφῇ εὐθύς, ἀλλὰ θὰ ἐφυλάττετο ἐν τῇ σκηπῇ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἄχ., ὅτε ἀμφοτέρων ἡ κόνις θὰ κατετίθετο ἐν κοινῶ τύμβῳ. Ἐν τῷ νῦν κατασκευαζομένῳ τύμβῳ καλύπτεται μόνον ἡ τέφρα τῶν θυμάτων καὶ ἡ πυρᾶ· οἱ θεμέλιοι λίθοι καταβάλλονται μεγάλοι καὶ ὑψηλοί, ἵνα συνέχῃσι τὸ ἐπιρριπτόμενον χῶμα.—**247** Ὁ τύμβος καὶ νῦν γίνεται εὐρύς ὡς ἀγόμενος περὶ τὴν ἑκατόμπεδον πυρᾶν· ἀλλ' ὕστερον θὰ εἶναι εὐρύτερος καὶ ὑψηλότερος.—**Διὰ τί** ὁ ὕπνος γλυκὺς καταλαμβάνει αὐτόν ; **διὰ τί** ἀφυπνίζεται εὐθύς μετ' ὀλίγον ; **πῶς** ἐμφανίζεται μετὰ τὸν ὕπνον ἡ ψυχ. διάθεσις αὐτοῦ ;

Τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ῥαψωδίας περιγράφει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἄχ. τελεσθέντας ἐπιταφίους ἀγῶνας πρὸς τιμὴν τοῦ Π., ἐπιγραφόμενους **Ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ**.

## Ω

**1-12 ἀγών** Ο 478 (τόπος συγκεντρώσεως) συγκέντρωσις, **μέδομαι** φροντίζω, **ταρπήμεναι** νὰ χορτάσῃσι, **ἐστρέφετο**.. ἐγύριζεν

εἰς τὸ δεξιὸν καὶ ἄριστερόν πλευρόν, *δροτῆς* Π 857, *μένος ἦν* (ἐὺς) τὴν εὐγενῆ προθυμίαν, *δινεύεσκε* ἐστρεφογύριζεν, περιεφέρετο, *θῆς* T 40, *άλύω* εἶμαι ἐκτὸς ἑαυτοῦ, μαίνομαι.—12-18 *ἠῶν* θ. ἀκτῆ, *ὄπισθεν* δίφρου, *παύεσκετο* ἀνεπαύετο.—18-21 *ἄπεχε* ἀπεσόβει, *χροῖ* τοῖο, *ἀεικέη* (ἀεικής) παραμόρφωσις, *πάντα* (φῶτα), *ἀποδρύφω-πιω* ξεσχίζω.

Ἡ προῶξις τῆς ῥαψωδίας ἀρχεται μετὰ τῆς ἐσπέρας τῆς 29. ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος.

**1-21.** 1 *ἀγών* ἡ συγκέντρωσις περὶ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας.—2-3. Ὁ ποιητὴς ὑποδηλοῖ ὅτι οἱ ἀγῶνες παρετάθησαν μέχρι τῆς ἐσπέρας.—13 *ὑπεῖρ ἄλα* Ψ 227.—15 *δησάσκετο* ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας τὸ πρῶτον.—18 *Ἀπόλλων* ὡς πολιοῦχος τοῦ Ἰλίου καὶ προστάτης τοῦ Ἑ.—*Διὰ τί ὁ Ἄχ.* μετὰ τοὺς ἀγῶνας ἐπαναπίπτει πάλιν εἰς τὸ πένθος ;

22-8 *ἀεικίζω* X 756, *μεναιίνων* ἐν τῇ λύσει του, *εὐσκοπος* ὄξυδερκής, *Ἀργεῖφόντης* ὁ φονεὺς τοῦ Ἄργου, Ἄργοκτόνος, *οὐδέ ποθ'* ἀλλ' οὐδέποτε (οὐδὲ μίαν φοράν κατὰ τὰς καθ' ἑκάστην προίαν γινομένας συναντήσεις καὶ συζητήσεις αὐτῶν ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός), *ἔχον* διέκειντο.—31-8 *ἐκ τοῖο* ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ Ἑ., *δηλήμων* (δηλέομαι, *dele-o*, *δηλητήριον*) βλαπτικός· εἶσθε σκληροί, εἶσθε ἱκανοὶ μόνον διὰ κακόν, *τέλειος* ἀνεπτυγμένος τὴν ἡλικίαν, ἀκαίριος, *οὐκ ἔτλητε* δὲν ἔσχε τὴν τόλμην, *κτερίζω κτέρεα* (τὰ συνθραπτόμενα τῷ νεκρῷ κτήματα) ἀπονέμω τὰς νενομισμένας ἐπιχειδεῖους τιμὰς.—39-44 *βούλεσθε* προτιμᾶτε, *ἐπαρήγειν* νὰ εὐνοῆτε, *ὄλοος* ὄλοόφρων, ἄγριος, ἀσυνείδητος, *ἐναίσιμος* ὀρθοφρονῶν, *νόημα* διάθεσις, *γναμπτός* εὐκαμπτος, εὐμάλακτος, *ἄγρια οἶδεν* τρέφει ἄγρια αἰσθήματα, *ἐπεὶ* ἄνευ ὧ., *εἴξας* ὑπέικων εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις, ὠθούμενος ὑπὸ, *ἀγῆνωρ θυμός* γενναία ψυχὴ, *ἔλεον*.. ἀπέβαλε πᾶν αἶσθημα συμπαθείας καὶ σεβασμοῦ.—46-54 *μέλλει μὲν*.. ἐνδέχεται μὲν (ἴσως μὲν) νὰ ἔχασέ τις καὶ προσφιλεστέραν ὑπαρξίν, *μεθέηκε* (κλαίων καὶ ὀδ.) παύει ἀπὸ τοῦ νά, *τλητὸς* τλήμων, ὑπομονητικός, *κάλλιον*... ἀλλ' ὅμως αὐτό, τὸ ὁποῖον κάμνει, δὲν περιποιεῖ μᾶλλον τιμὴν οὐδὲ ὠφέλειαν· ὡς προσέξῃ μήπως, *νεμεσσάομαι* ἀγανακτῶ, *ἀγαθῶ περ ἐόντι* παρὰ τὴν ἄλλην εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, *κωφός* ἀναίσθητος.—55-63 *εἴη κεν*.. ὁ λόγος σου αὐτὸς θὰ εἶχε θέσιν, θὰ ἦτο δεδικοιολογημένος, ἐὰν θελήσῃτε νὰ πονεῖμιτε τὴν αὐτὴν δὰ (αὐτὸ δὰ ἔλειπε) τιμὴν, *θάω* θηλάζω (ἐπὶ τῆς τροφοῦ), *θάομαι* θηλάζω (περὶ τοῦ νηπίου), *γυναῖκα μαζὸν* ἐπιμερισμός, *ἀτιτάλλω* (ἀταλὸς τρυφερός) μετὰ τρι-

φερόντος ἀνατρέφω, *περὶ κῆρι* ἀπὸ καρδίας, *ἀντιόομαι* μετέχω, *δαίνυσσ' (ο)* εὐχέσσο, *κακῶν* ἄρσ. Τρώων κ. Πάριδος, *ἄπιστος* εἰς ὃν οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην ἔχομεν.—**64-70** *ἀποσκυδμαίνω* ὀργίζομαι, μὴ δά., *μία* ἢ αὐτὴ μεταταξὺ Ἀχ. καὶ Ἐ., *ὧς* διότι εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον ὑπῆρξε τοιοῦτος (φίλτατος), *ἡμάριτανε* καθυστερεῖ ἐν δώροις, ἡμέλει δ., *τὸ τά, γέρας* κτθ.—**71-6** *ἔασομεν* ἄς παραιτηθῶμεν τῆς σκέψεως τῆς κλοπῆς, *θρασὺς* τολμηρός, *παραβλώσκω* ἔμολον, (μολ·, μλο-, μβλο-) παρίσταμαι, *ὁμῶς* ἀνεξαίρετος, συνεχῶς, *εἴ τις καλέσειε* εὐχὴ ὡς παρ' ἡμῶν : ἐὰν ἐκάλεε τις !, *πυκινὸς* γνωστικός, *ἀπὸ λύω* ἀπολυτρόνω.

**22-76.** **23** *ἐλεαίρεσκον* ἐκάστην πρωίαν, καθ' ἣν τακτικῶς ἠθροίζοντο ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός.—**24** *Ἀργεῖφόντης* ὡς φονεὺς τοῦ Ἄργου, βουκόλου, ὃν ἡ Ἥρα εἶχε τάξει πρὸς φύλαξιν τῆς Ἰοῦς, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργου, Ἰνάχου, ἐρωμένης τοῦ Διός, ἦν ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε μεταμορφώσει εἰς βουὴν. Ὁ Ἐρμῆς ἦτο ὁ προστάτης καὶ τῆς κλοπῆς.—**25** Ἡ Ἥρα μισεῖ τοὺς Τρῶας ὡς προστάτης τῶν Μυκηθῶν, Ἄργου, Σπάρτης [καὶ διὰ τὴν ἄδικον κρίσιν τοῦ Πάριδος], ἢ Ἀθηνᾶ εἶναι πάντοτε συνδεδεμένη μετὰ τῆς Ἥρας, ὁ Ποσειδῶν ὡς μὴ ἀμειφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰλίου Λαομέδοντος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν τειχῶν τῆς πόλεως.—**28** *αἶτη* ἢ ἀρπαγὴ τῆς Ἑλένης καὶ ἡ παραβίασις τῆς ξενίας.—**31** *ἐκ τοῦ* ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ φόνου τοῦ Ἐ., 27ης ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος· σήμερον εἶναι ἢ 39. ἡμέρα τῆς Ἰλιάδος· διότι κατὰ 413 ἢ ἐνταῦθα δηλουμένη ἡμέρα εἶναι ἢ 12. ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἐ. καὶ ἢ ἕξ τῶν θεῶν ἐπὶ τῇ κακώσει οὗτου ἀνανεοῦται ἤδη ἐπὶ 9 ἡμέρας, 109, ἐκάστην πρωίαν, ἕως τερματίζεται σήμερον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διός.—**60** *θρέψα* οὐδαμοῦ ἀλλαγῶ μνημονεῖται τοιοῦτόν τι.—**69** *βωμὸς* ὁ ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Ἐ. βωμὸς τοῦ Ἐρκεῖου Διός.—*Πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ πτώματος τοῦ Ἐ. τί μέσον χρησιμοποιεῖ ὁ Ὅμι. ;*

**77-82** *ἀελλόπος* θνελλόπους, ἀνεμόπους, ταχεῖα ὡς ἄνεμος, *Σάμος* (Θρηκίη) ἢ Σαμόθρακη, *παιπαλόεις* ἀπόκημος, *ἐνθρόσκω* ἐμπηδῶ, *ἐπιστοναχῶ* μυκῶμαι διὰ τοῦτο, *λίμνη* ἢ περικλειστος θάλασσα, *μολύβδαινα* μολυβδίνη σφαῖρα ἀγκίστρου, προσαρτωμένη ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ δολώματος, ἵνα τὸ ἀγκίστρον βυθίζηται, *κέρας* κεράτινος σωλὴν περιβάλλον ἄνωθεν τοῦ ἀγκίστρου τὸ λίνον, ἵνα μὴ φάγωσιν αὐτὸ οἱ ἰχθύες, *ἀγραυλος* ἀγροδίατος : τοποθετημένη ἄνωθεν τοῦ σωλῆνος τοῦ ἐκ., *ὠμηστής* ὠμοφάγος.—**83-8** *δηγερῆς* (ὁμοῦ ἀγείρομαι) ἀθρόος, *ἐριβῶλαξ* κ. *ἐρίβωλος* εὐφορος, *μήδεα* βουλαί, *ἄφθιτος* ἀναλλοίωτος.—**89-92** *ἄνωγε* μὲ καλεῖ, *μίσεσθ'* νὰ

ἐλθωεῖς ἐπικοινωνίαν, *ἄκριτος* ἀτελεύτητος, ἀναρίθμητος, *ἔπος* ἡ ἐν-  
τολή, *ἄλιος* ἀνεκτέλεστος.—93-7 *κάλυμμα* τῆς κεφαλῆς, κρήδεμνον,  
*κυάνεος* μαῦρος, *ἔσθος* (ἐννυμαι) ἔνδυμα, *ἀμφὶ λιάζετο* ἀμφοτέρωθεν  
παρεμέριζε, *αἰχθήτην*, αἰσσω, ἐπέταζαν.—98-102 *εἴξε* παρεχώρησε  
τὴν θέσιν τῆς, *εὐφρηγε ἔπεσσι* ἐχαιρέτισε διὰ φιλοφρόνων λόγων,  
*ᾧρεξε* ἀπέδωκε τὸ κύπελλον, ἀφ' οὗ ἔπιε.—103-6 *κηδομένη περ*  
*παρ' ὄλον σου τὸ πένθος*, *ἄλαστος* X 261, *καὶ ὧς παρ' ὄλον σου*  
*τὸν πόνον*, *ἐρέω* (ἐκεῖνο,) *τέο* (τοῦ) ἀναφ.—107-11 *ἀμφὶ* ὅσον  
ἀφορᾷ, *τόδε κῦδος* τὴν τιμὴν τῆς πράξεως, ἦν ἔχω κατὰ νοῦν, *προ-*  
*τιάπτω* θέλω νὰ ἐπιφυλάξω, *φυλάσσω* ζητῶν νὰ διατηρήσω ἐν τῷ  
μέλλοντι τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν τρέφεις πρὸς  
ἐμέ.—112-6 *σχύζομαι* ὀργίζομαι, *ἔχει* κατακρατεῖ, *κορωνίδες* O  
597, *αἴ κέν πως* ἴσως.—117-9 *ἐφίημι* ἀποστέλλω μετὰ τῆς ἐντο-  
λῆς, *λύομαι* ἀπολυτρῶν δίδων τὰ λύτρα, (*ἀπο*)*λύω* ἀπολυτρῶν  
λαμβάνων λύτρα, *λόντ' (α)*, *λαίνω* εὐφραίνω.

**77-119.** 77 Ἡ *Ἴρις* ὡς ὑπηρετοῦσα κυρίως τὸν Δία ἐξέ-  
λαβε τὴν ἀξίωσιν τοῦ Διὸς ὡς εἰς ἐαυτὴν ἀναφερομένην.—78 Ἐκεῖ  
εἶχε τὴν ὕφαλον κατοικίαν τοῦ ὁ Νηρεῖς μετὰ τῆς ἄλλης ἐναλίας  
οἰκογενείας του· διὰ τί ἡ Θ. παραμένει παρὰ τῷ πατρὶ, Π 222, Σ  
36.—94 *κυάνεον* φαίνεται ὅτι καὶ τότε τὸ μέλαν ἦτο τὸ χρῶμα  
τοῦ πένθους.—100 *παρ Διὶ* ἐν τοῖς δεξιοῖς, ὅπου συνήθως ἐκά-  
θητο ἡ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, ἐν ᾧ ἡ Ἥρα ἐν ἀριστεροῖς.—109 *ἐν-*  
*νήμαρ* ἡ ἔρις ἤρξατο τὴν προίαν τὴν μετὰ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶ-  
νας, καθ' ἣν ὁ Ἀχ. διὰ πρώτην φορὰν ἔσυρε τὸ πτώμα τοῦ Ἐ.  
περὶ τὸν τύμβον τοῦ Π., καὶ ἀνενεούτο ἐκάστην προίαν, ἐφ' ὅσον  
ἐπανελαμβάνετο ὁ ἔλκυσμός, μέχρι τῆς ἐν 31 ἀρχομένης ἡμέρας, ἐν  
ἣ εὐρίσκεται ἡ διήγησις· ἐπειδὴ κατὰ ταύτην τερατίζεται ἡ ἔρις  
διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διὸς, αὕτη δὲν λογίζεται μετὰ τῶν 9 ἡμε-  
ρῶν.—108 *πιολίπορθος* ὡς κυριεύσας 23 περιοικίδας τῆς Τροίας.

120-5 *οἶ'* οἶο, ἐοῦ, *ἀδινὸς* γοερὸς, *πένομαι* ἐνασχολοῦμαι, *ἐν-*  
*τύνομαι* παρασκευάζω, *ἄριστον* (ἀρι-ἐδ-, ἔδω) πρόγευμα, *ἐσσυμένως*  
μετὰ σπουδῆς, *ἰέρευτο* εἶχε σφαγῆ.—126-32 *καταρέξω* θωπεύω,  
*τέο* τοῦ ἔρωτ., *βέομαι* ζῶ, μέλ.—133-7 *ξύνες* ἄκουσον, *ἐφέ* ἔ,  
*ἄποινα* λύτρα.—138-40 *τῆδ'* εἶη οὕτως ἔστω, *πρόφρονι θ.*  
σπουδάζων.—141-3 *ἄγυρις* συνάθροισις.

**120-42.** 124 *ἄριστον* (ἀρι-ἐδ-τον) τὸ ἄλλως ἀκράτισμα,  
τὸ ἅμα τῇ προίᾳ λαμβανόμενον.—129 *οὔτε σίτου* παράδοξος φαί-  
νεται ἡ μομφὴ πρὸς τὸν υἱὸν ὅτι δὲν τρώγει, ἐν ᾧ ἔφαγε Ψ 55 κ.

48.—Διὰ τί ἡ Θ. δὲν ἐπανέρχεται εἰς τὸν Ὀλυμπον νάνακοινώσει τὴν συναίνεσιν τοῦ νίοῦ ;

**144-51** *βάσκ'* ἴθι κίνησον νὰ ὑπάγῃς (βῆ ἵμεναι), *ἔδος* ἔδρα 149: ἀλλὰ μόνον κήρῃ τις, *ὄς κ'* τελ.—**152-8** *τάρβος* (terreo) τρόμος (ἔστω). *τοῖον πομπὸν* κτηρ. τοιοῦτον συνοδόν, *ἀπὸ ἐρύκω* ἀναχατίζω, *ἄσκοπος* ἀπερίσκεπτος, *ἀλιτήμων* (ἀλιταίνω ἀμαρτάνω) ἐπιρρεπής, εὐεπίφορος εἰς σφάλματα.—**159-65** *ἐνοπή* οἰμογῆ (ἀνδρῶν) καὶ ὀλολυγῆ (γυναικῶν), *φύρω* βρέχω, *ὃ δ' ἐν μέσσοισι* (ἦν). *ἐντυπὰς κεκαλυμμένος* κ. σφιγκτά, κολλητά, ὥστε νὰ φαίνεται ὁ τύπος τοῦ σώματος (ἢ κτυπούμενος κατὰ γῆς), *κόπρος* κονιορτός, ἀκαθαρσίαι, *καταμάομαι* (ἀμάω) ἐπισωρεύω κατ' ἔμαυτοῦ.—**166-8** *νυδς* θ. νύμφη.—**169-74** *τυτθὸν* σιγά, χαμηλοφώνως, *ταρβέω* *τάρβος*, *τόδ'* ἐνταῦθα, *ὄσομένη* προβλέπουσα, προαισθανομένη διὰ σέ, διὰ νὰ προηηνύσω ἐπιχειμένην τινὰ συμφορὰν, *σέ'* σέο.—**175-87** *πεφιδῆσεται* φείσεται, *ἐνδυνκέως* ἐπιμελῶς.

**143-87**. **150** *ἄμαξα* τετρατρόχος φορτηγός, συρομένη ὑπὸ 2 ἡμιόνων, ἄλλως *ἀπήγη*, προωρισμένη 324 νὰ φέρῃ τὰ ἄποινα εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ πτῶμα τοῦ Ἔ. εἰς τὴν πόλιν. Ὁ Πρ. θὰ ἐπωχεῖτο ἰδίας ἀμάξης (τετρατρόχου δίφρου).—**161** *ἐνδοθεν αὐλῆς* ὅπου οἱ νιοὶ καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ Πρ. εἶχον τοὺς θαλάμους αὐτῶν ἐν δύο σειραῖς Z 242-50.—**164** *κόπρος* Σ 23.—**171** *Δαρδανίδης* ὡς ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου, ἐνὸς τῶν παλαιῶν βασιλέων τῆς Τροίας.

**188-92** *ὀπλίξω* παρασκευάζω, (*πείρις*) πείριθια, τετράγωνον ἢ στρογγύλον κιβώτιον, πλεκτὸν ἐκ καλάμων ἢ εὐλυγίστων κλάδων, ἐπιτιθέμενον κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ἵνα συνέχῃ τὸ φορτίον, *θάλαμος* ἀποθήκη (ἐν τῷ ὑπογείῳ τοῦ ἀνακτόρου ὡς ἐν Κνωσῶ ἢ ὀπισθεν τῆς γυναικωνίτιδος), *κηώεις* (κηὸς οὐ. *καίω*) ἄρωμα) ἀρωματώδης, ἢ (*σαν-us*, *κηΨώεις*) κοῖλος, *κέδρινος* ἐκ ξύλου κέδρου, *ὑψόροφος* ὑψηλός, *χανδάνω*, *ἔχανδον*, *κέχανδα*, χωρῶ, περιλαμβάνω, *γλήγος* οὐ. (*γλήγη*) λαμπρὸν ἀξιοθέατον πρᾶγμα.—**193-6** *δαιμονίη* καυμένη, δυστυχησμένη.—**197-9** *εἶδομαι* φαίνομαι: πῶς σοὶ φαίνεται αὐτό; τί φρονεῖς περὶ αὐτοῦ; *μένος καὶ θυμὸς* ἀκράτητος ἐπιθυμία καὶ ὀρμή.—**200-5** *κώκυσε* ἔρρηξε θρηνώδη κραυγὴν, *πῆ οἴχονται*.. ποῦ ἔφυγεν ὁ νοῦς σου, *κλείομαι* κ. *κλέομαι* (κλέος) φημιζομαι, *κλείε'* κλείεο πρτκ. ὄριστ. ἦσο περιφρημος, *ἐθέλεις* τολμᾷς, πόθεν ἀντλεῖς τὸ θάρρος.—**206 8** *ὠμηστής* O 82 θηριώδης, αἰμοδιψής, *ἄπιστος* ὑπουλος, καταχθόνιος, *αἰδέσεται* ὡς γέροντα καὶ ἱκέτην.—**208-16** *ἀνευθεν* μακρὰν τοῦ νε-



κροῦ, *ποθι* ὡς φαίνεται, *ἐπινάω* ἐπικλώθω, ὀρίζω εἰς τὸ νῆμα (λί-  
νον) τῆς ζωῆς, *κραιταιή* ἡ παντοδύναμος, ἡ σιδηρεῖα, *ἄω* χορταίνω,  
*ἀργίπους* λευκόπους, *κρατερὸς* ἄγριος, θηριώδης, *ἔχοιμι* εἶθε νὰ  
ἠδυνάμην προσκολληθεῖσα (χωρὶς νὰ δύναται νὰ μὲ ἀποσπάσῃ)  
νὰ κατέρωγον τὸ ἥπαρ του ἕως εἰς τὸ βάθος, *ἀντιτος* (ἀνά-τιτος  
ἀνά-τίνω) κ. *παλίντιτος* ἐκδικητικός: τότε ἤθελον λάβει ἐκδίκησιν  
τοῦ, *κακιζόμενος* δειλιῶν, *βαθύκολπος* ἡ οὕτως ἐξωσμένη, ὥστε  
ἄνωθεν τῆς ζώνης νὰ σχηματίζεται βαθὺς (μακρὸς) κόλπος, πρβλ.  
τὰς Κόρας τοῦ Ἐρεχθεῖου, *ἄλεωρῆ* ὑποχώρησις.—**217-24** *ἐθέ-  
λοντα* ἔχοντα λάβει τὴν ἀπόφασιν, *ὄρνις* κακὸς οἰωνός, ἡ (ἐκείνων),  
οἶ, *θυοσκός* (θύος θυμίαμα, κάπνισμα, -σκοF-, *cau-es*, κοέω νοῶ)  
ὁ νοῶν τὰ ἔμπυρα, ὁ ἔμπυρόμαντις, *ἱερεὺς* ἱεροσκόπος, *νοσφίζομαι*  
ἀποτρέπομαι (τῆς ὁδοῦ), *αὐτὸς* διὰ τῶν ἰδίων μου ὄτων, *εἰσδέξ-  
κομαι* ἀτενίζω, *ἀντιν* κατὰ πρόσωπον, *ἔπος* ἡ ἐντολὴ τοῦ θεοῦ.—  
**224-7** *χαλκοχίτων* χαλκοθώραξ, *βούλομαι* εὐχαρίστως τὸ δέχο-  
μαι, ὦρα καλή, *ἀγκάς* (ε), ὄργ. πτ. τοῦ *ἀγκών*, ἐν ταῖς ἀγκάλαις,  
*ἔρος* ἔρωσις: ἀφ' οὗ ἠθέλον χορτάσει θρηγῶν.—**228-37** *ἐπίθημα*  
πῶμα, κάλυμμα, *φωριαμός* θ. κιβώτιον, *πέπλος* σκέπασμα, *χλαῖνα*  
τὸ ἐξωτερικὸν μετὰ τὸν χιτῶνα ἔνδυμα ἀνδρῶν, *ἀπλοῖς* ἐν ἀντιθ.  
πρὸς τὴν διπλοῖδα ἢ διπλακα (χλαῖναν), ἡτις ἐφορεῖτο διπλῆ, *τάπη-  
τες* μάλλινα ὑποστρώματα κλινῶν καὶ θρόνων, *φᾶρος* λινοῦν ἱμά-  
τιον εὐρὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, *ἴστημι* ζυγίζω, *τάλαντον* μονὰς  
βάρους, *αἶθων* ἀπαστρέπτων, στυλινός, *πίσυρες* τέσσαρες, *ἐξεσίη*  
(ἐξέιμαι) πρεσβεία, *κτέρας* οὐ. κτῆμα, *περὶ δὲ* διότι καθ' ὑπερβολὴν.

**188-237.** **199** *πείρις* τετράγωνον ἢ στρογγύλον κιβώ-  
τιον ἐκ καλάμων ἢ κλάδων ἰτέας ἢ λύγου πλεκτόν, ὅπερ ἐφέρετο  
κατὰ τὴν χρεῖαν προσδεδεμένον ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῆς ἀμάξης, ἵνα συν-  
έχη τὸ φορτίον, καὶ ἐχρησίμευεν ἅμα ὡς κάθισμα.—**191** *κῆῶντα*  
δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, δι' ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες  
ἀπείργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἅμα οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ ὀσμαί,  
ὡς κνῖσα καὶ σωροὶ κόπρου ἠπειλοῦν νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὴν ὀμηρ.  
οἰκίαν.—**194** Ὀλύμπιος διότι καὶ ἡ *ῥσσα* (ἢ φήμη, ἡτις διὰ τὸ  
ἄγνωστον τῆς πηγῆς αὐτῆς ἐθεωρεῖτο θεία,) καὶ ὁ ἀετὸς χαρακτηρί-  
ζονται ὡς Διὸς ἄγγελοι.—**204** *πολέας* ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεύεται  
ὁ θάνατος τοῦ Λυκάονος, Πολυδώρου καὶ Ἐκτορος.—**210** Ἡ  
Μοῖρα αὕτη ἐκλήθη ὕστερον Κλωθώ, αἱ δὲ Λάχεσις καὶ Ἄτροπος.  
—**219** *ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι* ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς οἰωνούς, οἵτινες  
ἔξω κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἡμῶν ἢ καθ' ὁδὸν (ἐνόδιοι σύμβολοι, συνα-  
παντήματα) ἐκλαμβάνονται ὡς οἰωνίσματα: τοιαῦται γυναῖκες καλοῦν-

ται παρ' ἡμῖν ἐν Ἄρκαδιᾳ *κουροῦναι* κ. *καλλιακουῦναι*.—**221** *θυοσκόοι* ἴσως παρατηροῦντες πῶς ἐκαίοντο τὰ θύματα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυρὸς καὶ καπνοῦ, Σοφ. Ἄντ. 1001 τῆς ἡμετ. ἐκδόσεως. *ἱερῆες* οἱ ἱερείοσκόποι, οἱ παρατηροῦντες τὰ σπλάγχνα τῶν σφαγίων, ἀμφοτέρω ἐλεξήγησις τοῦ *μάντιες*, ὡς δύο εἶδη αὐτῶν, Α 62.—**232** *τάλαντα* I 122.—**232** Τὸ *δέπας* ἔλαβεν ὁ Πρ. πρὶν βασιλεύσει προεβύσας εἰς Θρόκην παρὰ τοῦ πατρὸς Λαομέδοντος.

**237-46** *ἐνίσσω* ἐπιπλήττω, *αισχρὸς* ὑβριστικός, *ἔρρετε* χαθῆτε, κομμινισθῆτε, *λωβητήρες* (λωβάομαι) λυμεῶνες, καθάρματα, *ἐλεγχεές* ἐπονειδιστοί, ἐπαίσχυντοι, *ὄτι* διότι, *κῆδω* λυπῶ (διὰ τῆς φορητικῆς παρουσίας), *ὄνομαι* ψέγω, θεωρῶ μικρόν, δὲν μοὶ ἀρεκί, *ὀλέσαι* νὰ χάσω, *γνώσεσθε* τί ἀπωλέσατε ἐν τῷ "Ε., *ἀλαπάξω* καταστρέφω, πορθῶ, *κεραίζω* (κείρω) ἐρημιώνω.—**247-52** *διέπω* διασκορπίζω, ἀποδιώκω, *σκηπάνιον* σκῆπτρον, βακτηρία (*σκήπτομαι* στηρίζομαι), *σπέρχομαι* σπεύδω (θυμωμένος), *ὀμοκλάω* O 658, *νεκέ(ί)ω* ἐπιπλήττω, *ἀγανὸς* II 103.—**253-64** *κᾶκᾶ* ἔλεεινὰ καὶ ἄθλια, *κατηφῶν* θ. κατηφείη, ὄνειδος, αἰσχος, ἢ ἐπίθ. κατηφῆς, κατησχνημμένος, ἐπαίσχυντος, *πέφομαι* παθ. προκμ. τοῦ *πεφρεῖν*, *πανάποτος* δύσμοιρος, *ἵπποχάρμης* ὁ ἀγαπῶν τὴν μάχην τῶν ἵππων, ἀρματομάχος, *τὰ ἐλέγχεα* αἱ πομπαί, *χοροῖτύπος* (τοπ. πτ.) ὁ κτυπῶν τοὺς πόδας ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ χοροῦ, *χοροῖτυπή* χοροπήδημα, *ἐπιδήμιος* ἐγγώριος (ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς πειρατάς), *πρήσσω ὀδοῖο* διαπερῶ, διανύω τὴν ὁδόν.—**265-80** *ὀμοκλή* ἀπειλή, *ἐκ ἄειραν* ἐξήγαγον μετέωρον, εἰς τὸν ἀέρα, *πρωτοπαγῆς* καινουργῆς, *νηέω* σωρεύω, *ἐύξεστος* ἐπιμελῶς κατειργασμένη, *ἀπήνη* τετρατροχὸς ἄμαξα συρομένη ὑπὸ ἡμιόνων, *κρατερῶννυξ* ἔχων ἰσχυρὰς ὀπλάς, *ἐντεσιεργὸς* ὁ ἔντεσι (ἀμάξῃ καὶ πείρινθι) ἐργαζόμενος, ὑποζύγιος αὐτὸς ἔχων πρὸς ἰδίαν του χρῆσιν διατηρῶν, *ἀτιτάλλω* τρέφω.

**237-80.** **238** *αἰθούσης* ὑποτίθεται ὅτι ὁ Πρ. ἐξῆλθε τοῦ θαλάμου εἰς τὴν αὐλήν. Ἴνα ἴδῃ εἰάν οἱ υἱοὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἐντολήν 189, διὰ τῆς αὐλῆς μεταβαίνει πρὸς τὴν αἴθουσαν τὴν παρὰ τὴν αὐλεῖον θύραν, πρὸ τῆς ὁποίας συνήθως ἐξεύγγυντο αἱ ἄμαξαι. Ἐκεῖ εὗρισκει Τρῶας ἀποφράττοντας τὴν αἴθουσαν, ἀπελαύνει τούτους καὶ ἐλέγχει τοὺς ὀκνηροὺς υἱούς.—**249** Ὁ "Ἐλενος ἦτο μάντις ὡς καὶ ἡ ἀδελφὴ Κασσάνδρα.—**257** Ὁ Τρωίλος ἄγων τοὺς ἵππους, ἵνα ὑδρευθῆ, ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἄχ. ἐνεδρευόντος.—**261** Ἐν τῷ στίχῳ ὑπονοεῖ μᾶλλον τὸν Πάριν.—**266** *ἐκ ἄειραν* ἐκ τινος ὑποβάθρου, τῶν βωμῶν, ἐφ' οὗ ἡ ἄμαξα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο, ἐφυλάσσετο κεκαλυμμένη δι' ὑφάσματος.—**278** *Μυσία* ἡ χώρα ἐν

ΒΛ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.—279 ἵππους διὰ τὸν δῖφρον, οὗ θὰ ἐπέβαινεν αὐτὸς ὁ Πρίαμος 322.—Διὰ τί ἡ Ἴρις ὀμίλει πρὸς τὸν Πρίαμον ταπεινῇ τῇ φωνῇ; διὰ τί ἐν τούτοις ὁ Πο. τρομάζει; διὰ τί ὁ Ὅμ. δις χρησιμοποιοῖ τὸν ἀπὸ μηχανῆς θεόν, Ἴριον καὶ Ἐρμῆν; διὰ τί κατὰ τὴν πορείαν στέλλει τὸν Ἐρμῆν, οὐχὶ τὴν Ἴριον; διὰ τί ὁ Πο. δὲν τονίζει ἐπαρκῶς πρὸς τὴν Ἐκ. τὴν ὀπτασίαν τῆς Ἰριδος καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτῆς; ποίε ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Ἐκ.; ἔσχον ἐπίδρασιν οἱ λόγοι τῆς Ἐκ.; διὰ τί ὁ Ὅμ. μνημονεύει ἰδιαίτερος τοῦ ποιηρίου; διὰ τί ὁ Πο. φέρεται τραχέως πρὸς τοὺς Τρ., τοὺς υἱοὺς καὶ τὴν Ἐκ. 219; τί σκοπεῖ ἡ περιγραφή τοῦ δῖφρου καὶ τῆς ἀμάξης;

281-6 ζευγνύσθην διάμεσον, πυκινὰ φρ. μ. ἔχοντες ἄνδρες συνετώτατοι, ἀγχίμολον πλησίον, τετήμαι, τετιῶς περιύπτος, μελίφρων ὁ εὐφραίνων τὴν καρδίαν.—287·295 τῇ (ἐπίρ. δεικτ.) νά, λάβε, 289 μὲν βεβαίως, Ἰδαῖος ὡς λατρευόμενος ἐπὶ τῆς Ἰδης, εἶ ἔο, οὐ προσωπ. ἄντων., δεξιὸς αἴσιος, πίσυρος πεποιθὸς.—296-8 μάλα περ μεμαῶτα παρ' ὄλην σου τὴν πρὸς τοῦτο ζωηράν ἐπιθυμίαν.—299-301 ἐφίεμαι παραγγέλλω.—302-7 ἦ, ἡμί (αἰο) ταῦτα λοιπὸν εἶπε, ταμίη ἢ οἰκονόμος, ἀκήρατος (κεράννημι) καθαρὸς, χέρνιβον νιπιτήρ, χέρνιρ-βος θ. ὕδωρ πρὸς νίψιμον, πρόχοος θ. τὸ καννάτι, ἔρκος ἢ μάνδρα τῆς αὐλῆς, ἢ αὐλή.—308-13 μεδέων ἀνάσσω, ἔλεινός προκαλῶν τὴν συμπάθειαν: ἡ ἄφιξις μου πρὸς τὸν Ἀχ. νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀγάπην του...—314-21 τελειότατος ἀσφαλέστατος, ἀψευδέστατος, μόρφνος εἶδος ἀετοῦ ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ χρώματος, περκνός (περκ-άζω) μαῦρος, σκοτεινός, κληῖδες μογλός, εἶσατο εἶδομαι.—322-8 πρόθυρον ἢ θύρα τῆς αὐλῆς (ἢ πρὸς τὴν ὁδόν), αἴθουσα στοά, ἐρίδουπος θορυβώδης, ἐφέπω ἐκ τῶν ὕπισθεν ἐλαίνω, διευθύνω.

281-328. 291 Ἰδαῖος, Ἰδηθεν μεδέων ὁ Ζεὺς, διότι ἐν Γαργάρφ, κορυφῇ τῆς Ἰδης, εἶχε τέμενος μετὰ βομοῦ.—292 οἰωνόν ἀετόν, ὅστις περιύπταται μάλιστα περὶ τὰς ὑψηλὰς μονήρεις κορυφὰς τῶν ὄρεων, ἐφ' ὧν ἐν παλαιοτάτοις χρόνοις ἐφαντάζοντο ἐδρεύοντα τὸν Δία.—294 δεξιόν διὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι βλέποντα πρὸς Β, πρὸς τὸν Ὀλυμπον, Α 69.—303 χερεὶ διὰ πᾶσαν ἱεροπραξίαν αἱ χεῖρες ἔδει νὰ εἶναι καθαραί.—306 μέσω ἔρκει ὕπου βομὸς τοῦ Ἐρκείου Διός.—317 θύρη τὸ ἀνοιγμα τὸ μεταξὺ τῶν δύο πλαγίων παραστάδων, μέχρι 2 μ.

329-33 ἀφορρος (ἀφ-ῥέω) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐρχόμενος.—334-8 ἐταιρίζω γίνομαι σύντροφος, ὤς-ὡς ὥστε.—339-48 διά-

**κτορος** διάγων τὰς ἀγγελίας ἢ τοὺς ὄδοιπόρους, πομπός, ὕγρη θάλασσα (πρβλ. στερεά), **θέλω** μαγεύω, ὑπνωτίζω, **τοὺς δ' αὖτε** ἄλλους δὲ πάλιν, **κρατὺς** κρατερός, **αἰσυμνητῆρ** καὶ **-της** (αἴσα μέμνημαι) (ὁ φροντίζων ναποδοθῆ τὸ δίκαιον ἐκάστω) κυβερνήτης, **κοῦρος αἰσ.** βασιλόπαις, **ὑπηνήτης** (ὑπήνη πώγων) γενειῶν, **πρῶτον ὑ-** ἄρι γενειῶν.—**349-51** ἐπει οὖν εὐθύς μόλις, **παρὲκ ἔλασαν** παρῆλθον ἐποχοῦμενοι, **σῆμα Ἰ.** τὸν τύμβον τοῦ Ἰλου, **δὴ ἦδη.**—**352-7** **ἀγχίμολος** ὁ πλησίον, **ἐξ ἄ.** ἐκ τοῦ σύνεγγυς, **εφράσασατο** ἐστοχάσθη, ἀντελήφθη, **φράζω** κύτταζε ἐκεῖ, πρόσεχε ἐκεῖ, **φραδῆς** συνειτός, προσεκτικός: εἶναι πράγματα ἔχοντα ἀνάγκην συνειτῆς διανοίας, εἶναι ἀνάγκη προσεκτικοῦ νοῦ, **τάχα** ταχέως, **διαρραίομαι** συντριβομαι, γίνομαι κομμάτια, **ἐφ' ἵππων** ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ Πρ. τῆς συρομένης ὑπὸ ἵππων, **ἔπειτα** ἄλλως, **λιτανεύσομεν** ὑποτ.—**358-61** **ὄν χύτο νόος** ἔπαθε σύγχυσιν τῶν φρενῶν, **ἐνὶ γναμπτῶσι μέλεσι** ἐπὶ τῶν ἐνλυγίστων μελῶν, τὸ σῶμά του, **ταφῶν** Π 806, **αὐτὸς** αὐθόρητος, ἄνευ προσκλήσεως, **ἐριούνιος** (ἐρι-ὄν-, ὀνί-νημι) ὁ λίαν ὠφέλιμος, εὐεργετικός, φιλόανθρωπος ἢ (*Venus, ven-ia*) ὁ μεγαλόχαρος.—**362-9** **μένεα πνεύοντες** οἱ γενναϊόψυχοι, **ἀνάρσιος** (ἄ(στ.)-ἄρ-, ἀραρίσκω) ἐχθρός, κτηρ., **θοῆ** ἢ νύξ ὡς ταχέως ἐφαπλουμένη ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, **δνηαρ** πολυτίμιον πρᾶγμα, **τίς ἂν δῆ τοι ν.** τί ἦθελες σκεφθῆ, πῶς ἦθελες διατεθῆ, **ὀπηδῶ** ἀκολουθῶ, **γέρων** κτηρ., **πρότερος χ.** ἄρξη χειρῶν ἀδίκων.—**370-1** **ἀπαλέξω** ἀποκορῶ, **εἶσκω** παρομοιάζω, **φίλω** ἐμῶ.—**372-7** **πῆ** ὡς φαίνεται, **τάδε** βῆδ., **ἔτι καὶ** καὶ μεθ' ὅλας τὰς συμφορὰς καὶ τὴν ἀπελπισίαν κρατεῖ ἀπ' ἐπάνω μου ἀκόμη τὴν χειρὰ του, **ἔηκεν** ἀπέστειλεν, **ἀντιβολέω** συναντῶ, **αἴσιον** εὐμενῆ, **σὺ** ἐσσί, **οἶος** διασαφείται ἐκ τοῦ **ἀγητὸς...** θαυμάσιος, **μακάρων...** οἵτινες δι' ἓνα τοιοῦτον υἱὸν πρέπει νὰ μακαρίζονται.—**378-84** **κατὰ μοῖραν** ὀρθῶς, **ἀτρεκέως** (ἀτρεκής (α(στ.)-τρεκ-, τρεκ-, τorg-ueo) ἀκριβῆς, ἀπερίστροφος) ἀκριβῶς, **ἐκπέμπεις** συνοδεύεις ἕξω (τῆς πόλεως, μακράν), ἀπομακρύνεις, **πῆ** εἰς χώραν τινά, **καταλείπετε** (μετοικοῦντες).—**386-8** **τέων** τῶν, τίνων, **ὡς καλὰ** μετὰ πόσης εὐγενείας, **οἶτος ἄ.** μοῖρα, **ἄποτμος** ἄμοιρος.—**389-95** **νυδιάνειρα** ἢ δοξάζουσα τοῖς ἄνδρας, **καὶ εὔτε** ὁ **καὶ** ἐπιδοτ.: καὶ ἄλλοτε πολλάκις καὶ δὴ καὶ ὅτε, **ἐλάσασ** ἀποθήσας.—**396-400** **μία** ἢ αὐτή, **εὐεργῆς** καλῶς κατεσκευασμένος, **ὧδε** ὅπως βλέπω σὲ ἐμπροσθέν μου.—**401-4** **θήσονται** ποιήσονται, **ἐλίκωψ** στρογγυλόφθαλμος, **ἀσχαλάω** (-λλω) δυσνασχετῶ, **πολέμου** εἰς τὸ ἰσχύμεν κ. ἐσσυμένους ζωηρῶς ἐπιθυμοῦντας.—**405-9** **ἔσσ' ἐσσί, μελεῖσι** ταμῶν διαμελίσας, **προτίθημι** ἐκ

τοῦ προβάλλω (ἐπὶ ζῳών) καὶ παρατίθημι (ἐπ' ἀνθρώπων).—**410-15** αὖτις; οὕτως ὅπως ἦτο, ἀναλλοίωτος; **εὐλαί** σκόληκες, **ἀρηίφατος** Τ 31.—**416 21** ἀκηδέστως ἀφροντίστως, ἀσπλάγχχως, **αἰσχύνω** ἀσημίζω, παραμορφώνω, **ἐερσήεις** (ἐέρση δρόσος) δροσερός, **οὐδέ ποθι μιαρὸς** οὐδὲ ἔχει που τοῦ σώματος λερωθῆ, **οὐν-μέμυκεν** (μύω κλείω) ἀμτβ. ἔχουσι κλείσει, **ἐλασσαν** ἐνέληξαν.—**422-3** **ἐφοῖτο** τεοῖο.—**424-8** **ἀγαθὸν** (ἔστι), **ἐναίσιμος** προσήκων, **εἴ ποι'** .. ἐὰν πράγματι ὑπῆρξέ ποτε, **ἀπεμνήσαντο** διὰ τοῦτο τοῦ τὸ ἐνεθυμήθησαν (ἐπλήρωσαν).—**429-31** **ἄλεισον** ποτήριον, **ῥύομα'** σῶζω, **πέμπω** συνοδεύω.—**432-9** **νεωτέρου** ἐπειδὴ μὲ βλέπεις ὀλίγον νέον, **παρὲξ Ἄ.** ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἄ., **περὶ κῆρι** καθ' ὑπερβολὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, **συλάω-λεύω** κλέπτω, **Ἄργος** τὸ Πελασγικόν, τὴν Θεσσαλίαν, **ἐνδυκέως** ἐπιμελῶς, προθύμως, **δμαρτέω** (δμοῦ-ἀρ-, ἀραρίσκω) συντροφεύω, **δνομαι** ὑποτιμῶ, περιφρονῶ, **μάχομαι** διαπληκτίζομαι, ἐπιβάλλω χειρας.

**329-439. 330** κατέβαν διότι ἡ πόλις ἦτο ἐπὶ λόφου (Ἰσραηλῆ) 30 μ. ὑψηλοῦ ὑπὲρ τὴν πεδιάδα.—**335** **ἀνδρὶ ἐταιρῖσαι** ὁ Ἑρμῆς ὡς θεὸς τοῦ ἀνέμου εἶναι **ψυχοπομπὸς** ἢ **ψυχαγωγός**, διότι ἡ ψυχὴ ὁμοίᾳ πρὸς πνοὴν φέρεται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὸν Ἄϊδην. Εἶναι ὁ θεὸς τῶν ὀνείρων, ἀεροειδῶν τὴν φύσιν, καὶ τοῦ ὕπνου. Ὡς ἄνεμος περιοδεύων εἶναι **ἀγήτωρ**, **ἡγεμόνιος**, **πομπαῖος**, **ἐνόδιος** (πρβλ. τοὺς ἐρμᾶς). Ὡς ἄγγελος εἶναι ἀκαταπόνητος δρομεύς· ὅθεν ἔπρεπε νὰ εἶναι νεανικὸς τὸ σῶμα, εὐρωστος, εὐκίνητος πρβλ. 348· ἐντεῦθεν ἦτο τὸ ἰδανικὸν τῶν γυμναζομένων, ὁ (ἐν)ἀγώνιος, ἀγάλματα δ' αὐτοῦ ἐπλήρουν τὰ γυμνάσια. Ἡ ταχύτης ἀπεδόθη εἰς τὰ πέδιλα· ὅθεν προσετέθησαν εἰς ταῦτα πτερὰ, ὡς καὶ εἰς τὸν πύλον ἢ πέτασον, τὸ κηρύκειον, ἐνίοτε εἰς τοὺς ὄμους καὶ εἰς τὸ στήθος.—**343** Ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος χρυσεῖ, **καλεῖται χρυσόραπις**.—**347** **εἰοικῶς** μόνον ὅτε ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Τροίας, μετεμορφώθη.—**349** **σῆμα Ἰλοιο** ὁ Ἴλος, υἱὸς τοῦ Τρωός, πατὴρ τοῦ Λαιομέδοντος, ἦτο ὁ οἰκιστὴς τοῦ Ἰλίου ὁ τάφος αὐτοῦ (σῆμα) ἦτο πέραν τοῦ Σκαμάνδρου, ἐν τῷ μέσῳ τῶν Σκαίων πυλῶν καὶ τῶν νεῶν τῶν Ἀχαιῶν.—**350** Πορευόμενοι εἶχον τὸν Σκαμάνδρον ἐξ ἀριστερῶν· ἀλλ' ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸν πόρον, ὀδήγησαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸ μέρος τῆς κοίτης, ὅπου ὑπῆρχεν ὕδωρ.—**352** Ὁ κήρυξ πρῶτος εἶδε τὸν Ἑρμῆν, διότι προηγεῖτο μετὰ τῆς ἀπήνης 324.—**381** Καὶ κτήματα καὶ πρόσωπα προσφιλῆ ὑπεξήγοντο ἐκ πόλεων κινδυνευσῶν εἰς ὁμόρους χώρας πρὸς ἀσφάλειαν.—**396** **θεράπων** Α 321.—**400** **λάχον** ἐξ ἐκάστης ἑλλ. οἰκογενείας ὄφειλε νὰ σταλῆ ἐν μέλος

πρὸς τὸν βασιλέα διὰ τὴν στρατείαν, ἐὰν δὲ οἱ υἱοὶ πολλοί, ἔκρινεν ὁ κλῆρος. Ἄλλ' ἂν ὁ νεανίας πρὸ 10 ἔτων ἦτο στρατεύσιμος, σήμερον δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ὑπηγῆτης· ὁ ποιητῆς ὅμως δὲν προσέχει εἰς μικρολογίας.—401 Ἐκ τῶν ἐφεξῆς ὑποτίθεται ὅτι εἶχε σταλῆ πρὸς ἀνίχνευσιν.—421 *χαλκὸν ἔλασσαν* X 371.—427 *λήθητο* μάλιστα κατὰ τὰς ὥρας τοῦ φαγητοῦ, ἐξ οὗ οἱ εὐσεβεῖς προσέφερον τοῖς θεοῖς ἀπαρχὰς (θνητάς).—*Τί δημιουργεῖ ὁ Ὅμ. διὰ τῆς σκηνῆς Ἐρ.—Πρ.*; διὰ τί περιγράφονται λεπτομερῶς αἱ ἐτοιμασίαι τοῦ Ἐ.; διὰ τί ὁ Πρ. δὲν ἀναγνωρίζει τὸν Ἐρ., ἐν ᾧ εἶχε προειδοποιηθῆ; ποῦ ἔγκειται ἡ τέχνη τοῦ Ὅμ. ἐν τῷ διαλόγῳ;

440-2 *λάξομαι* λαμβάνω, *μένος* ἢ ζῶηράν προθυμίαν.—443-7 *πύργοι* πυργωτὰ τεῖχη, οἳ δὲ ἢ ἀπόδοσις, *νεόν* νεωστί, *ἄφαρ* εὐθύς, *ὄχητες* οἱ μοχλοί, οἱ μάνδαλοι.—448-59 *κείρω* κόπτω (καθαρίζω), *δόρυ* ξύλον, *ἐρέφω* στεγάζω, ἐπιθέτω ὄροφὴν, *λαχνῆεις* (λάχνη τρίχουσις) δασύς, πυκνός, *σταυρός* (ἴσταμαι) πάσσαλος, *ἐπιβλής*, *ὄχεύς*, *κληῖς* μοχλός, *ἔχε* ἔκλειε, *ἐπιρρῆσω* (ἀπτ. ἐπαράσσω) σύρω μετὰ κρότου, 457 ἢ ἀπόδοσις εἰς 448, ἐξ *ἄγαγε* εἰς τὴν αὐλήν.—460-5 *πάλιν ἔρχομαι* ἐπιστρέφω, *νεμεσσητὸν* ἀξιοκατάκριτον, *ἀγαπάξω* δεξιούμαι, *χαιρετίξω*: θνητοὶ νὰ δεξιῶνται οὕτω πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἕνα θεὸν ἀθάνατον· ὁ θεὸς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔχανε μέρος τῆς ἀξίας του· *τύνη* σύ.

440-67. 443 *πύργους* τεῖχη πυργωτὰ, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀχ. ἤγειραν οἱ Ἀχ. πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοπέδου· ταῦτα εἶχον ἤδη κρημισθῆ κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Τρώων κατὰ τὴν προέλασιν αὐτῶν πρὸς τὰς ναῦς, ὅτε ἠπειλοῦν νὰ κατακαύσωσιν αὐτάς.—444 *φυλακτῆρες* φυλάττοντες μεταξὺ τάφρου καὶ τειχῶν καὶ δὴ μεταξὺ τῆς διόδου τῆς τάφρου καὶ τῆς κυρίας πύλης τοῦ τείχους.—446 *ἀπῶσεν ὄχητας* δύο μοχλοῦς, συναντωμένους ἐπαλλήλους ἐν τῷ μέσῳ τῆς πύλης, εἰς τὰς ἐν τοῖς πλαγίοις τοίχοις τῆς πύλης εὐρισκομένης βαθείας κοιλότητος.—453 *σταυροῖσι πυκνοῖσι* ὡς κατασκευάζονται τὰ ποιμιστοστάσια.—*Διὰ τί ὁ Ἐρ. ἀποκαλύπτει ἑαυτὸν ὡς θεόν;* διὰ τί δὲν παραμένει καὶ ἀπίος κατὰ τὴν συνάντησιν Ἀχ.—Πρ.; διὰ τί ὁ Ὅμ. μόλις ἐνταῦθα ἐμβάλλει περιγραφὴν τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀχ.;

468-72 *μακρὸς* ὑψηλός, *αὔθει* ἐν τῇ αὐλῇ, *ἔζεσκε* συνήθιζε νὰ κάθηται.—472-6 *ἀπάνευθε* χωριστά, παράμερα, *ὄξος* βλαστός, *ποιπννον* ἠσχολοῦντο μετὰ σπουδῆς (πνν) περιποιούμενοι.—477-9 *γούνατα* Ἀχιλλῆος, *κυνέω* φιλῶ.—480-4 *ἄτη πυκινῆ* βαρεῖα διατάραξις (σύγχυσις) τῶν φρενῶν, ψυχικὴ ἀγωνία (ἐκ τύψεων τῆς

συνειδήσεως), *δῆμον ἄλλων* εἰς ξένην χώραν, ἐξίστανται δὲ πάντες βλέποντες αὐτὸν τεταραγμένον.—**485-92** *τηλικού* ἔχοντος τὴν ἡλικίαν, *ἐπὶ οὐδῶ*..ἐνριζοκόμεμον εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ ὀλεθρίου γήρατος, *καὶ* ἐκείνον, ὡς πάσχω καὶ ἐγώ, *περιναίεται* (*γαίω*) περιόικοι, *ἀμφὶς ἐόντες* περιστοιχίζοντες αὐτόν, *ἀρῆ* (τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀρᾶς) συμφορά, *ἐπὶ τε* καὶ πρὸς τούτοις.—**493-8** *πανάποιμος* πανάτηγος (εἰμί), *οὐ τινα* ἐκ τῶν σπουδαιότερων, *ἴος* ὁ αὐτός, *νηδὺς* θ. κοιλία, *γυναῖκες* παλλακίδες, *τῶν* γούνατα, *πολλῶν* ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ.—**499-502** *οἶος* μοναδικός, *ἔρρυντο* ἔσφριξε, καὶ *αὐτός* καὶ μόνος.—**503-6** *ἐλεεινότερός περ* εἶμαι ἀκόμη ἀξιολυπητότερος, *εἶλην* ἐτόλμησα, *ὀρέγεσθαι*.. νὰ φέρω τὴν (δεξιάν) χεῖρά μου πρὸς τὸ στόμα (λαμβάνων τὸν πώγωνα, δεῖγμα ἰκεσίας) ἀνδρὸς φονεύσαντος τὰ τέκνα μου.—**507-12** *ὦρσε* ἴμερον γόοιο πατρός: ἔκαμε νὰ θέλῃ νὰ θρηγῆ τὸν πατέρα του, ἀφ' οὗ δὲ ἔλαβε τὸν γέροντα ἀπὸ τὴν χεῖρα, *ἦκα* Σ 596 *σιγά*, ἠρέμα, *ἐλύομαι* (*τοί-το*) συστρέφομαι, κυλίομαι, *δρῶρει* ἀντήχει.—**513-7** *τετάρπετο* ἐχώρτασε, *χειρὸς* (ἐλών).—**518-21** *ἄ δειλ'* ἄχ καυμένης, *ἣ δὴ* ναι ἀλήθεια.—**522-6** *ἔμπης* μ' ὅλα ταῦτα, *ἐάσομεν κατακεῖσθαι* ἄς πνίξωμεν, ἄς ἀποκοιμίσωμεν, *πρηξίς πέλεται* ὠφελεῖ ὁ κρυερὸς θρηγνός, *ἐπικλώθομαι* ὀρίζω εἰς τὸ νῆμα τῆς ζωῆς, *ἀκηδῆς* ἄλυπος.—**527-32** *οὐδας* οὐ. δάπεδον, αἶθουσα, *δώρων* γεν. τοῦ περιεχομένου, (ὃ μὲν) κατῶν, *ἐάων* θηλ. τοῦ ἐὸς ὡς ἔξ ὄνομ. ἐά, τῶν ἀγαθῶν, *τερπικέρανος* Π 232, *κύρω-έω-ομαι* συναντῶ, περιλίπτω, *κακῶ* οὐδ., *λωβητός* ἐπονείδιστος, καταπεφρονημένος, *βούβρωσις* (βου (ἐπιτ.)-βεβρώθω) βουλιμία, πείνα, δυστυχία, *φοιτᾶ* περιπλανᾶται.—**533-42** *κέκασμαι*, καίνυμαι, ὑπερβάλλω, *καὶ τῶ* ἐπιδ. τῶ τόσον μακαριζομένῳ, *ἐπὶ* ἐκτὸς τῆς εὐδαιμονίας, *γονῆ παιδῶν γένητο* ἐγεννήθησαν παῖδες καὶ παίδων παῖδες, *παῖδες κρείοντες* βασιλόλαιδες ἔχοντες δικαίωματα ἐπὶ τοῦ θρόνου, *παναώριος* βραχύβιος, ὅλως προώριος μέλλον νὰ ἀποθάνῃ, *κομίζω-μέω* περιποιούμαι (ἵπποκόμος, γηροκομῶ), *κῆδω* λυπῶ, ἐνοχλῶ.—**543-6** *ὄσσον* ὄσας χώρας, *ἄνω* πρὸς Β, *ἔδος* ἢ ἔδρα, *Μάναρ* ὁ οἰκιστὴς τῆς Λέσβου, *καθῦπερθε* ἀπ' ἐπάνω, Β ἢ ΒΑ, *τῶν* τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν τούτων.—**547-51** *ἄνσχεο* κάμε ὑπομονήν, *ἄλιαστον* Π 296, *εἴοιο* τεοῖο, πρὶν.. μᾶλλον θὰ πάθῃς καὶ ἄλλο κακόν, πρότερον θὰ ἀποθάνῃς σὺ πρὶν δυνηθῆς νὰ ἀναστήσῃς τὸν υἱόν σου.—**552-5** *κείεται*, ἀττ. *κῆται*, *ἀκηδῆς* μὴ τυχὸν τῆς νενομισμένης κηδείας.—**559-67** *νοέω* ἔχω κατὰ νοῦν, *καὶ αὐτός* καὶ μόνος μου, καὶ ἄνευ τῶν ὑπομνησεῶν σου, *καὶ δὲ σὲ* ἀλλὰ καὶ περὶ σοῦ, *στρατῶν* στρα-

τόπεδον, *μετοχλίξω* μετακινῶ.—568-70 *ὄρινω* ἐρεθίζω, *εἶω* φείδομαι, *ἀλιταίνω* ἀμαρτάνω, παραβαίνω.

**468-570. 481** κατακτείνας Σ 498, I 632.—482 *ἀφνειοῦ* δυναμένου νὰ παρᾶσχη προστασίαν.—497 *γυναικες* γινώσκομεν ὅτι ὁ Πρ. εἶχε καὶ τὴν Λαοθόην νόμιμον σύζυγον· αἱ ἄλλαι θὰ ἦσαν παλλακίδες κατὰ τὸ σύστημα τῶν Ἀσιανῶν δυναστῶν.—506 Οἱ ἱκετεύοντες συνήθως διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ἤπτοντο τῶν γονάτων τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἱκέτεον, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς τοῦ πώγωνος.—532 Ἐν τῇ αἰολικῇ Σμύρνῃ ἡ *Βούβρωσις* ἐτιμᾶτο ὡς θεὰ διὰ ναοῦ καὶ θυσιῶν.—544 *Μάκαρ* υἱὸς τοῦ Αἰόλου καὶ οἰκιστῆς τῆς Λέσβου.—545 *Ἐλλησποντος ἀπειρών* κ. *πλατύς*, διότι δὲν εἶχεν ὠρισμένα ὄρια· ἄρχεται ἀπὸ θαλάσσης καὶ τελευτᾷ εἰς θάλασσαν, P 432.—554 *ἀκηδῆς* ἄνευ τῆς προσηκούσης περιποιήσεως τοῦ πτώματος, μάλιστα πλύσεως, ἐπιχρίσεως καὶ περιβολῆς.—570 Ὁ Ζεὺς ἐκαλεῖτο *ξένιος* καὶ *ἱκετήσιος*, *ἐφετμαὶ* δὲ εἶναι ἢ διὰ τῆς μητρὸς διαβιβασθεῖσα ἐντολὴ αὐτοῦ ἢ τὰ ἠθικὰ ἐν γένει περὶ ξενίας παραγγέλματα.—571 *ἐπειθετο μύθῳ* ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἐσιώπησεν.—*Εἰς τί προσφεύγει ὁ Πρ.*, ἵνα συγκινήσῃ τὸν Ἀχ.; *διὰ τί λέγει ὅτι οὐδείς τῶν υἱῶν του ἐπελείφθη*; *τί συντριβεῖ τὸ πάθος καὶ τὸ μῖσος τοῦ Ἀχ.*; *ἀπεδέχθη τὴν ἱκεσίαν*; *τί τελεῖται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἀχ.*; *διὰ τί ἐκογγνυται καὶ πάλιν τὸ πάθος*;

571-81 *καλήτωρ* κ. *ἀστυβοώτης* κλητῆρ, *δίφρος* κάθισμα ἀπλοῦν ἄνευ ἐρείσματος νότων καὶ χειρῶν, *φᾶρος* λινοῦν ὕφασμα, ἐνταῦθα ὑπόστρωμα καὶ ἐπικάλυμμα τοῦ νεκροῦ, *ἐννήγιος* (ἐν-σινέω) καλογνεσμένος, *πυκάζω* καλύπτω.—582-6 *ἐκκαλέσας* ἐκ τῶν δωματίων τῆς ὑπηρεσίας, *νόσφιν* μακρὰν, παρᾶμερα, *ἀχθυμένη κραδίη* ἐν τῷ πόνῳ τῆς καρδίας του, *οὐκ ἐρύσαιτο* δὲν κρατήσῃ τὴν ὀργὴν του.—591-5 *ὀνόμηγεν* ἐκάλεσεν ὀνομασί, *σκυδμαίνω* ὀργίζομαι, *οὐ δεικέα* πλοῦσια, *ἀποδαίομαι* ἀποχωρίζω, *ὄσσα ἔοικεν* τὸ ἀνάλογον μέρος,

**571-93. 580** *δύο φάρε* (ε) τὸ ἐν ὧς ὑπόστρωμα ἐπὶ ὑποβάθρου τινοῦ ἐν τῇ ἀμάξῃ (λέχεια 589), ἵνα ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ φερέτρον τεθῆ τὸ πτώμα, τὸ ἕτερον ὡς ἐπιβλήμα· ἐν Κείᾳ ἐπιγραφῆ τῆς 5. π.χ. ἐκ. κελεύεται νὰ θάπτηται ὁ νεκρὸς ἐν ἱματίοις τοισὶ λευκοῖς, *στρώματι καὶ ἐνδύματι καὶ ἐπιβλήματι*.—588 *φᾶρος* ὡς ἔνδυμα.—595 Προῦποτιθεται ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ μετὰ τὴν ταφὴν ἠδύνατο νὰ πολεύῃ τῶν προσφερομένων αὐτῇ.—*Διὰ τί ἀπομακρύνεται ὁ Ἀχ.*; *διὰ τί δὲν στέργει νὰ κομισθῆ εὐθὺς τὸ πτώμα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς*;

596-8 *τοίχου*.. ἀπὸ τὸν ἀπέναντι τοίχου, ἐν τῷ.—599-604



τῆ περ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις.—605-9 βιδὸς ἄ. τόξον, *λοχέαιρα* (ἡ χέουσα λούς, βέλη) τοξότις.—610-13 φόνος αἷμα, λαοὺς δὲ γάρ.—614-7 ποθὶ ὡς νομίζω, *ολοπόλος* T 377, *εὐναί* κατοικίαι, *ξώομαι* (κινουῖμαι σφοδρῶς) ζωηρῶς χορεύω, *πέσσω* χωνεύω (καταπίνω τὰ φαρμάκια).—618-20 μέδομαι φροντίζω.—621-7 ἄργυρος λευκός, *δέρω* ἐκδέρω, *ἀμφέπω* περιπλοῦμαι, *εὖ κατὰ κόσμον* με προσοχὴν καὶ τάξιν, *μιστύλλω* (mīnuo) κόπτω εἰς μικρὰ τεμάχια, *ἐπισταμένως* τεχνικῶς, *περιφραδέως* ἐπιμελῶς, *ὄνηατα* φραγητά, *λάλλω* (sal-io) ἐκτείνω, ἀπλώνω.

**596-627. 598 τοίχον.** παρὰ τὸν τοῖχον τὸν ἀντικρὺ τοῦ εἰσερχομένου.—601 *δόρπον* πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου ἢ λήξασα 475 τράπεζα ἐπαναλαμβάνεται.—602 Ἡ *Νιόβη* θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, βασιλέως τῆς Φρυγίας, σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ἀμφίονος.—605 κ. 606 Ὁ Ἀπόλλων (ἥλιος) καὶ ἡ Ἄρτεμις (σελήνη) εἶναι τοξόται διὰ τὰς βελοειδεῖς ἀκτίνάς των.—615 Ὁ Σιτύλος(-ον) ὄρος τῆς Λυδίας παρὰ τὴν Σμύρνην ἐν πλευρᾷ αὐτοῦ περὶ τὰς 1½—2 ὥρας ἀπὸ τῆς Μαγνησίας 200 πόδας ὑψηλὰ σφίεται καὶ σήμερον εἰκὼν τῆς Μεγάλης Μητρὸς, θεᾶς Ἀσιανῆς, ἐπιπλεμένη ἐπὶ τοῦ βράχου (ἐκ παιδιᾶς τῆς φύσεως), τριπλασία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος παρίσταται καθημένη μετὰ κεκλιμένης κεφαλῆς καὶ χειρῶν κειμένων ἐπαλλήλων ἐπὶ τοῦ κόλπου ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν βράχων δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὡς εἰ ἡ πενθοῦσα γυνή, ἡ Νιόβη, ὡς ἐπιστεύετο ὕστερον, χύνει δάκρυα, Πίν. II. 4, Σοφ. Ἄντ. 824 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως τὴν σπανιωτάτην ταύτην εἰκόνα ὀφείλομεν εἰς τὸν ἐκ Σμύρνης ὀτρηρὸν ἐργάτην τῶν Μουσῶν κ. Γ. Σεφεριάδην πρόην μαθητὴν ἡμῶν, ὅστις πάννυ προφρόνως ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν τὸ πολύτιμον εὔρημα.—616 Ἀχελώϊος κ. Ἀχέλης, ὄραξ καταρρέων ἐκ Σιτύλου πρὸς τὴν Σμύρνην.—Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς χάριτος ὁ Ἀχ. ἐπανερχόμενος εἰς τὴν σκηνὴν πῶς βλέπει πλέον τὸν Πρ.; διὰ τί λαμβάνει πάλιν τὴν πρόνοιαν γὰρ μὴ ἴδῃ σήμερον ὁ Πρ. τὸν υἱὸν 600-1;

628-32 οἶός τε καὶ πόσον ὥραϊος, *ἄντα* κατὰ πρόσωπον, τεκείως, *ἀγαθὴν* τὴν εὐγενῆ, τὴν μαρτυροῦσαν τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς.—633-42 *τάρπησαν* ἐχόρτασαν, \**λέχω* κοιμίζω, *ὑπνο* ὑπὸ τὰς πτέρυγας, περιπύξεις τοῦ ὑπνου, *μύω* ἀμτβ. κλείομαι, *χόρτος* περίβολος (hortus), *λαυκανίη* X 325.—643-8 *δέμνια* οὐ. κλίνη, *αἰθουσα* στοὰ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου, *ῥήγεα* (ῥέζω βάπτω) βαπτὰ, *τάπητες* ὑποστρώματα ἢ σκεπάσματα, *χλαῖναι* κουβέρται, *οὔλος* παχὺς μύλλινος (*lan-a* *Φέρ-ιον*), *ἔσασθαι* (ἐννυμαι)

διά νά σκεπασθῶσι, δάος οὔ. (δαίω, δαΐς) δός, ἐγκονέω μετά σπουδῆς διακονῶ: μετά σπουδῆς.—649-55 ἐπικεριτομέω (κέρτομος) πειράζω, λέξο μεικτ. ἀόρ. τοῦ \*λέχεσθαι, παρήμειοι συνεδριάζοντες με ἐμέ, ἢ θέμις ὅπως εἶναι καθιερωμένον, ἀνάβλησις ἀναβολή.—656-8 ἀτρεκέως ἀκριβῶς, κιερεῖζω 38.—659-67 εἰ μὲν δὴ ἐὰν λοιπὸν ὄνεως, τάφος κηδεία, κεχαρισμένα θείης ἤθελες με εὐχαριστήρει, δαινῦτο εὐκτ. τοῦ δαίνεσθαι λαμβάνειν τὸ περιδείπνον, ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ τέφρᾳ ὄστων αὐτοῦ, πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.—673-6 προδόμος ὁ χώρος ὁ μετὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ μεγάρου, ὁ ἀμέσως πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, μυχῶ ἐν τῷ βάθει.

**628-76.** 643 ἐτάροισι δι' ὧν διεβιβάσθη ἡ προσταγὴ εἰς τὰς μὴ παρούσας θεραπαίνας.—643 50 Οἱ ξένοι συνήθως ἐκοιμῶντο ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ τῷ προδόμῳ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου.—663 δεδίασι διότι, ἂν ἀπεμακρύνοντο πολὺ τῆς πόλεως, ὑπῆρχε φόβος μὴ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν προσεβάλλετο αἰφνιδίως ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἡ πόλις καὶ ἐκτριεῦετο.—Πῶς προκαλεῖται ὁ ἀμοιβαῖος θανατοσμός τῶν δύο ἀνδρῶν; ἡ ὄρεξις καὶ ὁ νουσταγμός τοῦ Πρ. τ' ἐμαρτυροῦσι; ἡ παροχὴ τῆς ἀνοκωχῆς καὶ ἡ χειροψία πῶς ἐμφανίζουσι τὸν Ἀχ.; διὰ τί ὁ Ἀχ. παρέχει ὅτι ὁ Ἀγ. θά ἐδικαιοῦτο νά παρῶσχη; διὰ τί ὁ Ἀχ. θέλει νά κοιμηθῇ ὁ Πρ. ἐν τῷ προδόμῳ; εἶναι σοβαρὰ αἱ δικαιολογίαι του;

677-81 ἱπποκορυστῆς ἀρματομάχος, ὄρμαίνω διαλογίζομαι, ἐπέμπω συνοδεύω ἔξω, ἱερὸς ἰσχυρὸς, ἀκμαῖος.—682-8 οὐ νυ.. λοιπὸν δὲν βάλλεις διόλου τὸ κακὸν με τὸν νοῦν σου, εἶσαι ὄλος ἀμέριμνος, οἶον πόσον γλυκιά, πόσον ἥσυχα.—689-91 ῥίμφα ταχέως.—692-7 ἔλων ἔλαον, διάφ. τύπ. τοῦ ἤλαυρον.—Αἰά τί ὁ Ἐρ. ἐπιταχύνει τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πρ., διὰ τί δὲν περιγράφεται διεξοδικῶς ἡ ἐπάνοδος;

#### ΠΗΓΩΝ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

*Ameis-Hentze-Cauer* Homers Ilias Leipzig-Berlin 1913., *J. van Leeuwen* Homeri carmina Ilias Lugduni Batavorum 1912, *Leaf* The Iliad London 1900, *Pierron* L'Iliade d'Homère Paris 1883-8, **Γ. Μιστριώτου** Ὀμήρου Ἰλιάς Ἀθῆναι 1875., *Lichtenberg* Die Ägäische Kultur Leipzig 1911, **τοῦ αὐτοῦ** Haus-Dorf-Stadt Leipzig 1909, *Renè Dussaud* Les civilisations préhelléniques dans le bassin de la mer Égée Paris 1914, *Helbig* Das homerische Epos aus den Denkmä-

lern erläutert Leipzig 1887 (τοῦ ἔργου παρεσκευάζετο καὶ β' ἔκδοσις, ἣτις ἀγνοοῦμεν ἂν ἐγένετο ἤδη), *H. Luckenbach* Kunst und Geschichte, grosse Ausgabe I. Theil München-Berlin 1913, *Gercke-Norden* Einleitung in die Altertumswissenschaft Leipzig-Berlin 1910, *Poulsen* Der Orient und die frühgriechische Kunst Leipzig-Berlin 1912, *Schömann-Lipsius* Griechische Alterthümer Berlin 1897, *Beloch* Griechische Geschichte Strassburg 1912-3, *Ed. Meyer* Geschichte des Alterthums Stuttgart-Berlin 1913, *Baumgarten-Poland-Wagner* Die hellenistische Kultur Leipzig-Berlin 1905, *Forrer* Reallexikon Berlin-Stuttgart 1907, *Lübker* Reallexikon des klassischen Alterthums Leipzig-Berlin 1914, *Pauly Wissowa* ἐν τῇ Realencyclopädie, *O. Gruppe* Griechische Mythologie und Religionsgeschichte München 1906 ἐν τῇ Ἐγκυκλοπαιδίᾳ der klassischen Altertumswissenschaft τοῦ *Jwan Müller*, *Rohde* Psyche Freiburg-Leipzig 1894, *Reichel* Homerische Waffen Wien 1901, *Robert* Studien zur Ilias Berlin 1901, *Helbig* Ein homerischer Rundschild mit einem Bügel ἐν Jahreshefte des Österreichischen archäologischen Institutes Wien 1909 τ. XII. σ. 1—70, *Lippold* Griechische Schilde ἐν Münchener archäologische Studien dem Andenken Ad. Furtwänglers gewidmet σ. 401—τέλους München 1909, *Weniger* Der Schild des Achilles Berlin 1912, *Bulanda* Bogen und Pfeil bei den Völkern des Alterthums Wien-Leipzig 1913, *Noack* Homerische Paläste Leipzig 1903, *Kern* Krieg und Kult bei den Hellenen Halle 1915, *Α. Σμιᾶ* Νεότερα ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ παναρχαίᾳ Ἐλευσινιακῇ νεκροπόλει ἐν Ἀρχαιολ. Ἐφημερ. 1912 σ. 1 κέ., *X. Τσοῦντα* Μνηναὶ καὶ Μνηναῖος Πολιτισμὸς Ἀθῆναι 1893, *II. Καββαδίου* Προϊστορικὴ ἀρχαιολογία Ἀθ. 1900, *Ἰαν. Δραγάτη* Διᾶλεξις ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐταιρείᾳ περὶ φροντωριῶν τῇ 21. Μαρτίου 1917, *W. Stais* Collection Mycénienne du Musée National vol. II. Athènes 1915, *Kammer* Ein ästhetischer Kommentar zu Homers Ilias Paderborn 1906, *Rothe* Die Ilias als Dichtung Paderborn 1910, *Finsler* Homer Leipzig-Berlin 1908 (τοῦ ἔργου β' ἔκδοσις ἐν 1919), *Cauer* Grundfragen der Homerkritik Leipzig 1909, *Drexler* Das fünfte Buch der Ilias Paderborn 1913, *τοῦ αὐτοῦ* Homer Mainz 1915, *Belzner* Homerische Probleme (μετ' ἐπιλόγου τῶν Ἀριστοταρχείων ὑπὸ Roemer) Leipzig-Berlin

1911, *Roemer* Homerische Aufsätze Leipzig-Berlin 1914, *Bougot* Étude sur l'Iliade d' Homère Paris 1888, *Terret* Homère Paris 1899, Bréal pour mieux connaître Homère Paris 1906, *Boisacq* Dictionnaire étymologique de la langue grecque Paris-Heidelberg 1907., *Pretowitz* Etymologisches Wörterbuch der griechischen Sprache Göttingen 1905, *Autenrieth-Kaegi* Wörterbuch zu den homer. Gedichten Leipzig 1908, *Harder* Schulwörterbuch zu Homers Ilias und Odyssee Leipzig 1910, *Pape* Wörterbuch der griech. Eigennamen Braunschweig 1911, **Γ. Τσερέπη** Τὰ σύνθετα τῆς ἑλλην. γλώσσης ἐν Βιβλιοθήκῃ Μαρσολῆ, **Γ. Χατζιδάκι** Ἀκαδημικὰ ἀναγνώσματα αὐτόθι, **Δύσειγγ** Λαοκόων αὐτόθι, *Saint-Marc-Girardin* Μαθήματα δραματολογίας αὐτόθι.

## ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Ἐν	σ.	26	στ.	25	γραπτέον ἐν ἀρχῇ	γαίμεν ἀντὶ γαίειν.
Ἐν	σ.	39	στ.	23	γραπτέον ἐν τέλει	
Ἐν	σ.	47	στ.	7	» » »	
Ἐν	σ.	52	στ.	10	» » »	

## ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ο	Κείμενον	σ.	3,	Γλωσσικά—Πραγματικά—Ζητήματα	σ.	85
Π	»	σ.	7,	»	σ.	91
Ρ	»	σ.	19,	»	σ.	105
Σ	»	σ.	24,	»	σ.	109
Τ	»	σ.	39,	»	σ.	138
Χ	»	σ.	48,	»	σ.	147
Ψ	»	σ.	61,	»	σ.	161
Ω	»	σ.	68,	»	σ.	168
	Πηγὼν βιβλιογραφία				σ.	182
	Διόρθωσις παροράματων				σ.	184



